

அட்டவணை

பாடல்	எண்	பக்கம்	பாடல்	எண்	பக்கம்
அதிமதநங்	422	2	கைத்தருண	484	259
அருக்கார்	446	106	கொந்துவார்	429	32
அவகுண விரக	474	214	சரக்கேறி	471	202
அழுதுமா	447	110	சிரத்தானத்தில்	472	207
அற்றைக்கிரை	424	11	சிவமாதாட	462	163
அறிவிலா	423	7	சீசிமுப்புர	430	35
அனித்தமான	441	85	சுடரனைய	485	262
இமராஜனிலா	448	114	செயசெய	463	168
இரவியு	449	116	செறிதரும்	431	40
இரவுபகற்	450	120	தமரகுரங்	464	173
இருவர்மயலோ	451	122	தலைவலயத்து	432	46
இருவினையஞ்சமல	452	126	தறுகணன்	486	267
இருவினையின்	475	220	நச்சரவ	433	51
இருவினையூன்ப	453	129	நஞ்சினை	487	271
இருளுமோர்	476	222	நாடாபிறப்புமுடி	488	275
எலுப்புத்தோல்	477	226	நாடித்தேடி	444	100
எழுகடல்மணலை	478	231	பங்கயனார்	473	209
எனக்கு	425	13	படிற்றொழு	434	55
ஓலமறை	442	89	பரமகுருநாத	489	279
கட்டிமுண்டகர	479	235	பரிமளமிகவுள	445	102
கடல் பரவு	454	133	பரியகை	465	179
கயல்விழி	455	135	புரைபடுஞ்	435	59
கரிமுகத்	456	139	புலையனான	466	183
கருணை சிறிதுமில்	457	143	புனமடந்தக்கு	436	64
கருமமான	426	17	பேதகவிரோத	467	187
கறையில	427	21	பொக்குப்பை	437	70
கனகசபை	480	242	மக்கட்கு	438	74
கனிதரு	428	26	மனமே உன	490	283
காணாத தூர	460	157	முட்டுப்பட்டு	439	79
காயமாய	481	246	வந்து வந்து வித்	491	290
காவியுடுத்து	482	250	வம்பறா	440	81
கீத விநோத	461	161	வலிவாத	468	191
குகனெகுருபர	483	254	வாத பித்த	492	295
குமரி காளி	458	148	விடுங்கை	493	301
குருதிபுலா	443	95	விதியதாகவெ	469	195
குழவியுமாய்	459	152	விரகொடு	470	198

Commentary and Explanation provided by Dr. C.R. Krishnamurti,
Professor Emeritus, University of British Columbia, Vancouver, B.C. Canada
Compiled and Edited by Shantha and Sundararajan

அடவி அம் தத்தைக்கு எய்த்து உருகி சென்று
அடி படிந்து இட்ட பட்டு மயல் கொண்டு
அயர்பவன் சத்தி கைத்தலம் நித்தன் குமரேசன்

துதி செய்யும் சுத்தப் பத்தியர் துக்கம்
களைபவன் பச்சைப் பவி நடத்தும்
துணைவன் என்று அர்ச்சித்து இச்சை தணித்து உன் புகழ்பாடி

சுருதியின் கொத்து பத்தியும் முற்றும்
துரியமும் தப்பி தத்வம் அனைத்தும்
தொலையும் அந்தத்துக்கு அப்புறம் நிற்கும் படி பாராய்

கதி பொருந்த கற்பித்து நடத்தும்
கனல் தலம் புக்கு சக்ரம் எடுக்கும்
கடவுளும் பத்ம தச்சனும் உட்கும் படி மோதி

கதிரவன் பல் குற்றி குயிலை திண்
சிறகு அரிந்து எட்டு திக்கர் வகுக்கும்
கடகமும் தட்டு பட்டு ஒழிய கொன்ற அபிராமி

பதிவ்ரதம் பற்ற பெற்ற மகம் பெண்
பரிவு ஒழிந்து அக்கக்கு உட்படு தக்கன்
பரிபவம் பட்டு கெட்டு ஒழிய தன் செவி போய் அப்

பனவி பங்கப்பட்டு அப்படி வெட்கும்படி
முனிந்து அற்றை கொற்றம் விளைக்கும்
பரமர் வந்திக்க கக்கியில் நிற்கும் பெருமானே.

பத உரை

அதி = அதிகமான. மதம் = மகிழ்ச்சி. கக்க = வெளிப்பட.
பக்கம் = அன்பு. உக = விரும்பிக் களி கூறும்.

குஞ்சரி = தேவசேனையின். தனம் = கொங்கையும்.

தைக்க = அழுத்தமாக மனதிற்பதிய.

சிக்கென = இறுகப் பிணைக்க. நெக்கு = நெகிழ்ந்து.

அங்கு அணை தரும் செச்சை = உடனே அணைந்த வெட்சி
மாலை. பொன் புயனத்தன் = அழகிய திருத்தோள்களை
உடையவன். அத்தன் = பெரியோன். குறவர் வாணர் = குறவர்
வாழும்.

அடவி = காட்டில். அம் தத்தைக்கு = அழகிய கிளி போன்ற
வள்ளிக்கு. எய்த்து = இளைத்து. உருகி = உருகிச் சென்று. அடி
பணிந்திட்டு = அவளுடைய அடியை வணங்கி. பட்டு = ஆசை
பூண்டு. மயல் கொண்டு = மோகம் கொண்டு. அயர்பவன் =
தளர்பவன். சத்தி = வேலை. கைத்தலம் = திருக் கரத்தில்
பூண்டவன். நித்தன் = என்றும் உள்ளவன் (ஆகிய). குமரேசன் =
குமரேசன்.

துதி செய்யும் = துதி செய்கின்ற. சுத்தப் பத்தியர் = பரிசுத்தமான
பத்தி பூண்ட அன்பர்களுடைய. துக்கம் களைபவன் = துக்கத்தை
நீக்குபவன். பச்சைப் பவி = பச்சை நிறமான மயிலை. நடத்தும் =
வாகனமாகக் கொண்ட. துணைவன் என்று அர்ச்சித்து =
உதவியாளன் என்றெல்லாம் கூறி அருச்சித்து.
இச்சைத் தணித்து = என் ஆசையை நிறைவேற்றி.
உன் புகழ் பாடி = உன்னுடைய திருப்புகழைப் பாடி.

சுருதியின் கொத்து பத்தி = வேதங்களின் கூட்ட வரிசையையும்.
முற்றும் = பிற எல்லாவற்றையும். துரியமும் = துரிய
நிலையையும் (தன் மயமாய் நிற்கும் சுத்த உயர் நிலையையும்).

தப்பி = கடந்து. தத்வம் அனைத்தும் = தத்துவங்கள் யாவும்
(மூலப் பொருட்கள் யாவும்). தொலையும் = அழிந்து போகும்.
அந்தத்துக்கு அப்புறம் நிற்கும் படி = முடிவு நிலைக்கு அப்புறத்தே
நிற்கும்படி. பாராய் = கண்பார்த்து அருள்வாய்.

கதி பொருந்த = (வேள்வி இயற்ற வேண்டிய) வழி பொருந்தும்படி.
கற்பித்து = ஏற்பாடு செய்து. நடத்தும் = (தக்கன்) வேள்வி
நடத்திய. கனல் தலம் புக்கு = அக்கினி குண்டங்கள் இருந்த யாக
சாலையுள் நுழைந்து. சக்ரம் எடுக்கும் கடவுளும் = சக்கரம் ஏந்தும்
கடவுளாகிய திருமாலும். பத்மத் தச்சனும் =
தாமரையில் வீற்றிருக்கும் படைத்தல் தொழில் புரியும்
பிரமனும். உட்கும் படி = அச்சம் உறும்படி. மோதி = தாக்கியும்.

கதிரவன் பல் குற்றி = (ஒரு) சூரியனின் பற்களைக் குத்தியும்.
குயிலைத் திண் = இந்திரனாம் குயிலின் திண்ணிய. சிறகு எரிந்து
= சிறகை அரிந்தும். எட்டுத் திக்கர் = அஷ்ட திக்குப் பாலகர்களான
இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன்
ஆகியோர். வகுக்கும் = அணி வகுத்த. கடகமும் = சேனைகளும்.
தட்டுப் பட்டு ஒழிய = நிலை குலைந்து அழியும் போகும்படி.
கொன்று = கொன்றும். அபிராமி = அபிராமி.

பதிவரத் பற்றப் பெற்ற=பதிவிரதத் தன்மையைக் கைப்பிடிக்கப்
பெற்ற. மகப் பெண் = இன்பப் பெண்ணாகிய உமையின். பரிவு
ஒழிந்து = (தன்னையும் தன் கணவன் சிவனையும் தக்கன்
புறக்கணித்தான் என்னும்) வருத்தம் தீரவும். அக்கிக்கு உட்படு
தக்கன் = நெருப்பில் விழப் பெற்ற தக்கன். பரிபவம் பட்டு =
அவமானப் பட்டு. கெட்டு ஒழிய = கெட்டு ஒழியவும்.
தன் செ(வ்)வி போய் = தனது அழகு போய்.

அப்பனவி = அந்தப் பார்ப்பனியாகிய கலைமகள் (சரஸ்வதி).
பங்கப்பட்டு = (மூக்கை இழந்து) பங்கம் அடைந்து. வெட்கும்படி =
வெட்கம் அடைந்து. முனிந்து = கோபித்து. அற்றை = அன்று.
கொற்றம் = வெற்றி பெற்ற. பரமர் = சிவ பெருமான்.
வந்திக்க = வணங்க. கச்சியில் = காஞ்சீபுரத்தில்.
நிற்கும் பெருமானே = வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

தேவசேனை களிகூரும்படி அணைந்த திருத்தோள்களை உடையவனே. அழகிய
வள்ளியின் மேல் மோகம் கொண்டு தளர்பவனும், சத்தி வேலைத் தாங்கியவனும்
ஆகிய குமரேசனே. பரிசுத்தமான பத்தி கொண்ட அடியார்களின் துன்பத்தைப்
போக்குபவனே.

இவ்வாறெல்லாம் கூறி உன்னை அருச்சித்து, உன் புகழ் பாடி, வேதங்களையும் துரிய
நிலையையும் கடந்து, தத்துவங்கள் யாவும் அழிந்து போகும் முடிவு நிலைக்கு
அப்புறத்தே நான் நிற்கும்படி கண் பார்த்து அருளுக. துரியனுடைய பற்களைக் குத்தி,
இந்திரனாகிய குயிலின் சிறகை அரிந்து, எட்டுத் திக்கு பாலகர்களை அணி வகுத்த
சேனைகளைக் கொன்று, அபிராமி தன் பதிவிரதத் தன்மையைக் கைப்பிடிக்கத் தன்
கணவன் சிவனைப் புறக்கணித்தான் என்னும் வருத்தம் தீர, நெருப்பில் விழப் பெற்ற
தக்கன் அவமானப்பட, வெற்றி பெற்ற சிவபெருமான் வணங்க, கச்சியில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே. உன் புகழ் பாடி, அந்தத்துக்கு அப்புறத்தில் நிற்கும்படி
அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. துணைவன் என்று அர்ச்சித்து...

(யாழோ மேயரு ளரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி) --- மணிவாகர் திருவாசகம் -
(போற்றித்திருவகல்) 119-120

ஆ. தக்க யாகத்தில் தண்டனை அடைந்தோர் இந்தப் பாட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

வேகமுண் டாகியுமை சாற்று மளவினில்
மாமகங் கூருமது தீர்க்க வடிவுடை
வீரனென் பானொருப ராக்ர னெனவர அன்றுசோமன்
மேனியந் தேயகதிர் தோற்ற எயிறுக
ஆனுகுந் தீகையற சேட்ட விதிதடை

வீழநன் பாரதியு மூக்கு நழுவிட வந்தமாயன்) - திருப்புகழ் (மாகசஞ் சாரமுகில்)

தலைப்புச் சொற்கள்

தேவசேனை, வள்ளி, வேதம், புகழ், வேல், தக்கன், வேள்வி, திருமால், பிரமன், உமை, சிவபெருமான், தத்துவம், காஞ்சீபுரம்

சிறப்பு : தேவசேனையை முதலில் வைத்து பாடின வெகு குறைந்த பாடல்களில் இது ஒன்று

423

காஞ்சீபுரம்

தனதனாத் தத்த தந்த தனதனாத் தத்த தந்த
தனதனாத் தத்த தந்த தனதான

அறிவிலாப் பித்த ருன்ற னடிதொழாக் கெட்ட வஞ்சர்
அசடர்பேய்க் கத்தர் நன்றி யறியாத
அவலர்மேற் சொற்கள் கொண்டு கவிகளாக் கிப்புகழ்ந்து
அவரைவாழ்த் தித்தி நிந்து பொருள்தேடிச்
சிறிதுகூட் டிக்கொ ணர்ந்து தெருவுலாத் தித்தி நிந்து
தெரிவைமார்க் குச்சொ நிந்து அவமேயான்
திரியுமார்க் கத்து நிந்தை யதனைமாற் றிப்ப நிந்து
தெளியமோ கூடத்தை யென்று அருள்வாயே
இறைவர்மாற் றற்ற செம்பொன் வடிவம்வேற் றுப்பி நிந்து
இடபமேற் கச்சி வந்த உமையாள்தன்
இருளைநீக் கத்த வஞ்செய் தருளநோக் கிக்கு ழைந்த
இறைவர்கேட் கத்த குஞ்சொ லுடையோனே
குறவர்கூட் டத்தில் வந்து கிழவனாய்ப் புக்கு நின்று
குருவியோட் டித்தி நிந்த தவமானைக்
குணமதாக் கிச்சி றந்த வடிவுகாட் டிப்பு ணர்ந்த
குமரகோட் டத்த மர்ந்த பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

அறிவு இலாப் பித்தர் உன்றன் அடி தொழா கெட்ட வஞ்சர்
அசடர் பேய் கத்தர் நன்றி அறியாத

அவலர் மேல் சொற்கள் கொண்டு கவிகளாக்கி புகழ்ந்து
அவரை வாழ்த்தி திரிந்து பொருள் தேடி

சிறிது கூட்டி கொணர்ந்து தெரு உலாத்தி திரிந்து
தெரிவைமார்க்கு சொரிந்து அவமே யான்

திரியும் மார்க்கத்து நிந்தை அதனை மாற்றி பரிந்து
தெளிய மோகூதத்தை என்று அருள்வாயே

இறைவர் மாற்று அற்ற செம்பொன் வடிவம் ஏற்று பிரிந்து
இடபம் மேல் கச்சி வந்த உமையாள் தன்

இருளை நீக்க தவம் செய்து அருள நோக்கி குழைந்த
இறைவர் கேட்க தகும் சொல் உடையோனே

குறவர் கூட்டத்தில் வந்து கிழவனாய் புக்கு நின்று
குருவி ஓட்டி திரிந்த தவ மானை

குணமதாக்கி சிறந்த வடிவு காட்டி புணர்ந்த
குமர கோட்டத்து அமர்ந்த பெருமானே.

பத உரை

அறிவு இலாப் பித்தர் = அறிவு இல்லாத பித்தர்.

உன்றன் அடி தொழா = உன்னுடைய திருடியைத் தொழாத.

கெட்ட வஞ்சர் = கெட்ட வஞ்சகர்கள். அசடர் = முட்டாள்கள்.

பேய்க்கத்தர் = பேய்க்குணம் உடையவர்.

நன்றி அறியாத = நன்றி அறிதல் இல்லாத.

அவலர் மேல் = பயனிலிகள் மீது. சொற்கள் கொண்டு = சொற்கள் கொண்டு. கவிகளாக்கிப் புகழ்ந்து = பாடல்கள் அமைத்துப் புகழ்ந்தும். அவரை வாழ்த்தித் திரிந்து = அவர்களை வாழ்த்தியும் திரிந்து. பொருள் தேடி = செல்வத்தைதேடி.

சிறிது கொட்டிக்கொணர்ந்து = சிறிதளவு சேகரித்துக் கொண்டு வந்து. தெரு உலாத்தித் திரிந்து = தெருக்களில் உலவித் திரிந்து. தெரிவை மார்க்கு = விலை மாதர்களுக்கு. சொரிந்து = (அப்பெண்களுக்கு) நிரம்பக் கொடுத்து. அவமே யான் = வீண் காலம் கழித்து நான்.

திரியும் மார்க்த்து = திரிகின்ற போக்கால். நிந்தை அதனை மாற்றி = நிந்தை மொழி ஒழியும்படி அருளி. பரிந்து = என் மீது அன்பு கூர்ந்து. தெளிய மோகூத்தை = நான் தெளிவு பெற வீட்டின்பத்தை. என்று அருள்வாயே = என்று எனக்கு அருள்வாய்.

இறைவர் = இறைவனது. மாற்று அற்ற செம்பொன் = மாற்றில்லாத செம்பொன். வடிவம் வேற்று = உருவம் வேறாகும்படி. பிரிந்து = அவரிடமிருந்து பிரிந்து. இடபம் மேல் = இடப வாகனத்தின் மேல். கச்சி வந்த = காஞ்சீபுரத்துக்கு வந்த. உமையாள் தன் = உமையாளுடைய.

இருள் நீக்க = அஞ்ஞானம் நீங்க. தவம் செய்த அருள் நோக்கி = (அம்மையின்) தவத்தைப் பார்த்து. குழைந்த = உருகின. இறைவர் கேட்கத் தகும் சொல் = சிவபெருமான் கேட்டு மகிழத் தக்க உபதேசச் சொல்லை. உடையவனே = உடையவனே.

குறவர் கூட்டத்தில் வந்து = குறவர்களின் கூட்டத்தில் வந்து.
கிழவனாய்ப் புக்கு நின்று = கிழ வேடத்தில் (காட்டில்) புகுந்து
நின்று. குருவி ஓட்டித் திரிந்த = குருவிகளை ஓட்டிக் காவல்
புரிந்து திரிந்த. தவ மாணை = தவம் நிறைந்த மானாகிய
வள்ளியை.

குணமதாக்கி = தன் வசப் படுத்தி . சிறந்த வடிவு காட்டி = தனது
தெய்வ வடிவைக் காட்டி. புணர்ந்த = அவளுடன் சேர்ந்த. குமர
கோட்டத்து அமர்ந்த பெருமானே = குமர கோட்டம் என்னும் திருக்
கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

அறிவிலாலத பித்தர், உன்னைத் தொழாத வஞ்சகர்கள், மூடர்கள், பயனிகள் ஆகிய
இத்தகையோரைப் புகழ்ந்து, அவர்கள் மீது கவிகள் பாடி, பொருளைச் சேர்த்து,
விலைமாதர்களிடம் அப் பொருளைக் கொடுத்து, வீண் காலம் கழித்த என் போக்கு
மாறும்படி, நான் தெளிவு பெற வீட்டு இன்பத்தை என்று எனக்குத் தருவாய்.

இறைவனிடமிருந்து பிரிந்து தன்னுடைய அஞ்ஞானம் நீங்க உமாதேவி
காஞ்சிக்கு வந்து தவம் செய்து விளங்க, அந்த தவத்தைப் பார்த்த சிவபெருமான்
கேட்டு மகிழும்படி அவருக்கு உபதேசம் செய்தவரே. குறவர் கூட்டத்தில் வந்து,
காட்டில் புகுந்து, கிழவேடம் தரித்து, தவமானாகிய வள்ளியைத் தன் வசப் படுத்திப்
பின் அவளுக்குத் தன் தெய்வ வடிவைக் காட்டிய பெருமானே. குமரகோட்டத்தல்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே. எனக்குத் தெளிவு உண்டாக வீட்டு இன்பத்தை என்று
தருவாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இறைவர் மாற்றற்ற செம்பொன் வடிவம்....

(மாற்றறி யாதசெ ழும்பகம் பொன்னே
மாணிக்க மேசுடர் வண்ணக் கொழுந்தே) ---- இராமலிங்க சுவாமிகள் –
திருவருட்பா (மாற்றறியாத)

ஆ. இருளை நீக்கத் தவம் செய்தருள நோக்கி.....

(தஞ்சம் ஆகிய அருந்தவம் புரியத்

தரிப்ரே அவன் தனிப் பெருங் கணவர்...) --- பெரிய புராணம் (திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணம்) 57.

இ. குணமதாக்கிச் சிறந்த வடிவு காட்டி.....

(முகமாறுடைய பிரான் கன்னிதனையோர் கடிகாவினிற் கலந்து துன்னு கருணை செய்து தொல்லுருவங் காட்டினனே) ---- கந்த புராணம் 6-24-115.

(அறுமுகம் உடைய வள்ளல்....நங்கைதனை யருளோடு நோக்க... குறவர் மாதர் குயற்றிய கோலம் நீங்கி, முன்னுறு தெய்வக் கோல முழுதொருங் குற்றதன்றே) --- கந்த புராணம் 6-24-197.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலை மாதர் (செயல்) மாயை தமிழ் அருள் சிவன் உமை வள்ளி உபதேசம் வீடு போலிக் கவிகள் கச்சி

424

காஞ்சீபுரம்

தத்தத் தனதான தத்தத் தனதான

அற்றைக் கிரைதேடி அத்தத் திலுமாசை
பற்றித் தவியாதே பற்றைப் பெறுவேனோ

வெற்றிக் கதிர்வேலா வெற்பைத் தொளைசீலா
கற்றுற் றுணர்போதா கச்சிப் பெருமானே

பதம் பிரித்தல்

அற்றைக்கு இரை தேடி அத்தத்திலும் ஆசை
பற்றித் தவியாத பற்றை பெறுவேனோ
வெற்றி கதிர் வேலா வெற்பை தொளை சீலா
கற்று உற்று உணர் போதா கச்சி பெருமானே

பத உரை

அற்றைக்கு = அன்றாடம் வேண்டிய.

இரை = உணவை. தேடி = தேடி.

அத்தத்திலும் ஆசை பற்றி = பொருளிலும் விருப்பம் கொண்டு.
தவியாத = தளராத பற்றைப் பெறுவேனோ = பற்றுக் கோடு
ஒன்றைப் பெறுவேனோ.

வெற்றிக் கதிர் வேலா = வெற்றியே விளங்கும் ஒளி மிகுந்த
வேலனே.

வெற்பை = கிரௌஞ்ச மலையை.

தொளை சீலா = தொளைத்த பரிசுத்தனே.

கற்று = (ஞான நூல்களைக்) கற்று.

உற்று உணர் = தியானித்து உணரப் படும்.

போதா = ஞான ரூபனே.

கச்சிப் பெருமானே = காஞ்சீபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

அன்றன்று வேண்டிய உணவைத் தேடியும், பொருள் மீது ஆசையும்
கொண்டு தவியாத பற்றுக் கோடு ஒன்றைப் பெறுவேனோ?
வெற்றி வடிவேலனே. கிரௌவஞ்ச மலையைத் தொளைத்தவனே. பல
ஞான நூல்களைக் கற்று உணர்ந்த ஞான சொரூபனே. காஞ்சியில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே. நான் ஆசைப் பற்றைத் தவியாத பற்றைப்
பெறுவேனோ?

தலைப்புச் சொற்கள்

பொன், ஆசை, நிலையாமை, வேல், அசுரன், ஞானம், கச்சி,

425

காஞ்சீபுரம்

தனத்தத்தத் தனத்தத்தத் தனத்தத்தத் தனத்தத்தத்
தனத்தத்தத் தனத்தத்தத் தனதான

எனக்குச்சற் றுனக்குச்சற் றெனக்கத்தத் தவர்க்கிச்சைப்
பொருட்பொற்றட் டிக்கைக்குக் குடில்மாயம்
எனக்கட்டைக் கிடைப்பட்டிட் டனற்சுட்டிட் டடக்கைக்குப்
பிறக்கைக்குத் தலத்திற்புக் கிடியாமுன்
தினைக்குட்சித் திரக்கொச்சைக் குறத்தத்தைத் தனத்தைப்பொற்
பெறச்செச்சைப் புயத்தொப்பித் தணிவோனே
செருக்கிச்சற் றுறுக்கிச்சொற் பிரட்டத்துட் டரைத்தப்பித்
திரட்டப்பிக் கழற்செப்பத் திறல்தாராய்
பனைக்கைக்கொக் கனைத்தட்டுப் படக்குத்திப் படச்சற்பப்
பணத்துட்கக் கடற்றுட்கப் பொருமவேலா
பரப்பற்றுச் சுருக்கற்றுப் பதைப்பற்றுத் திகைப்பற்றுப்
பலிப்பப்பத் தருக்கொப்பித் தருள்வாழ்வே
கனிக்குத்திக் கனைத்துச்சற் றிடப்பச்சைக் கனப்பகூடிக்
கிடைப்புக்குக் களிப்புக்குத் திரிவோனே
கலிக்கொப்பிற் சலிப்பற்றுக் கதிக்கொத்திட் டெழிற்சத்திக்
கடற்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

எனக்கு சற்று உனக்கு சற்று என கத்து அத்தவர்க்கு இச்சை
பொருள் பொன் தட்டு இடு இக்கை கு குடில் மாயம்

என கட்டைக்கு இடைப்பட்டிட்டு அனல் சுட்டிட்டு அடக்கைக்கு
பிறக்கைக்கு தலத்தில் புக்கு இடியா முன்

தினைக்குள் சித்திர கொச்சை குற தத்தை தனத்தை பொன்
பெற செச்சை புயத்து ஒப்பித்து அணிவோனே

செருக்கி சற்று உறுக்கி சொல் பிரட்ட துட்டரை தப்பி
திரள் தப்பி கழல் செப்ப திறல் தாராய்

பனைக்கை கொக்கனை தட்டு பட குத்தி பட சற்ப
பணம் துட்க கடல் துட்க பொரும் வேலா

பரப்பு அற்று சுருக்கு அற்று பதைப்பு அற்று திகைப்பு அற்று
பலிப்ப பத்தருக்கு ஒப்பித்து அருள் வாழ்வே

கனிக்கு திக்கு அனைத்து சுற்றிட பச்சை கன பகூழிக்கு
இடை புக்கு களிப்புக்கு திரிவோனே

கலிக்கு ஒப்பு இல் சலிப்பு அற்று கதிக்கு ஒத்திட்ட எழில் சத்தி
கடல் கச்சி பதி சொக்க பெருமானே.

பத உரை

எனக்குச் சற்று உனக்குச் சற்று என = எனக்குக் கொஞ்சம்,
உனக்குக் கொஞ்சம் என்று. கத்து = கூச்சலிடுகின்ற. அத்தவார்க்கு
= விலை மாதருக்கு. இச்சை = விருப்பமுள்ள. பொருள் =
பொருளையும். பொன் தட்டு = பொன்னாலாகிய தட்டுக்களையும்.
இடு = தருகின்ற. இக்கை = ஆபத்தைக் கொண்ட. கு = சிறுமை
வாய்ந்த. குடில் = குடிசையாகிய உடல். மாயம் = மாயமாய்
மறைந்தது.

என = என்று. கட்டைக்கு இடைப்பட்டிட்டு = விறகுக் கட்டைகளின்
இடையே கிடத்தப்பட்டு. அடக்கைக்கு = இறந்து மறைந்து

போவதற்கும். பிறக்கைக்கு = பிறப்பதற்கும். தலத்தில் = இந்தப் பூமியில். புக்கு = தோன்றி. இடியா முன் = அழிந்து போவதற்கு முன்னம்.

தினைக்குள் = தினைப் புனத்தில். சித்திர = அழகான. கொச்சைக் குற தத்தை = குழந்தை போலத் திருந்தாப்

பேச்சுக்களைப் பேசம் குறக்குலத்து கிளியாகிய வள்ளியின். தனத்தை = கொங்கையை. பொன் பெற = அழகு பெற. செச்சை = வெட்சி மாலை அணிந்த. புயத்து ஒப்பித்து = திருப்புயத்தில் ஏற்று. அணிவோனே = அணிபவனே.

செருக்கி = அகந்தை கொண்டும். சற்று உறுக்கி = சிறிது கோபித்தும். சொல் = பேசுகின்ற. பிரட்டத் துட்டரை = நன்னெறியினின்றும் வழுவின துட்டர்கள். திரள் தப்பி = அவர்கள் கூட்டத்தினின்றும் விலகி. கழல் செப்ப = (உன்னுடைய) திருவடியைப் புகழ். திறல் = சாமர்த்தியத்தை. தாராய் = கொடுத்து அருளுக.

பனைக்கை = பனை மரம் போல் நீண்ட கையைக் கொண்ட. கொக்கனை = கொக்கு போன்று தாழ்மை குணம் படைத்த தாரகனை. தட்டுப் பட = அவன் தடைபடும்படி. குத்திப்பட = குத்தி (அவன் அழிவு உற). சற்பப் பணம் துட்க = ஆதிசேடனது படங்கள் அஞ்சவும். கடல் துட்க = கடல் அஞ்சவும். பொரும் வேலா = சண்டை செய்யும் வேலனே.

பரப்பு = பேராசை. அற்று = ஒழிய. சுருக்கு = உலோப குணம். அற்று = ஒழிய. பதைப்பு = நடுக்கம். அற்று = ஒழிய. திகைப்பு அற்று = மயக்கம் ஒழிய. பலிப்ப = நற்குணங்கள் உண்டாக.

பத்தருக்கு ஒப்பித்து அருள்வாழ்வே = அடியார்களுக்குச் சேர்ப்பித்து
அருள் புரியும் செல்வனே.

கனிக்கு = பழத்துக்காக. திக்கு அனைத்துச் சுற்றிட =
எல்லா திக்குகளிலும் வலம்வர. பச்சை = பச்சை நிறமுள்ள. கனப்
பகலிக்கு = பெருமை வாய்ந்த மயிலின். இடைப் புக்கு = மேல்
ஏறி. களிப்புக்குத் திரிவோனே = மகிழ்ச்சியுடன் திரிவோனே.

கலிக்கு ஒப்பு இல் = கலி யுகத்திலும் நிகரில்லாத. சலிப்பு அற்று
= சலித்தல் இல்லாமல் (மனம் உவந்து). கதிக்கு = வீட்டு
இன்பத்தைத்தர. ஒத்திட்ட = உட்பட்டுள்ள. எழில்
பெருமானே = அழகிய பெருமானே. சத்தி = சத்திப் பெருமானே.
கடல் கச்சிப் பதி = கடல் போலும் ஒலி பெருகும் கச்சி மாநகரில்
வீற்றிருக்கும். சொக்கப் பெருமானே = அழகிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

விலை மாதருக்குப் பலப் பொருட்களைத் தருகின்ற ஆபத்தைக் கொண்ட இந்த
உடல் மறைந்து, கட்டையின் நடுவே கிடந்து, நெருப்பால் அழிந்து போகு முன்,
வள்ளியை உனது வெட்சி மாலை அணிந்த புயங்களில் ஏற்று அணிபவனே.
துட்டர்கள் கூட்டத்திலிருந்து விலகி உனது திருவடியைப் புகழத் திறனை எனக்குத்
தருவாய்.

நீண்ட கைகளை உடைய தாரகனையும், கொக்காய் நின்ற தூரனையும் அழித்து, கடலும்
அஞ்சும்படி போர் செய்தவனே. உன்னை வணங்கும் அடியார்களுக்கு நற்
குணங்களை அடையும் படி அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பனைக்கைக் கொக்கன்....

தாரகாசுரன் யானையின் துதிகையைப் பனைக்கை என்பர்.
பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்பவர் மனம் கோயிலாக் கொண்டவன்)--திருநாவுக்கரசர்

தேவாரத் திருமுறை 5-2-1.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலை மாதர் (மயல், செயல்) உடல் நிலையாமை பிறவி இறத்தல் வள்ளி
திருவடி தூரன் வேல் அடியார் மயில் சொல்லாக்கம் (வல்லினம்)

426

காஞ்சீபுரம்

தனன தானன தத்தன தனதன
தானா தத்தத்

தனதான

கரும மானபி றப்பற வொருகதி
காணா தெய்த்துத்
கலக காரண துற்குண சமயிகள்
நானா வர்க்கக்
வரும நேகவி கற்பவி பரிதம
னோபா வத்துக்
மவுன பூரித சத்திய வடிவினை
மாயா மற்றுப்
தரும வீம அருச்சுன நகுலச
காதே வர்க்குப்
சமர பூமியில் விக்ரம வளைகொடு
நாளோர் பத்தெட்
குரும கீதலமுட்பட வுளமது
கோடா மற்றுத்
குலவு தேர்கட வச்சுதன் மருககு
மாரா கச்சிப்

தடுமாறுங்

கலைநூலின்

கரிதாய

புகல்வாயே

புகலாகிச்

டினிலாளுங்

ரியர்மாளக்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கருமமான பிறப்பு அற ஒரு கதி

காணாது எய்த்து தடுமாறும்

கலக காரண துற்குண சமயிகள்
நானா வார்க்க கலை நூலின்

வரும் அநேக விகற்ப விபரித
மனோ பாவத்துக்கு அரிதாய

மவுன பூரித சத்திய வடிவினை
மாயாமற்கு புகல்வாயே

தரும வீம அருச்சுன நகுல
சகாதேவர்க்கு புகலாகி

சமர பூமியில் விக்ரம வளை கொடு
நாளோர் பத்தெட்டினில் ஆளும்

குரு மகீதலம் உட்பட உளமது
கோடாமல் கூதரியர் மாள

குலவு தேர் கடவு அச்சதன் மருக
குமாரா கச்சி பெருமானே.

பத உரை

கருமமான = வினைக்கு ஈடான. பிறப்பு அற = பிறவி
தொலைவதற்கு. ஒரு கதி காணாது = ஒரு வழியும் தெரியாமல்.
எய்த்துத் தடுமாறும் = இளைத்துத் தடுமாறுபவரும்.

கலக காரண = கலக்கம் தரும் கூச்சலுக்கு இடம் தரும். துற்
குண சமயிகள் = பொல்லாத குணத்தை உடைய சமய வாதிகளின்.
நானா வர்க்க = பலவிதமான. கலை நூலின் = சாத்திர நூல்களில்.

வரும் = சொல்லப்பட்ட. அநேக விகற்ப = பல
மாறுபாடுகள் கொண்டதும். விபரித = பொருந்தாததுமான.
மனோபாவத்துக்கு அரிதாய = மன உணர்ச்சிக்கு எட்டாததான.

மவுன பூரித = மவுன நிலை கொண்ட. சத்திய வடிவினை
= உண்மை ஒளியை. மாயாமற்கு = (நான்) இறப்பு இல்லாமல்
விளங்க. புகல்வாயே = உபதேசித்து அருள்வாயே.

தரும வீம அருச்சுன நகுல சகாதேவர்க்கு = பஞ்ச
பாண்டவர்களுக்கு. புகலாகி = சரண அளிப்பவனாகி.

சமர பூமியில் = போர்க்களத்தில். விக்ரம = வலிமை வாய்ந்த.
வளை கொடு = சங்கு கொண்டு. நாளோர் பத்தெட்டினில் =
பதினெட்டு நாட்களில். ஆளும் = நிகழும்.

குரு மகீதலம் உட்பட = குருகூஷத்திரமாகிய இடத்தில். உளமது =
தமது திரு உள்ளம். கோடாமல் = கோணாமல்
நெறி முறையில். கூஷத்ரியர் மாள = அரசர்கள் யாவரும்
இறந்துபட.

குலவு தேர் கடவு = விளக்கமுற்ற தேரைச் செலுத்திய. அச்சதற்கு
மருக = திருமாலுக்கு மருகனே. குமாரா = குமரனே. கச்சிப்
பெருமானே = காஞ்சீபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

வினைக்கு ஏதுவான பிறவி அற, ஒரு வழியும் தெரியாமல் தடுமாறுபவரும், பொல்லாத குணத்தை உடையவரும் ஆகிய சமய வாதிகள் கருத்துக்குப் பொருந்தாத பல சாத்திர நூல்களைக் கொண்டு கூச்சலிட்டு வாதமிடுவர். இத்தகைய வாதங்களில் ஈடுபடாமல், மவுன நிலை நிறைவு கொண்ட உண்மை ஒளியை நான் இறப்பு இன்றி விளங்க எனக்கு உபதேசிப்பாயாக.

பாண்டவர்களுக்குச் சரண அளித்து, குருக்ஷேத்திரப் போரில் தேரை ஓட்டி, நெறி முறையில் நின்று, மற்ற அரசர்கள் மடிய உதவிய திருமாலின் மருகனே. கச்சிப் பதியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. எனக்குச் சத்திய வடிவினைப் புகல்வாயே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மவுன பூரித சத்திய வடிவினை மாயாமற்கு....

(அநுபூதி மீமிசை திகழும் அற்புத மவுன நிர்க்குண சிவம யத்திரு ஞான வேழமே)---திருஞான வேழ வகுப்பு 15-16.

மன்ன கடம்பின் மலர்மாலை மார்பமெள னத்தையுற்று
நின்னை யுணர்ந் தெல்லா மொருங்கிய நிர்க்குணம்பூண்
டென்னை மறந்திருந் தேனிறந் தேவிட்ட திவவுடம்பே)---கந்தர்
அலங்காரம் 19.

தலைப்புச் சொற்கள்

வினை பிறப்பு இறப்பு மவுனம் உபதேசம் சமயிகள் சாத்திர நூல்கள் திருமால் சத்திய வடிவு கச்சி

427 காஞ்சீபுரம்

தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்
தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்
தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்

தனதான

கறையிலங் குக்ரச் சத்தித ரிக்குஞ்
சரவணன் சித்தத் துக்குளொ ளிக்குங்
கரவடன் கொற்றக் குக்கட வத்தன்
கழலிடும் பத்மக் கட்செவி வெற்பன்
பழநிமன் கச்சிக் கொற்றவன் மற்றுங்
கடகவஞ் சிக்குக் கர்த்தனெ னச்செந்
குறையிலன் புற்றுக் குற்றம றுக்கும்
பொறைகள்நந் தற்பப் புத்தியை விட்டென்
குணமடங் கக்கெட் டுக்குண மற்றொன்
குணமடைந் தெப்பற் றுக்களு மற்றுங்
குறியொடுஞ் சுத்தப் பத்தரி ருக்குங்
குருபதஞ் சித்திக் கைக்கருள் சற்றுங்
பிறைகரந் தைக்கொத் துப்பணி மத்தந்
தலையெலும் பப்புக் கொக்கிற கக்கம்
பிரமனன் றெட்டற் கற்றதி ருக்கொன்
பிறவுநின் றொக்கத் தொக்கு மணக்குஞ்
சரணியம் பத்மக் கைக்கொடி முக்கண்
பெறுகரும் பத்தக் கத்தருள் நற்பங்
திறைகொளுஞ் சித்ரக் குத்துமு லைக்கொம்
பறியுமந் தத்தைக் கைக்கக மொய்க்குந்
த்ரிபுரைசெம் பட்டுக் கட்டுநு சுப்பின்
தெரிவையந் துர்க்கிச் சத்தியெ வர்க்குந்
தெரிவருஞ் சுத்தப் பச்சைநி றப்பெண்
சிறுவதொண் டர்க்குச் சித்திய ளிக்கும்

தனிவீரக்

தமிழ்பாடிக்

றிலதான

கிடையாதோ

றையும்வேணிப்

கயவாவி

திருவான

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கறை இலங்கும் உக்ர சத்தி தரிக்கும்

சரவணன் சித்தத்துக்குள் ஒளிக்கும்
கரவடன் கொற்ற குக்கடவத்தன் தனி வீர

கழல் இடும் பத்ம கண் செவி வெற்பன்
பழநி மன் கச்சி கொற்றவன் மற்றும்
கடக வஞ்சிக்கு கர்த்தன் எனசெம் தமிழ் பாடி

குறை இல் அன்புற்று குற்றம் அறுக்கும்
பொறைகள் நந்த அற்ப புத்தியை விட்டு என்
குணம் அடங்க கெட்டு குணம் மற்று ஒன்று இலதான

குணம் அடைந்து எப்பற்றுக்களும் அற்று
குறியொடும் சுத்த பத்தர் இருக்கும்
குரு பதம் சித்திக்கைக்கு அருள் சற்றும் கிடையாதோ

பிறை கரந்தை கொத்து பணி மத்தம்
தலை எலும்பு அப்பு கொக்கின் இறகு அக்கம்
பிரமன் அன்று எட்டற்கு அற்ற திரு கொன்றையும் வேணி

பிறவு நின்று ஒக்க தொக்கு மணக்கும்
சரணி அம் பத்ம கை கொடி முக்கண்
பெறு கரும்பு அ தக்கது அருள் நல் பங்கய வாவி

திறை கொளும் சித்ர குத்து முலை கொம்பு
அறியும் அம் தத்தை கைக்கு அகம் மொய்க்கும்
த்ரிபுரை செம்பட்டு கட்டு நுகப்பின் திருவான

தெரிவை அம் துர்க்கி சத்தி எவர்க்கும்
தெரி அரும் சுத்த பச்சை நிற பெண்
சிறுவ தொண்டர்க்கு சித்தி அளிக்கும் பெருமானே.

பத உரை

கறை இலங்கும் = (இரத்தக்) கறை விளங்கும். உக்ர = உக்கிரம் பொருந்திய. சத்தி = வேற்படையை. தரிக்கும் = ஏந்தும். சரவணன் = சரவண மூர்த்தி. சித்தத்துக்குள் ஒளிக்கும் = மனத்தில் ஒளிந்து கொண்டிருக்கும். கரவடன் = திருடன். கொற்ற = வீரம் வாய்ந்த. குக்கடவத்தன் = கோழிக் கொடியை ஏந்திய கையன்.

தனி வீர = ஒப்பற்ற வீர.

கழல் இடும் = கழலை அணிந்துள்ள. பத்ம = தாமரை போன்ற திருவடியை உடையவன். கண் செவி வெற்பன் = பாம்பு மலையான் (திருச் செங்கோட்டு மலையான்). பழநி மன் = பழனி மலையான். கச்சிக் கொற்றவன் = கச்சி வீரன். மற்றும் = பின்னும். கடக = கைவளை அணிந்த. வஞ்சிக்குக் கர்த்தன் = வள்ளிக் கொடி போன்ற வள்ளிக்குத் தலைவன். செம் தமிழ் பாடி = செந்தமிழ்ப் பாக்களைப் பாடி.

குறை இல் = குறைவு படாத. அன்பு உற்று = அன்பு பூண்டு. குற்றம் அறுக்கும் = குற்றங்களை விளக்க வல்ல. பொறைகள் நந்த = பொறுமைக் குணம் சிறந்து மேம்பட. அற்பப் புத்தியை விட்டு = அற்பமான புத்தியை ஒழித்து. என் குணம் அடங்கக் கெட்டு = என்னுடைய தீய குணங்கள் எல்லாம் கெட்டு. குணம் மற்று ஒன்று இலதான = குணம் வேறு ஒன்று இல்லாததான.

குணம் அடைந்து = ஒரே நிலையான சாத்துவிகக் குணம் ஒன்றையே அடைந்து. எப் பற்றுக்களும் அற்றும் = எல்லாவிதமான ஆசைகளையும் ஒழித்து. குறியொடும் = கடவுள் குறி ஒன்றையே கருதும். சுத்தப் பத்தர் இருக்கும் = பரிசுத்தமான

பத்தர்கள் இருக்கும். குரு பதம் = பெருமை பொருந்தும் ஞான நிலை. சித்திக்கைக்கு = எனக்குக் கை கூடுவதற்கு. அருள் சற்றும் கிடையாதோ = உனது திருவருள் சற்றேனும் கிடைக்காதோ?

பிறை = சந்திரன். கரந்தைக் கொத்து = திருநீற்றுப் பச்சைக் கொத்துக்கள். பணி = பாம்பு. மத்தம் = ஊமத்தம். தலை எலும்பு = கபால எலும்பு. அப்பு = கங்கை நீர். கொக்கு இறகு = கொக்கின் இறகு. அக்கம் = ருத்ராஷ்ட மாலை. பிரமன் அன்று எட்டற்கு அற்ற = பிரமன் முன்பு எட்டுதற்கு அரிதாக இருந்த. திருக் கொன்றையும் = அழகிய கொன்றை இவை எல்லாம்.

வேணி = அணிந்த சடை.

பிறவும் = மற்றவைகளும். நின்று ஒக்க தொக்கு = விளங்கி ஒன்று சேர்ந்து கூடி. மணக்கும் சரணி = (சிவபெருமான் வீழ்ந்து வணங்குவதால் அவர் தலையில் உள்ள பொருள்களின்) மணம் வீசும் திருவடி உடையவள். அம் = அழகிய. பத்மக் கை = தாமரை போன்ற திருக்கரத்தை உடைய. கொடி = கொடி போன்றவள். முக் கண் பெறு = மூன்று கண்கள் கொண்ட. கரும்பு = கரும்பு போன்றவள். அத்தக்க(த்)து அருள் = அந்தத் தக்கதான பொருளை (அடியேனுக்கு) அருள் செய்பவள். நல் வாவிப் பங்கயம் = நல்ல திருக் குளத்துத் தாமரையையும்.

திறை கொளும் = கப்பம் கட்டச் செய்யும் (= வென்று அடக்கும்) சித்ர = அழகிய. குத்து முலைக் கொம்பு = திரண்டு குவிந்த கொங்கையைக் கொண்ட கொம்பு போன்றவள். அறியும் = ஞானமுள்ளவள். அம் = அழகிய. தத்தை = கிளி. கைக்கு அகம் மொய்க்கும் = கையில் பயின்று இருக்கும். த்ரிபுரை = சந்திர கண்டம், சூரிய கண்டம், அக்கினி கண்டம் என்னும் முப்பிரிவை உடைய சக்கரத்துக்குத் தலைவி. செம் பட்டுக் கட்டும் = செம்பட்டு

ஆடை கட்டியிருக்கும். நுகுப்பின் = இடைடை உடைய. திருவான =
இலக்குமிகரம் பொருந்திய.

தெரிவை = நங்கை. அம் = அழகிய. துர்க்கி = துர்க்கா தேவி. சத்தி
= சத்தி. எவர்க்கும் = எல்லோருக்கும். தெரி அரும் = தெரிவதற்கு
அரிதான. சுத்தப் பச்சை நிறப் பெண் = சுத்தமான பச்சை நிறம்
கொண்ட பெண் ஆகிய பார்வதி தேவியின். சிறுவ = பிள்ளையே.
தொண்டர்க்கு = அடியார்களுக்கு. சித்தி அளிக்கும் பெருமானே =
வீடு பேற்றைத் அளிக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

வேற்படை விளங்கும் சரவண மூர்த்தி. அடியார் மனத்துள் உறையும் கள்வன். கோழிக்
கொடியை உடையவன். வீரக் கழல்கள் அணிந்த தாமரை போன்ற திருவடியை
உடையவன். பழனி அரசன். வள்ளியின் கணவன் என்றெல்லாம் செந்தமிழ்ப்
பாக்களைப் பாடி, என் குற்றங்கள் விலகி, அற்பப் புத்தி நீங்கி, சத்துவ குணம் ஒன்றே
நிலை நின்று,

பற்றுக்கள் ஒழிந்து, இறைவனையே குறியாகக் கருதும் பத்தர்கள் இருக்கும் ஞான
நிலையில் பொருந்தி நிற்கும் பேறு எனக்குச் சற்றேனும் கிடைக்காதோ?

சிவபெருமான் தலையிலிருந்து விழும் மலர்களால் மணக்கும் பாதங்களை
உடையவள். கொடி போன்றவள். அடியார்களுக்குத் தக்கபொருள்களை அளிப்பவள்.
கிளி போன்ற பச்சை நிறம் வாய்ந்தவள். இத்தகைய பார்வதி பயந்த திருக்குமரனே.
தொண்டர்க்கு வீடு பேற்றினை அளிக்கும் பெருமானே. பத்தர்கள் இருக்கும் குரு பதம்
அடியேனுக்குக் கிடைக்குமோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சித்தத்துள் ஒளிக்கும் கரவடன்...

(உள்ளமெல்லாம் உள்கி நின்று ஆங்கே

உடனாடும் கள்ளம் வல்லான்) --- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1-103-6.

ஆ. பொறைகள் நந்த அற்ப புத்தியை விட்டு

சிவசிவ சங்கர மாவை ஂனுந்திற லோய்பொறைவா

சிவசிவ சங்கர மான்பட்ட வாவொளி சேர்ந்தபின்னே) --- கந்தர் அந்தாதி 84.

இ. குறியொடும் சுத்தப் பத்தர்...

(குணம் பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன்) ---- திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்

திருமுறை 6-95-9.

(குறி கலந்த இசைபாடல்) ---- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1-2-1.

ஈ. முக்கண் பெறு கரும்பு.....

(முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க் கொரு தீங்கில்லையே)--- அபிராமி அந்தாதி 101.

உ. அத்தக்கத்து அருள்.....

அத் தக்கது என்பது சந்தம் நோக்கி தக்கத்து என நின்றது.

428

காஞ்சீபுரம்

தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்
தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்
தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்

தனதான

கனிதருங் கொக்குக் கட்செவி வெற்பும்

பழநியுந் தெற்குச் சற்குரு வெற்புங்

கதிரையுஞ் சொற்குட் பட்டதி ருச்செந்

திலும்வேலும்

கனவிலுஞ் செப்பத் தப்புமெ னைச்சங்

கடவுடம் புக்குத் தக்கவ னைத்துங்

களவுகொண் டிட்டுக் கற்பனை யிற்கண்

சுழல்வேனைப்

புனிதனம் பைக்குக் கைத்தல ரத்நம்

பழையகங் கைக்குற் றப்புது முத்தம்

புவியிலன் றைக்கற் றெய்ப்பவர் வைப்பென் றுருகாஎப்

பொழுதும் வந்திக்கைக் கற்றஎ னைப்பின்

பிழையுடன் பட்டுப் பத்தருள் வைக்கும்

பொறையையென் செப்பிச் செப்புவ தொப்பொன் றுளதோதான்

அன்னியம் பெற்றற் றற்றொரு பற்றுந்

தெளிதருஞ் சித்தர்க் குத்தெளி சிற்கொந்

தமலைதென் கச்சிப் பிச்சிம லர்க்கொந்

தளபாரை

அறவினுண் பச்சைப் பொற்கொடி கற்கண்

டமுதினுந் தித்திக் கப்படு சொற்கொம்

பகிலஅண் டத்துற் பத்திசெய் முத்தின்

பொலமேருத்

தனிவடம் பொற்புப் பெற்றமு லைக்குன்

றிணைசுமந் தெயக்கப் பட்டநு சுப்பின்

தருணிசங் குற்றுத் தத்துதி ரைக்கம்

பையினூடே

தவமுயன் றப்பொற் றப்படி கைக்கொண்

டறமிரண் டெட்டெட் டெட்டும்வ ளர்க்கும்

தலைவிபங் கார்க்குச் சத்யமு ரைக்கும்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கனி தரும் கொக்கு கண் செவி வெற்பும்
பழனியும் தெற்கு சற்குரு வெற்பும்
கதிரையும் சொற்கு உட்பட்ட திருச்செந்திலும் வேலும்

கனவிலும் செப்ப தப்பும் எ(ன்)னை சங்கட
உடம்புக்கு தக்க அனைத்தும்
களவு கொண்டிட்டு கற்பனையில் கண் சுழல்வேனை

புனிதன் அம்பைக்கு கைத்தல ரத்நம்
பழைய கங்கைக்கு உற்ற புது முத்தம்
புவியில் அன்றைக்கு அற்று எயப்பவர் வைப்பு என்று உருகா
எப்பொழுதும் வந்திக்கைக்கு அற்ற எ(ன்)னை பின்
பிழையுடன் பட்டு பத்தருள் வைக்கும்
பொறையை என் செப்பி செப்புவது ஒப்பு ஒன்று உளதோ தான்

அன்னியம் பெற்று அற்று அற்று ஒரு பற்றும்
தெளி தரும் சித்தர்க்கு தெளிசில் கொந்த
அமலை தென் கச்சி பிச்சி மலர் கொந்தள பாரை

அறிவி நுண் பச்சை பொன் கொடி கற்கண்டு
அமுதினும் தித்திக்கப்படு சொல் கொம்பு
அகில அண்டத்து உற்பத்தி செய் முத்தின் பொல(ம்) மேரு

தனி வடம் பொற்பு பெற்ற முலை குன்று இணை
சுமந்து எயக்கப்பட்ட நுசிப்பின்
தருணி சங்கு உற்று தத்து திரை கம்பையினூடே

தவம் முயன்று அ பொற்ற படி கைக்கொண்டு
அறம் இரண்டு எட்டு எட்டும் வளர்க்கும்
தலைவி பங்கர்க்கு சத்யம் உரைக்கும் பெருமானே.

பத உரை

கனி தரும் கொக்கும் = பழங்களைத் தருகின்ற மாமரங்கள்
(நிறைந்த). கண் செவி வெற்பும் = பாம்பு மலையாகிய
திருச்செங்கோட்டையும். பழநியும் = பழனியையும். தெற்கு சற்குரு
வெற்பும் = தெற்கில் உள்ள சுவாமி மலையையும். கதிரையும் =
கதிர்காமத்தையும். சொற்கு உட்பட்டு = புகழுக்கு இருப்பிடமான.
திருச்செந்திலும் = திருச்செந்தூரையும். வேலும் =
வேலாயுதத்தையும்.

கனவிலும் செப்பத் தப்பும் = கனவில் கூடச் சொல்லி அறியாத.
எனை = என்னை. சங்கட = சங்கடம் தரும். உடம்புக்குத் தக்க
அனைத்தும் = உடலுக்குத் தகுந்த சகல பொருள்களையும். களவு
கொண்டிட்டு = திருட்டு வழியிலாவது அடைந்து. கற்பனையின்
கண் = (கபட) யோசனைகளிலேயே நோக்கம் கொண்டு.
சுழல்வேனை = சுழலும் என்னை.

புனிதன் = பரிசுத்தமானவனுடைய. அம்பைக்கு = தேவி
பார்ப்பதியின். கைத்தல = கையில் விளங்கும். ரத்நம் =
இரத்தினம். பழைய கங்கைக்கு உற்ற = பழைய கங்கா தேவிக்குக்
கிடைத்த. புது முத்தம் = புதிய முத்தம். புவியில் = பூமியில்.
அன்றைக்கு அற்று எய்ப்பவர் = அன்றைக்கு என்று ஒன்றும்
சேமித்து வைக்காமல் இறைவன் திருவுளச் சம்மதம் என்று
யாவற்றையும் விட்டுஇளைத்த (பெரியோர்களின்). வைப்பு என்று
உருகா = காப்பு நிதி என்று கூறி உருகி.

எப்பொழுதும் = எல்லாப் பொழுதினிலும். வந்திக்கைக்கு அற்ற =
வணங்குதலே இல்லாத. எனை = என்னை. பின் பிழையுடன் பட்டு
= பின்னும் என் குற்றங்களைப் பொருட்படுத்தாது பொறுத்துச்
சம்மதித்து. பத்தருள் வைக்கும் பொறையை = உனது பக்தர்கள்
கூட்டத்துள் ஒருவனாக வைத்துள்ள உனது கருணையை.
என் செப்பிச் செப்புவது = நான் என்ன சொல்லிப் புகழ்வது. ஒப்பு
ஒன்று உளதோ தான் = (உன் கருணைக்கு) நிகர் ஒன்று நிகரோ?
(இல்லை என்றபடி).

அன்னியம் பெற்று = (நீ வேறு நான் வேறு இல்லை என்ற)
அத்துவைத (= அன்னியமின்மை) நிலையைப் பெற்று. அற்று ஒரு
பற்றும் அற்று = எவ்வித பற்றும் நன்றாக அற்றுப் போய்.
தெளிதரும் சித்தர்க்கு = தெளிவு அடைந்த மனம் கொண்ட
சித்தத்தவர்களின். தள்ளிசில் = தெளிந்து உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானம்
கொண்ட. கொந்த அமலை = பூங்கொத்துக்கள் அணிந்த மலம்
அற்றவள். தென் கச்சி = அழகிய கச்சிப் பதியில். பிச்சி மலர் =
பிச்சி மலரை அணிந்துள்ள. கொந்தளம் = கூந்தலை உடைய.
பாரை = பரா சக்தி.

அறவி = அறச் செல்வி. நுண் பச்சை = நுண்ணிய பச்சை
நிறமுள்ள. பொன் கொடி = அழகிய கொடி போன்றவள்.
கற்கண்டு அமுதினும் = கற்கண்டு, அமுது இவை இரண்டைக்
காட்டிலும். தித்திக்கப் படு = இனிக்கும். சொல் கொம்பு =
சொற்களை உடைய கொம்பனையாள். அகில அண்டத்து = எல்ல
அண்டங்களையும். உற்பத்தி செய் = தோற்றுவிக்கும். முத்தின் =
முத்து (மேருமலை). பொல(ம்) மேரு = பொன் மேருமலை.

தனி = ஒப்பற்ற. வடம் = மணி வடத்தின். பொற்புப் பெற்ற
முலைக் குன்று இணை = அழகு பெற்ற இரண்டு கொங்கை
மலைகளை. சுமந்து எய்க்கப்பட்ட = சுமந்து அதனால் இளைத்து
நிற்கும். நுகுபின் = இடையை உடைய. தருணி = இளமைப்
பருவத்தினளான (உமா தேவி). சங்கு உற்றுத் தத்து = சங்குகள்
பொருந்தித் ததும்பிப் பரவிச் செல்லும். திரை = அலைகளை
உடைய. கம்பையினுடே = கம்பை ஆற்றுக்கு அருகே.

தவம் முயன்று = தவம் செய்து. அப் பொற்ற = அந்தச் சிறப்புள்ள.
படி = இரு நாழி நெல்லை. கைக்கொண்டு = கையில் கொண்டு.
அறம் இரண்டு எட்டு எட்டும் = முப்பத்திரண்டு அறங்களையும்.
வளர்க்கும் தலைவி = வளர்த்த தலைவியாகிய காமாட்சி
தேவியின். பங்கர்க்கு = பங்காளராகிய சிவ பெருமானுக்கு. சத்யம்
உரைக்கும் பெருமானே = மெய்ப் பொருளை உபதேசித்த
பெருமானே.

சுருக்க உரை

மாமரங்கள் நிறைந்த திருச்செங்கோட்டையும், பழனியையும், சுவாமி மலையையும்,
கதிர் காமத்தையும், திருச்செந்தூரையும், வேலாயுதத்தையும், கனவில் கூட சொல்லி
அறியாது, உடற் சுகத்துக்கு வேண்டிய பொருட்களைத் திருடியாவது அடைந்து, கபட
யோசனைகளில் ஈடுபட்டுச் சூழல்பவனும், எல்லாவிதமான பற்றுக்களையும்
விட்டொழித்து நீ ஒன்றுதான் வைப்பு நிதி என்ற உள்ளம் கொண்டு, உன்னை
வணங்காதவனும் ஆகிய என்னை, என் குற்றங்களையும் பொருட் படுத்தாது, தெளிந்த
சிந்தை உள்ள பத்தர்கள் கூட்டத்தில் வைத்துள்ள உன் கருணையை எப்படிச்
சொல்லிப் புகழ்வது?

அத்துவைத நிலையைத் தெளிந்து உணர்ந்த சித்தம் கொண்டவர்கள் நன்குணர்ந்த
பார்வதி, அறச் செல்வி, இனிமை வாய்ந்தவள். கம்பை ஆற்றில் தவம் செய்து இரண்டு
நாழி நெல்லைப் பெற்று முப்பத்திரண்டு அறம் புரிந்தவள். இத்தகையவள் பங்கரான
சிவ பெருமானுக்கு மெய்ப்பெருளை உபதேசித்தவனே. உன் கருணையை எவ்வாறு
சொல்லுவது?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கைத்த ரத்நம்

(கையால் எடுத்தணைத்துக் கந்தனென் பேர் புனைந்து
மெய்யாறும் ஒன்றாக மேவுவித்துச் செய்ய..) கந்தர் கலி வெண்பா 84.

ஆ. பழைய கங்கைக்கு உற்ற....

முதலில் கங்கையில் வளர்ந்து விளையாடின பின்னரே பார்வதி தேவி வந்து எடுத்து
வளர்த்தவள் ஆதலின் பழைய கங்கை என்றார்.

இ. எய்ப்பவர் வைப்பு என்று

(மனத்துணையே என் தன் வாழ் முதலே
எனக்கு எய்ய்ப்பில் வைப்பே..) --- மாணிக்கவாசகர் (திருவாசகம்-நீத்தல்
விண்ணப்பம்) 39.

ஈ. பத்தருள் வைக்கும் பொறையை

(இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போதமி லேனையன்பாற்
கெடுதலி லாததொண் டரிற் கூட் டியவா....) ---- கந்தர் அலங்காரம் 100.

உ. அன்னியம் பெற்று....

(ஒருத்தனாம் வகைதிரு அருளாலே)---- திருப்புகழ் (கருப்புவிடில்).
(என்னையும் ஒருவன் ஆக்கி யிருங் கழல்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி) --- மாணிக்கவாசகர் (திருவாசகம்- போற்றித்
திருவகல்) 129-130.

ஊ. தருணி சங்குற்றுத் தத்து திரைக் கம்பையினூடே....

(உமை நங்கை வழிபடச் சென்று நின்றவா கண்டு வெள்ளங்காட்டி வெருட்டிட வஞ்சி
வெருவியோடித் தழுவ வெளிப்பட்ட கள்ளக் கம்பனை...) --- சுந்தரர் தேவாரத்
திருமுறை 7-61-10.

எ. தவமுயன்றப் பொற்றப்படி கைக்கொண்டற.....

(புதியமுடு கரியதவ முற்றுக் கச்சியினி லுறமேவும்
புகழ் வனிதை தருபுதல்வ...) ---- திருப்புகழ் (கருகியறிவகல்)

ஏ. சத்ய முகைர்கும் பெருமானே.....

(யான்றா னெனுஞ்சொல் லிரண்டுங்கெட் டாலன்றி
தோன்றாது சத்தியந் தொல்லைப் பெருநிலஞ் சூகரமாய்க்...) ---- கந்தர் அலங்காரம் 95.

ஐ. இரண் டெட்டெட் டெட்டும் வளர்க்கும்....

இரண்டு எட்டு + எட்டு + எட்டு = 16 + 8 + 8 = 32 அறங்கள்.

தலைப்புச் சொற்கள்

வேல் நிலையாமை ஐம்புலன்கள் பார்வதி பக்தர்கள் அருள் தத்துவம் அத்துவிதம் சித்தர்
தவம் அறம் சிவன் மெய்ப் பொருள் கச்சி

429

காஞ்சீபுரம்

தத்தா தத்தா தத்தா தத்தா
தத்தா தத்தா தனதான

கொத்தார் பற்கா லற்றே கப்பாழ்	
குப்பா யத்திற்	செயல்மாறிக்
கொக்கா கிக்கூ னிக்கோல் தொட்டே	
கொட்டா விக்குப்	புறவாசித்
தித்தா நின்றார் செத்தார் கெட்டேன்	
அஆ உஉ	எனவேகேள்
செற்றே சுட்டே விட்டே றிப்போ	
மப்பே துத்துக்	கமறாதோ
நித்தா வித்தா ரத்தோ கைக்கே	
நிற்பாய் கச்சிக்	குமரேசா
நிட்யு ரத்தூர் கெட்டோ டப்போர்	
நெட்டோ தத்திற்	பொருதோனே
முத்தா ரத்தோ ளிற்கோ டற்பூ	
முட்டா திட்டத்	தணிவோனே
முற்றா நித்தா அத்தா சுத்தா	
முத்தா முத்திப்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கொத்து ஆர் பல் கால் அற்று ஏக பாழ்
குப்பாயத்தில் செயல் மாறி

கொக்காகி கூனி கோல் தொட்டே
கொட்டாவி குப்புற வாசி

தித்தா நின்றார் செத்தார் கெட்டேன்
அஆ உஉ எனவே கேள்

செற்றே சுட்டே விட்டு ஏறி போம்
அ பேது துக்கம் அறாதோ

நித்தா வித்தார தோகைக்கே
நிற்பாய் கச்சி குமரேசா

நிட்டுர தூர் கெட்டு ஓட போர்
நெட்டு ஓதத்தில் பொருதோனே

முத்து ஆர தோளில் கோடற் பூ
முட்டாது இட்டத்து அணிவோனே

முற்றா நித்தா அத்தா சுத்தா
முத்தா முத்தி பெருமானே.

பத உரை

கொத்து ஆர் = வரிசை நிறைந்திருந்த. பல் கால் அற்று = பற்கள்
வேர் அற்று. ஏக = விழுந்து போக. பாழ் = பாழ்படும். குப்பாயத்தில்
= சட்டையான உடலில். செயல் மாறி = செயல்கள் தடுமாறி.

கொக்காகி = (தலை மயிர்) கொக்கு போல வெளுத்து. கூனி =
கூன் அடைந்து. கோல் தொட்டே = (கையில்) ஊன்று கோல்
பிடித்து. கொட்டாவி = கொட்டாவி விட்ட. குப்புற = தலை
குனிதலை அடைந்து. வாசி = நிலை வேறுபாடுகளை.

தித்தா = அனுபவித்து. நின்றார் = நின்றார். செத்தார் = இறந்தார்.
கெட்டேன் = (ஐயோ) கெட்டேன். அஆ உஉ எனவே = அஆ உஉ
என்னும் ஒலியுடன். கேள் = உறவினர் அழ்.

செற்று = (சுடு காட்டுக்குச்) சென்று. சுட்டே விட்டு = (அங்கே பிணத்தைச்) சுட்டு விட்டு. ஏறிப் போம் = சுடலையினின்று வெளியேறி வருகின்ற. அப் பேது = அந்தப் பேதமை வாய்ந்த. துக்கம் அறாதோ = துயரம் நீங்காதோ?

நித்தா = நித்தனே. வித்தார = விசித்திரம் நிறைந்த. தோகைக்கே நிற்பாய் = மயிலின் மீது (விளங்கி) நிற்பவனே. கச்சிக் குமரேசா = காஞ்சி புரத்தில் உறையும் குமரேசனே.

நிட்டுரச் தூர் = கொடுமை வாய்ந்த தூரன். கெட்டு ஓட = கேடு அடைந்து (கடலிடையே) ஓட. போர் = போரினை. நெட்டு=பெரிய. ஓதத்தில் = கடலில். பொருதோனே = போரைச் செய்தவனே.

முத்து ஆரத் தோளில் = முத்து மாலை அணிந்த தோளில். கோடற் பூ = வெண் காந்த மலரை. முட்டாது = தவறாமல். இட்டத்து = விருப்பத்துடன். அணிவோனே = அணிபவனே.

முற்றா = முதிராத. நித்தா = என்றும் இளமையாக இருப்பவனே. அத்தா = அத்தனே. சுத்தா = தூய்மையானவனே. முத்தா = முத்தனே. முத்திப் பெருமானே = முத்தியைத் தர வல்ல பெருமானே.

சுருக்க உரை

பற்கள் விழ, செயல்கள் தடுமாற, தலை மயிர்வெளுக்க, உடல் கூன் உற்று மற்ற வேறுபாடுகளும் அடைய, இறந்து போன பிறகு, உறவினர் ஓலமிட்டு அழுது, உடலைச் சுடுகாட்டுக்குக் கொண்டு போய் எரித்து, வீடு திரும்பும் பேதமை வாய்ந்த துக்கம் என்னை விட்டு நீங்காதோ?

நித்தனே. மயிலின்மீது நிற்பவனே. கச்சிக் குமரனே. கொடுமை வாய்ந்த தூரன் கேடு அடைந்துக் கடலில் ஓட, அவனைத் தொடர்ந்து போர் செய்தவனே. முத்து மாலை அணிந்த தோளில் காந்தள் மலரை விரும்பி அணிபவனே. என்றும் இளமையானவனே. அத்தனே, தூய்மையானவனே. முத்தியைத் தருபவனே. பல பிறவிகளை எடுத்துத்

துன்புறும் நிலை என்னை விட்டு நீங்காதோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பற் காலற்றே கப்பாழ்.....

(பற்றத் துற்றுக் கழலக்

கொத்தைச் சொற்கற் றுலகிற் பலபாஷை)... திருப்புகழ் (கொக்குக் கொக்கத்).

(தலைமயிர் கொக்குக் கொக்க நரைத்துப்

கலகலெ னப்பற் கட்டது விட்டு).....திருப்புகழ் (தலைமயிர்கொக்கு)

ஆ. குப்பாயம் = சட்டை (உடல்).

இ. அஆ உ உ ஆகிய குற்றெழுத்துக்கள் விட்டிசைக்கின்றன. ஆதலால் அவை வல்லெழுத்துக்களின் வலிமை பெற்றுத் தத்தா தத்தத் என்னும் சந்த ஓசையை நிரப்புகின்றன (வ.சு. செங்கலவராயன்).

430

காஞ்சீபுரம்

தான தத்தனத் தான தானனத்
தான தத்தனத் தான தானனத்
தான தத்தனத் தான தானனத்

தனதான

சீசி முப்புரக் காடு நீரெழச்

சாடி நித்திரைக் கோசம் வேரறச்

சீவன் முத்தியிற் கூட வேகனித்

தநுபூதி

சேர அற்புதக் கோல மாமெனச்

சூரி யப்புவிக்கேறி யாடுகச்

சீலம் வைத்தருட் டேறி யேயிருக்

கறியாமற்

பாசம் விட்டுவிட் டோடி போனதுப்

போது மிப்படிக் காகி லேனிணிப்

பாழ்வ ழிக்கடைக் காம லேபிடித்

தடியேனைப்

பார டைக்கலக் கோல மாமெனத்

தாப ரித்துறித் தார மீதெனப்

பாத பத்மநற் போதை யேதரித்

தருள்வாயே

தேசில் துட்டநிட் டூர கோதுடைச்

சூரை வெட்டியெட் டாசை யேழ்புவித்

தேவர் முத்தர்கட் கேத மேதவிர்த்

தருள்வோனே

சீர்ப டைத்தழற் சூல மான்மழுப்

பாணி வித்துருப் பாத னோர்புறச்
சீர்தி கழ்ப்புகழ்ப் பாவை யீனபொற் குருநாதா
காசி முத்தமிழ்க் கூடலேழ்மலைக்
கோவ லத்தியிற் கான நான்மறைக்
காடு பொற்கிரிக் காழி யாருர்பொற் புலிவேளூர்
காள அத்தியப் பால்சி ராமலைத்
தேச முற்றுமுப் பூசை மேவிநற்
காம கச்சியிற் சால மேவுபொற் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

சீ சி முப்புர காடு நீறு எழ
சாடி நித்திரை கோசம் வேர் அற
சீவன் முத்தியில் கூடவே களித்து அநுபூதி

சேர அற்புத கோலமாம் என
சூரிய புவிக்கு ஏறி ஆடுக
சீலம் வைத்து அருள் தேறியே இருக்க அறியாமல்

பாசம் விட்டு விட்டு ஓடி போனது
போதும் இப்படிக்கு ஆகிலேன் இனி
பாழ் வழிக்கு அடைக்காமலே பிடித்து அடியேனை

பார் அடைக்கல கோலமாம் என
தாபரித்து நித்தாரம் ஈது என
பாத பதம் நல் போதையே தரித்து அருள்வாயே

தேச இல் துட்ட நிட்டுர கோது உடை
சூரை வெட்டி எட்டி ஆசை ஏழ் புவி
தேவர் முத்தர்கட்கு ஏதமே தவிர்த்து அருள்வோனே

சீர் படைத்த அழல் சூலம் மான் மழு
பாணி வித்துரு பாதன் ஓர் புற
சீர் திகழ் புகழ் பாவை ஈன பொன் குருநாதா

காசி முத்தமிழ் கூடல் ஏழ் மலை
கோவல் அத்தியின் கானம் நான் மறைக்காடு
பொன் கிரி காழி ஆரூர் பொன் புலி வேளூர்

காள அத்தி அப்பால் சிரா மலை
தேசம் முற்றும் முப்பூசை மேவி நல்
காம கச்சியில் சால மேவும் பொன் பெருமானே.

பத உரை

சீசி = சீசி என இகழ்ந்து ஒதுக்க வேண்டிய. முப்புர = முப்புரங்கள் (போல ஊறு செய்யும்). காடு = மும்மலங்கள் என்னும் காடு. நீறு எழ = (வெந்து) சாம்பலாகும்படி. சாடி = துகைத்து ஒழித்து எறிந்து. நித்திரைக் கோசம் = (ஆன்மாவை மூடிக் கொண்டிருக்கும்) உறைகள். வேர் அற = அடியோடு ஒழிய. சீவன் முத்தியில் = (ஆன்மா இம்மையிலேயே) முத்தி அடையும் நிலையை. கூடவே = நான் கூடுதற்கு. களித்து = மகிழ்ச்சி உற்று. அநுபூதி = அனுபவ ஞான நிலையை.

சேர = சேருதற்கு. அற்புதக் கோலமாம் என = அற்புதத் தோற்றம் இது என்று சொல்லும்படி. தூரியப் புவிக்கு ஏறி = தூரிய மண்டலம் போன்ற பெருஞ் சோதியைக் கண்டு. ஆடுக = களிப்பதற்கு உரிய. சீலம் = ஒழுக்க நிலையை. வைத்து = அடைந்து. அருள் தேறியிருக்க = (உனது) திருவருளை உணர்ந்திருக்க. அறியாமல் = அறியாமல்.

பாசம் விட்டு விட்டு ஓடி = பாசங்கள் (ஒரு வழியாய் அடியோடு ஒழியாமல்) இடையூடு விட்டு. போனதுப் போதும் = ஓடிப் போனது போதும். இப்படிக்கு ஆகிலேன் = இவ்வாறு இடை விட்டுப் பாசம்

விலகும் நிலை எனக்கு வேண்டாம். இனி = இனி மேல். பாழ்
வழிக்கு = பாழ்படும் நெறியில். ஆகாமலே = புகுந்து அடைக்காமல்.
பிடித்து அடியேனை = (என்னைப்) பிடித்து அடியேனை.

பார் அடைக்கலம் = இப்பூமியில் (உனக்கு) அடைக்கலமாக
வைக்கப்பட்ட. கோலமாம் என = ஒரு உருவமாம் எனக் கொண்டு.
தாபரித்து = (என்னை) ஆதரித்து. நித்தாரம் = நித்தியமாகிய
ஆபரணம். ஈது என = இதுவாம் என. பாத பத்ம = திருவடித்
தாமரையாகிய. நல் போதையே = நல்ல மலரில். தரித்து
அருள்வாயே = (எப்போது) தரித்து அருள் செய்வாய்?

தேச இல் = ஞானம் இல்லாத. துட்ட = துட்டனும். நிட்டுர =
கொடுமை வாய்ந்தவனும். கோது உடைச் சூரை = குற்றம்
உள்ளவனுமாகிய சூரனை. வெட்டி = வெட்டி. எட்டு ஆசை = எட்டு
திசைகளிலும். ஏழ் புவி = ஏழு உலகங்களிலும் உள்ள. தேவர் =
தேவர்களுக்கும். முத்தர்கட்கு = முத்தி நிலை கண்ட
பெரியோர்களுக்கும். ஏதமே = (இருந்த) துன்பத்தை. தவிர்த்து
அருள்வோனே = ஒழித்து அருளியவனே.

சீர் படைத்த = சிறப்பு பொருந்திய. அழல் = நெருப்பு. சூலம் =
சூலம். மான் மழு = மான், மழு இவைகளை. பாணி = கரத்தில்
கொண்ட. வித்துருப் பாதன் = பவள நிறத் திருவடியை உடைய
சிவபெருமானுக்கு. ஓர் புற = ஒரு பாகத்தில். சீர் திகழ் = சிறந்து
விளங்கும். புகழ்ப் பாவை = புகழ் நிறைந்த பார்வதி தேவி. ஈன
பொன் குரு நாதா = ஈன்ற அழகிய குரு நாதனே.

காசி = காசி. முத்தமிழ்க் கூடல் = முத்தமிழ் விளங்கிய மதுரை.
ஏழ் மலை = திருவேங்கடம். கோவல் = திருக் கோவலூர்.

அத்தியின் = திருவானைக்கா. கானம் நான் மறைக் காடு = வேதாரணியம். பொன் கிரி = கனககிரி. காழி = சீகாழி. ஆரூர் = திருவாரூர். பொன் புலி = அழகிய புலியூர் (சிதம்பரம்). வேளூர் = புள்ளிருக்கும் வேளூர்.

காள அத்தி = காளத்தி. அப்பால் = அதன் பின். சிரா மலை = திரிசிராமலை. தேசம் முற்றும் = ஆக நாடு முழுமையும். முப்பூசை மேவி = மூன்று காலங்களிலும் பூசை நடத்தப் பெற்று. நல் = விரும்பத் தக்க. காம கச்சியில் = காஞ்சீபுரத்தில். சால மேவும் = மிகவும் வீற்றிருக்கும். பொன் பெருமானே = அழகிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

இகழ்ந்து ஒதுக்க வேண்டிய முப்புரங்களை ஒத்த மும்மலங்களாகிய காடு வெந்து சாம்பலாகவும், அந்தக் காட்டைத் துக்கத்து ஒழித்து, ஆன்மாவை மூடிக் கொண்டிருக்கும் போர்வைகள் அடியோடு ஒழியவும், சீவன் முத்தியை கூடுதற்கு ஏற்ற அனுபவ ஞான நிலையைச் சேர்ந்து பெருஞ் சோதியைக் கண்டு உணர அறியாமல், பாசங்கள் முற்றும் என்னை விட்டு அகல, என்னைப் பிடித்து, இப்பூமியில் நான் ஒரு அணிகலன் என்று எண்ணி, நல்ல தாமரையாகத் தரித்து அருள் புரிக.

ஞானம் இல்லாத துட்டனும், கொடியவனுமாகிய தூரனை வெட்டி, எல்லாருடைய துன்பங்களையும் ஒழித்தவனே. நெருப்பு, தூலம், மான், மழு இவைகளைக் கரத்தில் கொண்ட சிவபெருமானது ஒரு பாகத்தில் உறையும் பார்வதி ஈன்ற குருநாதனே. காசி, மதுரை, திருவேங்கடம், திருக்கோவலூர், திருவானைக்கா, வேதாரணியம், கயிலை, சீகாழி, திருவாரூர், சிதம்பரம், வேளூர், சீகாளத்தி, திரிசிராமலை முதலிய எல்லா இடங்களிலும் முக்காலமும் பூசை நடத்தப் பெற்று, கச்சியில் வீற்றிருக்கும் அழகிய பெருமானே. என்னைத் தாமரை மலராகத் தரித்து அருள்வாயே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. முப்புரக் காடு நிறைந்த சாடி.....
(சுட்டு வெம்புரநி றாக விஞ்சைகொடு

தத்து வங்கள்விழ சாடி யெண்குணவர்...)...திருப்புகழ் (கட்டிமுண்ட).

ஆ. நித்திரைக் கோசம் வேர் அற....

கோசம் ஐந்து. அவையாவன...

1. அன்ன கோசம் (உணவால் ஆய உடல்).
2. பிராணமய கோசம் (கன்மேந்திரியமும், பிராணனும் கூடியது).
3. மனோமய கோசம் (மனம்).
4. விஞ்ஞானமய கோசம் = ஞானேந்திரியமும் புத்தியும் கூடியது.
5. ஆனந்தமய கோசம் = ஆன்மாவுக்குள்ளே உள்ள உறை.

இ. நான்மறைக் காடு....

வேதாரணியம். மறை பூசத்த தலம்.

(பல காலங்கள் வேதங்கள் பாதங்கள் போற்றி

பலரால் வழிபாடு செய் மா மறைக்காடா)...சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 2.37.4.

431

காஞ்சீபுரம்

தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்
தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்
தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்

தனதான

செறிதரும் செப்பத் துற்பல வெற்பும்

பிறிதுமங் கத்தைக் குற்றவி ருப்புஞ்

சிகரிதுண் டிக்கக் கற்றத னிச்செஞ்

சுடர்வேலும்

திரள்புயங் கொத்துப் பட்டவ னைத்துந்

தெளியநெஞ் சத்துப் புற்றும யக்கம்

திகழ்ப்பரஞ் சத்தைப் புற்பத மொக்கும்

படிநாடும்

அறிவறிந் தத்தற் கற்றது செப்புங்

கடவுளன் பத்தர்க் கச்சம றுத்தன்

பருள்பவன் பொற்புக் கச்சியுள் நிற்கும்

பெருமானென்

றவிழுமன் புற்றுக் கற்றும னத்தின்

செயலொழிந் தெட்டப் பட்டத னைச்சென்

றடைதரும் பக்வத் தைத்தமி யெற்கென்

றருள்வாயே

குறியவன் செப்பப் பட்டள வரக்கும்

பெரியவன் கற்பிக் கப்படு சுக்ரன்

குலைகுலைந் துட்கச் சத்யமி ழற்றுஞ்

சிறுபாலன்

குதலையின் சொற்குத் தர்க்கமு ரைக்குங்

கனகனங் கத்திற் குத்திநி ணச்செங்
குடர்பிடுங் கத்திக் குற்றமு கச்சிங் கமுராரி
பொறிவிடுந் துத்திக் கட்செவி யிற்கண்
துயில்கொளுஞ் சக்ரக் கைக்கிரி சுத்தம்
புயலெனும் பொற்புப் பெற்றநி றத்தன் ஜகதாதை
புனிதசங் கத்துக் கைத்தல நிர்த்தன்
பழையசந் தத்தைப் பெற்றம் டப்பெண்
புகலுகொண் டற்குச் சித்திய ளிக்கும் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

செறி தரும் செப்பத்து உற்பல வெற்பும்
பிறிதும் அங்கு அத்தைக்கு உற்ற இருப்பும்
சிகரி துண்டிக்க கற்ற தனி சுடர் வேலும்
திரள் புயம் கொத்துப்பட்ட அனைத்தும்
தெளிய நெஞ்சம் துப்பு உற்று மயக்கம்
திகழ் ப்ரபஞ்சத்தை புற்பதம் ஒக்கும்படி நாடும்
அறிவு அறிந்து அத்தற்கு அற்றது செப்பும்
கடவுளன் பத்தார்க்கு அச்சம் அறுத்து அன்பு
அருள்பவன் பொற்பு கச்சியுள் நிற்கும் பெருமான் என்று
அவிழும் அன்பு உற்று கற்று மனத்தின்
செயல் ஒழிந்து எட்ட பட்டதனை சென்று
அடைதரும் பக்வத்தை தமிழெற்கு என்று அருள்வாயே
குறியவன் செப்பப்பட்ட எவர்க்கும்
பெரியவன் கற்பிக்கப்படு சக்ரன்
குலைகுலைந்து உட்க சத்யம் மிழற்றும் சிறு பாலன்
குதலையின் சொற்கு தர்க்கம் உரைக்கும்
கனகன் அங்கத்தில் குத்தி நிணம் செம்

குடர் பிடுங்கி திக்கு உற்ற முகம் சிங்க முராரி

பொறி விடும் துத்தி கண் செவியின் கண்
துயில் கொளும் சக்ர கை கிரி சுத்தம்
புயல் எனும் பொற்பு பெற்ற நிறத்தன் ஜக தாதை

புனித சங்கத்து கைத்தலம் நிர்த்தன்
பழைய சந்தத்தை பெற்ற மட பெண்
புகலும் கொண்டற்கு சித்தி அளிக்கும் பெருமானே.

பத உரை

செறி தரும் = நிறைந்து நெருங்கி மலரும். செப்பத்து = செம்மை
வாய்ந்த. உற்பல வெற்பும் = செங்கழு நீர் மலையாகிய
திருத்தணிகையும. பிறிதும் = பின்னும். அங்கு அதைக்கு உற்ற =
அங்கு அதனைப் போன்ற. இருப்பும் = பிற தலங்களும். சிகரி =
(கிரௌஞ்ச) மலையும. துண்டிக்கக் கற்ற = துண்டுபடச் செய்ய
வல்லதான. தனி = ஒப்பற்ற. செம் சுடர் வேலும் = செவ்விய ஒளி
வேலும்.

திரள் = திரண்ட. புயம் கொத்துப் பட்ட அனைத்தும் = புயங்கள்
கொத்தாக உள்ள யாவும் (பன்னிரண்டும்). தெளிய = தெளிதர.
நெஞ்சம் = மனதில். துப்பு உற்று = அறிவு அடைந்து. மயக்கம்
திகழ் = மயக்கம் விளங்குகின்ற. ப்ரபஞ்சத்தை = இவ்வுலகு.
புற்புதம் ஒக்கும் படி நாடும் = நீர்க் குமிழை ஒத்தது என்னும்
தன்மையை ஆய்ந்து உணரும்.

அறிவு அறிந்து = அறிவை அறிந்து. அத்தற்கு = தந்தையாகிய
சிவபெருமானுக்கு. அற்றது = (ஒரு பற்றும் அற்றுத் தத்துவம்
கடந்து நிற்கும் பொருளை). செப்பும் = உபதேசித்த. கடவுளன் =

இறைவன் என்றும். பத்தர்க்கு = அடியவர்களுக்கு. அச்சம் அறுத்து
= பயத்தை நீக்கி. அன்பு அருள்பவன் = அன்பைக் கொடுத்து
அருள்பவன் என்றும். பொற்புக் கச்சியுள் = அழகிய காஞ்சியில்.
நிற்கும் = நின்றருளும். பெருமான் என்று = பெருமான் என்றும்
கூறி.

அவிழும் = நெகிழ்ந்து உருகும். அன்பு உற்று = அன்பு பூண்டு.
கற்று = (திருவருளைக் கற்று). மனத்தின் செயல் ஒழிந்து =
மனத்தின் தொழில் ஒழிந்து. எட்டப்பட்டதனை = கிட்டப்படுவதான
பொருளை. சென்று அடைதரும் = போய் அடையும். பக்வத்தை =
ஆன்ம பக்குவத்தை. தமிழெற்கு = அடியேனுக்கு. என்று
அருள்வாயே = எப்போது அருள்வாய்?

குறியவன் = குறள் உருவம் (வாமனாவதாரம்) எடுத்தவன்.
செப்பப்பட்ட = புகழ்ந்து சொல்லப்படும். எவர்க்கும் = எவரினும்.
பெரியவன் = பெரியவன். கற்பிக்கப்படு = கல்வி கற்றுக் கொடுக்க
வந்து. சுக்ரன் = சுக்ராச்சாரியார். குலைகுலைந்து = உள்ளம்
நடுநடுங்கி. உட்க = அஞ்ச. சத்யம் மிழற்றும் = உண்மையைச்
சாதித்து மேலாகச் சொன்ன. சிறு பாலன் = சிறு குழந்தையாகிய
பிரகலாதனின்.

குதலையின் சொற்கு = மழலைச் சொல்லுக்கு. தர்க்கம் உரைக்கும்
= தருக்கம் பேசிய. கனகன் = இரணியனுடைய. அங்கத்தில் குத்தி
= உடலைக் குத்தி. நிணம் செம் குடர் பிடுங்கி = மாமிசம் நிறைந்த
செவ்விய குடலைப் பிடுங்கி. திக்கு உற்ற = திசைகளை எட்டிய.
சிங்க முக முராரி = நரசிங்க முகத்தைக் கொண்ட திருமால்.

பொறி விடும் துத்தி = ஒளி வீசும் படப் பொறிகளை உடைய. கண்
செவியின் கண் = (ஆதி சேடனாகிய) பாம்பின் மேல். துயில்

கொளும் = தூங்கும். சக்ரக் கை = சக்கரத்தை ஏந்திய கையை உடைய. கிரி = மலை போன்றவன். சுத்தம் = பரிசுத்தம் வாய்ந்த. புயல் எனும் = மேகம் எனத் தக்க. பொற்பு = அழகு வாய்ந்த. நிறத்தன் = நிறம் உடையவன். ஐக தாதை = உலகுக்குத் தந்தை.

புனித சங்கத்துக் கைத்தலம் = பரிசுத்தமான பாஞ்ச சன்னியம் என்னும் சங்கைத் திருக்கையில் கொண்ட. நிர்த்தன் = கூத்தன். பழைய சந்தத்தை = பழைய வடிவைக் கொண்ட. மடப் பெண் = அழகிய பெண். புகலும் = புகழப்படும். கொண்டற்கு = (மேக நிறத்) திருமாலுக்கு. சித்தி அளிக்கும் பெருமானே = வீடு பேறளித்த பெருமானே.

சுருக்க உரை

செங்கழுநீர் மலர் நிறைந்த திருத்தணிகையையும், அதைப் போன்ற மற்ற தலங்களையும், கிரௌஞ்ச மலையும் பொடியாக்க வல்லதான ஒளி வேலும், பன்னிரண்டு திருப்புயங்களும், தெளிவாக என் மனத்தில் ஊன்றி, மயக்கமே விளங்கும் இவ்வுலகு நீர்க்குமிழி போன்றது என்னும் தன்மையை ஆய்ந்து உணரும் அறிவை அடைந்து, சிவபெருமானுக்கு பற்றுக்களுக்கு அப்பால் உள்ள உண்மைப் பொருளை உபதேசித்த இறைவன் என்றும், அழகிய கச்சியில் நின்ற பெருமான் என்றும் கூறி, நெகிழ்ந்து மனம் உருகி, உன் திருவருயைக் கற்று, மன ஒடுக்கம் உற்று, அந்த நிலையில் அடையும் ஆன்ம பக்குவத்தை அடியேனுக்கு எப்போது அருள்வாய்?

குறள் வடிவம் எடுத்து, கல்வி கொடுக்க வந்த சுக்ராச்சாரியார் நடுங்க, மழலைப் பேசும் பிரகலாதனின்மழலைச் சொல்லுக்குத் தருக்கம் பேசிய இரணியனின் உடலைக் குத்திக் கிழித்து, குடலைப் பிடுங்கிய நரசிங்க முகத் திருமால் ஆதிசேடன் மீது துயில்பவன், சக்கரத்தைக் கையில் ஏந்தியவன், மேக நிறம் உடையவன், பாஞ்ச சன்னியம் என்ற சங்கைக் கையில் கொண்டவன். அவருக்கு வீடு பேறளித்த பெருமானே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. எவர்க்கும் பெரியவன் கற்பிக்கப்படு சுக்ரன்.....

(கூடமுறை நீடு செம்பொன் மாமதலை யூடெழுந்த கோபவரி நார சிங்கன் மருகோனே)...திருப்புகழ் (நீலமயில் சேரு).

ஆ. புனித சங்கத்துக் கைத்தல நிர்த்தன்.....

பாஞ்ச சன்னியம் = இப்பி ஆயிரம் சூழ்ந்தது இடம் புரி. இடம்புரி ஆயிரம் சூழ்ந்தது வலம்புரி. வலம்புரி ஆயிரம் சூழ்ந்தது சலஞ்சலம். சலஞ்சலம் ஆயிரம் சூழ்ந்தது பாஞ்ச சன்னியம்

இ. பழைய சந்தத்தைப் பெற்ற மடப் பெண்....

அரனுடைய சத்தியே அரி ஆதலால் அந்தப் பூர்வ நிலையைக் குறித்தது. இதை (அரியலால் தேவியில்லை ஐயன் ஐயாறனார்க்கே) என்னும் நாவரசர் தேவாரத்தால் உணரலாம் (4.40.5). சிவ சக்தி அபரை, பாரபரை, பரை என முத்திறப்படும். அபரை = பிராமி. சிருட்டித்தல் காரணமாக இருப்பவள். வைஷ்ணவி = ரட்சித்தல் காரணமாக இருப்பவள். ரௌத்திரி = சங்கரித்தல் காரணமாக இருப்பவள்.

ஈ. கொண்டற்குச் சித்தி யளிக்கும் பெருமாளே.

முருகவேள் சம்பந்தராக அவதரித்த காலத்தில் சிவ சாஸூபம் வேண்டிக் கச்சியில் திருமேற்றளியில் தவம் செய்த திருமாலுக்கு சிவ சாஸூபம் அளித்த வரலாற்றைக் குறிக்கின்றது. (சோதி காட்ட வராச்சுத நாத னார்க்கருள் போற்றிய தூரி தாப்பர மார்த்தம தருள்வாயே)...திருப்புகழ் (ஏகமாய்ப்பல). (ஞால வட்ட முற்ற வுண்டு நாக மெத்தை யிற்று யின்ற நார ணற்க ருட்சு ரந்த மருகோனே)... திருப்புகழ் (ஓலமிட்டிரை).

தலைப்புச் சொற்கள்

தணிகை வேல் மாயை அறிவு தத்துவம் உபதேசம் அடியவர் கச்சி அருள் ஐம்புலன் அடக்கம் திருமால் சிவன் வீடு கச்சி

432

காஞ்சீபுரம்

தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன தந்ததான

தலைவலை யத்துத் தரம்பெ றும்பல
புலவர் மதிக்கச் சிகண்டி குன்றெறி
தருமயில் செச்சைப் புயங்க யங்குற வஞ்சியோடு
தமனிய முத்துச் சதங்கை கிண்கிணி
தழுவிய செக்கச் சிவந்த பங்கய
சரணமும் வைத்துப் பெரும்பர பந்தம்வி ளம்புகாளப்
புலவனெ னத்தத் துவந்த ரந்தெரி
தலைவனெ னத்தக் கறஞ்செ யங்குண
புருஷனெ னப்பொற் பதந்த ரஞ்சன னம்பெறாதோ
பொறையனெ னப்பொய்ப் ப்ரமஞ்ச மஞ்சிய
துறவனெ னத்திக் கியம்பு கின்றது
புதுமைய லச்சிற் பரம்பொ ருந்துகை தந்திடாதோ
குலசயி லத்துப் பிறந்த பெண்கொடி
யுலகடை யப்பெற் றவுந்தி யந்தணி
குறைவற முப்பத் திரண்ட றம்புரி கின்றபேதை
குணதரி சக்ரப் ப்ரசண்ட சங்கரி
கணபண ரத்நப் புயங்க கங்கணி
குவடுகு னித்துப் புரஞ்ச டுஞ்சின வஞ்சிநீலி
கலபவி சித்ரச் சிகண்டி சுந்தரி
கடியவி டத்தைப் பொதிந்த கந்தரி
கருணைவி ழிக்கற் பகந்தி கம்பரி யெங்களாயி
கருதிய பத்தர்க் கிரங்கு மம்பிகை
சுருதிது திக்கப் படுந்தரி யம்பகி
கவுரிதி ருக்கொட் டமர்ந்த இந்திரர் தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

தலை வலையத்து தரம் பெறும் பல
புலவர் மதிக்க சிகண்டி குன்று எறி

தரும் அயில் செச்சை புயம் கய(வஞ்சி) குற வஞ்சியோடு

தமனிய முத்து சதங்கை கிண்கிணி

தழுவிய செக்க சிவந்த பங்கய

சரணமும் வைத்து பெரும் ப்ரபந்தம் விளம்பு(ம்) காள

புலவன் என தத்துவம் தரம் தெரி

தலைவன் என தக்க அறம் செய்யும் குண

புருஷன் என பொன் பதம் தரும் சனனம் பெறாதோ

பொறையன் என பொய் ப்ரபஞ்சம் அஞ்சிய

துறவன் என திக்கு இயம்புகின்ற அது

புதுமை அ(ல்)ல சிற்பரம் பொருந்துகை தந்திடாதோ

குல சயிலத்து பிறந்த பெண் கொடி

உலகு அடைய பெற்ற உந்தி அந்தணி

குறைவு அற முப்பத்திரண்டு அறம் புரிகின்ற பேதை

குண தரி சக்ர ப்ரசண்ட சங்கரி

கண பண ரத்ந புயங்க கங்கணி

குவடு குனித்து புரம் சுடும் சின வஞ்சி நீலி

கலப விசித்ர சிகண்டி சுந்தரி

கடிய விடத்தை பொதிந்த கந்தரி

கருணை விழி கற்பகம் திகம்பரி எங்கள் ஆயி

கருதிய பத்தர்க்கு இரங்கும் அம்பிகை

சுருதி துதிக்கப்படும் த்ரி அம்பகி

கவுரி திரு கோட்டு அமர்ந்த இந்திரர் தம்பிரானே.

பத உரை

தலை வலையத்து = முதல் எல்லையில் வைத்து. தரம் பெறும் = தக்கத் தகுதிகளைப் பெற்றுள்ள. புலவர் மதிக்க = புலவர்கள் போற்றித் துதிக்க. சிகண்டி = (உனது) மயிலையும். குன்று எறி தரும் = (கிரௌஞ்ச) மலையைப் பிளந்து எறிந்த. அயில் = வேலையும். செச்சைப் புயம் = வெட்சி மாலை அணிந்த புயங்களையும். கயவஞ்சி = யானை வளர்த்த தேவசேனையையும். குற வஞ்சியோடு = வள்ளி நாயகியையும்.

தமனிய = பொன்னாலாகிய. முத்து தசங்கை = முத்துச் சதங்கை. கிண்கிணி = கிண்கிணி (இவைகளை). தழுவிய = தழுவி. செக்கச் சிவந்த = மிகச் சிவந்த. பங்கய = தாமரை போன்ற. சரணமும் வைத்து = திருவடியையும் வைத்து. பெரும் = பெரிய. ப்ரபந்தம் விளம்பும் = பாமாலைகளைப் பாடவல்ல.

காளப் புலகன் = காளமேகம் போன்ற புலவன் இவன். என = என்று சொல்லும்படியும். தத்துவம் தரம் தெரிந்த தலைவன் = உண்மையான ஞானமும் தகுதியும் கொண்ட தலைவன் இவன் என்று கூறும்படியும். தக்க அறம் செய்யும் குண புருஷன் என = சரியான தருமங்களைச் செய்யும் நல்ல குணம் படைத்தவன் இவன் என்று கூறும்படியும். பொன் பதம் = மேலான பதவியை. தரும் சனனம் பெறாதோ = தருகின்ற பிறப்பை நான் பெற மாட்டேனோ?

பொறையன் என = பொறுமை உடையவன் இவன் என்றும். பொய்ப் ப்ரபஞ்சம் அஞ்சிய = பொய் உலகத்தைக் கண்டு பயந்த. துறவன் என = துறவி எவன் என்றும். திக்கு இயம்புகின்றது = திக்குகளில் உள்ளோர் சொல்லுவது. புதுமை அல்ல = ஓர் அதிசயம் அன்று. சிற்பரம் = அறிவுக்கு. பொருந்துகை தந்திடாதோ

= மேம்பட்ட பெரு நிலையைச் சேர்ந்து பொருந்தும் பேற்றை
எனக்குத் தந்து அருளாதோ?

குல சயிலத்து = சிறந்த மலையாகிய (இமயத்தில்). பிறந்த பெண்
கொடி = பிறந்த கொடி போன்ற பெண். உலகு அடைய பெற்ற
உந்தி = உலகம் முழுவதையும் ஈன்ற திருவயிற்றை உடையவள்.
அந்தணி = அழகிய தட்பம் உடையவள். குறைவு அற = குறைவு
இல்லாத வகையில். முப்பத்திரண்டு அறம் புரிகின்ற பேதை =
முப்பதிரண்டு அறங்களையும் செய்து வந்த தேவி.

குண தரி = நற் குணம் உடையவள். சக்ரப் ப்ரசண்ட = மந்திர
யந்திரத்தில் வீரத்துடன் விளங்கும். சங்கரி = சங்கரி. கண பண =
கூட்டமான படங்களை உடையதும். ரத்ந = இரத்தின மணிகளைக்
கொண்டதுமான. புயங்க = பாம்பை. கங்கணி = கைவளையாக
அணிந்தவள். குவடு குனித்து = மேரு மலையை வளைத்து.
திரிபுரம் = முப்புரங்களையும். சுடும் சின வஞ்சி = சுட்டெரித்த
கோபம் கொண்ட வஞ்சிக் கொடி போன்றவள். நீலி = நீல நிறம்
உடையவள்.

கலப விசித்ரச் சிகண்டி = விசித்திமான தோகையைக் கொண்ட
மயில் போன்றவள். சுந்தரி = அழகி. கடிய விடத்தை = பொல்லாத
ஆலகால விடத்தை. பொதிந்த கந்தரி = அடக்கிய கண்டத்தை
உடையவள். கருணை விழிக் கற்பகம் = வேண்டுவோர்க்கு
வேண்டியதை அளிக்கும் கற்பகம் போன்றவள். திகம்பரி =
திசைகளையே ஆடையாகக்
கொண்டவள். எங்கள் ஆயி = எங்கள் தாய்.

கருதிய பத்தர்க்கு இரங்கி = தன்னைத் தியானிக்கும்
அடியவர்களுக்கு இரக்கம் கொள்ளும். அம்பிகை = அம்பிகை.

சுருதி துதிக்கப்படும் = வேதம் துதிக்கும். த்ரி அம்பகி = முக்கண்ணி. கவுரி = (ஆகிய) கவுரியின். திருக் கோட்டம் அமர்ந்த = (காமாட்சி அம்மன்) கோயிலில் வீற்றிருக்கும் தம்பிரானே. இந்திரர் = தேவேந்திரர்களுடைய. தம்பிரானே = தம்பிரானே.

சுருக்க உரை

தகுதியுள்ள புலவர்கள் போற்றித் துதிக்க, உனது மயிலையும், கிரௌஞ்ச மலையைப் பிளந்த வேலையும், வெட்சி மாலை அணிந்த புயங்களையும், தேவசேனை, வள்ளி ஆகிய இரு பெண்களும் கூட வர, பொன் சதங்கை, கிண்கிணி அணிந்த உனது திருவடியையும் வைத்துப் பெரிய பாக்களைப் பாட வல்ல காள மேகம் போன்ற புலவன் இவன் என்றும், உண்மையான ஞானம் படைத்தவன் என்றும், நற் குணம் கொண்டவன் என்றும், தருமங்களைச் செவ்வனே செய்பவன் என்றும் உலகோர் கூறும்படி யான மேலான பதத்தைத் தருகின்ற பிறப்பை நான் பெற மாட்டேனோ?

இமவான் மடந்தையும், உலகம் முழுமையும் ஈன்றவனும், முப்பத்திரண்டு அறங்களைச் செய்தவனும், பாம்பைக் கைவளையாக அணிந்தவனும், மேரு வளைத்துத், திரி புரங்களையும் எரித்தவனும் ஆகிய பார்வதி எங்கள் தாயாவாள். விடத்தைக் கழுத்தில் அடக்கியவள். தன்னைத் தியானிக்கும் அடியார்களுக்கு வேண்டியதை அருள் செய்பவள். முக்கண்ணி. இந்தக் கவுரி அம்மை உறையும் காமாட்சி அம்மன் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் தம்பிரானே. தேவர்கள் தம்பிரானே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அந்தணி = அந்தணன் என்பதின் பெண்பால்.
(அபயவ ரம்புரி உபயக ரந்திகழ் அந்தணி)...வேல் வாங்கு வகுப்பு.

ஆ. கலப விசித்ரச் சிகண்டி சுந்தரி...

தேவியை மயில் என்பது மயிலையிலும், மயிலாடு துறையிலும் பார்வதி மயில் வடிவம் கொண்டு சிவபெருமானைப் பூசித்ததைக் குறிக்கும்.

(இமயமயில் தழுவுமொரு திருமார்பிலாடுவதும்)...சீர் பாத வகுப்பு.
(இரணகிரண மட மயிலின்மருக மத)..தேவேந்திர வகுப்பு.

தலைப்புச் சொற்கள்

புலவர் தேவசேனை வள்ளி பிறப்பு காளமேகம் அறம் வரம் அருள் உமை மயில் ஞானம் தியானம் அடியவர் வேதம் கச்சி இந்திரன் வேல்

433

காஞ்சீபுரம்

தத்தன தனந்த தத்தன தனந்த
தத்தன தனந்த

தனதான

நச்சரவ மென்று நச்சரவ மென்று
நச்சுமிழ் களங்க மதியாலும்
நத்தோடு முழங்க னத்தோடு முழங்கு
நத்திரை வழங்கு கடலாலும்
இச்சையுணர் வின்றி மிச்சையென வந்த
இச்சிறுமி நொந்து மெலியாதே
எத்தனையு நெஞ்சில் எத்தனை முயங்கி
இத்தனையி லஞ்ச லெனவேணும்
பச்சைமயில் கொண்டு பச்சைமற மங்கை
பச்சைமலை யெங்கு முறைவோனே
பத்தியுட னின்று பத்திசெயு மன்பர்
பத்திரம ணிந்த கழலோனே
கச்சிவர் குரும்பை கச்சவர் விரும்பு
கச்சியில மர்ந்த கதிர்வேலா
கற்பக வனங்கொள் கற்பக விசும்பர்
கைத்தளை களைந்த பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நச்சு அரவம் என்று நச்சு அரவம் என்று
நச்சு உமிழ் களங்க மதியாலும்
நத்தோடு முழங்கு(ம்) கனத்தோடு முழங்கு(ம்)
நத் திரை வழங்கு(ம்) கடலாலும்
இச்சை உணர்வின்றி இச்சை என வந்த
இச்சிறுமி நொந்து மெலியாதே
எத்தனையு(ம்) நெஞ்சில் எத்தன(ம்) முயங்கி

இத்தனையில் அஞ்சல் என வேணும்

பச்சை மயில் கொண்டு பச்சை மற மங்கை
பச்சை மலை எங்கும் உறைவோனே

பத்தியுடன் நின்று பத்தி செய்யும் அன்பர்
பத்திரம் அணிந்த கழலோனே

கச்சு இவர் குரும்பை கச்சவர் விரும்பு(ம்)
கச்சியில் அமர்ந்த கதிர் வேலா

கற்பக வனம் கொள் கற்பு அகம் விசும்பர்
கை தளை களைந்த பெருமானே.

பத உரை

நச்சு அரவம் என்று = கேது என்னும் பாம்பு தன்னை மென்று
(வெளிவிட்ட காரணத்தால்). நச்சு அரவம் என்று = தானும் ஒரு
விடப் பாம்பு என்று நினைத்து. நச்சு உமிழ் = விடத்தை என்
மீது கக்குகின்ற. களங்கம் = கறையைக் கொண்ட. மதியாலே =
நிலவாலும்.

நத்தொடு = சங்கினுடன். முழங்கு = பேரொலி செய்யும்
(கடலாலும்). கனத்தோடு = மேகத்தோடு. முழங்கு =
முழங்குகின்ற (கடலாலும்). நத் = விசேடமான. திரை வழங்கும்
= அலைகள் வீசும் கடலாலும்.

இச்சை உணர்வு இன்றி = பத்தித் தொண்டு, தெளிவு இவை
இரண்டும் இல்லாமல். இச்சை என வந்த = ஆசைப் படுகின்றேன்
எனக் கூறி வந்த. இச்சிறுமி = இந்தச் சிறு பெண். நொந்து =
மனம் வாடி. மெலியாதே = மெலிந்து போகாமலும்.

எத்தனையும் = எவ்வளவோ. நெஞ்சில் = மனதில். எத்தனம்
முயங்கி = முயற்சிகளை மேற்கொண்டு செய்பவளாகிய
(இவளை). இத்தனையில் = இந்தச் சமயத்திலேயே. அஞ்சல் என
வேணும் = பயப்பட வேண்டாம் என்று சொல்லி அருள் செய்ய
வேண்டுகிறேன்.

பச்சை மயில் கொண்டு = பச்சை மயிலை வாகனமாகக் கொண்டு.
பச்சை மற மங்கை = பச்சை நிறம் கொண்ட வேடப்
பெண்ணாகிய வள்ளியின். பச்சை மலை எங்கும் = பசுமை
வாய்ந்த மலை இடங்களில் எல்லாம். உறைவோனே =
உறைபவனே.

பத்தியுடன் நின்று = பக்தியுடன் நிலைத்து நின்று. பத்தி செய்யும்
அன்பர் = பக்தி செய்கின்ற அடியார்கள் பூசிக்கும். பத்திரம்
அணிந்த = இலை, பூ முதலியவைகளை அணிந்த. கழலோனே =
திருவடியை உடையவனே.

கச்ச இவர் = கச்ச அணிந்த. குரும்பை = தென்னங் குரும்பை
போன்ற கொங்கைகளை. கச்சவர் = கைத்தவர்கள்
(வெறுத்தவர்கள்) விரும்பும் = விரும்புகின்ற. கச்சியில் அமர்ந்த
= காஞ்சீபுரத்தில் வீற்றிருக்கும். கதிர் வேலா = ஒளி வீசும்
வேலனே.

கற்பக வனம் கொள் = கற்பக மரங்கள் நிறைந்த. கற்பு அகம் =
நீதி நெறியில் நிற்கும் உள்ளத்தைக் கொண்ட. விசும்பர் = விண்
உலகத்தோர். கைத் தளை களைந்த = கை விலங்குகளை
அழித்தது எறிந்த. பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

கேதுவாகிய பாம்பு தன்னை விழுங்கிய காரணத்தால் தானும் ஒரு விடப்பாம்பு என்று நினைத்து என் மீது விடத்தைக் கக்கும் நிலவிவாலும், சங்கு, மேகம் இவைகளுடன் சேர்ந்து அலைகளின் பேரொலியும் மழுங்கும் கடலாலும், பக்தித் தொண்டு, தெளிவு இவை இரண்டும் இல்லாமல், ஆசைப்படுகின்றேன் எனக் கூறி வந்த இந்தச் சிறுமி காம விரகத்தால் வாடி மெலிந்து போகாமல் எவ்வளவோ முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்னை அஞ்ச வேண்டாம் என்று கூறி அருள் புரிய வேண்டும்.

பச்சை மயில் வாகனத்தின் மேல் ஏறி, பசுமை வாய்ந்த மலை இடங்களில் எல்லாம் உறைபவனே. பத்தி செய்யும் அன்பர்கள் பூசிக்கும் இலை, பூ ஆகியவைகளை அணிந்த திருவடியை உடையவனே. கற்பகச் சோலைகள் உள்ள விண்ணுலகோரின் விலங்கு களைக் களைந்தவனே. கச்சியில் விரும்பி உறையும் பெருமானே. இந்தப் பெண் காம நோயால் வாடாமல் அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அகப் பொருள் துறையைச் சார்த்தது. நிலவும், கடலும் விரக வேதனை தருவன. (தெருவினில் நடவா) என்று தொடங்கும் திருப்புகழ்ப் பாடல் காண்க.

ஆ. இந்தப் பாடலின் ஈற்றடிகளைக் கொண்டு வேறொரு பாடலை அமைக்கலாம். (நச்சுமிழ் களங்க மதியாலும், நத்திரை வடிங்கு கடலாலும், இச்சிறுமி நொந்து மெலியாதே, இத்தனையில் அஞ்சல் என வேணும், பச்சைமலை எங்கும் உறைவோனே, பத்திரம் அணிந்த கழலோனே, கச்சியில் அமர்ந்த கதிர் வேலா, கைத்தளை களைந்த பெருமானே).

தலைப்புச் சொற்கள்

அகப்பொருள் காமத்தை வளர்ப்பன சொல்லாக்கம் தேவர் திருவடி அருள் குறிஞ்சி கச்சி

434 காஞ்சீபுரம்

தனன தத்தன தனன தத்தன
தனன தத்தன

தனதான

படிநொ முக்கமு மடம னத்துள
படிப ரித்துட
பகடி கட்டுள மகிழ மெய்ப்பொருள்
பலகொ டுத்தற
மிடியெ னப்பெரு வடவை சுட்டிட
விதன முற்றிட
விரகு கெட்டரு நரகு விட்டிரு
வினைய றப்பத
கொடியி டைக்குற வடிவி யைப்புணர்
குமர கச்சியி
குரவு செச்சைவெண் முளரி புத்தலர்
குவளை முற்றணி
பொடின டப்பட நெடிய விற்கொடு
புரமெ ரித்தவர்
பொருதி ரைக்கடல் நிருத ரைப்படை
பொருது ழக்கிய

னொடிபேசும்
உயிர்வாடா
மிகவாழும்
மருள்வாயே
லமர்மார்பா
திருமார்பா
குருநாதா
பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

படிநு ஒழுக்கமும் மட மனத்து உள்ள
படி பரித்து உடனொடி பேசும்

பகடிகட்டு உ(ள்)ளம் மகிழ மெய் பொருள்
பல கொடுத்து அற உயிர் வாடா

மிடி என பெரு வடவை சுட்டிட
விதனம் உற்றிட மிக வாழும்

விரகு கெட்டு அரு நரகு விட்டு இரு
வினை அற பதம் அருள்வாயே

கொடி இடை குற வடிவியை புணர்
குமர கச்சியில் அமர்வோனே

குரவு செச்சை வெண் முளரி புத்து அலர்
குவளை முற்று அணி திருமார்பா

பொடி படப்பட நெடிய வில் கொடு
புரம் எரித்தவர் குருநாதா

பொரு திரை கடல் நிருதரை படை
பொருது உழக்கிய பெருமானே.

பத உரை

படிநு ஒழுக்கம் = வஞ்சனை கூடிய நடவடிக்கையை. மட
மனத்து = அறியாமை கொண்ட மனத்தில். உள்ளபடி =
உள்ளபடியே. பரித்து = மேற்கொண்டு. உடனொடி பேசும் =
அப்போதைக்கப் போதே பேசும்.

பகடிகட்கு = வெளி வேடக்காரர்களான விலை மாதர்களுக்கு.
உள்ளம் மகிழ் = அவர்கள் உள்ளம் மகிழ்ச்சி கொள்ளுமாறு.
மெய் = உடலையும். பொருள் = பொருளையும். பல கொடுத்து
= பல முறையும் கொடுத்து. அற உயிர் வாடா = பின்னர்
மிகவும் உயிர் வாட்டமுற.

மிடி என = வறுமை என்னும். பெரு வடவை = பெரிய
வடவாமுகாக்கினி. சுட்டிட = என்னைச் சுடுவதால். விதனம்
முற்றிட = துன்பம் அதிகரிக்க. மிக வாழும் = நிகவும்
அத்துன்பத்துடன் வாழும்.

விரகு கெட்டு = அழிவு நிலை அடைந்து. அரு நரகு விட்டு = அரு நரகில் விழுவது விலக. இரு வினை அற = என் இரு வினைகளும் ஒழிய. பதம் அருள்வாயே = உன் திருவடியைத் தந்தருளுக.

கொடி இடைக் குற வடிவியை = கொடி போலும் இடையை உள்ள குறக்குலத்து அழகியை. புணர் = கலந்த. குமர = குமரனே. கச்சியில் அமர்வோனே = கச்சியில் வீற்றிருப்பவனே.

குரவு செச்சை வெண் முளரி = குரா, வெட்சி, வெண் தடாமரை. புத்தலர் = புதிதாக மலர்ந்த. குவளை = குவளை மலர். முற்று அணி திரு மார்பா = இவற்றை நிரம்ப அணிந்து கொள்ளும் அழகிய மார்பனே.

பொடிப்படப்பட = நன்றாகப் பொடியாகும்படி. நெடிய வில் கொண்டு = பெரிய மேரு மலையாகிய வில்லால். புரம் எரித்தவர் = திரிபுரங்களை எரித்த சிவபெருமானுடைய. குரு நாதா = குரு மூர்த்தியே.

பொரு திரைக்கடல் = மாறுபட்டு எழும் அலை கொண்ட கடலில் இருந்த. நிருதரைப் படை = அசுரர் சேனையையும். பொருது உழக்கிய பெருமானே = சண்டையிட்டுக் கலக்கியப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

வஞ்சகமும் அறியாமையும் தந்திரமும் மிக்க வெளி வேடதாரிகளான விலை மாதர்கள் உறவில் மகிழ்ந்து, உடல், பொருள் அனைத்தையும் அவர்கள் இன்பத்துக்கு ஈடாகத் தந்து, உயிர் வாடி, வறுமை என்னும் மிடியில் சிக்கி, அத்துன்பத்துடன் வாழும் அழிவை நீக்கி, நரகத்திலிருந்து விலகி, என் இரு வினைகளும் ஒழிய உனது திருவடியைத் தந்து அருளுக.

குறவர் குலத்து அழகியான வள்ளியைக் கலந்த குமரனே. கச்சியில் உறைபவனே.
குரா, வெட்சி, வெண் தாமரை, குவளைப் பூ இவற்றை அணிந்த மார்பனே.
வில்லாக ஏந்தித் திரிபுரம் அழித்த மேரு மலையை சிவபெருமானின் குருநாதரே.
கடல் போல் எழுந்து வந்த அசுரர்களை வேலால் கலக்கிய பெருமானே.
என் இரு வினைகளும் ஒழிய உன் திருவடிகளை அருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மிடி என பெரு வடவை சுட்டிட விதனம் உற்றிட
(மிடியாற் படியில் விதனப் படார் வெற்றி வேற் பெருமான்)...கந்தர் அலங்காரம் 33.
(மிடியென்று ஒரு பாவி வெளிப்படடினே)....கந்தர் அனுபூதி 19.
(வறுமை யாகிய தீயின்மேற் கிடந்து
நெளியு நீள்புழு வாயினேற் கிரங்கி அருள்வாயே)....திருப்புகழ் (அறிவிலாதவ).

435

காஞ்சீபுரம்

தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்
தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்
தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந் தனதான

புரைபடுஞ் செற்றைக் குற்றம் னத்தன்
தவமில்ன் சுத்தச் சத்யஅ சத்யன்
புகலில்ன் சுற்றச் செத்தையுள் நிற்குந் துரிசாளன்
பொறையிலன் கொத்துத் தத்வவி கற்பஞ்
சகலமும் பற்றிப் பற்றற நிற்கும்
பொருளுடன் பற்றுச் சற்றுமில் வெற்றன் கொடியேனின்
கரையறுஞ் சித்ரச் சொற்புகழ் கற்குங்
கலையிலன் கட்டைப் புத்தியன் மட்டன்
கதியிலன் செச்சைப் பொற்புய வெற்புங் கதிர்வேலுங்
கதிரையுஞ் சக்ரப் பொற்றையு மற்றும்
படிகளும் பொற்புக் கச்சியு முற்றுங்
கனவிலுஞ் சித்தத் திற்கரு திக்கொண் டடைவேனோ
குரைதருஞ் சுற்றுச் சத்தச முத்ரங்
கதறிவெந் துட்கக் கட்புர துட்டன்
குலமடங் கக்கெட் டொட்டொழி யச்சென் றொருநேமிக்
குவடொதுங் கச்சொர்க் கத்தரி டுக்கங்
கெடநடுங் கத்திக் கிற்கிரி வர்க்கங்
குலிசதுங் கக்கைக் கொற்றவ னத்தங் குடியேறத்
தரைவிசும் பைச்சிட் டித்தஇ ருக்கன்
சதுர்முகன் சிட்சைப் பட்டொழி யச்சந்
ததமும்வந் திக்கப் பெற்றவர் தத்தம் பகையோடத்
தகையதண் டைப்பொற் சித்ரவி சித்ரந்
தருசதங் கைக்கொத் தொத்துமு ழக்குஞ்
சரணகஞ் சத்திற் பொற்கழல் கட்டும் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

புரை படும் செற்ற குற்ற மனத்தன்
தவம் இலன் சுத்த சத்ய அசத்யன்
புகல் இலன் சுற்ற செத்தையுள் நிற்கும் துரிசாளன்

பொறை இலன் கொத்து தத்வ விகற்பம்
சகலமும் பற்றி பற்று அற நிற்கும்
பொருளுடன் பற்று சற்றும் இல் வெற்றன் கொடியேன் நின்
கரை அறும் சித்ர சொல் புகழ் கற்கும்
கலை இலன் கட்டை புத்தியன் மட்டன்
கதி இலன் செச்சை பொன் புய வெற்பும் கதிர் வேலும்
கதிரையும் சக்ர பொற்றையும் மற்றும்
பதிகளும் பொற்பு கச்சியும் முற்றும்
கனவிலும் சித்தத்தில் கருதி கொண்டு அடைவேனோ
குரை தரும் சுற்றும் சத்த சமுத்ரம்
கதறி வெந்து உட்க் கண் புர(ம்) துட்டன்
குலம் அடங்க கெட்டு ஒழிய சென்று ஒரு நேமி
குவடு ஒதுங்க சொர்க்கத்தர் இடுக்கம்
கெட நடுங்க திக்கில் கிரி வர்க்கம்
குலிச அதுங்க கை கொற்றவன் நத்தம் குடி ஏற
தரை விசும்பை சிட்டித்த இருக்கன்
சதுர் முகன் சிட்சை பட்டு ஒழிய சந்ததம்
வந்திக்க பெற்றவர் தத்தம் பகை ஓட
தகைய தண்டை பொன் சித்ர விசித்ர
தரு சதங்கை கொத்து ஒத்து முழக்கும்
சரண கஞ்சத்தில் பொன் கழல் கட்டும் பெருமானே.
பத உரை
புரை படும் = குற்றத்துக்கு இடமான. செற்றம் = தணியாக்

கோபம் முதலான. குற்ற மனத்தன் = குற்றங்களைக் கொண்ட மனத்தை உடையவன். தவம் இலன் = தவம் என்பதே இல்லாதவன். சுத்த = கலப்பில்லாத. அசத்யன் = பொய்யன். புகல் இலன் = திக்கற்றவன். சுற்றச் செத்தையுள் = சுழற்சி உறும் குப்பை போல். நிற்கும் = நிற்கின்ற. துரிசாளன் = துக்கம் கொண்டவன்.

பொறை இலன் = பொறுமை இல்லாதவன். கொத்து = பல திறப்பட்ட. தத்வ = உண்மைகளின். விகற்பம் சகலமும் = வேறுபாடுகள் எல்லாவற்றையும். பற்றி = பற்றி நின்றும். பற்று அற நிற்கும் = பற்று இன்றி நிற்கின்ற. பொருளுடன் = மெய்ப்பொருள் மேல். பற்று சற்றும் இல் = பற்று கொஞ்சமேனும் இல்லாத. வெற்றன் = பயனிலி. கொடியேன் = பொல்லாதவன். நின் = உன்னுடைய.

கரை அறும் = எல்லை இல்லாத. சித்ர = அழகிய. சொல் புகழ் = சொற்களால் அமைந்த புகழ் நூலாகிய (தேவாரத்தை). கற்கும் = கற்கும். கலை இல்லாதவன் = ஞானம் இல்லாதவன். கட்டைப் புத்தியன் = மழுங்கிய புத்தி உடையவன். மட்டன் = மூடன். கதி இலன் = நற்கதி அடையும் பேறு இல்லாதவன் (ஆகிய நான்). செச்சை = வெட்சி மாலை அணிந்த. பொன் = அழகிய. புய வெற்பும் = புய மலைகளையும். கதிர் வேலும் = ஒளி வீசும் வேலயுத்தையும்.

கதிரையும் = கதிர்காமத்தையும். சக்ரப் பொற்றையும் = சக்ரவாள கிரியையும். மற்றும் = மற்றும்முள்ள தலங்களையும். கச்சியும் = கச்சிப் பதியையும். முற்றும் = ஆகிய உனது இருப்பிடங்கள் எல்லாவற்றையும். கனவிலும் = கனவிலும் (மறவாது). சித்தத்தில் கருதிக் கொண்டு = எனது சித்தத்தில் தியானித்துக்

கொண்டு. அடைவேனோ = உன்னை அடைய மாட்டேனோ?

குரை தரும் = ஒலிக்கின்றதும். சுற்றும் = சுற்றி உள்ளதுமான.
சத்த சமுத்திரம் = ஏழு கடல்களும். கதறி = கதறி. வெந்து =
வெந்து. உட்க = அஞ்ச. கண் புரம் = பெருமை தங்கிய. துட்டன்
= (வீர மகேந்திர புரத்தில்) இருந்த துட்டனாகிய தூரனது. குலம்
அடங்க = குலம் முழுவதும் அடங்குமாறு. கெட்டு ஒழிய =
அடியோடு ஒழிய. சென்று = போய். ஒரு = ஒரு.

நேமி குவடு ஒதுங்க = சக்ரவாள கிரி ஒதுங்கி நிற்க.
சொர்க்கத்தர் = விண்ணுலகத்தார். இடுக்கம் கெட = துன்பம்
தொலைய. நடுங்கத் திக்கில் கிரி வார்க்கம் = திக்கில் உள்ள
மலைக் கூட்டங்கள் எல்லாம் நடுக்கம் அடைய. குலிச துங்கக்
கை = குலிசாயுதத்தை ஏந்திய கையை உடைய. கொற்றவன் =
அரசனாகிய இந்திரன். நத்தம் குடி ஏற = தனது ஊரில் குடி ஏற.

தரை = மண்ணுலகத்தையும். விசும்பை = விண்ணுலகத்தையும்.
சிட்டித்த = படைத்த. இருக்கன் = இருக்கு ஆதிய வேதம் வல்ல.
சதுர் முகன் = நான் முகன். சிட்சைப் பட்டு ஒழிய = தண்டனை
அடைந்து விலக. சந்ததமும் = எப்போதும். வந்திக்கப் பெற்றவர்
= வணங்கப்படுபவர்களாகிய தேவர்களின். தத்தம் பகை ஓட =
பகைவர்கள் ஓட்டம் பிடிக்க.

தகைய = அழகிய. தண்டை = தண்டையும். பொன் =
பொன்னாலாகிய. சித்ர = அழகிய. விசித்ரந் தரும் =
விசித்திரமான. சதங்கை = கிண்கிணியும். கொத்து ஒத்து =
திரளும் தாள ஒத்துடன். முழக்கும் = ஒலி செய்ய. சரண
கஞ்சத்தில் = திருவடித் தாமரையில். பொன் கழல் கட்டும்

பெருமானே = பொலிவுள்ள வீரக் கழலைக் கட்டும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

கோபம் முதலிய குற்றங்களைக் கொண்ட மனம் உடையவன். தவம் இல்லாதவன். பொய்யன். கதி அற்றவன். துக்கம் நிறைந்தவன். பொறுமை இல்லாதவன். வேறுபாடுகள் பல இருப்பினும், எதிலும் பற்றில்லாமல் நிற்கும் மெய்ப் பொருள் மீது பற்று கொஞ்சமேனும் இல்லாதாவன். எல்லை இல்லாத சொற்களால் அமைந்த தேவாரத்தைக் கற்கும் கலை ஞானம் இல்லாதவன். மூடன். இத்தகைய இழி குணங்கள் படைத்த நான் உனது வெட்சி மாலை அணிந்த புய மலைகளையும், உன் வேலாயுதத்தையும், கதிர்காமம், சக்ரவாளக் கிரி, மற்றும் நீ இருக்கும் தலங்கள் எல்லாவற்றையும் கனவிலும் மறவாது, என் சித்தத்தில் தியானித்து உன்னை அடைய மாட்டேனோ?

ஏழு கடல்கள் வெந்து அஞ்ச, தூரன் குலத்துடன் அழிய, சக்ரவாள கிரி ஒதுங்கி நிற்க, விண்ணுலகோர் துன்பம் தொலைய, எட்டுத் திக்கில் உள்ள மலைகள் நடுக்கம் அடைய, இந்திரன் தன் ஊருக்குக் குடி போக, பிரமன் தண்டனை அடைய, தேவர்களின் பகைவர்கள் ஒட்டம் பிடிக்க, தண்டையும், கிண்கிணியும் ஒலி செய்ய, வீரக் கழல் கட்டும் பெருமானே. நீ இருக்கும் திருத்தலங்களை மறவாது என் மனதில் தியானிக்க மாட்டேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நேமிக் குவடு ஒதுங்க...

(சக்ரகிரி யுங்குலைய விக்ரம் நடம்புரியு

மரகத கலபம் எரிவிடு)...திருப்புகழ் (இதமுறுவிரை).

ஆ. பொற்கழல் கட்டும் பெருமானே....

முருகன் வீரக் கட்டவும் கடல் ஒலித்தது, தூரன் ஒழிந்தான், சக்ரவாள கிரி ஒதுங்கி நின்றது, விண்ணோர் துன்பம் தொலைந்தது, மலைக் கூட்டங்கள் நடுங்கின, இந்திரன் குடி ஏறினான், பிரமன் தண்டிக்கப் பட்டான், பகைவர்கல் ஒடினர், தண்டைகள் ஒலித்தன.

தலைப்புச் சொற்கள்

தமியன் தலங்கள் வேல் தேவாரம் கச்சி தியானம் துதி வீரக் கழல் தேவர் திருவடி தூரன் சொல்லாக்கம் கலப்பு சந்தம்

436

காஞ்சீபுரம்

தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்
தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந்
தனதனந் தத்தத் தத்தன தத்தந் தனதான

புனமடந் தைக்குத் தக்கபு யத்தன்
குமரனென் றெத்திப் பத்தர்து திக்கும்
பொருளைநெஞ் சத்துக் கற்பனை முற்றும் பிறிதேதும்
புகலுமெண் பத்தெட் டெட்டியல் தத்வம்
சகலமும் பற்றிப் பற்றற நிற்கும்
பொதுவையென் றொக்கத் தக்கதொ ரத்தந் தனைநாளும்
சினமுடன் தர்க்கித் துச்சிலு கிக்கொண்
டறுவருங் கைக்குத் திட்டொரு வார்க்குந்
தெரிவரும் சத்யத் தைத்தெரி சித்துன் செயல்பாடித்
திசைதொறுங் கற்பிக் கைக்கினி யற்பந்
திருவுளம் பற்றிச் செச்சைம ணக்குஞ்
சிறுசதங் கைப்பொற் பத்மமெ னக்கென் றருள்வாயே
கனபெருந் தொப்பைக் கெட்பொரி யப்பம்
கனிகிழங் கிக்குச் சர்க்கரை முக்கண்
கடலைகண் டப்பிப் பிட்டொடு மொக்குந் திருவாயன்
கவளதுங் கக்கைக் கற்பக முக்கண்
திகழுநங் கொற்றத் தொற்றைம ரூப்பன்
கரிமுகன் சித்ரப் பொற்புகர் வெற்பன் றனையீனும்
பனவியொன் றெட்டுச் சக்ரத லப்பெண்
கவுரிசெம் பொற்பட் டுத்தரி யப்பெண்
பழயஅண் டத்தைப் பெற்றம டப்பெண் பணிவாரைப்
பவதரங் கத்தைத் தப்பநி றுத்தும்
பவதிகம் பார்க்குப் புக்கவள் பக்கம்
பயில்வரம் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

புன மடந்தைக்கு தக்க புயத்தன்
குமரன் என்று ஏத்தி பத்தர் துதிக்கும்

பொருளை நெஞ்சத்து கற்பனை முற்றும் பிறிது ஏதும்
புகலும் எண்பது எட்டு எட்டு இயல் தத்(து)வம்
சகலமும் பற்றி பற்று அற நிற்கும்
பொதுவை என்று ஒக்க தக்கது ஓர் அத்தம் தனை நாளும்
சினமுடன் தார்க்கித்து சிலுக்கி கொண்டு
அறுவரும் கைக்குத்து இட்டு ஒருவாக்கும்
தெரி அரும் சத்(தி)யத்தை தெரிசித்து உன் செயல் பாடி
திசை தொறும் கற்பிக்கைக்கு இனி அற்பம்
திரு உள்ளம் பற்றி செச்சை மணக்கும்
சிறு சதங்கை பொன் பத்மம் எனக்கு என்று அருள்வாயே
கன பெரும் தொப்பைக்கு எள் பொரி அப்பம்
கனி கிழங்கு இக்கு சர்க்கரை முக்கண்
கடலை கண்டு அப்பி பிட்டொடு மொக்கும் திரு வாயன்
கவள(ம்) துங்க கை கற்பக(ம்) முக்கண்
திகழு(ம்) நம் கொற்றத்து ஒற்றை மருப்பன்
கரி முகன் சித்ர பொன் புகர் வெற்பன் தனை ஈனும்
பனவி ஒன்று எட்டு சக்ர தல பெண்
கவுரி செம் பொன் பட்டு தரி அ பெண்
பழய அண்டத்தை பெற்ற மட பெண் பணிவாரை
பவ தரங்கத்தை தப்ப நிறுத்தும்
பவதி கம்பார்க்கு புக்கவள் பக்கம்
பயில் வரம் பெற்று கச்சியில் நிற்கும் பெருமானே.

பத உரை

புன மடந்தைக்கு = தினைப் புனத்து மடந்தையாகிய
வள்ளிக்கு. தக்க = தக்கதான. புயத்தன் = புயங்களை உடையவன்.
குமரன் என்று ஏத்தி = என்று போற்றி. துதிக்கும் பொருளை =
பக்தர்கள் துதிக்கின்ற பொருளை. நெஞ்சத்து = மனத்தில் கொண்ட.
கற்பனை முற்றும் = கற்பனைகள் முழுமையும். பிறிது ஏதும் =
பிறவான பலவற்றையும்.

புகலும் = (புகழ்ந்து) சொல்லப்படும். எண்பத்து எட்டு எட்டு =
தொண்ணூற்றாறு. இயல் தத்துவம் = என்று சொல்லப்பட்ட தத்துவ
உண்மைகளும். சகலமும் =

ஆக எல்லாவற்றையும். பற்றி = பற்றியும். பற்று அற நிற்கும்
= பற்று இல்லாமலும் நிற்கும். பொதுவை = பொதுப் பொருளை.

என்(றுழி) ஒக்கத் தக்க = தூரியனுக்கு ஒப்பாகத் தக்க
(பேரொளியைக் கொண்ட). ஓர் அத்தம் தனை =
ஒப்பற்றச் செல்வத்தை. நாளும் = நாள் தோறும்.

சினமுடன் = கோபத்துடன். தர்க்கித்து = வாதாடிப் பேசி.
சிலுகிக் கொண்டு = சண்டையிட்டு. அறுவரும் = அறு வகைச்
சமயத்தாரும். கைக்குத்திட்டு = கைக்குத்துடன் வாதம் செய்து.
ஒருவர்க்கும் = ஒருவருக்கும். தெரி அரும் = தெரிதற்கு அரிதான.
சத்தியத்தை = சத்தியப் பொருளை. தெரிசித்து = தெரிசனம் செய்து.
உன் செயல் பாடி = உன் திருவிளையாடல்களைப் பாடி.

திசை தொறும் = திக்குகள் தோறும் (உள்ள வருக்கும்).
கற்பிக்கைக்கு = எடுத்து உபதேசிக்க. இனி = இனி மேல் நீ. அற்பம்
= சற்று. திரு உள்ளம் பற்றி = தயை கூர்ந்து. செச்சை மணக்கும்
= (உனது) வெட்சி மாலை மணம் வீசும். சிறுசதங்கை = சிறிய
சதங்கை அணிந்துள்ள. பொன் = அழகிய. பத்மம் =

திருவடித்தாமரையை. எனக்கு என்று அருள்வாயே = எனக்கு
எப்போது தந்துஅருள்வாய்?

கன = கனத்த. பெரும் தொப்பைக்கு = பெரிய யிற்றில். எள்
பொரி அப்பம்கனி கிழங்கு இக்கு = எள், பொரி, அப்பம், பழம்
கிழங்கு, கரும்பு இவைகளையும். சர்க்கரை = சர்க்கரை.
முக்கண் = தேங்காய். கடலை, கண்டு அப்பி = கடலை, கற்கண்டு
இவைகளை வாரி உண்டு. பிட்டுடன் மொக்கும் =
பிட்டுடன்விழுங்கும். திரு வாயன் = திரு வாயை உடையவர்.

கவளம் = சோற்றுத் திரளை உட்கொள்ளும். துங்க = உயர்ந்த.
கை = துதிக்கையை உடைய. கற்பக = கற்பக விநாயகர். முக்கண்
= முக்கண்ணர். திகழும் = விளங்கும். நம் கொற்றத்து = நமது
வீரம் வாய்ந்த. ஒற்றை மருப்பன் = ஒற்றைக் கொம்பர். கரி முகன்
= யானை முகத்தினர். சித்ர = அழகிய. பொன் புகர் = பொலிவுள்ள
(மத்தகத்தில்) புள்ளிகளை உடைய. வெற்பன் தனை
= மலை போன்ற கணபதியை. ஈனும் = பெற்ற.

பவவி = பார்ப்பனி. ஒன்று எட்டு = ஒன்பது. சக்ர தலப் பெண்
= நவ சக்ரபீடத்துப் பெண். கவுரி = கவுரி. செம் பொன் = செவ்விய
அழகிய. பட்டுத் தரி அப்பெண் = பட்டாலாகிய மேலாடை
அணிந்துள்ள அந்தப் பெண். பழய = பழையவளும். அண்டத்தைப்
பெற்ற = அண்டங்களைப் பெற்றவளுமாகிய. மடப் பெண் = மடப்
பெண். பணிவாரை = தன்னைப் பணிபவர்களுடைய.

பவ தரங்கத்தை = பிறப்பு என்னும் அலைகடலை. தப்ப
நிறுத்தும் = விலக்கிநிறுத்தும். பவதி = பார்வதி. கம்பர்க்கு =
ஏகாம்பர நாதரை. புக்கவள் = (கணவனாக) அடைந்தவள். பக்கம்
பயில் = (ஆகிய உமா தேவிக்குப்) பக்கத்தில்

அமர்ந்து. வரம் பெற்று = வரத்தைப் பெற்று. கச்சியில் நிற்கும்
பெருமானே = காஞ்சீபுரத்தில் நின்றருளும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

தினைப் புனத்து மடந்தையகிய வள்ளிக்குத் தக்கதான புயங்களை உடையவர்.
குமரன் என்று பக்தர்களால் போற்றப் படும் பொருளை, மனத்தில் நிறுத்தி,
தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களுக்கும் தன்னுள் அடக்கி, அவைகளால் பற்றப்படாது
நிற்கும் பொதுவான பொருளை, பேரொளியான பெருஞ் செல்வத்தை, அறு சமய
வாதிகளும் ஒருவரை ஒருவர் குத்தி அறிய முடியாத சத்தியப் பொருளைத்
தரிசனம் செய்து, உன் திருவிளையாடல்களைப் பாடி, யாவருக்கும் எடுத்து
உபதேசிக்க, தயை கூர்ந்து, உனது பாத தாமரைகளை எனக்குத் தந்து அருள்
புரிவாயாக.

பெரிய வயிற்றில் என், கடலை முதலிய உணவுப் பொருள்களை வாரி உண்ணும்
கணபதியைப் பெற்ற பார்ப்பனியாகிய கவுரி, தன்னைப் பணிபவர்களின் பிறப்பை
அறுப்பவள். ஏகாம்பர நாதரைக் கணவனாக அடைந்தவள். அவளுடைய பக்கத்தில்
அமர்ந்து, கச்சியில் நின்றருளும் பெருமானே. உன் சதங்கை அணிந்த திருவடியை
எனக்குத் தந்து அருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அறுவரும் கைக்குத்திட்டு....

(அகல்வினை உட்சார் சட்சம யிகளோடு வெட்கா தட்கிடு
மறவிலி வித்தா ரத்தன மவிகார)...திருப்புகழ் (அகல்வினை).

**ஆ. எத்தி = ஏத்தி. எண்பத்தெட்டு எட்டு = 96 (தத்துவங்கள்). என்றாழி
சூரியன். முக்கண் = தேங்காய்.**

இ. வரம் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமானே...

தந்தை சொல்லி அனுப்பியும் பிரமனைச் சிறையினின்று விடாது,
பின்னர் அவர் நேரில் வந்து சொல்லிய பின் பிரமனை முருகன்
விடுத்தார். இந்த குற்றம் நீங்க, முருக வேள் குமர கோட்டத்தில் தவம்
புரிந்து, தோஷம் நீங்கி வரம் பெற்றார்.

ஈ. திருவுளம் பற்றிச் செச்சை மணக்கும்...

தாம் பெற விரும்பிய உபதேசப் பொருளை உலகினர் யாவரும் அறிய

வேண்டும் என்று அருணகிரி நாதர் கேட்டது அவருடைய கருணையைக் காட்டுகின்றது. கருணைக்கு அருணகிரி என்பதற்கு இது ஒரு சான்றாகும் (வ.சு. செங்கல்வராயன்).

தலைப்புச் சொற்கள்

வள்ளி, தத்துவம் ஢ெய்ப்பொருள், பற்று சமயிகள், உபதேசம் கணபதி, உமை பிறப்பு, வரம், கச்சி கலப்பு, சத்தியம், திருவடி

437

காஞ்சீபுரம்

தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத்தத் தத்தத்	தனதான
பொக்குப்பைக் கத்தத் தொக்குப்பைக் குத்துப் பொய்த்தெத்துத் தத்துக்	குடில்பேணிப்
பொச்சைப்பிச் சற்பக் கொச்சைச்சொற் கற்றுப் பொற்சித்ரக் கச்சக்	கிரியார்தோய்
துக்கத்துக் கத்திற் சிக்கிப்பட் டிட்டுத் துக்கித்துக் கெய்த்துச்	சுழலாதே
சுத்தச்சித் தத்துப் பத்திப்பத் தர்க்கொத் துச்சற்றர்ச் சிக்கப்	பெறுவேனே
திக்குத்திக் கற்றுப் பைத்தத்தத் திக்குச் செற்பத்ரக் கொக்கைப்	பொருமவேலா
செப்பச்சொர்க் கத்துச் செப்பொற்றத் தைக்குச் செச்சைக்கொத் தொப்பித்	தணிவோனே
கக்கக்கைத் தக்கத் கக்கட்கக் கக்கிக் கட்கத்தத் தர்க்குப்	பெரியோனே
கற்றைப்பொற் றெத்தப் பெற்றப்பொற் சிற்பக் கச்சிக்குட் சொக்கப்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பொக்கு பை கத்தம் தொக்கு குத்து
பொய்த்து எத்து தத்து குடில் பேணி

பொச்சை பிச்சு அற்ப கொச்சை சொல் கற்று
பொன் சித்ர கச்சு கிரியார் தோய்

துக்க துக்கத்தில் சிக்கு பட்டிட்டு
துக்கித்து எய்த்து சுழலாதே

சுத்தர் சித்தத்து பத்தி பத்தர்க்கு ஒத்து

சற்று அர்ச்சிக்க பெறுவேனோ

திக்கு திக்கு அற்று பை தத்து அத்திக்கு
செல் பத்திர(ம்) கொக்கை பொரும் வேலா

செப்ப அ சொர்க்கத்து செம் பொன் தத்தைக்கு
செச்சை கொத்து ஒப்பித்து அணிவோனே

கக்கு அக்கை தக்க அக்கங்கட்கு அக்கு அக்கி
கண் கத்த அத்தர் பெரியோனே

கற்றை பொற்று ஏத்த பெற்ற பொன் சிற்ப
கச்சிக்குள் சொக்க பெருமானே.

பத உரை

பொக்கைப் பை = குற்றம் நிறைந்த பை. கத்த(ம்) = மலம்.
தொக்குப் பை = கூடிய பை. குத்து பொய்த்து = சுடு சொல்
பொய்யோடு கலந்து. எத்து = வஞ்சகம். தத்து = ஆபத்து (இவை
எல்லாம் கூடிய). குடில் பேணி = குடிசையாகிய இந்த உடலை
விரும்பி.

பொச்சை = குற்றமானதும். பிச்சு = பைத்தியம் கொண்டதும்.
அற்ப = அற்பமானதும். கொச்சை = இழிவானதுமான. சொல்
கற்று = சொற்களைக் கற்று. பொன் = அழகிய. சித்ர =
விசித்திரமான. கச்சுக் கிரியார் = கச்சு அணிந்த மலை போன்ற
கொங்கைகளை உடைய விலை மாதர்களை. தோய் = சேருதலால்
வரும்.

துக்க துக்கத்துக்கு = பெருந் துக்கத்தில். சிக்குப் பட்டிட்டு =
மாட்டிக் கொண்டு. துக்கித்து = வேதனை உற்று. எய்த்து =
இளைத்து. சுழலாதே = சஞ்சலப் படாமல்.

சுத்த = பரிசுத்தமான. சித்தத்து = மனதுடன். பத்தி = பக்தி
பூண்ட. பத்தர்க்கு = பக்தர்களுக்கு. ஒத்து = இணையாக (நான்
ஒழுகி). சற்று அர்ச்சிக்கப் பெறுவேனோ = உன்னைச்
சிறிதளவேனும் பூசிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெறுவேனோ?

திக்கு = எந்தத் திக்கிலும். திக்கு அற்று = உதவி இல்லாமல்
போய். பை = பசிய. தத்து அத்திக்கு செல் = அலை மோதுகின்ற
கடலுள் போய்ச் சேர்ந்த. பத்ரம் கொக்கை = இலையோடு கூடிய
மாமரமாகிய தூரனோடு. பொரும் வேலா = சண்டை செய்த
வேலனே.

செப்பச் சொர்க்கத்து = செவ்விய விண்ணுலகில். செம் பொன் =
செம் பொன் போன்ற. தத்தைக்கு = கிளி போன்ற தேவசேனைக்கு.
செச்சைக் கொத்து = வெட்சி மலர்க் கொத்தால். ஒப்பித்து =
அலங்கரித்து. அணிவோனே = மாலை சூட்டுபவனே.

கக்கு = (பிரமன் முதலியோர் சரீரத்தினின்றும்) கழன்ற. அக்கை
= எலும்பை. தக்க = தகுந்த. அக்ககட்டு = (தமது)
அங்கங்களுக்கு. அக்கு = (ஆபரணம்) ஆக்கிய. அக்கி = அக்கினி.
கண் கத்த அத்தர் = கண்ணை உடைய கர்த்தராகிய
தந்தையாகிய (சிவபெருமானுக்கு). பெரியோனே = (குரு நாதராக
வந்த) பெரியோனே.

கற்றை = திரளான. போற்று ஏத்தப் பெற்ற = துதிப் பாடல்களால்
போற்றிப் பாடப்பட்ட. கச்சிக்குள் = (சிற்ப வேலைப்பாடுகள்
உள்ள) காஞ்சீபுரத்துக்குள். சொக்கப் பொருமானே = அழகிய
பெருமானே.

சுருக்க உரை

குற்றம் நிறைந்த மலங்களோடு கூடி, பொய்யும், வஞ்சனையும் கலந்த இந்தக் குடிசையாகிய உடலை விரும்பி, அற்பமானச் சொற்களைப் பயின்று, மலை போன்ற கொங்கைகளை உடைய விலைமாதர்களுடன் சேர்வதால் வரும் வேதனைகளில் மாட்டிக் கொண்டு, மனம் சஞ்சலப் படாமல், பரிசுத்தமான நெஞ்சம் கொண்ட பக்தர்களுக்கு இணையாக நான் ஒழுகி, உன்னைப் பூசிக்கும் பாக்கியத்தைச் சிறிதளவேனும் பெறுவேனோ?

எல்லா திக்குகளிலும் ஒரு உதவியும் கிட்டாத தூரன் கடலினுள் புகுந்து, மாமரமாக நிற்க, அவனையும் அவனுடைய ஏழு கிரிகளையும் அழித்த வேலாயுதனே. செவ்விய விண்ணுலகில் உள்ள கிளி போன்ற தேவசேனையை மலர்களால் அலங்கரித்து சூட்டுபவனே. பிரமன் முதலியோர் எலும்பை ஆபரணமாக ஆக்கி, அக்கினிக் கண்ணை உடைய சிவபெருமானுக்குக் குருநாதனே. துதி பாடல்கள் பலவற்றால் போற்றப் படும் கச்சியில் வீற்றிருக்கும் அழகிய பெருமாளே. உன்னைப் போற்றிப் பாடும் பாக்கியம் எனக்குக் கிட்டுமோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சுத்தர் சித்தத்துப் பத்திப் பத்தர்....

(அவசமாகி உருகு தொண்டருடன் தாகி விளையு மன்பு
னடிமை யாகு முறைமை யொன்றை அருள்வாயே)...திருப்புகழ்
(முறுகுகாள).

ஆ. கற்றைப் பொற் றெத்தப் பெற்ற....

துதிப் பாடல்கள் நிரம்பப் பெற்ற காஞ்சீபுரம். சைவ சமயக் குரவர்
நால்வர், ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனார், பரண தேவர்,
பட்டினத்தார் முதலியோர் கச்சியைப் போற்றிப் பாடியதைக் குறிக்கும்.

தலைப்புச் சொற்கள்

சொல்லாக்கம் (வல்லினம்) உடல் நிலையாமை விலைமாதர் (அங்கம்,
மயல்) பக்தர் பூசை தூரன் தேவசேனை வேல் சிவபெருமான்
உபதேசம் துதி கச்சி

438

காஞ்சீபுரம்

தத்தத்தத் தானன தானன
தத்தத்தத் தானன தானன
தத்தத்தத் தானன தானன தனதான

மக்கட்குக் கூறநி தானது
கற்றெட்டத் தான்முடி யாதது
மற்றொப்புக் கியாதுமொ வாதது மனதாலே
மட்டிட்டுத் தேடவொ ணாதது
தத்வத்திற் கோவைப டாதது
மத்தப்பொற் போதுப கீரதி மதிதும்
முக்கட்பொற் பாளரு சாவிய
அர்த்தக்குப் போதக மானது
முத்திக்குக் காரண மானது பெறலாகா
முட்டர்க்கெட் டாதது நான்மறை
யெட்டிற்றெட் டாதென வேவரு
முற்பட்டப் பாலையி லாவது புரிவாயே
செக்கட்சக் ராயுத மாதுலன்
மெச்சப்புற் போதுப டாவிய
திக்குப்பொற் பூதர மேமுதல் வெகுரூபம்
சிட்டித்துப் பூதப சாசுகள்
கைக்கொட்டிட் டாடக கோத்தி
செற்றுக்ரச் சூரனை மார்க்க
முதுசோரி
கக்கக்கைத் தாமரை வேல்விடு
செச்சைக்கர்ப் பூரபு யாசல
கச்சுற்றப் பாரவ யோதர முலையாள்முன்
கற்புத்தப் பாதுல கேழையு
மொக்கப்பெற் றாள்வினை யாடிய
கச்சிக்கச் சாலையில் மேவிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

மக்கட்குக் கூற அரிதானது
கற்று எட்டத்தான் முடியாதது

மற்று ஒப்புக்கு இயாதும் ஒவ்வாதது மனதாலே

மட்டிட்டு தேட ஒணாதது
தத்வத்தில் கோவை படாதது
மத்த பொன் போது பகீரதி மதி சூடும்

முக்கண் பொற்பாளர் உசாவிய
அர்த்த(த்து)க்கு போதகமானது
முத்திக்கு காரணம் ஆனது பெறலாகா

முட்டர்க்கு எட்டாதது நான் மறை
எட்ட இல் தெட்டாது எனவே வரும்
முற்பட்டு அப்பாலையில் ஆவது புரிவாயே

செக்கண் சக்ராயுத மாதுலன்
மெச்ச புல் போது படாவிய
திக்கு பொன் பூதரமே முதல் வெகு ரூபம்

சிட்டித்து பூத பசாசுகள்
கை கொட்டிட்டு ஆட மகோத்தி
செற்று உக்ர சூரனை மார்பகம் முது சோரி

கக்க கை தாமரை வேல் விடு
செக்கர் கர்ப்பூர புய அசல
கச்ச உற்ற பார பயோதர முலையாள் முன்

கற்பு தப்பாது உலகு ஏழையும்
ஒக்க பெற்றாள் விளையாடிய
கச்சி கச்சாலையில் மேவிய பெருமானே.

பத உரை

மக்கட்குக் கூற அரிதானது = மக்களுக்கு அது இத்தன்மைத்து
என்று எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு அரிதானது. கற்று எட்டத் தான்
= கல்வியின் மூலமாக எட்டிப் பிடிக்கலாம் என்றால். முடியாதது
= அங்ஙனம் எட்டுதற்கும் முடியாதது. மற்று = பின்னர்.
ஒப்புக்கு = ஒன்றை ஒப்பிடலாம் என்றால். இயாதும் ஒவ்வாதது
= (ஒப்பிடுவதற்கு) எப்பொருளுமே ஒப்பிட ஒண்ணாதது.
மனதாலே = மனதைக் கொண்டு.

மட்டிட்டு = அளவிட்டு. தேட ஒணாதது = தேடுதற்கு முடியாதது.
தத்வத்தில் = அறிவு அராய்ச்சிக்கும். கோவை படாதது = ஒரு
வழியான வரிசையில் அமையாதது. மத்தப் பொன் போது =
ஊமத்த மலரின் மகரந்தப் பொடி கொண்ட மலரையும். பகீரதி =
கங்கை நதியையும். மதி = நிலவையும். சூடும் = சடையில்
அணிகின்ற.

முக்கண் பொற்பாளர் = மூன்று கண்களை உடைய அழகர்.
உசாவிய = சொல்லுக என்று கேட்க. அர்த்தத்துக்கு =
பொருளுக்கு. போதகம் ஆனது = உபதேச வித்தாக இருப்பது.
முத்திக்கு = வீட்டின்பத்துக்கு. காரணம் ஆனது = காரணமாக
விளங்குவது. பெறலாகா = பெறுதற்கு முடியாததாய்.

முட்டர்க்கு எட்டாதது = முட்டர்களுக்கு எட்டாததாய் இருப்பது.
நான் மறை = நான்கு வேதங்களுக்கும். எட்ட இல் = எட்ட
முடியவில்லை என்று விளக்கம். தெட்டாது எனவே வரும்
முற்பட்டும் = உறாத வழியில் முற்பட்டும். அப்பாலையில் ஆவது
= அந்த நிலைக்கு அப்பாலான நிலையில் உள்ளது எதுவோ
அந்தப் பொருளை. புரிவாயே = (அடியேனுக்கு) உபதேசித்து
அருள்வாயாக.

செக் கண் = சிவந்த கண்களை உடைய. சக்ராயுத = சக்கரம் ஏந்திய. மாதுலன் = மாமன். மெச்ச = மெச்சிப் புகழ். புல் = புல்லும். போது = மலரும். படா = படர உள்ள. வியம் = பெரிய. திக்கு = திசைகளில் உள்ள. பொன் பூதரமே = மேரு மலை. முதல் = முதலான. வெகு ரூபம் = பலப்பல உருவ பேதங்களை.

சிட்டித்து = படைத்தும். பூத பசாசுகள் = பூதங்களும், பேய்களும். கைக்கொட்டிட்டு ஆட = கை கொட்டி ஆட. மகோத்தி = பெரிய கடலை. செற்றும் = அடக்கியும். உக்ரச் சூரனை = கொடுமையுடன் எழுந்த. சூரனை = சூரனது. மார்பகம் = மார்பிடத்தில். முது = முற்றின. சோரி = இரத்தத்தை.

கக்க = சொரியவும். கைத்தாமரை = தாமரை போன்ற கைகளிலிருந்து. வேல் விடு = வேலைச் செலுத்திய. செச்சை = சந்தனக் குழம்பு. கர்ப்பூர = பச்சைக் கற்பூரம் இவைகளை பூசியுள்ள. புய அசல = மலை போன்ற புயங்களை உடையவனே. கச்சு உற்ற = கச்சு அணிந்ததும். பார = கனமானதும். பயோதர = பால் கொண்டதுமான. முலையாள் = கொங்கைகளை உடையவளும். முன் = முன்பு ஒரு நாள்.

கற்பு தப்பாது = கற்பு நிலை தவறாமல். உலகம் ஏழையும் = ஏழு உலகங்களையும். ஒக்கப் பெற்றாள் = ஒருங்கே ஈன்றவளுமான (காமாட்சி தேவி). விளையாடிய = தவம் செய்து மகிழ்ந்த. கச்சி = கச்சிப் பதியில். கச்சாலையில் = கச்சபாலயம் என்ற திருக் கோயிலில். மேவிய = வீற்றிருக்கும். பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

மக்களுக்கு எடுத்துக் கூற முடியாததும், நூல்களைக் கற்று எட்ட முடியாததும்,

எதையாவது ஒப்பிடலாம் என்றால் எதுவுமே ஒப்பிட ஒண்ணாததும், மனதால் அளவிட முடியாததும், ஆராய்ச்சிக்கு அமையாததும், ஆகிய பொருளைத் தமக்கு உபதேசம் செய்யும்படி, ஊமத்தை மலரையும், கொன்றையையும், கங்கையையும், நிலவையும் அணிந்த சிவபெருமான் கேட்க, அத்தகைய பொருளுக்கு உபதேச வித்தாக இருப்பது, வீட்டின்பத்துக்குக் காரணமாக இருப்பது, வேதங்களுக்கும் எட்டாதது, எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால் உள்ள அந்தப் பொருளை அடி யேனுக்கு உபதேசித்து அருள்வாயாக.

சக்கரம் ஏந்திய மாமனாகிய திருமால் மெச்சிப் புகழ், பல உருவ பேதங்களைப் படைத்து, பெரிய கடலை அடக்கி, தூரனது மார்பில் வேலாயுதத்தைச் செலுத்திய திருப் புயங்களை உடையவனே. கற்பு நிலை தவறாமல் ஏழு உலகங்களையும் ஈன்ற காமாட்சி தேவி தவம் செய்து மகிழ்ந்த, கச்சிப் பதியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால் உள்ள ஒப்பற்ற பொருளை எனக்கும் உபதேசித்து அருள்வாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. முதல் நான்கு அடிகள் மெய்ப் பொருள் தத்துவத்தை விளக்குகின்றன.

இதே கருத்துள்ள மற்ற திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் வருமாறு.

(வாசித்துக்காணோ, காணோதாதது, வேதத்திற்கேள்வி, சுருதியூடு).

ஆ. உலகு ஏழையும் ஒக்கப் பெற்றாள்.....

(பொற்பட்டுத்தரி அப்பெண்

பழய அண்டத்தைப் பெற்ற மடப் பெண் பணிவாரை)...திருப்புகழ் (புனைமடந்தைக்கு).

இ. கச்சிக் கச்சாலையில் மேவிய..

திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த போது, மத்தாகிய மந்திர மலை அழுந்த, அதைத் திருமால் ஆமை உருவம் எடுத்து முதுகில் தாங்கினார். இதனால் இறுமாப்படைந்து கடலைக் கலக்க, சிவபெருமான் ஏவ, விநாயகர், அந்த ஆமையைக் கொன்று, அதன் ஓட்டை சிவபெருமான் அணியத் தந்தனர்.

திருமால் தமது குற்றம் தீர பூசித்த சோதி லிங்கமே கச்சபேசர்.

ஈ. நான்மறை எட்ட இல் தெட்டாது....

(மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்

ஐயா என ஒங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே)...திருவாசகம் (சிவபுராணம்) 34.

(வான நாடரும் அறி ஒணாத நீ

மறையில் ஈறும் முன் தொடர் ஒணாத நீ

ஏனை நாடரும் தெரி ஒணாத நீ

என்னை இன்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா)...திருவாசகம் (திருச்சதகம்) 95.

தலைப்புச் சொற்கள்

மெய்ப்பொருள் தத்துவம் வேதம் சிவன் முத்தி அருள் தூரன் வேல் திருமால் உமை
கச்சி

439

காஞ்சீபுரம்

தத்தத் தத்தத் தனதான

முட்டுப் பட்டு	கதிதோறும்
முற்றச் சுற்றிப்	பலநாளும்
தட்டுப் பட்டுச்	சுழல்வேனைச்
சற்று பற்றக்	கருதாதோ
வட்டப் புட்பத்	தலமீதே
வைக்கத் தக்கத்	திருபாதா
கட்டத் தற்றத்	தருள்வோனே
கச்சிச் சொக்கப்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

முட்டு பட்டு கதி தோறும்
முற்ற சுற்றி பல நாளும்

தட்டு பட்டு சுழல்வேனை
சற்று பற்ற கருதாதோ

வட்ட புட்ப தல(ம்) மீதே
வைக்க தக்க திரு பாதா

கட்டத்து அற்றத்து அருள்வோனே
கச்சி சொக்க பெருமானே.

பத உரை

முட்டப் பட்டு = சங்கடப் பட்டு. கதி தோறும் = (தேவ, மனித, நரக, விலங்கு என்னும்) நாற்கதிகளிலும். முற்றச் சுற்றி = முழுமையும் அலைந்து. பல நாளும் = பல நாளும்.

தட்டப்பட்டு = தடுமாறுதல் அடைந்து. சுழல்வேனை = சுழல்கின்ற என்னை. சற்றுப் பற்ற = சிறிது ஆண்டு கொள்ள. கருதாதோ = நினைக்கலாகாதோ?

வட்டப் புட்ப = வட்டமாகிய இருதய கமல. தலம் மீதே = பீடத்தின் மேல். வைக்கத் தக்க = வைத்துப் பூசிக்கத் தக்க. திரு = அழகிய. பாதா = திருவடிகளை உடையவனே.

கட்டத்து அற்றத்து = துன்பப்படும் சமயத்தில். அருள்வோனே = அருள் புரிபவனே. கச்சிச் சொக்கப் பெருமானே = கச்சியில் வீற்றிருக்கும் அழகிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

சங்கடப்பட்டு பல பிறப்புக்களிலும் நான் முழுமையும் அலைந்து, தடுமாற்றம் அடைந்து சுழல்கின்ற என்னை, கொஞ்சம் ஆண்டு கொண்டு நினைக்கலாகாதோ?

வட்டமாகிய இருதய கமல பீடத்தின் மேல் வைத்துப் பூசிக்கத் தக்க அழகிய திருவடிகளை உடையவனே. துன்பப்படும் சமயத்தில் அருள் புரிபவனே. கச்சியில் வீற்றிருக்கும் அழகிய பெருமானே. என்னைச் சற்றுக் கவனித்து ஆட்கொள்ள வேண்டுகின்றேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கதி தோறும்....

கதி = பிறப்பு.

ஆ. கட்டத்து அற்றத்து = துன்பப்படும் சமயத்தில்.

440

காஞ்சீபுரம்

தந்த தாத்தன தன்ன தனந்தன
தத்தத் தத்தத் தனதானா

வம்ப றாச்சில கன்ன மிடுஞ்சம
யத்துக் கத்துத் திரையாளர்
வன்க லாத்திரள் தன்னை யகன்றும
னத்திற் பற்றற் றருளாலே
தம்ப ராக்கற நின்னை யுணர்ந்துரு
கிப்பொற் பத்மக் கழல்சேர்வார்
தங்கு ழாத்தினி லென்னையு மன்பொடு
வைக்கச் சற்றுக் கருதாதோ
வெம்ப ராக்ரம மின்னயில் கொண்டொரு
வெற்புப் பொட்டுப் படமாதர்
வென்ற பார்த்திப பன்னிரு திண்புய
வெட்சித் சித்ரத் திருமார்பா
கம்ப ராய்ப்பணி மன்னு புயம்பெறு
கைக்குக் கற்புத் தவறாதே
கம்பை யாற்றினி லன்னை தவம்புரி
கச்சிச் சொக்கப் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

வம்பு அறா சில கன்னம் இடும்
சமயத்து கத்து திரையாளர்

வன் கலா திரள் தன்னை அகன்று
மனத்தில் பற்று அற்று அருளாலே

தம் பராக்கு அற நின்னை உணர்ந்து உருகி
பொன் பத்ம கழல் சேர்வார்

தம் குழாத்தினில் என்னையும் அன்போடு

வைக்க சற்று கருதாதோ

வெம் பராக்ரமம் மின் அயில் கொண்டு ஒரு
வெற்பு பொட்டு பட மா தூரர்

வென்ற பார்த்திப பன்னிரு திண் புய
வெட்சி சித்ர திரு மார்பா

கம்பராய் பணி மன்னும் புயம்
பெறுகைக்கு கற்பு தவறாதே

கம்பை ஆற்றினில் அன்னை தவம் புரி
கச்சி சொக்க பெருமானே.

பத உரை

வம்பு அறா சில = தீம்பு வார்த்தைகள் சில நீங்காததும். கன்னம்
இடும் = கொள்ளை கொள்ளுவது போன்ற. சமயத்து = சமய
வாத. கத்து(ம்) = கத்தும் கூச்சல். திரையாளர் = கடல் ஒலியை
எழுப்புவோருடைய.

வன் கலாத் திரள் = வலிய கலைக் கூட்டத்தில் இருந்து. தன்னை
அகன்று = நீங்கி. மனத்தில் பற்று அற்று = மனதில் யாதொரு
ஆசையும் இல்லாமல். அருளாலே = உன் திருவருளால்.

தம் பராக்கு அற = (தம்மைப் பற்றிய) யாம் என்னும் நோக்கம்
அற. நினை உணர்ந்து = உன்னை உணர்ந்து. உருகி = மனம்
உருகி. பொன் = அழகிய. பத்மக் கழல் சேர்வார் தம் = தாமரைத்
திருவடிகளைச் சிந்திப்பவர்களுடைய.

குழாத்தினில் = கூட்டத்தில். என்னையும் அன்போடு வைக்க =

என்னையும் அன்புடன் சேர்த்து வைக்க. சற்றுக் கருதாதோ =

சிறிதளவு (முருகா), நீ நினைக்கலகாதா?

வெம் பராக்ரம = மிக்க வீரமும். மின் அயில் = ஒளியும்

கொண்ட. ஒரு = ஒப்பற்ற. வெற்பு = கிரவுஞ்ச மலை.

பொட்டுப்பட = பொடிபட. மா = மாமரமாக நின்ற. சூர் = சூரனை.

வென்ற பார்த்திப = வென்ற அரசே. பன்னிரு திண் புய =

பன்னிரண்டு திண்ணிய புயங்களை உடையவனே. வெட்சி =

வெட்சி மாலை அணிந்த. சித்ரத் திருமார்பா = அழகிய திரு

மார்பனே.

கம்பராய் = ஏகாம்பரர் என்னும் பெயரை உடையவராய். பாணி =

பாம்புகள். மன்னும் = நிலைத்திருக்கும். புயம் பெறுகைக்கு =

புயத்தை பெறும் பொருட்டு. கற்புத் தவராதே = தன்னை மணக்கக்

கற்பு நிலை மாறாமல்.

கம்பை ஆற்றினில் = கம்பை ஆற்றில். அன்னை = அன்னையா

கிய பார்வதி. தவம் புரி = தவம் செய்திருந்த. கச்சி = கச்சியில்

உறையும் சொக்கப் பெருமானே = அழகிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

தீம்பு வார்த்தைகள் நீங்காது, கொள்ளை கொள்வது போல் சமய வாதங்களைக் கடல்
ஒலியை எழுப்புவோருடைய கூட்டங்களிலிருந்து விலகி, மனத்தில் யாதொரு ஆசையும்
இல்லாமல், யாம் என்னும் நோக்கம்அற, உன்னை உணர்ந்து, எனது அழகிய தாமரைத்
திருவடிகளச் சிந்திப்பவர்களுடன் என்னையும் சேர்க்க, முருகனே, சற்று நினைக்க
லாகாதா?

மிக்க வலிமையும், ஒளியும் கொண்ட கிரவுஞ்ச மலை பொடிபடவும், மாமரமாக நின்ற
சூரனை வென்றவனுமாகிய அரசே. வெட்சி மாலை அணிந்தவனே. ஏகாம்பரர் என்னும்
பெயர் உடையவரும், பாம்புகளை அணிந்தவருமாகிய சிவபெருமானை மணக்கும்

பொருட்டு, கம்பை ஆற்றில் பார்வதி அம்மையார் தவம் புரிந்த கச்சியில்
வீற்றிருக்கும் அழகிய பெருமானே. உன்னைச் சிந்திப்போரின் கூட்டத்தில்
அடியேனையும் சேர்த்து அருள்க.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கன்னமிடும் சமயத்துக் கத்துத் திரையாளர்.....

சமயவாதிகளின் கூச்சல்களை அருணகிரி நாதர் வெறுப்பதைத் திருப்புகழில் பல
இடங்களில் காணலாம்.

(அகல்வினை உட்சார் சட்சமயிகளோடு வெட்கா டட்கிடு

மறிவிலி வித்தா ரத்தன மவிகார)... ..

... திருப்புகழ் (அகல்வினை).

(கலைகொடு பவுத்தர்....உலகாயர்

கலகமிடு தர்க்கர் வாம பயிரவர் விருத்தரோடு

கலகலென மிக்க நூல்க ளதனாலே)....

...திருப்புகழ் (கலைகொடு).

(சங்கைக்கத் தோடு சிலுகிடு சங்கிச்சட் கோல

சங்கற்பித் தோதும் வெகுவித கலைஞான)...

திருப்புகழ் (சங்கைக்க).

(கலகல கலெனக் கண்ட பேரோடு

சிலுகிடு சமயப் பங்க வாதிகள்

கதறிய வெகுசொற் பங்க மாகிய பொங்களாவும்).. ..திருப்புகழ் (அலகியவுண).

ஆ. தங்கு குழாத்தினில் என்னையும்....

(போதமிலேனை அன்பாற் கெடுதலிலாத் தொண்டரிற் கூட்டியவா)...கந்தர் அலங்காரம்
100.

(நற்றொண்டர்க் கிணை யாகவு னருள்தாராய்)...திருப்புகழ் (அகத்தினை).

தலப்புச் சொற்கள்

சமயிகள் ஆணவம் ஆசை அடியார் அருள் திருவடி தூரன் வேல் சிவன் உமை தவம்
கச்சி

441

திருவானைக்கா

தனத்த தான தானான தனத்த தான தானான
தனத்த தான தானான தனதான

அனித்த மான ஹனாரு மிருப்ப தாக வேநாசி
யடைத்து வாயு வோடாத வகைசாதித்
தவத்தி லேகு வால்மூலி புசித்து வாடு மாயாச
அசட்டு யோகி யாகாமல் மலமாயை
செனித்த காரி யோபாதி யொழித்து ஞான ஆசார
சிரத்தை யாகி யான்வேறெ னுடல்வேறு
செகத்தி யாவும் வேறாக நிகழ்ச்சி யாம நோதீத
சிவச்சொ ரூப மாயோகி யென ஆள்வாய்
தொனித்த நாத வேயுது சகஸ்ர நாம கோபால
சுதற்கு நேச மாறாத மருகோனே
சுவர்க்க லோக மீகாம சமஸ்த லோக பூபால
தொடுத்த நீப வேல்வீர வயலூரா
மனித்த ராதி சோணாடு தழைக்க மேவு காவேரி
மகப்ர வாக பானீய மலைமோதும்
மணத்த சோலை தூழ்காவை அனைத்து லோக மாள்வாரு
மதித்த சாமி யேதேவர் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

அனித்தமான ஹன் நாளும் இருப்பதாகவே நாசி
அடைத்து வாயு ஓடாத வகை சாதித்து

அவத்திலே குவால் மூலி புசித்து வாடும் ஆயாச
அசட்டு யோகி ஆகாமல் மலம் மாயை

செனித்த காரிய உபாதி ஒழித்து ஞான ஆசார
சிரத்தை ஆகி யான் வேறு என் உடல் வேறு

செகத்தில் யாவும் வேறாக நிகழ்ச்சியா மன அதீத

சிவ சொரூப மா யோகி என ஆள்வாய்

தொனித்த நாத வேய் ஊது சகஸ்ர நாம கோபால
சுதற்கு நேச மாறாத மருகோனே

சுவர்க்க லோக மீகாமன் சமஸ்த லோக பூ பால
தொடுத்த நீப வேல் வீர வயலூரா

மனித்தர் ஆதி சோணாடு தழைக்க மேவு காவேரி
மக ப்ரவாக பானீயம் அலை மோதும்

மணத்த சோலை சூழ் காவை அனைத்து லோகம் ஆள்வாரும்
மதித்த சாமியே தேவர் பெருமானே.

பத உரை

அனித்தமான = நிலை இல்லாத. ஊன் நாளும் இருப்பதாகவே =
அழியக் கூடிய இந்த உடல் என்றும் நிலைத்து இருப்பதற்காக.
நாசி அடைத்து = முக்கை அடைத்து. வாய் ஓடாத வகை = முச்சு
ஓடாத முறையை. சாதித்து = பழகி.

அவத்திலே = பயனில்லாத வழியிலே. குவால் = நிரம்ப. மூலி =
மூலிகைகளை. புசித்து = உண்டு. ஆயாச = களைப்பு மிக்க. அசட்டு
யோகி ஆகாமல் = முட்டாள் தனம் உள்ள யோகியாக ஆகாமல்.
மலம் மாயை = மலமும் மாயையும்.

செனித்த = தோன்றுகின்ற. காரிய உபாதி = காரியங்களையும்
வேதனைகளையும். ஒழித்து = ஒழித்து. ஞான ஆசார = ஞானமும்
ஆசாரமும். சிரத்தை ஆகி = முயற்சி இவைகளைக்

கொண்டவனாய். யான் வேறு என் உடல் வேறு = நானும்
என்னுடைய உடலும் வேறு.

செகத்தில் = உலகில். யாவும் வேறாக = யாவும் வேற்றுமை
காட்டும் வேறு வேறாக எண்ணும்படி. நிகழ்ச்சயா = நிகழ்ச்சிகளைக்
காட்டும். மந அதீத = மனதுக்கு எட்டாததாய் விளங்கும். சிவ
சொருப மா யோகி = சிவ சொருப மகா யோகி. என = என்று
நான் ஆகும்படி. ஆள்வாய் = என்னை ஆண்டருள்க.

தொனித்த நாத = ஒலி தரும் இசையுடன் கூடிய. வேய் ஊது =
புல்லாங்குழலை ஊதுபவரும். சகஸ்ர நாம = ஆயிரம்
நாமங்களைக் கொண்டவரும் ஆகிய. கோபால சுதற்கு = நந்த
கோபாலனுடைய பிள்ளைக்கு (திருமாலுக்கு). நேசம் மாறாத
மருகோனே = அன்பு மாறாத மருமகனே.

சுவர்க்க லோக = விண்ணுலகம் என்னும் கப்பலைக் காப்பாற்றிய.
மீகாம = மாலுமியே. சமஸ்த லோக பூபால = எல்லா
உலகங்களையும் புரக்கும் அரசே. தொடுத்த நீப = தொடுக்கப்பட்ட
கடப்ப மாலையனே. வேல் வீர = வேல் வீரனே. வயலூரா =
வயலூரானே.

மனித்தர் ஆதி = மனிதன் முதலிய ஜீவராசிகள் வாழும். சோணாடு
= சோழ நாடு. தழைக்க மேவும் = தழைப்பதற்கு வரும். காவேரி
மகாப் ப்ரவாக பானீயம் = காவிரி ஆற்று வெள்ள நீரின். அலை
மோதும் = அலைகள் மோதுகின்றதும்.

மணத்த சோலை சூழ் = நறு மணம் கமழும் சோலைகள்
சூழ்ந்ததுமாகிய. காவை = திருவானைக்காவில் வாழும். அனைத்து
லோகம் ஆள்வாரும் = எல்லா உலகங்களையும் ஆள்பவரும்.

மதித்த சாமி = மதித்து வணங்கும். தெய்வமே. தேவர் பெருமானே
= தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

நிலை இல்லாத உடல் நீண்ட நாள் நிலைத்து நிற்க, மூக்கை அடைத்து, மூச்சு வெளிப் போகாத வழியில் நிறுத்திப் பழகி, பல மூலிகைகளை உண்டு, களைப்பும், முட்டாள் தனமும் உள்ள யோகியாக நான் மாறாமல், மலம், மாயைகளை ஒழித்து, ஞான ஆசாரத்துடன், நான் வேறு, என் உடல் வேறு, உலகில் யாவும் வேறு என்பதை உணர்ந்து, மனதுக்கு எட்டாததாய்

விளங்கும் சிவ சொரூப மகா யோகியாய் நான் ஆகும்படி என்னை ஆண்டருள்க.

புல்லாங்குழலை ஊதுபவரும், ஆயிரம் திரு நாமங்களை உடையவரும் ஆகிய நந்த கோபாலனுடைய பிள்ளைக்கு மருகனே. அனைத்து உலகங்களைப் புரக்கும் அரசனே. சோழ நாடு செழிக்கும்படி வரும் காவிரி ஆற்று வெள்ள நீரின் அலைமோதும் திருவானைக்காவில் விளங்கும் பெருமானே. எல்லா உலகங்களும் போற்றும் பெருமானே. என்னைச் சிவ யோகியாய் ஆகும்படி அருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நாசி அடைத்து வாய் ஓடாத வகை சாதித்து....

(விழி நாசி வைத்து

மூட்டில் கபால மூலாதார

நேர்அண்ட மூச்சையுள்ளே

ஒட்டிப் பிடித்து எங்கும் ஓடாமல்

சாதிக்கும் யோகிகளே)----

கந்தர் அலங்காரம் 85.

(துருத்தி யெனும்படி கும்பித்து

வாயுவைச் சுற்றிமுறித்து

அருத்தி யுடம்பை யொறுக்கலென்

னாம் சிவயோகமென்னும்....)---- கந்தர் அலங்காரம் 71.

(அனாசார கரும யோகி யாகாமல்

அவனி மீதி லோயாது தடுமாறும்

உடலம் வேறு யான்வேறு கரணம் வேறு வேறாக..)- திருப்புகழ் (அகலநீளம்யாதாலு)

(கருமவச னங்க ளால்மறித் தனலுதிக்

கவலைபடு கின்ற யோககற்

பனைவருவு சிந்தை போய்விட...)---- திருப்புகழ் (கறைபடுமுடம்பி)

ஆ. சகஸ்ர நாம கோபால.....

(பேரா யிரமுடைய பேராளன்

பேராளஇ என்கின்றாளால்)---- பெரிய திருமொழி 8-1-6.

442

திருவானைக்கா

தான தனன தனதந்த தந்தன
தான தனன தனதந்த தந்தன
தான தனன தனதந்த தந்தன தனதான

ஓல மறைக ளறைகின்ற வொன்றது
மேலை வெளியி லொளிரும் பரஞ்சுடர்
ஓது சரியை க்ரியையும் புணர்ந்தவ ரெவராலும்
ஓத வரிய துரியங் கடந்தது
போத அருவ சுருபம் ப்ரபஞ்சமும்
ஊனு முயிரு முழுதுங் கலந்தது சிவஞானம்
சால வுடைய தவர்கண்டு கொண்டது
மூல நிறைவு குறையின்றி நின்றது
சாதி குலமு மிலதன்றி யன்பர்சொ னவியோமஞ்
சாரு மநுப வரமைந்த மைந்தமெய்
வீடு பரம சுகசிந்து இந்த்ரிய
தாப சபல மறவந்து நின்கழல் பெறுவேனோ
வால குமர குக கந்த குன்றெறி
வேல மயில எனவந்து கும்பிடு
வான விபுதர் பதியிந்த்ரன் வெந்துயர் களைவோனே
வாச களப வரதுங்க மங்கல
வீர கடக புயசிங்க சுந்தர
வாகை புனையும் ரணசிங்க புங்கவ வயலூரா
ஞால முதல்வி யிமயம் பயந்தமின்
நீலி கவுரி பரைமங்கை குண்டலி
நாளு மினிய கனியெங்க ளம்பிகை த்ரிபுராயி
நாத வடிவி யகிலம் பரந்தவ
ளாலி னுதர முளபைங் கரும்புவெ
ணாவ லரசு மனைவஞ்சி தந்தருள் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

ஓல மறைகள் அறைகின்ற ஒன்று அது
மேலை வெளியில் ஒளிரும் பரம் சுடர்
ஓது சரியை க்ரியையும் புணர்ந்தவர் எவராலும்

ஓத அரிய துரியம் கடந்தது
போத அருவ சுருபம் ப்ரபஞ்சமும்
ஊனும் உயிரும் முழுதும் கலந்தது சிவஞானம்

சால உடைய தவர் கண்டு கொண்டது
மூல நிறைவு குறைவு இன்றி நின்றது
சாதி குலமும் இலது அன்றி அன்பர் சொ(ன்)ன வியோமம்

சாரும் அநுபவர் அமைந்து அமைந்த மெய்
வீடு பரம சுக சிந்து இந்த்ரிய
தாப சபலம் அற வந்து நின் கழல் பெறுவேனோ

வால குமர குக கந்த குன்று எறி
வேல மயில என வந்து கும்பிடு
வான விபுதர் பதி இந்த்ரன் வெம் துயர் களைவோனே

வாச களப வர துங்க மங்கல
வீர கடக புய சிங்க சுந்தர
வாகை புனையும் ரண (அ)ரங்க(ம்) புங்கவ வயலூரா

ஞாலம் முதல்வி இமயம் பயந்த மின்
நீலி கவுரி பரை மங்கை குண்டலி
நாளும் இனிய கனி எங்கள் அம்பிகை த்ரி புராயி

நாத வடிவி அகிலம் பரந்தவள்

ஆலின் உதரம் உள பைம் கரும்பு வெண்
நாவல் அரசு மனை வஞ்சி தந்து அருள் பெருமானே.

பத உரை

ஓலம் மறைகள் அறைகின்ற = வேதங்கள் ஒலமிட்டு எழுப்புகின்ற.
ஒன்று அது = ஒப்பற்ற ஒரு பொருள். மேலை வெளியில் = பர
வெளியில். ஒளிரும் = பிரகாசிக்கின்ற. பரஞ் சுடர் = பரஞ்சோதி.
ஓதும் = சொல்லப்படும். சரியை கிரியையும் = சரியை, கிரியை
என்னும் மார்க்கத்தை. புணர்ந்தவர் எவராலும் = கடைப்பற்றியவர்
எவராலும்.

ஓத அரிய = சொல்வதற்கு அரிதாகிய துரியம் கடந்தது = உயர்
நிலைக்கு அப்பால் நிற்பது. போத = உணர்வு மயமாகிய. அருவ =
வடிவின்மை. சுருபம் = வடிவம். ப்ரபஞ்சமும் = உலகும். ஊனும்
உயிரும் = உடல், உயிர் ஆகிய இவை எல்லாவற்றிலும். முழுதும்
கலந்தது = கலந்து நிற்பது. சிவஞானம் = சிவஞானம்.

சால உடைய = மிகவும் உடைய. தவர் = தவசிகள். கண்டு
கொண்டது = அறிந்து உணர்ந்தது. மூல = மூலப் பொருளாய்.
நிறைவு குறைவு இன்றி = நிறைவும் குறைவுமில்லாத முதற்
பொருளாய். நின்றது = தற்பரமாக நிற்பது. சாதி குலமும் இலது =
சாதி, குலம் ஆகியவை இல்லாதது. அன்றி = மேலும். அன்பர்
சொ(ன்)ன = அடியார்கள் சொன்ன. வியோமம் = ஞானஆகாசத்தை.

சாரும் அனுபவர் = சார்ந்துள்ள அனுபவம் உடைய சான்றோர்.
அமைந்து அமைந்த = மனம் ஒடுங்கிப் பொருந்தி உள்ள. மெய்
வீடு = உண்மையான முத்தி நிலை. பரம சுக சிந்து = இன்பக்

கடல் போன்றது. இந்திரிய = ஐந்து புலன்களால் உண்டாகும். தாப
சபலம் = தாகமும் ஆசைகளும். அற வந்து = ஒழிய வந்து.
நின் கழல் = உன்னுடைய திருவடிகளை.
பெறுவேனோ = அடைவேனோ.

வால குமர = இளங் குமரனே. குக கந்த = குகனே, கந்தனே.
குன்று எறி வேல = கிரௌஞ்ச மலையை அழித்த வேலாயுதனே.
மயல = மயில் வாகனனே. என வந்து கும்பிடு = எனக் கூறி
வணங்கும். வான விபுதர் = வானுலகத் தேவர்களின். பதி இந்திரன்
= தலைவனான இந்திரனின். வெம் துயர் = கொடிய துன்பத்தை.
களைவோனே = நீக்குபவனே.

வாச களப = வாசனை மிகுந்த கலவைச் சாந்து அணிபவனே. வர
துங்க = மேலான பரிசுத்தமானவனே. மங்கல =
மங்களகரமானதும். வீர கடக = வீர கங்கணத்தை அணிந்தவனும்
ஆகிய. புய சிங்க = கரங்களை உடைய சிங்கமே. சுந்தர =
அழகானவனே. வாகை புனையும் = வெற்றி கொண்ட. ரண
(அ)ரங்க(ம்) புங்கவ = போர்க் களத்தில் சிறந்தவனே.
வயலூரா = வயலூரில் எழுந்தருளி இருப்பவனே.

ஞாலம் முதல்வி = உலகுக்கு முதல்வி. இமயம் பயந்த = இமய
மலை அரசன் பெற்ற. மின் = மின்னல் போன்ற தேவி. நீலி கவுரி
பரை = நீலி, பச்சை நிறம் உடையவள், பரா சக்தி. மங்கை,
குண்டலி = அழகி, வல்லப சக்தி. நாளும் இனிய கனி = என்றும்
இனிய கனி (பழம்) போன்றவள். எங்கள் அம்பிகை = எங்கள்
அம்பிகை. த்ரி புராயி = மூன்று புரங்களை எரித்தவள்.

நாத வடிவி = ஓசை வடிவம் உடையவள். **அகிலம் பரந்தவள்** = அகிலாண்ட நாயகி. **ஆலின் உதரம் உள** = ஆலிலை போன்ற வயிற்றை உடையவள். **பைங் கரும்பு** = பசிய கரும்பு போன்றவள். **வெண் நாவல் அரசு** = வெண் நாவல் மரத்தின் கீழ் வீற்றிருக்கும் ஜம்பு நாதனின். **மனை** = மனைவி. **வஞ்சி** = வஞ்சிக் கொடி போன்றவள் (ஆகிய உமா தேவி). **தந்தருள் பெருமானே** = பெற்ற பெருமானே.

சுருக்க உரை

வேதங்கள் புகழ்ந்து ஓலமிடும் ஒப்பற்ற பொருளானதும், வானில் ஒளி வீசும் பரஞ் சோதியும், ஞானிகளும் கண்டு உணர்தற்கு அரிய மூல மெய்ப் பொருளானதும், உரு, அரு, உருவருவாக எங்கும் கலந்து நிற்பதும் ஆகிய சிவ ஞானம் நிரம்ப உடைய தவசிகள் கண்டு கொண்டது. முழு முதல் பொருளாக நிலைத்து நிற்பது, நிறைவு குறைவு இல்லாதது, சாதி, குலம் வேறுபாடுகள் இல்லாதது. அன்பர்கள் சொன்ன ஞான ஆகாசமாக இருப்பது. என்னுடைய தாக ஆசைகள் நீங்கி அத்தகைய வீடு பேற்றைப் பெறுவேனோ.

வயலூரில் வீற்றிருக்கும் கந்தப் பெருமானே. இமயமலை அரசன் ஈன்ற உமா தேவியின் மைந்தனே. உன் கழல் பெற அருள்வாயே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஓல மறைகள் அறைகின்ற...

(மெய்யா விமலா விடைப் பாகா வேதங்கள்

ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே)-- திருவாசகம் (சிவ புராணம்) 34.

ஆ. சரியை க்ரியையும் புணர்ந்தவர்.....

(சரியையு டன்க்ரியை போற்றிய

பரமப தம்பெறு வார்க்கருள்

தருகணன் ரங்கபு சோச்சிதன் மருகோனே)---திருப்புகழ் (அரிவையர் நெஞ்சுரு).

சரியை கிரியை ஆகமத்தில் சொல்லப்படும் பாதங்கள். சரியை - புற வழிபாடு, கிரியை - அகப்புற வழிபாடு யோகம் - அக வழிபாடு ஞானம்- அறிவால் வழிபாடு இதன் விளக்கத்தை 369,409 பாடல் விளக்கத்தில் பார்க்கலாம்

இ. மூல நிறைவு குறைவு இன்றி....

(மூலமாய முதலவன் தானே)--- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3-5-2.
(மூலம் அது ஆகி நின்றான்) --- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3-61-9
(குறைவு இலா நிறைவே, குணக்குன்றே) --- சுந்தரர் தேவாரத் திருமுறை 7-70-6.

ஈ. போத அருவ சுருபம்....

பரம் பொருளான சிவன் ஒன்பது நிலையில் நிற்பதைக் குறிக்கும்.
அருவத் திருமேனி (சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து ஆகிய நான்கு).
உருவத் திருமேனி (மகேசன், உருத்திரன், மால், அயன் என்ற நான்கு).
அருவருவத் திருமேனி (சதாசிவம் என்ற ஒன்று).
சிவம் சத்தி நாதம், விந்து சதாசிவன் திகழும் ஈசன்
உவத்தரு ஞுருத்திரன் தான் மாலயன் ஒன்றி னொன்றாய்ப்
பவந்தரும் அருவம் நாலிங் குருவநால் உபயம் ஒன்றாய்
நவந்தரு பேதம் ஏக நாதனே நடிப்பன் என்பர்)---- சிவஞான சித்தி 2-164.
(அருவமும் உருவ மாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப்
பிரம்மமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பு) --- கந்த புராணம் 1-11-92..

உ. நாளும் இனிய கனி

(கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியே)--- திருவிசைப்பா

தலைப்புச் சொற்கள்

வேதம் தத்துவம் ஞானம் திருவடி புலன் வீடு சாதி குலம் மூலப்பொருள்
வேல் மயில் குகன் தேவர் உமை நாதம் இந்திரன் ஆனைக்கா

443

திருவானைக்கா

தனதன தானந்த தான தந்தன

தனதன தானந்த தான தந்தன

தனதன தானந்த தான தந்தன

தனதான

குருதிபு லாலென்பு தோன ரம்புகள்

கிருமிகள் மாலம்பி சீதமண்டிய

குடர்நிணம் ரோமங்கள் மூளை யென்பன

பொதிகாயக்

குடிவிடை யோரைந்து வேட ரைம்புல

அடவியி லோடுந்து ராசை வஞ்சகர்

கொடியவர் மாபஞ்ச பாத கஞ்செய

அதனாலே

சுருதிபு ராணங்க ளாக மம்பகர்

சரியைக்ரி யாவண்டர் பூசை வந்தனை

துதியொடு நாடுந்தி யான மொன்றையு

முயலாதே

சுமடம தாய்வம்பு மால்கொ ளுந்திய

திமிரொ டேபந்த மாய் வருந்திய

துரிசற ஆநந்த வீடு கண்டிட

அருள்வாயே

ஒருதனி வேல்கொண்டு நீள்கர வஞ்சமும்

நிருதரு மாவங்க லோக சிந்துவும்

உடைபட மோதுங்கு மார பங்கய

கரவீரா

உயர்தவர் மாவும்ப ரான அண்டர்கள்

அடிதொழு தேமன்ப ராவு தொண்டர்கள்

உளமதில் நாளுங்கு லாவி யின்புற

வறைவோனே

கருதிய ஆறங்க வேள்வி யந்தணர்

அரிகரி கோவிந்த கேச வென்றிரு

கழல்தொழு சீரங்க ராச னன்புறு

மருகோனே

கமலனு மாகண்ட லாதி யண்டரு

மெமது பிரானென்று தாள்வ ணங்கிய

கரிவனம் வாழ்சம்பு நாதர் தந்தருள் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

குருதி புலால் என்பு தோல் நரம்புகள்

கிருமிகள் மால் அம் பிசீதம் மண்டிய

குடர் நிணம் ரோமங்கள் மூளை என்பன பொத காய

குடில் இடை ஓர் ஐந்து வேடர் ஐம்புல(ன்)
அடவியில் ஓடும் துர் ஆசை வஞ்சகர்
கொடியவர் மா பஞ்ச பாதகம் செய அதனாலே

சுருதி புராணங்கள் ஆகமம் பகர்
சரியை க்ரியை அண்டர் பூசை வந்தனை
துதியொடு நாடும் தியானம் ஒன்றையும் முயலாதே

சுமடம் அதாய் வம்பு மால் கொளும் தீய
திமிரொடே பந்தமாய் வருந்திய
துரிசு அற ஆநந்த வீடு கண்டிட அருள்வாயே

ஒரு தனி வேல் கொண்டு நீள் க்ரவுஞ்சமும்
நிருதரும் மாவும் க(ல்)லோல சிந்துவும்
உடைபட மோதும் குமார பங்கய கர வீரா

உயர் தவர் மா உம்பரான அண்டர்கள்
அடி தொழுதே மன் பராவு தொண்டர்கள்
உளம் அதில் நாளும் குலாவி இன்புற உறைவோனே

கருதிய ஆறு அங்க வேள்வி அந்தணர்
அரிகரி கோவிந்த கேசவன் என்று இரு
கழல் தொழு சீரங்க ராசன் அன்புறு மருகோனே

கமலனும் ஆகண்டல் ஆதி அண்டரும்
எமது பிரான் என்று தாள் வணங்கிய
கரிவனம் வாழ் சம்பு நாதர் தந்து அருள் பெருமானே.

பத உரை

குருதி = இரத்தம். புலால் = ஊன். என்பு = எலும்பு. தோல் =

தோல். நரம்பு கள் = நரம்புகள். கிருமிகள் = புழுக்கள். மால் = காற்று. அம் = நீர். பிசீதம் = இறைச்சி. மண்டிய = (இவைகள்) நிரம்பிய. குடர் = குடல். நிணம் = கொழுப்பு.

ரோமங்கள் = மயிர். மூளை = மூளை. என்பன = என்று சொல்லப்பட்ட இவை. பொதி = நிறைந்த. காய(ம்) = உடல் என்னும்.

குடில் இடை = குடிசையாகிய இந்த உடலில். ஓர் ஐந்து வேடர் = நிகரற்ற ஐம் பொறிகள். ஐம் புல அடவியிலோடும் =

ஐம்புலன்கள் என்னும் காட்டினிடையே. துர் ஆசை = கெட்ட ஆசை கொண்ட. வஞ்சகர்கள் = மோசம் செய்பவர்கள்.

கொடியவர் = பொல்லாதவர்கள். மா பஞ்ச பாதகம் செய = பெரிய ஐந்து (கொலை, பொய், களவு, கள்ளுண்ணல், குருநிந்தை ஆகிய) பாபச் செயல்களைச் செய்ய. அதனாலே = அதன் விளைவாக.

சுருதி = வேதங்கள். புராணங்கள் = புராணங்கள். ஆகமம் = ஆகமங்கள். பகர் = சொல்லப்படுகின்ற. சரியை க்ரியை = சரியை, கிரியை. அண்டர் பூசை = தேவர் பூஜை. வந்தனை = வழிபாடு. துதியொடு = தோத்திரம் இவை கொண்டு. நாடும் தியானம் = நாடிச் செய்யும் தியானம். ஒன்றையும் முயலாதே = இவை ஒன்றையேனும் கைக்கொள்ளமல்.

சுமடம் அதுவாய் = அறிவிலியாய். வம்பு = பயனில்லாததும். மால் கொளு தீய = ஆசைகளை எழுப்புவதும் ஆகிய கொடிய. திமிரொடு = ஆணவ இருள் கொண்டவர்களுடன். பந்தமாய் = கூட்டுறவாய். வருந்திய = வருத்தம் அடைந்த. துரிசு அற = குற்றம் நீங்க. ஆநந்த வீடு = பேரின்ப வீட்டை. கண்டிட அருள்வாயே = யான் காணும்படியாக அருள் புரிவாயாக.

ஒரு தனி வேல் கொண்டு = ஒப்பற்ற ஒரு வேலாயுதத்தால். நீள் = பெரிய. க்ரவுஞ்சமும் = கிரௌஞ்ச மலையும். நிரதரும் = அசுரர்களும். மாவும் = மாமர வடிவாக நின்ற சூரனும். கலோல(ம்) = அலை வீசும். சிந்துவும் = கடலும். உடைபட = உடைபட்டு அழிய. மோதும் குமார = மோதிய குமரனே. பங்கய வீரா = தாமரை மலர் போன்ற கைகளை உடைய வீரனே.

உயர் தவர் = மேலான தவசிகள். மா = சிறந்த. உம்பர் ஆன அண்டர்கள் = மேல் உலகில் உள்ள தேவர்கள். அடி தொழுதே = (உனது) திருவடியைத் தொழுது. மன் = நன்றாக. பராவு தொண்டர்கள் = போற்றும் அடியார்கள். உளம் அதில் = மனதில். நாளும் குலாவி = நாள் தோறும் விளையாடி. இன்புற = மகிழ்ச்சியுடன். உறைவோனே = வீற்றிருப்பவனே.

கருதிய = ஆய்ந்து அறிந்த. ஆறு அங்க = ஆறு அங்கங்கள். வேள்வி = யாகங்கள் (இவைகளில் வல்ல) அந்தணர்கள். அரிகரி கோவிந்த கேசவ என்று = கோவிந்தா, கேசவா என்று கூறி. இரு கழல்

தொழ = தனது இரண்டு திருவடிகளிலும் தொழுகின்ற. சீரங்க ராசன் = ஸ்ரீரங்க ராஜனாகிய திருமால். அன்புறு மருகோனே = அன்பு கொள்ளும் மருகனே.

கமலனும் = தாமரையில் உறையும் பிரமனும். ஆகண்டல் ஆதி = இந்திரன் முதலிய. அண்டரும் = தேவர்களும். எமது பிரான் என்று = எங்கள் தலைவனே என்று. தாள் வணங்கிய = திருவடியில் வணங்கப் பெற்ற. கரிவனம் வாழ் = திருவானைக்காவில் வீற்றிருக்கின்ற. சம்பு நாதர் தந்து அருள் பெருமானே = ஜம்பு நாதர் ஈன்றருளிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

இரத்தம், ஊன் முதலியவை நிறைந்த குடிசையாகிய இந்த உடலில் ஐம் பொறிகள், ஐம்புலன்கள் என்னும் காட்டில், கெட்ட ஆசை கொண்ட வஞ்சகர்கள் ஐந்து பெரிய பாவச் செயல்களைச் செய்ய, அதனால் ஞான நூல்களையும் தியானத்தையும் மற்று நன்னெறி எதையும் கைக்கொள்ளமல், அறிவிலியாய், ஆணவ இருள் கொண்டவருடன் உறவு கொண்டு, வருத்தம் அடைந்த நான் பேரின்ப வீட்டைக் காணும்படி யாக அருள் புரிவாயாக.

ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தால் கிரௌஞ்ச மலையையும், சுரனையும், கடலையும் அழியும்படி மோதிய வீரனே. தவசிகளும், தேவர்களும் உன் திருவடியைத் தொழு, உன்னை நன்றாகப் போற்றும் அடியார்கள் உள்ளத்தில் நாள் தோறும் இன்பமுடன் வீற்றிருப்பவனே .யாகங்களில் வல்ல அந்தணர்கள் தனது திருவடிகளைத் தொழும் ஸ்ரீரங்கத்தில் வாழும் திருமாலின் மருகனே திருவானைக்காவில் உறையும் ஐம்பு நாதர் ஈன்றருளிய பெருமானே. உன் பேரின்ப வீட்டை நான் கண்டிட அருள்வாயே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஓரைந்து வேட ரைம்புல.....

(ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவிட்)...சிவஞான போதம்
(எட்டாஞ் சூத்திரம்).
(ஓரவொட் டாரொன்றை யுன்னவொட் டார்மல ரிட்டுனதாள்
சேரவொட் டாரைவர் செய்வதென் யான்)... கந்தர் அலங்காரம் 4.

ஆ. சரியை க்ரியா வண்டர் பூசை...

(சரியையுடன்க்ரியை போற்றிய
பரமப தம்பெறு வார்க்கருள்)... திருப்புகழ் (அரிவையர்நெஞ்சரு).

இ. ஆறங்க வேள்வி அந்தணர்...

(ஆறங்கம் = மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம்).
சந்தோபிசிதம் = வேதத்தின் சந்தங்களை உணர்த்தும் நூல்.
சடு திகழ் ஆஸ்பதம் பாடல் 363 என்பது இதுவே ஆகும்
ஈ சரியை கிரியை ஆகமத்தில் சொல்லப்படும் பாதங்கள். சரியை -புற வழிபாடு,
கிரியை- அகப்புற வழிபாடு யோகம்- அக வழிபாடு ஞானம்- அறிவால் வழிபாடு
இதன் விளக்கத்தை 369,409 பாடல் விளக்கத்தில் பார்க்கலாம்

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன்கள் ஆசை வேதம் ஆகமம் தேவர் சரியை, கிரியை
பூசை துதி தமிழன் ஆணவம் வீடு அருள் வேல் அசுரர் அடியார் திருவடி அந்தணர்
பிரமன் சிவன் ஆனைக்கா

444

திருவானைக்கா

தானத் தானத்	தனதான
நாடித் தேடித்	தொழுவார்பால்
நானத் தாகத்	திரிவேனோ
மாடக் கூடற்	பதிஞான
வாழ்வைச் சேரத்	தருவாயே
பாடற் காதற்	புரிவோனே
பாலைத் தேனோத்	தருள்வோனே
ஆடற் றோகைக்	கினியோனே
ஆனைக் காவிற்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நாடி தேடி தொழுவார் பால்
நான் நத்து ஆக திரிவேனோ

மாட கூடல் பதி ஞான
வாழ்வை சேர தருவாயே

பாடல் காதல் புரிவோனே
பாலை தேன் ஒத்த அருள்வோனே

ஆடல் தோகைக்கு இனியோனே
ஆனைக் காவல் பெருமானே.

பத உரை

நாடித் தேடி = விரும்பித் தேடி. தொழுவார் பால் = (உன்னைத்)
தொழும் (அடியவர்களிடத்தில்).

நான் நத்து ஆக = நான் விருப்பம் உள்ளவனாக. திரிவேனோ = திரிய மாட்டேனோ?

மாடக் கூடல் = மாட கூடங்கள் உள்ள மதுரையாகிய பர நாத வெளியில் கூடும். ஞான வாழ்வைச் சேர = ஞான வாழ்வை நான் அடையும்படி. தருவாயே = அருள் புரிவாயாக.

பாடல் = (தமிழ்ப்) பாடல்களில். காதல் புரிவோனே = ஆசை கொண்டுள்ளவனே.

பாலை = பால் போன்றதும். தேன் ஒத்த = தேனைப் போன்றதுமான. அருள்வோனே = இன்பத்தை அருள்பவனே.

ஆடல் தோகைக்கு = நடனம் ஆடும் மயிலை ஒத்த வள்ளிக்கு. இனியோனே = இனியவனே.

ஆனைக்காவில் பெருமானே = திருவானைக்காவில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

உன்னை விரும்பித் தேடும் அடியார்களிடத்தில் நான் விருப்பம் உடையவனாகத் திரிய மாட்டேனோ? கூடற்பதி எனப்படும் யோகத் தலமாகிய மதுரையில் கூடும் ஞான வாழ்வை நான் அடையும்படி அருள் புரிவாயாக.

தமிழ்ப் பாடல்களில் ஆசை கொண்டவனே. பாலையும் தேனையும் போன்று இனிமையான அருளைப் பாலிப்பவனே. ஆடும் மயிலை ஒத்த வள்ளிக்கு இனிமையானவனே. நான் ஞான வாழ்வைச் சேர அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கூடற் பதி = மதுரை. இத்தலம் சிவ முத்தித் தலமாகக் (துவாதசாந்த நிலையாகக்) கருதப்படுகின்றது. (துவாதசாந்தப் பெருவெளியில் துரியங் கடந்த பரநாத மூலத் தலம்)... மீனாட்சிபிள்ளை (முத்தம்) 1.

ஆ. ஆடற்றோகைக்கு இனியோனே...

(வேடுவர் சிறுமி ஒருத்திக்கு
யான் வழி அடிமை எனச் செப்பி).....திருப்புகழ் (வாடையில்).

இ. பாடற் காதல் புரிவோனே...

(தமிழில் பாடல் கேட்டருள் பெருமானே).....திருப்புகழ் (அளிசுழல்).

445

திருவானைக்கா

தனதன தனதன தாந்த தானன
தனதன தனதன தாந்த தானன
தனதன தனதன தாந்த தானன தனதான

பரிமள மிகவுள சாந்து மாமத
முருகவிழ் வகைமலர் சேர்ந்து கூடிய
பலவரி யளிதுயில் கூர்ந்து வானுறு முகில்போல
பரவிய இருள்செறி கூந்தல் மாதர்கள்
பரிபுர மலரடி வேண்டி யேவிய நெறிபேணா
பணிவிடை களிலிறு மாந்த கூளனை
விரகனை யசடனை வீம்பு பேசிய
விழலனை யறுகலை யாய்ந்தி டாமுழு
வெகுளியை யறிவது போங்க பாடனை மலமாறா
வினையனை யுரைமொழி சோர்ந்த பாவியை
விளிவுறு நரகிடை வீழ்ந்த மோடனை
வினவிமு னருள்செய்து பாங்கி னாள்வது மொருநாளே
கருதலர் திரிபுர மாண்டு நீறெழ
மலைசிலை யொருகையில் வாங்கு நாரணி
கழலணி மலைமகள் காஞ்சி மாநக ருறைபேதை
களிமயில் சிவனுடன் வாழ்ந்த மோகினி
கடலுடை யுலகினை யீன்ற தாயுமை
கரிவன முறையகி லாண்ட நாயகி யருள்பாலா
முரணிய சமரினில் மூண்ட ராவண
னிடியென அலறிமு னேங்கி வாய்விட
முடிபல திருகிய நீண்ட மாயவன் மருகோனே
முதலொரு குறமகள் நேர்ந்த நூலிடை
யிருதன கிரிமிசை தோய்ந்த காமுக

முதுபழ மறைமொழி யாய்ந்த தேவர்கள் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பரிமளம் மிக உள சாந்து மா மத
முருகு அவிழ் வகை மலர் சேர்ந்து கூடிய
பல வரி அளி துயில் கூர்ந்து வானுறு முகில்போல

பரவிய இருள் செறி கூந்தல் மாதர்கள்
பரிபுர மலர் அடி வேண்டி ஏவிய
பணி விடைகளில் இறுமாந்த கூளனை நெறி பேணா

விரகனை அசடனை வீம்பு பேசிய
விழலனை உறு கலை ஆய்ந்திடா முழு
வெகுளியை அறிவது போம் கபாடனை மலம் மறா

வினையனை உரை மொழி சேர்ந்த பாவியை
விளிவு உறு நரகு இடை வீழ்ந்த மோடனை
வினவி முன் அருள் செய்து பாங்கின் ஆள்வதும் ஒரு நாளே

கருதலர் திரி புரம் மாண்டு நீறு எழ
மலை சிலை ஒரு கையில் வாங்கு நாரணி
கழல் அணி மலை மகள் காஞ்சி மா நகர் உறை பேதை

களி மயில் சிவனுடன் வாழ்ந்த மோகினி
கடல் உடை உலகினை ஈன்ற தாய் உமை
கரி வனம் உறை அகிலாண்ட நாயகி அருள் பாலா

முரணிய சமரினில் மூண்ட ராவணன்
இடி என அலறி முன் ஏங்கி வாய்விட
முடி பல திருகிய நீண்ட மாயவன் மருகோனே

முதல் ஒரு குற மகள் நேர்ந்த நூல் இடை
இரு தன கிரி மிசை தோய்ந்த காமுக
முது பழ மறை மொழி ஆய்ந்த தேவர்கள் பெருமானே.

பத உரை

பரிமள மிக உள = நறுமணம் மிக்க. சாந்து = (கலவைச்) சாந்து.
மா(ன்)மதம் = கஸ்தூரி. முருகு அவிழ் = வாசனை வீசும். வகை மலர் =
நல்ல பூக்கள். சேர்ந்து கூடிய = இவைகளில் பொருந்திக் கூடிய. பல வரி =
பல இரேகைகளைக் கொண்ட. அளி துயில் கூர்ந்து = வண்டுகளின் துயில்
கொண்டதும். வான் உறு = ஆகாயத்தில் உள்ள. முகில் போல = மேகம்
போன்றதும்.

பரவிய = பரந்துள்ள. இருள் செறி = இருளைப் போல் கரிய. கூந்தல்
மாதர்கள் = கூந்தலை உடைய மாதர்களின். பரிபுர = சிலம்பு அணிந்த. மலர்
அடி = மலர் போன்ற அடிகளை. வேண்டி = விரும்பி. ஏவிய = அவர்கள்
இட்ட வேலைகளை. பணி விடைகளில் = பணியாளாகச் செய்வதில்.
இறுமாந்த = பெருமை கொள்ளும். கூளனை = பயனற்றவனை. நெறி பேணா
= ஒழுக்க முறையை அனுட்டிக்காத.

விரகனை = தந்திர சாலியை. அசடனை = மூடனை. வீம்பு பேசிய = கர்வப்
பேச்சு பேசும். விழலனை = உதவாக் கரையை. உறு கலை = உரிய கலை
நூல்களை. ஆய்ந்திடா = ஆய்ந்து அறியாத. முழு வெகுளியை = முழு
வெருப்பு கொண்டவனை. அறிவது போம் = அறிவு போன. கபாடனை =
வஞ்சகனை. மலம் மாறா = குற்றங்கள் நீங்காத.

வினையனை = வினை நிரம்பியவனை. உரை மொழி = சொல்லும் சொல்.
சோர்ந்த பாவியை = பேச்சு தவறிய பாவியை. விளிவுறு = இறந்து சேரும்.
நரகிடை = நரகத்தில். வீழ்ந்த = விழுந்துள்ள. மோடனை = மூடனை. வினவி
= ஆய்ந்து கவனித்து. அருள் செய்து = திருவருள் பாலித்து. பாங்கின்
ஆள்வது = நன்கு ஆண்டருளுவது. ஒரு நாளே = காலமும் ஒன்று உண்டா?

கருதலர் = பகைவர்களின். திரி புரம் மாண்டு = முப்புரங்களை அழித்து. நீறு
எழ = தூளாக. மலை சிலை ஒரு கையில் = மலையை ஒரு கையில்
வில்லாக. வாங்கு = வளைத்த. நாரணி = நாரணி. கழல் அணி =
சிலம்பணிந்த. மலை மகள் = மலை மகள். காஞ்சி நகர் உறை = காஞ்சி
நகரில் விளங்கும். பேதை = தேவி காமாக்கி.

களி மயில் = இன்பம் நிறைந்த மயில் போன்றவள். சிவனுடன் வாழ்ந்த
மோகினி = சிவபெருமானுடன் வாழும் அழகி. கடல் உடை உலகினை ஈன்ற
= கடலை ஆடையாகக் கொண்ட உலகை ஈன்ற. தாய் உமை = தாய் உமா
தேவி. கரிவனம் உறை = திருவானைக்காவில் வீற்றிருக்கும். அகிலாண்ட
நாயகி = அகிலாண்ட நாயகி. அருள் பாலா = அருளிய குழந்தையே.

முரணிய = மாறுபட்ட. சமரினில் = போரில். மூண்ட ராவணன் =
முற்பட்டெழுந்த இராவணன். இடி என = இடி ஒலியுடன். அலறி =
அலறியும். முன் = அதற்கு முன். ஏங்கி = கவலைப்படும். வாய்விட =
வாய்விட்டு அழ. முடி பல திருகிய = (அவனுடைய) பல தலைகளையும்
அரிந்துத் தள்ளிய. நீண்ட மாயவன் = விஸ்வரூபம் எடுத்த திருமாலின்.
மருகோனே = மருகனே.

முதல் = முனடி. ஒரு = ஒப்பற்ற. குற மகள் = குற மகள் வள்ளியின்.
நேர்ந்த = நுண்ணிய. நூல் இடை = நூல் போன்ற இடை மீதும். இரு தன
கிரி மிசை = இரண்டு கொங்கைகளின் மீதும். தோய்ந்த = தோய்ந்த. காமுக
= ஆசையாளனே. முது பழ = மிகப் பழையதான. மறை மொழி ஆய்ந்த =
வேதங்களை ஆய்ந்துள்ள. தேவர்கள் பெருமானே = தேவர்கள் பெருமானே.

சுருக்க உரை

மலர்களின் நறு மணம் வீசிவதும், கரு நிறம் கொண்டதுமான கூந்தலை உடைய
மாதர்களை விரும்பி, அவர்கள் இட்ட வேலைகளைச் செய்வதில் பெருமை கொள்ளும்
ஒழுக்கம் அற்றவன், வீணன், மூடன், உபயோகம் இல்லாதவன், கலை நூல்களை
ஆய்ந்து அறியாதவன், வஞ்சகன், வினை நிரம்பியவன், பேச்சு தவறியவன்.
அத்தகைய என்னை ஆய்ந்து கவனித்து, முன்னதாக உனது திருவருளைப் பாலித்து
என்னை ஆண்டருளுவதும் ஒரு காலம் உண்டா?

திரி புரங்களை அழித்து, மேரு மலையை வில்லாகக் கொண்ட நாரணி, மலை மகள்,
காஞ்சியில் உறைபவள், சிவ பெருமானுடன் வாழும் அழகி, உலகை ஈன்ற தாய்,
திருவானைக்காவில் வீற்றிருக்கும் உமா தேவி அருளிய குழந்தையே. இராவணனின்
முடிகளை அரிந்துத் தள்ளிய திருமாலின் மருகனே. குற மகள் வள்ளியின்
கொங்கைகளைத் தோய்ந்த ஆசையாளனே. வேதங்களை ஆய்ந்துள்ள தேவர்களின்
பெருமானே. என்னை ஆள்வதும் ஒரு நாளே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. திரிபுரம் மாண்டு நீறெழ....

(இமய கிரி மயில் குலவரை தனுவென

அதிகை வருபுர நொடியினி லெரிசெய்த அபிராமி)---திருப்புகழ் (முகிலுமிரவி).

(குவடு குனித்துப் புரஞ்சு டஞ்சின வஞ்சை நீலி)---திருப்புகழ் (தலைவலை).

446

திருவருணை

தனத்தா தனத்தத் தனத்தா தனத்தத்
தனத்தா தனத்தத்

தனதான

அருக்கார் நலத்தைத் திரிப்பார் மனத்துக்

கடுத்தாசை பற்றித்

தளராதே

அடற்கா லனுக்குக் கடைக்கால் மிதித்திட்

டறப்பே தகப்பட்

டழியாதே

கருக்காரர் நட்பைப் பெருக்கா சரித்துக்

கலிச்சா கரத்திற்

பிறவாதே

கருத்தா லெனக்குத் திருத்தா ளளித்துக்

கலைப்போ தகத்தைப்

புகல்வாயே

ஒருக்கால் நினைந்திட் டிருக்கால் மிகுந்திட்

டுரைப்பார்கள் சித்தத்

துறைவோனே

உரத்தோ ளிடத்திற் குறத்தேனை வைத்திட்

டோளித்தோடும் வெற்றிக்

குமரேசா

செருக்கா தருக்கிச் சுரச்சூர் நெருக்கச்

செருச்சூர் மரிக்கப்

பொருமவேலா

திறப்பூ தலத்திற் றிரட்சோ ணவெற்பிற்

றிருக்கோ புரத்திற்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

அருக்கார் நலத்தைத் திரிப்பார் மனத்துக்கு

அடுத்த ஆசை பற்றித் தளராதே

அடல் காலனுக்கு கடை கால் மிதித்துட்டு

அற பேதகப் பட்டு அழியாதே

கருக்காரர் நட்பை பெருக்கா சரித்து
கலி சாகரத்தில் பிறவாதே

கருத்தால் எனக்கு திரு தாள் அளித்து
கலை போதகத்தை புகல்வாயே

ஒருக்கால் நினைந்திட்டு இருக்கால் மிகுத்திட்டு
உரைப்பார்கள் சித்தத்து உறைவோனே

உர தோள் இடத்தில் குற தேனை வைத்திட்டு
ஒளித்து ஓடும் வெற்றி குமரேசா

செருக்கால் தருக்கி சுர தூர் நெருக்கு அ
செரு தூர் மரிக்க பொரும் வேலா

திற பூதலத்தில் திரள் சோண வெற்பில்
திரு கோபுரத்தில் பெருமானே.

பத உரை

அருக்கார் = அருமை வாய்ந்த. நலத்தை = உடல்)நலத்தை.

திரிப்பார் = கெடுப்பவர்களான (விலை மாதர்களுடைய).

மனத்துக்கு = மனத்துக்கு. அடுத்து = இயைந்த. ஆசை பற்றி =
ஆசை கொண்டு. தளராதே = சோர்வு அடையாமல்.

அடல் = வலிமை வாய்ந்த. காலனுக்கு = நமனுக்கு. கடைக்கால் =
(என் உயிரைக் கொள்வதற்கு வேண்டிய) அடிப்படையை.

மிதித்திட்டு = கோலி. அறப் பேதகப் பட்டு = மிகவும் மனம் வேறு
பாடு அடைந்து.

அழியாதே = அழியாமலும்.

கருக்காரர் = பிறவிக்கு ஏதுவான செய்கையோரது.

நட்பைப் பெருக்கா = நட்பை மிகக் கொண்டாடி.

சரித்து = கைக்கொண்டு. கலி = துன்ப. சாகரம் = கடலில்.

பிறவாதே = பிறவாமலும்.

கருத்தால் எனக்கு = நீ என் மீது அன்பு வைத்து. திருத்தாள்

அளித்து = உனது திருவடியைத் தந்து.

கலைப் போதகத்தை = கலை ஞானத்தை.

புகல்வாயே = உபதேசிப்பாயாக.

ஒருக் கால் நினைந்திட்டு = ஒரு முறை உன்னைத் தியானித்து.

இருக் கால் = (உனது) இரண்டு திரு வடிகளையும். (இருக்கு
மந்திரங்களால் ஒதுதல் எனலுமாம்.)

மிகுத்திட்டு உரைப்பார்கள் = நிரம்ப உரைப்பவர்களுடைய.

சித்தத்து உறைவோனே = மனதில் உறைபவனே.

உர = வலிமையான. தோளிடத்தில் = தோளில். குறத் தேனை
வைத்திட்டு = தேன் போல் இனிய குறப் பெண்ணான வள்ளியை.

ஒளித்தோடும் = மறைந்து ஓடின. வெற்றிக் குமரேசா = வெற்றி
பொருந்திய குமரேசனே.

செருக்கால் = ஆணவம் கொண்டு. தருக்கி = கர்வம் கொண்டு. சுரச்

சூர் = தெய்வத் தன்மை உடைய தேவர்களை. நெருக்கு =
ஒடுக்கிய. அச் செருச் சூர் = போருக்கு வந்த அந்த சூரன். மரிக்க
= இறக்க. பொரும் வேலா = சண்டை செய்த வேலனே.

திற = நிலை பெற்ற. பூதலத்தில் = பூமியில். திரள் சோண
வெற்பில் = திரண்ட திரு அண்ணாமலையில். திருக் கோபுரத்தில்
பெருமானே = அழகிய கோபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

அருமையான உடல் நலத்தைக் கெடுக்கும் பொது மகளிரின் மீது இயைந்த ஆசை கொண்டு தளர்ச்சி அடையாமலும், வலிய காலன் என் உயிரைக் கொள்ள வரும்போது மனம் தளராமலும், பிறவிக்கு ஏதுவான செய்கையோரது நட்பைக் கொள்ளாமலும், பிறவிக் கடலில் வீழாமலும் என் மீது மனம் வைத்து உன் திருவடியைத் தியானிக்க கலை ஞானத்தை எனக்கு உபதேசிப்பாயாக.

வலிமையான தோள்களில் வள்ளியை மறைத்து ஓடிய குமரேசனே. ஆணவம் கொண்டு, தேவர்களைத் தாக்கிய தூரன் அழியும்படி போர் செய்தவனே. இப் பூமியில் திருவண்ணாமலையில் அழகிய கோபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. எனக்குக் கலை ஞானத்தை அருள்வாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இருக்கால் மிகுத்திட்டு உரைப்பார்கள்.....

(ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலுந் தோன்றும்
முருகாவென் றோதுவார் முன்) ---- திருமுருகாற்றுப்படை, தனி வெண்பா.

ஆ. சோண வெற்பில்

மலை அண்ணா மலை என்று பெயர் பெற்றது.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (மயல்) நமன் பிறவி திருவடி வள்ளி தூரன் சம்பந்தர் வேதம் கலைஞானம் அருணை

447

திருவருணை

தனதனா தானனத் தனதனா தானனத்
தனதனா தானனத் தனதான

அழுதுமா வாயெனத் தொழுதுமூ டுடுநெக்
கவசமா யாதரக் கடலூடுற்
றமைவில்கோ லாகலச் சமயமா பாதகர்க்
கறியொணா மோனமுத் திரைநாடிப்
பிழைபடா ஞானமெய்ப் பொருள்பெறா தேவினைப்
பெரியஆ தேசபுற் புதமாய
பிறவிவா ராகரச் சுழியிலே போய்விழப்
பெறுவதோ நானினிப் புகல்வாயே
பழையபா கீரதிப் படுகைமேல் வாழ்வெனப்
படியுமா றாயினத் தனசாரம்
பருகுமா றானனச் சிறுவசோ ணாசலப்
பரமமா யூரவித் தகவேளே
பொழுதுதழ் போதுவெற் பிடிபடா பார்முதற்
பொடிபாடா வோடமுத் தெறிமீனப்
புணரிகோ கோவெனச் சுருதிகோ கோவெனப்
பொருதவே லாயுதப் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

அழுதும் ஆவா என தொழுதும் ஊடுடு நெக்கு
அவசமாய் ஆதார கடல் ஊடுற்று

அமைவில் கோலாகல சமய மா பாதகர்க்கு
அறி ஒணா மோன முத்திரை நாடி

பிழை படா ஞான மெய் பொருள் பெறாதே வினை
பெரிய ஆதேச புற்பதம் மாய

பிறவி வாராகரம் சுழியிலே போய் விழ
பெறுவதோ நான் இனி புகல்வாயே

பழைய பாகீரதி படுகை மேல் வாழ்வு என
படியும் ஆறு ஆயின தன சாரம்

பருகுமாறு ஆனன சிறுவ சோணாசல
பரம மாயூர வித்தக வேளே

பொழுது தூழ் போது வெற்பு இடிபடா பார் முதல்
பொடி படா ஓட முத்து எறி மீன

புணரி கோ கோ என சுருதி கோ கோ என
பொருத வேலாயுத பெருமானே.

பத உரை

அழுதும் ஆவா எனத் தொழுதும் = அழுதும் ஆவா என இரங்கித்
தொழுதும். ஊடுடு = அவ்வப்போது. நெக்கு = பக்தியால் நெகிழ்ந்து.
அவசமாய் = தன் வசமற்று. ஆதரக் கடல் = ஆதாரம் என்ற
அன்புக் கடலில். ஊடுற்று = திளைத்து.

அமைவில் = ஆறுதல் இல்லாத. கோலாகல சமய மா பாதகர்க்கு
= ஆடம்பரமான சமய வதப் பாதகர்களுக்கு. அறி ஒணா =
அறிதற்கு முடியாத. மோன முத்திரை நாடி = மெளனக்
குறியைத்தேடி.

பிழை பட = தவறுதல் இல்லாத. ஞானப் பொருள் பெறாதே =
ஞான மெய்ப் பொருளை நான் அடையாமல். வினைப் பெரிய

ஆதேசம் = வினைக்கு ஈடான பெரிய வேறுபாடு அடையும்.
புற்புதம் ஆய = நீர்க்குமிழி போல் நிலை இல்லாத.

பிறவி வாராகரம் சுழியிலே = பிறவி என்ற கடல் நீர்ச்சுழியிலே.
நான் இனி = நான் இனி மேல். போய் விழிப் பெறுவதோ = போய்
விழிக் கடவேனோ. புகல்வாயே = சொல்லி அருளுக.

பழைய பாகீரதி = பழைய கங்கை என்னும். படுகை மேல் வாழ்வு
எனப்படையும் = நீர் நிலைப் படுகையின் மேல் செல்வக்
குமரர்களாய்த் தோன்றி. ஆறு ஆயின = (கார்த்திகை
மாதர்களாகிய) ஆறு தாய் மார்களின். தனசாரம் = முலைப்பாலை.

பருகும் = உண்ட. ஆனனச் சிறுவ = ஆறு திரு முகங்களை
உடைய குழந்தையே. சோணாசல பரம = திரு அண்ணாமலைப்
பரமனே. மாயூர = மயில் வாகனனே. வித்தக வேளே = ஞான
மூர்த்தியே.

பொழுது தூழ் போது = மாலை வேளையில். வெற்பு = கிரௌஞ்சம்.
பிடிபடா = பொடிபட. பார் முதல் பொடிபடா ஓட = பூமி
முதலியவை பொடி பட்டு ஓட. முத்து எறி = முத்துக்களை
வீசுவதும். மீன = மீன்களைக் கொண்டதுமான.

புணரி = கடல். கோ கோ என = கோ கோ என்று கதற. சுருதி கோ
கோ என = வேதங்கள் கோகோ என்று கதற. பெருத = போர்
செய்த. வேலாயுதப் பெருமானே = வேலாயுதத்தை ஏந்தும்
பெருமானே.

சுருக்க உரை

அழுதும், இரங்கித் துதித்தும் மனம் நெகிழ்ந்தும், பக்தி என்னும் கடலில் திளைத்து ஆறுதல் இல்லாத ஆடம்பரமான சமய வாதப் பாதகர்களால் அறிந்து கொள்ள முடியாத மௌனக் குறியைத் தேடி, தவறுதல் இல்லாத ஞான மெய்ப் பொருளை அடையாமல் நீர்க்குமிழி போல் நிலை இல்லாத பிறவிக் கடலாகிய நீர்ச் சுழியில் விழுவதற்கு நான் கடவேனோ?

கங்கையின் படுகையில் தோன்றி, ஆறு கார்த்திகைப் பெண்களின் முலைப்பாலை உண்ட, ஆறு திரு முகங்களை உடையவனே. மயில் வாகனனே. ஞான மூர்த்தியே. கிரௌஞ்ச மலை, பூமி முதலியவை பொடிபட, கடல், வேதங்கள் ஆகியவை முறையிட வேலைச் செலுத்திப் போர் செய்தவனே. நான் பிறவிச் சுழலில் வீழ்ப்பெறுவதோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அழுதும் ஆவா எனத் தொழுது....

(நெக்கு நெக்கு உள் உருகி உருகி
நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் எழுந்தும்
நக்கும் அழுதும் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானா விதத்தால் கூத்து நவிறி..)-- மாணிக்க வாசகர் திருவாசகம்
(புணர்ச்சிப் பத்து) 27-8.

தலைப்புச் சொற்கள் பக்தி சமயிகள் மோனம் ஞானம் மெய்ப் பொருள்
பிறவி கங்கை மயில் கிரௌஞ்சம் வேதம் வேல் அருணை

448

திருவருணை

தனதானன தான தனத்தந்

தனதானா

இமராஜனி லாவதெ றிக்குங்
இளவாடையு முருமொ றுக்கும்
சமராகிய மாரனெ டுக்குங்
தனிமானுயிர் சோரும் தற்கொன்
குமராமுரு காசடி லத்தன்
குறமாமக ளாசைத ணிக்குந்
அமராவதி வாழ்வம ரர்க்கன்
அருணாபுரி வீதியி னிற்கும்

கனலாலே
படியாலே
கணையாலே
றருள்வாயே
குருநாதா
திருமார்பா
றருள்வோனே
பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

இம ராஜன் நிலா அது எறிக்கும் கனலாலே
இள வாடையும் ஊரும் ஒறுக்கும் படியாலே
சமர் ஆகிய மாரன் எடுக்கும் கணையாலே
தனி மான் உயிர் சோரும் அதற்கு ஒன்று அருள்வாயே
குமரா முருகா சடிலத்தன் குருநாதா
குற மா மகள் ஆசை தணிக்கும் திரு மார்பா
அமராவதி வாழ் அமரர்க்கு அன்று அருள்வோனே
அருணா புரி வீதியில் நிற்கும் பெருமானே.

பத உரை

இம ராஜன் = பனிக்கு அரசனாகிய. நிலா = சந்திரன். எறிக்கும்
கனலாலே = வீசுகின்ற நெருப்பாலும். இள வாடையும் = மெல்லிய
தென்றலும். ஊரும் ஒறுக்கும் = ஊராரும் வருத்துகின்ற. படியாலே
= தன்மையாலும்.

சமர் ஆகிய = போர்க்கென எழுந்த. மாரன் = மன்மதன். எடுக்கும்
கணையாலே = தொடுக்கும் மலர்ப் பாணங்களாலும். தனி மான்
உயிர் = தனித்துக் கிடக்கும் மான் போன்ற இப்பெண்ணின் உயிர்.
சோரும் அதற்கான = சோர்வு அடைகின்றதே அதற்கு. ஒன்று =
ஒரு வழியை. அருள்வாயே = அருள்வாயாக.

குமரா முருகா = குமரனே, முருகனே. சடிலத்தன் = சடையை
உடைய சிவபெருமானுக்கு. குரு நாதா = குரு நாதரே. குற மா
மகள் = சிறந்த குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியின். ஆசை தணிக்கும்
திரு மார்பா = ஆசையை நிறைவேற்றிய அழகிய மார்பனே.

அமராவதி = பொன் நகரில். வாழ் அமரர்க்கு = வாழும்
தேவர்களுக்கு. அன்று அருள்வோனே = அன்று அருள் செய்தவனே.
அருணா புரி வீதியினில் நிற்கும் பெருமானே =
திருவண்ணாமலையின் வீதிகளில் உறையும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

சந்திரன், தென்றல் ஆகியவை வருத்துகின்ற தன்மையாலும் மன்மதன்
தொடுக்கும் மலர்ப் பாணங்களாலும் தாக்குண்ட தனியாக இருக்கும்
இந்தப் பெண் மானின் உயிர் சோர்வை ஒழிக்க ஒரு வழி கூறுவாயாக.

குமரா, முருகா, சடையை உடைய சிவனுக்கு உபதேசம் செய்தவனே. குற
மகளாகிய வள்ளியின் ஆசையை நிறைவேற்றியவரே. தேவர்களுக்குப்
பொன் உலக வாழ்வை அன்று அருளியவனே. எனக்கு அருள் செய்வாயாக.
(இப்பாடல் அகப் பொருள் துறையைச் சேர்ந்தது).

தலைப்புச் சொற்கள்

மதன் அகப்பொருள் சிவன் வள்ளி அமரர் அருள் சிறிய பாடல் பொது

449

திருவருணை

தனதன தன்னந் தனதன தன்னந்
தனதன தன்னந்

தனதான

இரவியு மதியுந் தெரிவுற எழும்
புவிதனி லினமொன் றிடுமாதும்
எழில்புதல் வருநின் றழுதுள முருகும்
மிடர்கொடு நடலம் பலகூறக்
கருகிய வருவங் கொடுகனல் விழிகொண்
டுயிரினை நமனுங் கருதாமுன்
கலைகொடு பலதுன் பமுமக லிடநின்
கழலினை கருதும் படிபாராய்
திருமரு வியதிண் புயனயன் விரியெண்
டிசைகிடு கிடவந் திடுதூரன்
திணிபுய மதுசிந் திடஅலை கடலஞ்
சிடவலி யொடுகன் றிடும்வேலா
அருமறை யவரந் தரமுறை பவரன்
புடையவ ருயஅன் றறமேவும்
அரிவையு மொருபங் கிடமுடை யவர்தங்
கருணையி லுறையும் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

இரவியும் மதியும் தெரிவு உற எழும் அம்
புவி தனில் இனம் ஒன்றிடு மாதும்

எழில் புதல்வரும் நின்று அழுது உளம் உருகும்
இடர் கொடு நடலம் பல கூற

கருகிய உருவம் கொடு கனல் விழி கொண்டு
உயிரினை நமனும் கருதா முன்

கலை கொடு பல துன்பமும் அகலிட நின்
கழல் இணை கருதும்படி பாராய்

திரு மருவிய திண் புயன் அயன் விரி எண்
திசை கிடுகிட வந்திடு சூரன்

திணை புயம் அது சிந்திட அலை கடல்
அஞ்சிட வலியொடு கன்றிடும் வேலா

அரு மறையவர் அந்தரம் உறைபவர் அன்பு
உடையவர் உய அன்று அறம் மேவும்

அரிவையும் ஒரு பங்கு இடமுடையவர் தங்கு
அருணையில் உறையும் பெருமானே.

பத உரை

இரவி = சூரியனும். மதி = சந்திரனும். தெரிவு உற = தெரியும்படி.
எழு = தோன்றுகின்ற. அம் புவி தனில் = அழகிய பூமியில்.
ஒன்றிடும் = பொருந்தி வாழும். மாதும் = மனைவியும்.

எழில் புதல்வரும் = அழகிய மக்களும். நின்று அழுது = நின்று
அழுது. உளம் உருகும் = மனம் உருகும்படியான. இடர் கொடு =
வருத்தத்துடன். நடலம் = துன்ப மொழிகள். பல கூற = பல
சொல்ல.

கருகிய = கறுப்பு நிறங்கொண்ட. உருவம் கொடு = உருவத்துடன்.
கனல் விழி கொண்டு = நெருப்பு வீசும் கண்ணுடன். உயிரினை =

(என்) உயிரை. நமனும் = காலனும். கருதா முன் = பிடிக்க வருவதற்கு முன்பு.

கலை கொடு = என் மயக்கத்தோடு. பல துன்பமும் அகலிட = பல துயரங்களும் நீங்கும்படியாக. நின் கழல் இணை = உனது திருவடியினை. கருதும்படி பாராய் = நான் நினைக்கும்படி கண்பார்த்து அருள்வாய்.

திரு = இலக்குமி. மருவிய = பொருந்திய. திண் புயன் = வலிமையான தோள் உடைய திருமால். அயன் = பிரமன். விரி = பரந்த. எண் திசை = எட்டு திசைகளில் உள்ள யாவரும். கிடுகிட = நடுநடுங்க. வந்திடு = வந்த. சூரன் = சூரனுடைய.

திணி = வலிமை வாய்ந்த. புயம் அது = தோள்கள். சிந்திட = அறுபட்டு விழ. அலை கடல் அஞ்சிட = அலை வீசும் கடல் பயப்பட. வலியொடு = வலிமையுடன். கன்றிடும் வேலா = கோபித்த வேலனே.

அரு மறையவர் = அரிய வேதங்கள் வல்லவர்களும். அந்தரம் உறைபவர் = வானில் உறையும் தேவர்களும். அன்பு உடையவர் = அன்புடைய அடியார்களும். உய = பிழைக்கும் வண்ணம். அன்று அறம் மேவும் = அறங்களை விரும்பிச் செய்த.

அரிவையும் = பார்வதி தேவியை. ஒரு பங்கு = ஒரு பக்கத்தில். இடம் உடையவர் = இடப்பக்கத்தில் கொண்டவரான சிவபெருமான். தங்கு = வீற்றிருக்கும். அருணையில் உறையும் பெருமானே = திருவண்ணாமலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

உலக வாழ்க்கையில் பொருந்திய மனைவி, மக்கள், சுற்றத்துடன் சூழ்ந்து அழுத
உள்ளம் உருக துன்ப மொழிகள் பல கூறி, காலன் என்னைப் பிடிக்க வரு முன், என்
மயக்கத்தோடு பல துன்பங்களும் நீங்க உன் திருவடிகளை நான் தியானிக்கும் படி
கண் பார்த்தருள்க.

திருமால், பிரமன், மற்றும் எண் திசையில் உள்ள யாவரும், நடு நடுங்கும்படி கோபித்து
வந்த சூரனுடைய தோள்களை அறுத்த வேலனே. வேதம் கற்றவர்கள், வானோர்,
அடியவர்கள் பிழைக்க அன்று அறம் வளர்த்த பார்வதியை ஒரு பக்கத்தில் உள்ள
சிவன் வீற்றிருக்கும் திருவண்ணாமலையில் வாழும் பெருமானே. உன் கழலிணையை
நான் கருதும் படி பாராய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நடலம் = துன்ப மொழி.

கலைகொடு = என் மயக்கங்கள் எல்லாம் ஒழிய.

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை யமன் திருவடி திருமால் பிரமன் சூரன் வேல் வேதம் அமரர் உமை சிவன்
அருணை

450

திருவருணை

தனதனனத் தனதான தனதனனத் தனதான

இரவுபகற் பலகாலும் இயலிசைமுத் தமிழ்கூறித்
திரமதனைத் தெளிவாகத் திருவருளைத் தருவாயே
பரகருணைப் பெருவாழ்வே பரசிவத் துவஞானா
அரனருள்சற் புதல்வோனே அருணகிரிப் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

இரவு பகல் பல காலும் இயல் இசை தமிழ் கூறி
திரம் அதனை தெளிவு ஆக திரு அருளை தருவாயே
பரம கருணை பெரு வாழ்வே பர சிவ தத்துவ ஞானா
அரன் அருள் சற் புதல்வோனே அருண கிரி பெருமானே.

பத உரை

இரவு பகல் = இரவும் பகலும். பல காலும் = பல முறையும்.
இயல் இசை முத்தமிழ் கூறி = இயல், இசை நாடகம் என்ற
முவகைப்பட்ட தமிழால் (உன்னைப்) புகழ்ந்து பாடி.

திரம் = நிலைத்தது எதுவோ அதை. தெளிவு ஆக = எனக்குத்
தெளிவுடனே விளங்க. அருளைத் தருவாயே = உனது
திருவருளைத் தந்தருள்க.

பர கருணை = மேலான கருணையுடன். பெரு வாழ்வே =
விளங்கும் பெரு வாழ்வே. பர சிவ தத்துவ = மேலான
சிவமயமான உண்மையான. ஞானா = ஞானப் பொருளே.

அரன் அருள் = சிவபெருமான் அருளிய. சற் புதல்வோனே = நல்ல
பிள்ளையே. அருணகிரிப் பெருமானே = திருவண்ணாமலையில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

நாள்தோறும் பல முறையும் முத்தமிழால் உன்னைப் புகழ்ந்து பாடி,
நிலையான பொருள் எதுவோ அதனை எனக்கு விளங்கும் படியான
திருவருளைத் தந்து அருளுக.

கருணைப் பெருங்கடலே. சிவமயமான உண்மையான ஞானப் பொருளே.
சிவபெருமான் மகனே. திருவண்ணாமலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.
உன் திருவருளைத் தருவாயாக.

தலைப்புச் சொற்கள்

அருள் தமிழ் ஞானம் அறிவு சிவன் தத்துவம் சிறியபாடல் அருணை

451 திருவருணை

தனன தனனா தனன தனனா

தனன தனனா

தனதான

இருவர் மயலோ அமளி விதமோ

எனென செயலோ

அணுகாத

இருடி அயன்மா லமர ரடியா

ரிசையு மொலிதா

னிலைகேளா

தொருவ னடியே னலறு மொழிதா

னொருவர் பரிவாய்

மொழிவாரோ

உனது பததுள் புவன கிரிதா

னுனது கிருபா

கரமேதோ

பரம குருவா யணுவி லசைவாய்

பவன முதலா

கியபூதப்

படையு முடையாய் சகல வடிவாய்

பழைய வடிவா

கியவேலா

அரியு மயனோ டபய மெனவே

அயிலை யிருள்மேல்

விடுவோனே

அடிமை கொடுநோய் பொடிகள் படவே

அருண கிரிவாழ்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

இருவர் மயலோ அமளி விதமோ

என் என செயலோ அணுகாத

இருடி அயன் மால் அமரர் அடியார்

இடையும் ஒலி தான் இவை கேளாது

ஒருவன் அடியேன் அலறும் மொழி தான்

ஒருவர் பரிவாய் மொழிவாரோ

உனது பத தூள் புவன கிரி தான்
உனது கிருபாகரம் ஏதோ

பரம குருவாய் அணுவில் அசைவாய்
பவன முதல் ஆகிய பூத

படையும் உடையாய் சகல வடிவாய்
பழைய வடிவாகிய வேலா

அரியும் அயனோடு அபயம் எனவே
அயிலை இருள் மேல் விடுவோனே
அடிமை கொடு நோய் பொடிகள் படவே
அருண கிரி வாழ் பெருமானே.

பத உரை

இருவர் மயலோ = தெய்வயானை, வள்ளி ஆகிய இருவர் மீது
கொண்ட ஆசையோ. அமளி விதமோ = வேறு உனது திருக்
கோயிலில் நடக்கும் ஆரவாரங்களோ. என் என செயலோ = என்ன
என்ன காரணமோ (அடியேனுக்குத் தெரியாது). அணுகாதே =
உன்னை அணுக முடியாத.

இருடி = முனிவர். அயன் = பிரமன். மால் = திருமால். அமரர் =
தேவர்கள். அடியார் = அடியவர்கள். இசையும் ஒலி தான் இவை
களோது = இவ்வளவு பேரும் முறையிட்டு அலறும் ஒலிகள் எனது
செவியில் விழவில்லை.

ஒருவன் அடியேன் = தன்னந்தனியனாய் (இங்கு) நான். அலறு
மொழி தான் = இங்கு முறையிட்டு அலறும் மொழிகள்.

ஒருவர் = யாரேனும் ஒருவர். பரிவாய் = அன்புடன்.
மெழிவாரோ = (உன்னிடம்) வந்து தெரிவிப்பார்களா.

உனது பத தூள் = உன்னுடைய திருவடித் தூசு. புவன = பூமியில்
உள்ள. கிரி தான் = மலைகள் ஆகும். உனது கிருபாகரம் ஏதோ =
உனது திருவருள் எத்தகையதோ.

பரம = மேலான. குருவாய் = குருமூர்த்தியாய். அணுவில்
அசைவாய் = அணுவிலும் அசைவு காட்டுபவனாய். பவனம் =
வாயு முதலான. பூதம் = ஐம்பூதங்களாகிய.

படையும் உடையாய் = சேனைகளையும் உடையவனே. சகல
வடிவாய் பழைய வடிவாகிய = பழமை முதல் புதுமை வரை
உள்ள சகல வடிவமும் ஆய்.
வேலா = வேலனே.

அரியும் அயனோடு = திருமாலும், பிரமனும். அபயம் எனவே =
அடைக்கலம் என்று உன்னிடம் ஓலமிட. அயிலை =
வேலாயுதத்தை. இருள் மேல் விடுவேனே = இருள் வடிவம் எடுத்த
அசுரன் மீது செலுத்தியவனே.

அடிமை கொடு நோய் = அடியேன் பட்ட பொல்லா நோய்.
பொடிகள் படவே = பொடிபட்டுத் தூளாகுமாறு (அருளி).
அருணகிரி வாழ் பெருமானே = திருவண்ணாமலையில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

என்ன காரணத்தாலோ, முனிவர்கள், பிரமன், திருமால், அடியவர்கள்

ஆகிய அனைவரும் முறையிட்டு அலறும் ஒலிகள் உன் செவிகளில்
விழவில்லை. அங்ஙனம் இருக்க அடியேன் தன்னந்தனியாக
முறையிடம் மொழிகளை யாரேனும் அன்புடன் உன்னிடம் வந்து
தெரிவிப்பார்களா? உன்னுடைய திருவடித் தூசு, பூமியில் உள்ள

மலைகள் ஆகும் பெரியோனே. உனது திருவருள் எத்தகையதோ,
அறியேன்.

மேலான குரு மூர்த்தியாகி, அணுவிலும் அசைவு காட்டுபவனாய் நின்று,
ஐம்பூதங்களுக்கும் அதிபதியே. பழமை முதல் புதுமை வரை உள்ள
சகல வடிவமும் ஆக அமைந்த வேலனே. தூரன் மீது வேலைச்
செலுத்தி அவனை அழித்தவனே. அடியேன் படும் பொல்லா நோயைத்
தூளாகுமாறு அருள் வேண்டும். உனது திரு அருள் ஏதோ.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. உனது பத தூள் புவனம்...

முருக வேள் விசுவ ரூபத்தில் அவரது உள்ளடி தான் மலைகள் யாவும்.

(உள்ளபடி மலைகள் யாவும்) -- கந்த புராணம் 4-13-23.

(ஆடுபாம்பு அரை ஆர்த்தது உடைஅதை, அஞ்சு பூதமும் ஆர்த்தது
உடையதே) -- சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3-114-5.

தலைப்புச் சொற்கள்

திருமால் பிரமன் வள்ளி தேவசேனை வரம் திருவடி குரு தத்துவம் ஞானம்
வேல் தூரன் பிணி அருணை அடியார் முனிவர்

452

திருவருணை

தனதன தந்த தனதன தந்த
தனதன தந்த தனதான

இருவினை யஞ்ச மலவகை மங்க
இருள்பிணி மங்க மயிலேறி
இனவரு ளன்பு மொழியக டம்பு
வினதக முங்கொ டளிபாடக்
கரிமுக னெம்பி முருகனெ னண்டர்
களிமலர் சிந்த அடியேன்முன்
கருணைபொ ழிந்து முகமும லர்ந்து
கடுகி நடங்கொ டருள்வாயே
திரிபுர மங்கை மதனுடல் மங்க
திகழ்நகை கொண்ட விடையேறிச்
சிவம்வெளி யங்க ணருள்குடி கொண்டு
திகழந டஞ்செய் தெமையீண
அரசியி டங்கொள் மழுவுடை யெந்தை
அமலன்ம கிழந்த குருநாதா
அருணைவி லங்கல் மகிழ்குற மங்கை
அமளிந லங்கொள் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

இருவினை அஞ்ச மல வகை மங்க
இருள் பிணி மங்க மயில் ஏறி
இன அருள் அன்பு மொழிய கடம்புவின்
அதகமும் கொ(ண்)டு அளி பாடக்
கரி முகன் எம்பி முருகன் என அண்டர்
களி மலர் சிந்த அடியேன் முன்
கருணை பொழிந்து முகமும் மலர்ந்து

கடுகி நடம் கொ(ண்)டு அருள்வாயே

திரி புரம் மங்க மதன் உடல் மங்க
திகழ் நகை கொண்ட விடை ஏறி

சிவம் வெளி அங்கண் அருள் குடி கொண்டு
திகழ் நடம் செய்து எமை ஈண

அரசி இடம் கொள் மழுவுடை எந்தை
அமலன் மகிழ்ந்த குருநாதா

அருணை விலங்கல் மகிழ் குற மங்கை
அமளி நலம் கொள் பெருமானே.

பத உரை

இரு வினை = பெரிய (அல்லது இரண்டு) வினைகளும். அஞ்சு =
அஞ்சி அழிய. மலவகை = மலக் கூட்டங்கள். மங்க = அழிய.
இருள் பிணி = அஞ்ஞானமும், நோய்களும். மங்க = ஒடுங்க.
மயில் ஏறி = நீ மயில் மீது ஏறி.

இன அருள் = அருள் சம்பந்தமான அன்பு. மொழிய = மொழிகளைக்
கூற. கடம்புவின் அதகமும் கொண்டு = உனது கடப்ப மலராம்
உயிர் மருந்தைக் கொண்டு.
அளி பாட = வண்டுகள் பாட.

கரி முகன் = விநாயகர். எம்பி = என் தம்பியே. முருகன் என =
முருகனே என்று அன்புடன் அழைக்க. அண்டர் =
தேவர்கள். களி மலர் சிந்த = தேவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் மலர்
பொழிய. அடியேன் முன் = அடியேனுக்கு எதிரே.

கருணை பொழிந்து = கருணை மிக மிக்கு.

முகமும் மலர்ந்து = முகம் மலர்ந்து.

கடுகி = வேகமாக. நடம் கொ(ண்)டு அருள்வாயே = நடனத்துடன்
வந்து அருள் புரிவாயாக.

திரி புரம் மங்க = திரிபுரங்கள் அழிய.

மதன் உடல் மங்க = மன்மதனது உடல் அழிய.

திகழ் நகை கொண்ட = விளங்கும் சிரிப்பைக் கொண்ட.

விடை ஏறி = இடப வாகனரான.

சிவம் = சிவபெருமான்.

வெளி அங்கண் = ஒளி பொருந்திய வெட்ட வெளியில்.

அருள் குடி கொண்டு = திருவருளுடன் வீற்றிருந்து.

திகழ் = விளங்கும்படி. எமை ஈண் = என்னைப் பெற்ற.

அரசி = பார்வதியை. இடம் கொள் = இடது பாகத்தில் ஏற்றுக்
கொண்ட. மழு உடை எந்தை = பரசு ஆயுதத்தை ஏந்திய
எந்தையாகிய சிவபெருமான். அமலன் = மாசற்றவன். மகிழ்ந்த
குரு நாதா = மகிழ்ந்த குரு நாதனே.

அருணை விலங்கல் = திரு அண்ணா மலையில்.

மகிழ் = மகிழும். குற மங்கை = குற மங்கையாகிய

வள்ளியின். அமளி = படுக்கை. நலம் கொள் பெருமானே
= இன்பத்தை அனுபவிக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

இரண்டு வினைகளும், மும்மலங்களும், அஞ்ஞானமும், நோய்களும்
ஒழிய மயில் மீது ஏறி, அருள், அன்பு சம்பந்தமான மொழிகளைக் கூறி,
கடம்ப மலர் கொண்டு வண்டுகள் பாட, விநாயகர் அன்புடன் அழைக்க,
தேவர்கள் மலர்களைப் பொழிய, அடியேன் எதிரே வந்து அருள் புரிய

வேண்டும்.

திரிபுரத்தையும் , மன்மதனையும் எரித்து விடைமேல் ஏறி வருபவரும்,
வெட்ட வெளியில் நடம் புரிபவரும், பார்வதியை இடது பாகத்தில்
ஏற்றுக் கொண்டவருமான எந்தை சிவபெருமான் மகிழ்ந்த குருநாதனே.
நடனம் செய்து என்னை அருள்வாய்.

453

திருவருணை

தனதன தாந்ததந்த தனதன தாந்ததந்த
தனதன தாந்ததந்த தனதான

இருவினை யூண்பசும்பை கருவினை கூன்குடம்பை
யிடரடை பாழ்ம்பொதும்ப கிதவாரி
இடைதிரி சோங்குகந்த மதுவது தேங்குகும்ப
மிரவிடை துங்குகின்ற பிணநோவுக்
குருவியல் பாண்டமஞ்சு மருவிய கூண்டுநெஞ்சொ
டுயிர்குடி போங்குரம்பை யழியாதென்
றுலகுட னேன்று கொண்ட கருமபி ராந்தொழிந்து
னுபயப தாம்புயங்க ளடைவேனோ
அருணையி லோங்குதுங்க சிகரக ராம்புயங்க
ளமரர் குழாங்குவிந்து தொழவாமும்
அடியவர் பாங்கபண்டு புகலகி லாண்டமுண்ட
அபிநவ சார்ங்ககண்டன் மருகோனே
கருணைமரு கேந்திரஅன்ப ருடனூர கேந்திரர்கண்ட
கடவுள்ந டேந்திரர்மைந்த வரைசாடுங்
கலபக கேந்திரதந்திர அரசநி சேந்திரகந்த
கரகுலி சேந்திர்தங்கள் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

இருவினை ஊண் பசும் பை கரு வினை கூன் குடம்பை
இடர் அடை பாழ் பொதும்பு அகித வாரி

இடை திரி சோங்கு கந்தம் மது அது தேங்கு கும்பம்
இரவு இடை தூங்குகின்ற பிண நோவுக்கு

உருவு இயல் பாண்டம் அஞ்சும் மருவிய கூண்டு நெஞ்சொடு
உயிர் குடி போம் குரம்பை அழியாது என்று

உலகுடன் ஏன்று கொண்ட கரும பிராந்தி ஒழிந்து
உன் உபய பதாம் புயங்கள் அடைவேனோ

அருணையில் ஓங்கு துங்க சிகரம் கராம் புயங்கள்
அமரர் குழாம் குவிந்து தொழ வாழும்

அடியவர் பாங்க பண்டு புகல் அகிலாண்டம் உண்ட
அபிநவ சார்ங்க கண்டன் மருகோனே

கருணை ம்ருகேந்தர் அன்பருடன் உரகேந்தர் கண்ட
கடவுள் நடேந்தர் மைந்த வரை சாடும்

கலபக கேந்தர் தந்தர் அரச நிசேந்தர் கந்த
குலிச கர இந்தர் தங்கள் பெருமானே.

பத உரை

இரு வினை = இரண்டு வினைகளுக்கும்,
ஊண் பசும் பை = உணவிடமான தோல் பை. கரு வினை = கரு
வளருவதற்கு இடமான. கூன் = பாத்திரம் (ஆகிய). குடம்பை =
உடம்பு. இடர் அடை = துன்பங்களையே அடைத்து வைத்துள்ள.
பாழ்ம் பொதும்பு = பாழடையப் போவதான குகை. அகித வாரி =
துன்பமும் தீமையும் கொண்ட கடலின்

இடை திரி = நடுவில் திரிகின்ற. சோங்கு = மரக்கலம். கந்தம் =
மலச்சேறும். மது அது = நீரும். தேங்கும் கும்பம் = நிரம்பிய இடம்.

இரவு இடை துங்குகின்ற = இரவிலே துங்குகின்ற. பிண
நோவுக்கு = பிணம் போன்ற. நோயினுக்கு.

உருகு = உருவாய் அமைந்த. பாண்டம் = பாத்திரம். அஞ்சம் =
ஐம்பூதங்களும். மருவு கூண்டு = பொருந்தி
உள்ள கூடு. நெஞ்சொடு = மனத்துடன். உயிர் = உயிரும். குடி
போ(கு)ம் = (உடலை விட்டு) வெளியேறும். குரம்பை = சிறு
குடில். அழியாது என்று = அழியாமல் நிலைத்து நிற்கும் என்று.

உலகுடன் ஏன்று கொண்ட = உலகத்தாரிடம் நான் கொண்டுள்ள.
கரும = வினைப் பயனால் வரும். பிராந்தி = மயக்கம். ஒழிந்து =
நீங்கப் பெற்று. உன் = உனது. உபய = இரண்டு. பதாம் புயங்கள் =
தாமரைத் திருவடிகளை. அடைவேனோ = அடையும் பாக்கியத்தைப்
பெறுவேனோ.

அருணையில் ஓங்கு = திரு அண்ணாமலையில் உயர்ந்து ஓங்கிய.
துங்க = பரிசுத்தமான. சிகர = கோபுர வாயிலில். கராம் புயங்கள்
குவிந்து = கை கூப்பி. அமரர் தொழ வாழும் = தேவர்கள் தொழ
வாழ்கின்ற.

அடியவர் பாங்க = அடியார்களின் தோழனே. பண்டு = முன் ஒரு
காலத்தில். புகல் = சொல்லப்படுகின்ற. அகிலாண்டம் உண்ட =
எல்லா உலகங்களையும் உண்ட. அபிநவ = புதுமை வாய்ந்த.
சார்ங்க = சாரங்கம் என்னும் வில்லை ஏந்திய. கண்டன் =
வீரனாகிய திருமாலின். மருகோனே = மருகனே.

கருணை = கருணை நிறைந்த. மருகேந்திர அன்ப =
புலிக்கால் கொண்ட வியாக்ரபாதருடன். உரகேந்திரர் = சர்ப்ப
சிரேஷ்டரான பதஞ்சலியும். கண்ட = தரிசித்த. நடேந்திரர் =

நடராஜரின். மைந்த = மகனே. வரை சாடும் = மலைகளைத்
தூளாக்கும்.

கலபக = தோகை உடைய மயில் வாகனனே. கேந்த்ர தந்த்ர =
நூல்களில் வல்லவனே. அரச = அரசனே. நிசிசேந்த்ர = சத்திய
சிரேஷ்டரே. கந்த = கந்தனே. குலிச கர = குலிசாயுதத்தைக்
கையில் கொண்ட. இந்த்ரர் தங்கள் = தேவேந்திரர்களுக்கு.
பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

மலமும் நீரும் தேங்கி நோய்களுக்கு இடமானதும், ஐந்து புலன்களுக்கு
ஒரு கூடாக இருப்பதுமான உடலை நிலை என்று எண்ணி, வினைப்
பயனால் மயக்கம் நீங்கப் பெற்று, உனது இரு தாள்களை அடைவேனோ.

அருணையில் உயர்ந்த கோபுர வாயிலில் வீற்றிருப்பவனே. சாரங்கம்
என்ற வில்லை ஏந்திய திருமாலின் மருகனே. வியாக்ரபாதரும்,
பதஞ்சலியும் தரிசித்த நடராஜர் பெற்ற குமரனே. பல நூல்களில்
வல்லவனே. தேவர்கள் பெருமானே. உன் தாமரைத் திருவடிகளை
அடைவேனோ.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கந்த மதுவது தேங்கு..

(மலம் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிலை)----திருவாசகம்(சிவபுராணம்) 55.

ஆ. புயங்கள் குவிதல் ... (கரங் குவிவார் உண்மகிழும் கோள் கழல்கள் வெல்க)-- திருவாசகம் (சிவபுராணம்) 9.

இ. ம்ருகேந்த்ரர், உரகேந்த்ரர்....

தில்லை நடராஜப் பெருமானது ஆடல் வியாக்ரபாதர், பதஞ்சலி என்ற இருவர்
காணும் பொருட்டே ஆடப்பட்டது.

(பதஞ்சலி புலிக்காலண்ணல் இருவரும் உணர்வாற் காண எல்லையில்
அருளால் ஈசன் திருநட இயற்கைகாட்டும் தில்லை மூதுர்) -கந்த புராணம் 1-23-14.

454

திருவருணை

தனதனன தனந்த தானன

தந்ததான

கடல்பரவு தரங்க மீதெழு
கருதிமிக மடந்தை வார்சொல்வ
வடவனலை முனிந்து வீசிய
இடமுமையை மணந்த நாதரி
எழுகிரிகள் பிளந்து வீழ்
அடலசுரர் கலங்கி போடமு
அரிபிரம புரந்த ராதியர்

திங்களாலே
தந்தியாலே
லங்கலாமோ
றைஞ்சும்வீரா
றிந்தவேலா
னிந்தகோவே
தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

கடல் பரவும் தரங்கம் மீது எழு திங்களாலே
கருதி மிக மடந்தைமார் சொல் வதந்தியாலே

வட அனலை முனிந்து வீசிய தென்றலாலே
வயல் அருணையில் வஞ்சி போத(ம்) நலங்கலாமோ

இடம் உமையை மணந்த நாதர் இறைஞ்சும் வீரா
எழு கிரிகள் பிளந்து வீழ் எறிந்த வேலா

அடல் அசுரர் கலங்கி ஓட முனிந்த கோவே
அரி பிரம புரந்தர் ஆதியர் தம்பிரானே.

பத உரை

கடல் பரவும் = கடலில் பரந்து வரும்.

தரங்கம் மீது எழு = அலைகளின் மேல் தோன்றி வரும்.

திங்களாலே = சந்திரனாலும்.

கருதி மிக = நினைத்து நினைத்து.

மடந்தைமார் = தமக்குள் பேசிக் கொள்ளும் பெண்கள்.
சொல் வதந்தியாலே = சொல்லும் ஊர்ப் பேச்சாலும்.

வட அனலை = வடவாக்கினியை. முனிந்து = கோபித்து.
வீசிய தென்றலாலே = வீசுகின்ற தென்றலாலும்.
வயல் அருணையில் = வயல்கள் நிறைந்துள்ள
திருவண்ணாமலையில் இருக்கும். வஞ்சி = இந்தப் பெண்.
போத(ம்) நலங்கலாமோ = அறிவு கலங்கலாமோ.

இடம் உமையை = இடப்பாகத்தில் உமாதேவியை.
மணந்த = சேர்த்துக் கொண்ட. நாதர் = சிவபெருமான்.
இறைஞ்சும் வீரா = வணங்குகின்ற வீரனே. எழு கிரிகள் = ஏழு
மலைகளும். பிளந்து வீழ் = பிளந்து விழும்படி.
எறிந்த வேலா = எறிந்த வேலாயுதனே.

அடல் அசுரர் = வலிமை கொண்ட அசுரர்கள். கலங்கி ஓட =
கலங்கி ஓடவும். முனிந்த கோவே = கோபித்த அரசே. அரி =
திருமால். பிரம புரந்தராதியர் = பிரமன், இந்திரன்
முதலியோர்களின். தம்பிரானே = தம்பிரானே.

சுருக்க உரை

கடல் அலைகளின் மேல் தோன்றும் சந்திரனாலும், பெண்கள் தமக்குள் பேசிக்
கொள்ளும் வதந்தியாலும், வடவாக்கினியைக் கோபித்து வீசும் தென்றலாலும்,
அருணையில் உள்ள இந்தப் பெண் வருந்தலாமோ.

இடது பக்கத்தில் உமையை சேர்த்துக் கொண்ட சிவன் வணங்கும் வீரனே.
ஏழு மலைகள் பிளந்து வீழ், வேல் எய்திய வேலா. வலிய அசுரர்கள்
கலங்கி ஓட கோபித்தத் தலைவனே. திருமால், பிரமன், இந்திரன் ஆகியோர்
தம்பிரானே. இந்தப் பெண் காமத்தால் வருந்தலாமோ.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கடல் பரவும் தரங்கம்...

மதி, மகளிர் பேச்சு, தென்றல் ஆகியவை காமத்தை வளர்ப்பன.

ஆ. எழு கிரிகள் பிளந்து வீழ ...

குன்றொ டுஞ்சு ழம்பே முஞ்சு

ரும்போய் மங்கப் பொருகோபா) ----- திருப்புகழ் (வெங்காளம்பாண)

சமுத்திர மேழுங் குலக்கிரி யேழுஞ்

சளப்பட மாவுந் தனிவீழ்த்)----- திருப்புகழ் (பெருக்கவு பாயங்)

455

திருவருணை

தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்

தனதனத் தானனத்

தனதான

கயல்விழித் தேனெனைச் செயலழித் தாயெனக்

கணவகெட் டேனெனப்

பெறுமாது

கருதுபுத் ராஎனப் புதல்வரப் பாஎனக்

கதறிடப் பாடையிற்

றலைமீதே

பயில்குலத் தாரழிப் பழையநட் பாரழிப்

பறைகள்கொட் டாவரச்

சமனாரும்

பரியகைப் பாசம்விட் டெறியுமப் போதெனைப்

பரிகரித் தாவியைத்

தரவேணும்

அயிலறச் சேவல்கைக் கினிதரத் தோகையுற்

றருணையிற் கோபுரத்

துறைவோனே

அமரரத் தாசிறுக் குமரிமுத் தாசிவத்

தரியசொற் பாவலர்க்

கெளியோனே

புயலிளைப் பாறுபொற் சயிலமொய்ச் சாரிலிற்

புனமறப் பாவையைப்

புணர்வோனே

பொடிபடப் பூதரத் தொடுகடற் தூரனைப்

பொருமுழுச் சேவகப்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கயல் விழித்தேன் எனை செயல் அழித்தாய் என
கணவ கெட்டேன் என பெறு மாது

கருது புத்ரா என புதல்வர் அப்பா என
கதறிட பாடையில் தலை மீதே

பயில் குலத்தார் அழி பழைய நட்பார் அழி
பறைகள் கொட்டா வர சமனாரும்

பரிய கை பாசம் விட்டு எறியும் அப்போது எனை
பரிகரித்து ஆவியை தர வேணும்

அயில் அற சேவல் கைக்கு இனிது உர தோகையுள்
அருணையில் கோபுரத்து உறைவோனே

அமரர் அத்தா சிறு குமரி முத்தா சிவத்து
அரிய சொல் பாவலர்க்கு எளியோனே

புயல் இளைப்பாறு பொன் சயிலம் மொய் சாரலில்
புன மற பாவையை புணர்வோனே

பொடிபட பூதரத்தொடு கடல் தூரனை
பொரு முழு சேவக பெருமானே.

பத உரை

கணவ = கணவனே. கயல் விழித்தேன் = கயல் மீன் போன்ற
கண்களை விழித்து (உங்களுக்குப் பணிவிடைகள் செய்தேன்).
எனைச் செயல் அழித்தாய் என = என்னை செயலற்றுப் போகும்படி

செய்து விட்டார்களே என்றும். கெட்டேன் எனப் = இனி நான்
அழிந்து போனேன் என்றும் கூறி.
பெறு மாது = பெற்ற தாய்.

கருது புத்ரா என = என் எண்ணத்திலேயே உள்ள மகனே என்று
புலம்பவும். புதல்வர் அப்பா என கதறிட = பிள்ளைகள் அப்பா
என்று கதறவும். பாடையில் தலை மீதே = பாடையில்
தலைமாட்டுப் பக்கத்தில் நின்று.

பயில் குலத்தார் அழ = நெருங்கிய உறவினர் அழ. பழைய நட்பார்
அழ = பழைய நண்பர்கள் அழ. பறைகள் கொட்டா வர =
பறைகள் கொட்டி வர. சமனாரும் = யமனும்.

பரிய = பருத்த. கைப் பாசம் விட்டு எறியும் அப்போது =
கையிலுள்ள பாசக் கயிற்றை எறியும் போது. எனை = என்னை.
பரிகரித்து = காப்பாற்றி. ஆவியைத் தர வேணும் = என் உயிரைத்
தந்து அருளுக.

அயில் = வேல். அறச் சேவல் = தரும நிலைக் கோழி. கைக்கு
இனிது உர = இவை இரண்டும் திருக் கரத்தில் இனிது விளங்க.
தோகையுள் = மயில் மீது. அருணையில் கோபுரத்து =
திருவண்ணா மலையில் உள்ள கோபுரத்தில். உறைவோனே =
வீற்றிருப்பவனே.

அமரர் அத்தா = தேவர்கள் தலைவனே. சிறுக் குமரி முத்தா =
சிறிய குமரி வள்ளிக்கு பிரியம் தருபவனே. சிவத்து அரிய சொல்
= சிவபெருமானை அருமையான சொற்களால் (பாடும்). பாவலர்க்கு
எளியோனே = பாவலர்களுக்கு எளிமையானவனே.

புயல் இளைப்பாறு = மேகங்கள் தங்கிப் படிகின்ற. பொன் = அழகிய. சயிலம் = வள்ளி மலையின். மொய்ச் சாரலில் = நெருங்கிய சாரலிலே. புன மறப் பாவையை = தினைப் புனம் காத்திருந்த வேடப் பெண்ணாகிய வள்ளியை. புணர்வோனே = கூடியவனே.

பூதரத்தொடு = தூரனைக் காத்திருந்த ஏழு மலைகள். பொடிபட = பொடிபட. கடல் தூரனை = கடலில் மாமரமாகக் கிடந்த தூரனை. பொரு = சண்டை செய்த. முழுச் சேவக = பரி பூரணமான வலிமை உள்ள. பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

என்னைச் செயலற்றுப் போகும்படி செய்து விட்டார்களே என்று மனைவியும், என் எண்ணத்திலேயே உள்ள மகனே என்று தாயும், அப்பா என்று மக்களும், கதறி அழ, உறவினர்களும், நண்பர்களும் சுற்றி நின்று அழ, பறைகள் கொட்டி முழங்க, யமன் என்னைக் கவர வரும்போது காப்பாற்ற வேண்டும்.

வேல், சேவல் ஆகிய இரண்டும் ஏந்திய கரத்துடன் மயில் மீது அருணையில் கோபுரத்தில் உறைபவனே. அமரர் தலைவனே. வள்ளிக்குப் பிரியமானவனே. சிவபெருமானை அருமையாகப் பாடும் பாவலர்க்கு எளியவனே. தினைப் புனத்தில் வேடுவர் பெண்ணாகிய வள்ளியைக் கூடியவனே. அசுரர்களையும் அவர்களுடைய ஏழு மலைகளையும், கடலில் மாமரமாக இருந்த தூரனையும் பொடி செய்தவனே. என் ஆவியைக் காத்தருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அருணையிற் கோபுரத்து.....

திருவண்ணாமலை கோபுரத் திளையனார் என்னும் முருக வேளைப் பின் வரும் ஆறு திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் குறிப்பனவாகும்.

(கயல்விழித்), (கறுவுமிக்), (பரியகைப்), (தருணமணி), (முழுகிவட), வடவையன) என்று தொடங்கும் பாடல்கள்.

(அடலரு ணைத்திரு கோபுரத் தேயந்த வாயிலுக்கு
வடவரு கிழ் சென்று கண்டுகொண்டேன்..)-----கந்தர் அலங்காரம் காப்பு.

ஆ. கடற் தூரனைப் பொரு....

(தற்கா திச்சூர் செற்றாய்) ----- திருப்புகழ் (துப்பாரப்பா).

இ. அயிலறச் சேவல்கைக் கினிதர.....

*இந்த அடியில் வேல், சேவல், மயில் மூன்றும் ஓதப்பட்டன.

456

திருவருணை

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத்

தனதான

கரிமுகக் கடகளிற் றதிககற் பகமதக்	
கஜமுகத் தவுணனைக்	கடியானை
கடலையெட் பயறுநற் கதலியிற் கனிபலக்	
கனிவயிற் றினிலடக்	கியவேழம்
அரிமுகத் தினனெதிர்த் திடுகளத் தினின்மிகுத்	
தமர்புரிக் கணபதிக்	கிளையோனே
அயிலெடுத் தசுரர்வெற் பலைவுறப் பொருதுவெற்	
றியைமிகுத் தறுமுகக்	குமரேசா
நரிமிகுக் கிளைகளைப் பரியெனக் கடிவளக்	
கையில்பிடித் தெதிர்நடத்	திடுமீசன்
நடனமிப் படியிடத் தினுமிசைத் தரையினிற்	
கரியுரித் தணிபவற்	கொருசேயே
துரிபெறச் சரிபொழிற் கனவயற் கழகுளத்	
துரியமெய்த் தரளமொய்த்	திடவீறிச்
சுரர்துதித் திடமிகுத் தியல்தழைத் தருணையிற்	
சுடரயிற் சரவணப்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கரி முக கடம் களிறு அதிக கற்பக மத
கஜ முகத்து அவுணனை கடி யானை

கடலை என் பயறு நல் கதலியின் கனி பல
கனி வயிற்றினில் அடக்கிய வேழம்

அரி முகத்தினன் எதிர்த்திடு களத்தினின் மிகுத்த
அமர் புரி கணபதிக்கு இளையோனே

அயில் எடுத்து அசுரர் வெற்பு அலைவு உற பொருது
வெற்றியை மிகுத்த அறுமுக குமரேசா

நரி மிகு கிளைகளை பரி என கடிவளம்
கையில் பிடித்து எதிர் நடத்திடும் ஈசன்

நடனம் இ படி இடத்து இ(ன்)னும் இசை தரையினில்
கரி உரித்து அணிபவர்க்கு ஒரு சேயே

துரி பெற சரி பொழில் கன வயல் அழகு உள
துரிய மெய் தரளம் மொய்த்திட வீறி

சுரர் துதித்திட மிகுத்து இயல் தழைத்து அருணையில்
சுடர் அயில் சரவண பெருமானே.

பத உரை

கரி முகக் கடம் = யானை முகத்தையும் மதத்தையும் உடைய.
களிறு = யானை. அதிக = சிறந்த. கற்பக = விநாயகர். மதக் கஜ
முகத்து அவுணன் = யானை முகமுடைய கஜமுகா சூரனை. கடி
யானை = அடக்கிய யானை.

கடலை, என், பயறு = கடலை, என், பயறு. நல் கதலியின் கனி =
நல்ல வாழையின் பழங்கள். பலக் கனி = பலாப் பழங்கள்
(ஆகியவற்றை). வயிற்றினில் அடக்கிய = தனது வயிற்றில்
அடக்கிய. வேழம் = யானை.

அரி = அழகிய. முகத்தினன் = முகம் கொண்டவர். எதிர்த்திடு = எதிர்த்து வந்து. களத்தினில் = போர்க் களத்தில். மிகுத்த = பெரிய. அமர் புரி = போர் செய்யும். கணபதிக்கு இளையோனே = கணபதிக்குத் தம்பியே.

அயில் எடுத்து = வேலைச் செலுத்தி. அசுரர் வெற்பு = அசுரர்களின் மலை போன்ற கூட்டம். அலைவுற = அலைச்சல் உறும்படி. பெருது = சண்டை செய்து. வெற்றியை மிகுத்த = வெற்றி மிகக் கொண்ட. அறுமுகக் குமரேசா = ஆறுமுகத்துக் குமரேசனே.

நரி மிகுக் கிளைகளை = நரியின் பெரிய கூட்டங்களை. பரி என = குதிரை என்று. கடிவளக் கையில் பிடித்து = கடிவாளத்தைக் கையில் ஏந்தி. எதிர் நடத்திடும் ஈசன் = (பாண்டியன்) எதிரே நடத்திய சொக்கேசர் (தமது).

நடனம் = திருவிளையாடலை. இப்படி இடத்து = இந்தப் பூமியில் (நடத்தினவர்). இ(ன்)னும் = பின்னும். இசை தரையினில் = சொல்லப்படும் இந்தப் பூமியில். கரி உரித்து அணிபவற்கு = யானையின் தோலை உரித்து அணிந்தவராகிய சிவ பெருமானின். ஒரு = ஒப்பற்ற. சேயே = குழந்தையே.

துரி பெற = (காய் கனிகள் ஆகிய) சுமையைப் பெறுவதால். சரி பொழில் = சரியும் சோலைகளிலும். கன வயற்கு = பெருமை வாய்ந்த வயலிலும். அழகு உள = அழகு உள்ளதாகவும். துரிய மெய்த் தரளம் = தூய்மையான முத்துக்கள். மொய்த்திட வீறி = நெருங்கிக் கிடக்க மிக்கெழுந்து.

சுரர் துதித்திட = தேவர்கள் துதி செய்ய. மிகுத்த இயல் தழைத்த =
உனது கருணைக் குணம் விளங்கும். அருணையில் = திருவண்ணா
மலையில். சுடர் அயில் = ஒளி வீசும் வேல் ஏந்திய. சரவணப்
பெருமானே = சரவணப் பொய்கையில் தோன்றிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

யானை முகத்தை உடைய கஜமுகா தூரனை அடக்கியவரும், கடலை, எள்
முதலியவற்றை அடைக்கும் வயிற்றைக் கொண்டவரும், யானை முகம்
உடையவரும் ஆகிய விநாயகருக்குத் தம்பியே. அசுரர்கள் குலம்
அலைச்சல் உறும்படி போர் செய்து வென்ற அறுமுகக் குமரனே.

நரிகளைப் பரிகளாக மாற்றித் திருவிளையாடல் புரிந்தவரும், யானையின்
தோலை உரித்து அணிந்தவருமாகிய சிவ பெருமானின் மகனே. அழகிய
சோலைகளை உடைய அருணையில் தேவர்கள் துதி செய்ய,
கருணைக்குணம் மிக்க வீற்றிருக்கும் வேலேந்திய சரவணப் பெருமானே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நரிமிகுக் கிளைகளை பரியெனக்.....

(வாசி வாணிகனெ னக்குதிரை விற்றுமகிழ்
வாதலூரனடி மைக்கொஞ்சுரு பைக்கடவுள்....) --- திருப்புகழ் (ஆசைநாலுசது).

மாணிகவசகர் வரலாறு பாடல் 495 விளக்கத்தில் காணலாம்

ஆ. கஜ முகத் தவுண்ணை....

தேவர்களை வருத்திய கஜ முகா தூரனைத் தம்முடைய தந்தத்தை முரித்து அவன்
மேல் தாக்க, அவன் பெருச்சாளியாகி கணபதிதைய் தாக்கினான். அவன் முதுகில் தாவி
கணபதி என்னைச் சுமப்பாயாக என்று சபித்தார். அவனும் அவருக்கு வாகனமாயினன்.

தலைப்புச் சொற்கள்

துதி விநாயகர் வேல் அசுரர் மாணிக்கவாசகர் சிவன் தேவர் அருணை

457

திருவருணை

தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன தனதான

கருணை சிறிதுமில் பறிதலை நிசிசரர்
பிசித அசனம றவரிவர் முதலிய
கலக விபரித வெகுபர சமயிகள் பலர் கூடிக்
கலக லெனநெறி கெடமுறை முறைமுறை
கதறி வதறிய குதறிய கலைகொடு
கருத அரியதை விழிபுனல் வரமொழி குழறாவன்
புருகி யுனதருள் பரவுவகை வரில்விர
கொழியி லுலகியல் பிணைவிடி லுரைசெய
லுணர்வு கெடிலுயிர் புணரிரு வினையள றதுபோக
உதறி லெனதெனு மலமறி லறிவினி
லெளிது பெறலென மறைபறை யறைவதொ
ருதய மரணமில் பொருளினை யருளுவ தொருநாளே
தருண சததள பரிமள பரிபுர
சரணி தமனிய தநுதரி திரிபுர
தகனி கவுரிப வதிபக வதிபயி ரவிதுலி
சடில தரியநு பவையுமை திரிபுரை
சகல புவனமு முதலிய பதிவ்ருதை
சமய முதல்வித னயபகி ரதிசுத சதகோடி
அருண ரவியினு மழகிய ப்ரபைவிடு
கருணை வருணித தனுபர குருபர
அருணை நகருறை சரவண குரவணி புயவேளே
அடவி சரர்குல மரகத வனிதையு
மமரர் குமரியு மனவர தமுமரு
கழகு பெறநிலை பெறவர மருளிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கருணை சிறிதும் இல் பறி தலை நிசிசரர்

பிசித அசன மறவர் இவர் முதலிய
கலக விபரித வெகு பர சமயிகள் பலர் கூடி

கல கல என நெறி கெட முறை முறை முறை
கதறி வதறிய குதறிய கலை கொடு
கருத அரியதை விழி புனல் வர மொழி குழறா

அன்பு உருகி உனது அருள் பரவு வகை வரில் விரகு
ஒழியில் உலக இயல் பிணை விடில் உரை செயல்
உணர்வு கெடில் உயிர் புணர் இரு வினை அளறு அது போக

உதறில் எனது எனும் மலம் அறில் அறிவினில்
எளிது பெறல் என மறை பறை அறைவது ஒரு
உதயம் மரணம் இல் பொருளினை அருளுவது ஒரு நாளே

தருண சத தள பரிமள பரிபுர
சரணி தமனிய தநு தரி திரி புர
தகனி கவுரி பவதி பகவதி பயிரவி சூலி

சடில தரி அநுபவை உமை திரி புரை
சகல புவனமும் உதவிய பதிவ்ருதை
சமய முதல்வி தனய பகிரத சுத சத கோடி

அருண ரவியினும் அழகிய ப்ரபைவிடு
கருணை வருணித தனுபர குருபர
அருணை நகர் உறை சரவண குரவு அணி புய வேளே

அடவி சரர் குல மரகத வனிதையும்
அமரர் குமரியும் அனவரதமும் மருகு
அழகு பெற நிலை பெற வரம் அருளிய பெருமானே.

பத உரை

கருணை சிறிதும் இல் = கருணை என்பதே சிறிதும் இல்லாத. பறி
தலை = தலை மயிர் பறிப்பவரும். நிசிசரர் = அரக்கர்களுக்கு
ஒப்பானவரும். பிசித அசன = புலால் உண்ணும். மறவர் இவர்
முதலிய = வேடர்களை ஒத்தவரும் ஆகிய சமணர் முதலிய.
கலக = கலகங்கள் செய்தும். விபரித = விபரீத உணர்ச்சியால்
மாறுபட்டும்.

வெகு பர சமயிகள் = பல திறத்த பர சமய வாதிகள். பலர் கூடி =
பலரும் ஒன்று சேர்ந்து. கல கல என நெறி கெட = ஆரவாரம்
செய்து நீதி முறை கெட்டு. முறை முறை முறை கதறி =
அவரவர் முறை வரும் போதெல்லாம் பெருங் கூச்சலிட்டுக் கதறி.
வதறிய = வாயாடித் திட்டி. குதறிய = நெறி தவறிப் பேசும். கலை
கொடு = கலை நூல்களால். கருத அரியதை = எண்ணுதற்கு
அரிதான மெய்ப் பொருளை. விழி புனல் வர = கண்களில் நீர் வர.
மொழி குழறா = பேச்சுக் குழறி.

அன்பருகி = அன்புடன் மனம் உருகி. உனது அருள் பரவு = உன்
திருவருளைப் போற்றும். வகை வரில் = மன நிலை வந்தால்.
விரகு ஒழியில் = தந்திர புத்தி ஒழிந்தால். உலகு இயல்பு = உலக
சம்பந்தமான. பிணை விடில் = கட்டுக்கள் விட்டால். உரை செயல்
உணர்வு கெடில் = மனம், வாக்கு, காயம் இம் மூன்றின் தொழிலும்
அழிந்தால். உயிர் புணர் = உயிரைச் சார்கின்ற. இரு வினை அளறு
அது போக = இரண்டு வினைகளாகிய சேறு போகும்படி.

உதறில் = உதறி விலக்கினால். எனது எனும் மலம் அறில் =
எனது என்னும் ஆசையாகிய குற்றம் அற்றுப் போனால்.

அறிவினில் எளிது பெறல் என = அறிவில் எளிதாகப் பெறுதல்
முடியும் என்று. மறை பறை அறைவது = வேதங்கள்
பறையறைந்து சொல்லுவதான. ஒரு = ஒப்பற்ற. உதயம் மரணம்
இல் பொருளினை = தோற்றமும் முடிவும் இல்லாத பொருளை.
அருளுவது ஒரு நாளே = அடியேனுக்கு நீ அருள் செய்யும் ஒரு
நாள் கிட்டுமா?

தருண = என்றும் இளமையோடு கூடியதாய். சத தள = தாமரை
போன்றதாய். பரிமள = நறு மணம் வீசுவதாய். பரி புர = சிலம்பு
அணிந்ததாயுள்ள. சரணி = திருவடிகளை உடையவள். தமனிய
தநு தரி = பொன் மயமான மேருவை வில்லாக ஏந்தியவள். திரி
புர தகனி = திரி புரத்தை எரித்தவள். கவுரி = கவுரி. பவதி =
பார்வதி. பகவதி = பகவதி. பயிரவி = பயிரவி. சூலி = சூலத்தை
ஏந்தியவள்.

சடில தரி = சடை தரித்தவள். அநுபவை = போகங்களை
நுகர்பவள். உமை = உமா தேவி. திரி புரை = திரிபுரை. சகல
புவனமும் உதவிய பதிவ்ருதை = எல்லா உலகங்களையும்
ஈன்றருளிய பதிவிரதை. சமய முதல்வி = எல்லா
சமயங்களுக்கும் தலைவியும் ஆன பார்வதியின். தனய = மகனே.
பகிரதி சுத = கங்கையின் மகனே. சத கோடி = நூறு கோடி.

அருண ரவியினும் = சிவந்த சூரியர்களை விட. அழகிய =
அழகான. ப்ரபை விடு கருணை = ஒளி வீசும் கருணையே.
வருணித = அலங்கார உருவதான. தநுபர = உடலை
உடையவனே. குருபர = குருபரனே.

அருணை நகர் உறை = திருவண்ணா மலையில் வீற்றிருக்கும்.
சரவண = சரவணனே. குரவு அணி = குரா மலரை அணிந்த. புய
வேளே = புயங்களை உடைய வேளே.

அடவி சரர் குல = காட்டில் சஞ்சரிக்கும் வேடர் குலத்து. மரகத
வனிதையும் = பச்சை நிறம் உள்ள பெண்ணான வள்ளியும். அமரர்
குமரியும் = தேவர் குமரியான தேவ சேனையும். அனவரதமும்
மருவு அழகு பெற = எப்போதும் பக்கத்தில் அழகு விளங்க. நிலை
பெற = நிலை பெற்றிருக்க. வரம் அருளிய பெருமானே =
அவர்களுக்கு வரம் தந்தருளிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

பல திறத்த பர சமயவாதிகள் பலரும் கூடி ஆரவாரம் செய்து, கூச்சலிட்டு,
வாய்விட்டுக் கதறி, நெறி தவறிப் பேசும் கலை நூல்களால் எண்ணுதற்கும்
அரிய மெய்ப் பொருளை, கண்ணீர் மல்க, மொழி குழற, உருகி உனது
திருவருளைப் போற்றும் மன நிலை வந்தால், தந்திர புத்தி ஒழிந்தால்,
கட்டுக்கள் விலகினால், மனம், வாக்கு, செய்கை, உணர்வு ஆகியவற்றின்
தொழில் அழிந்தால், இரு வினைகளும் போகும்படி விலக்கினால், எனது
என்னும் ஆசை முற்றும் அற்றுப் போனால், வேதங்கள் கூறும் ஆதி
அந்தம் இல்லாத பேரின்பப் பொருளை அடியேனுக்கு நீ அருளும் நாள்
கிட்டுமா?

கவுரி, பார்வதி, பகவதி, பயிரவி என்னும் பெயர் படைத்வளும்,
திரிபுரங்களை எரித்தவளும் ஆகிய உமா தேவியின் மகனே. கங்கையின்
பிள்ளையே. அருணையில் வீற்றிருப்பவனே. வள்ளியும் தேவசேனையும்
பக்கத்தில் அமர, அவர்களுக்கு வரம் அளித்தவனே. அரிய பொருளினை
எனக்கு அருளுவதும் ஒரு நாளே?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மரகத வனிதையும் அமரர் குமரியும் அனவரதமும் மருவு

(தத்தை நறவையமு தத்தை நிகர்குறவர்

தத்தை தழுவியப னிருதோளா...)--- திருப்புகழ் (அத்துகிரி)

(ஆரமுத மான தந்தி மணவாளா..)---திருப்புகழ் (காரணமதாகவந்து)

458

திருவருணை

தனன தானன தானன தானன

தனன தானன தானன தானன

தனன தானன தானன தானன

தனதான

அமுத மூறுசொ லாகிய தோகையர்

பொருளு ளாரையெ னாணையு னாணையெ

னருகு வீடிது தானதில் வாருமெ னுரைகூறும்

அசடு மாதர்கு வாதுசொல் கேடிகள்

தெருவின் மீதுகு லாவியு லாவிகள்

அவர்கள் மாயைப டாமல்கெ டாமல்நி னருள்தாராய்

குமரி காளிவ ராகிம கேசரி

கவுரி மோடிசு ராரிநி ராபரி

கொடிய தூலிசு டாரணி யாமளி மகமாயி

குறளு ரூபமு ராரிசு கோதரி

யுலக தாரிஉ தாரிப ராபரி

குருப ராரிவி காரிந மோகரி அபிராமி

சமர நீலிபு ராரித னாயகி

மலைகு மாரிக பாலிந னாரிணி

சலில மாரிசி வாயம னோகரி பரையோகி

சவுரி வீரிமு நீர்விட போஜனி

திகிரி மேவுகை யாளிசெ யாளொரு

சகல வேதமு மாயின தாயுமை யருள்பாலா

திமித மாடுசு ராரிநி சாசரர்

முடிக டோறுக டாவியி டேயொரு

சிலப சாசு கு ணாலிநி ணாமுண விடும்வேலா

திருவு லாவுசொ ணேசர ணாமலை

முகிலு லாவுவி மானந வோநிலை

சிகர மீதுகு லாவியு லாவிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

அசடு மாதர் குவாது சொல் கேடிகள்
தெருவின் மீது குலாவி உலாவிகள்
அவர்கள் மாயை படாமல் கெடாமல் நினது அருள் தாராய்

குமரி காளி வராகி மகேசுரி
கவுரி மோடி சுராரி நிராபரி
கொடிய தூலி சுடாரணி யாமளி மகமாயி

குறள் ரூப முராரி சகோதரி
உலக தாரி உதாரி பராபரி
குருபராரி விகாரி நமோகரி அபிராமி

சமர நீலி புராரி தன் நாயகி
மலை குமாரி கபாலி நல் நாரணி
சலில மாரி சிவாய மனோகரி பரை யோகி

சவுரி வீரி முநீர் விட போஜனி
திகிரி மேவு கையாளி செயாள் ஒரு
சகல வேதமும் ஆயின தாய் உமை அருள் பாலா

திமிதம் ஆடு சுராரி நிசாசரர்
முடிகள் தோறும் கடாவி இ(ட்)டு ஏய் ஒரு
சில பசாசு குணாலி நிணம் உண விடும் வேலா

திரு உலாவு சொணேசர அ(ண்)ணாமலை
முகில் உலாவு விமான நவோ நிலை
சிகர மீது குலாவி உலாவிய பெருமானே.

பத உரை

அசடு மாதர் = மூட விலை மாதர். குவாது சொல் = குதர்க்கம்
பேசும். கேடிகள் = கேடுறுவோர். தெருவின் மீது குலாவி
உலாவிகள் = தெருவில் குலவி உலவுபவர்கள். அவர்கள் மாயை =
அத்தகையோரது மாயை. படாமல் = என் மீது தாக்காமலும்.
கெடாமல் = நான் கெடாமலும் இருக்க. நின் அருள் தாராய் =
உனது திருவருளைத் தந்து அருளுக.

குமரி = இளமையுடையவள், காளி = தேவி வராகி = வராகி மகேசுரி
= பெரிய செல்வத்தையுடையவள் கவுரி = மொன்னிறமுடையவள்
மோடி = பகைவர்களுக்கு அச்சத்தைச் செய்பவள் முதலிய
பெயர்களை உடையவள். சுராரி = தேவர்களுக்குக் கண்
போன்றவள். நிராபரி = பொய்யிலி. கொடிய தூலி = உக்ரமான
தூலத்தை ஏந்தியவள். சுடாரணி = ஒளி மயத்தவள். யாமளி = ஒரு
வகைப் பச்சை நிறம் உடையவள். மகமாயி = மகமாயி.

குறள் ரூபம் = குட்டை (வாமன) உருவம் கொண்ட. முராரி =
திருமாலின் சகோதரி. உலக தாரி = உலகத்தைப் தரித்துப்
புரப்பவள். உதாரி = தயாள குணம் உடையவள். பராபரி =
முதன்மை பூண்டவள். குரு பராரி = குருவாகிய சிவனுக்குக் கண்
போன்றவள். விகாரி = வேறுபாடுகளைப் பூண்டவள். நமோகரி =
வணங்கப் படுபவள். அபிராமி = அழகுள்ளவள்.

சமர நீலி = போர் வல்ல துர்க்கை. புராரி தன் நாயகி = திரி புரம்
எரித்த சிவபெருமானின் தலைவி. மலை குமாரி = இமயவன்
புதல்வி. கபாலி = கபாலம் ஏந்தியவள். நல் நாரணி = நல்ல
குணம் வாய்ந்த துர்க்கை. சலில = நீர் பொழியும். மாரி = மழை

போன்றவள். சிவாய மனோகரி = சிவ சம்பத்தப்பட்டு
விரும்பத்தக்கவள். பரை = பரா சக்தி. யோகி = யோகி.

சவுரி = வலிமை உள்ளவள். வீரி = வீரம் உள்ளவள். மு(ந்)நீர் =
கடலில் (எழுந்த). விட போஜனி = விடத்தை உண்டவள். திகிரி
மேவு கையாளி = சக்கரம் ஏந்திய திருக்கரத்தை உடையவள்.
செ(ய்)யாள் = இலக்குமி. ஒரு = ஒப்பற்ற. சகல வேதமும் ஆயின
தாய் = எல்லா வேதமுமாய் நிறைந்த தாய். உமை = உமா தேவி
(ஆகிய பார்வதி). அருள் பாலா = ஈன்றருளிய பாலனே.

திமிதம் ஆடு = பேரொலி செய்து போராடிய. சுராரி நிசாசரர் =
தேவர்களின் பகைவர்களாகிய அசுரர்களுடைய. முடிகள் தோறும்
கடாவி இ(ட்)டு = தலைகளில் எல்லாம் ஆயுதங்கள் படும்படி
செலுத்தி வைத்து. ஏய் = அங்குக் கூடிப் பொருந்திய. சில பசாசு =
சில பேய்கள். குணாலி = ஆரவாரத்துடன் கூத்தாடி. நிணம் உண =
கொழுப்புள்ள மாமிசத்தை உண்ணும்படி. விடும் வேலா = வேலை
விட்டவனே.

திரு உலாவு = செல்வம் நிறைந்த. சோணேசர அணாமலை =
சோணேசரது அண்ணாமலையில். முகில் உலாவும் = மேகம்
உலவும். விமானம் = கோயிலில். நவோநிலை = ஒன்பது
நிலைகளை. சிகரமீது = கோபுர உச்சியில். கலாவிய =
விளக்கமுற்று. உலாவிய பெருமானே = உலாவிய பெருமானே.
சுருக்க உரை

அமுதம் போன்ற இனிய சொற்களை உடைய விலை மாதர்கள் பொருள்
உள்ளோரைத் தம் வீட்டுக்கு அழைத்து, இனியப் பேசும் மூடர்கள். இத்தகையோரது
யையில் நான் மயங்கிக் கெடாமல் உனது திருவருளைத் தந்து அருளுக. குமரி,
காளி முதலிய பல பெயர்களை உடைய பார்வதி ஈன்றருளிய பாலனே. பேரொலி
செய்து போராடிய சுரர்களின் தலைகள் அறுந்து போகும்படி ஆயுதங்களைச்

செலுத்தி, அப்போர்க்களத்தில் பேய்கள் மாமிசத்தை உண்ணும்படி வேலை
எய்தியவனே. செல்வம் மிக்க சோணேசரது ருவண்ணாமலையில் உயரமான
கோபுரத்தில் விளக்கம் உற்று உலாவிய பெருமானே. விலை மாதர் மாயை என்
மீது படாமல் இருக்க உன் அருளைத் தந்து அருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தேவி துதி நிறைந்த பாடல் இது.

459

திருவருணை

தனதன தானான தானன தனதன தானான தானன
தனதன தானான தானன தனதான

குழவியு மாய்மோக மோகித குமரனு மாய்வீடு காதலி
குலவனு மாய்நாடு காடொடு தடுமாறிக்
குனிகொடு கூனீடு மாகிடு கிழவனு மாயாவி போய்விட
விறகுட னேதுளி யாவது மறியாதாய்ப்
பழயச டாதார மேனிகழ் கழியுடல் காணாநி ராதர
பரிவிலி வானாலை நாடொறு மடைமாறிப்
பலபல வாய்மோக சாதக வுடல்கொடு மாயாத போதக
பதியழி யாவீடு போயினி யடைவேனோ
எழுகடல் தீமூள மேருவு மிடிபட வேதாவும் வேதமு
மிரவியும் வாய்பாறி யோடிட முதுசேடன்
இருளறு பாதாள லோகமு மிமையமு நீறாக வாள்கிரி
யிருபிள வாய்வீழ் மாதிர மலைசாய
அழகிய மாபாக சாதன நமரரு மூர்பூத மாறுசெய்
அவுணர்த மாசேனை தூளெழ விளையாடி
அமரினை மேவாத தூரனை அமர்செயும் வேலாயு தாவுயர்
அருணையில் வாழ்வாக மேவிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

குழவியுமாய் மோகம் மோகித குமரனுமாய் வீடு காதலி
குலவனுமாய் நாடு காடொடு தடுமாறி

குனி கொடு கூன் நீடு மா கிடு கிழவனுமாய் ஆவி போய்விட
விறகுடனே தூளியாவதும் அறியா தாய்

பழ சட் ஆதார மேல் நிகழ் கழி உடல் காணா நிராதர
பரிவிலி வான் நாலை மடை மாறி

பல பலவாம் யோக சாதக உடல் கொடு மாயாத போதக
பதி அழியா வீடு போய் இனி அடைவேனோ

எழு கடல் தீமுள மேருவும் இடிபட வேதாவும் வேதமும்
இரவியும் வாய் பாறி ஓடிட முது சேடன்

இருள் அறு பாதாள லோகமும் இமையமும் நீறாக வாள் கிரி
இரு பிளவாய் வீழ் மாதிர மலை சாய

அழகிய மா பாகசாதனன் அமரரும் ஊர் பூத மாறு செய்
அவுணர் தம் மா சேனை தூள் எழ விளையாடி

அமரினை மேவாத தூரை அமர் செய்யும் வேலாயுதா உயர்
அருணையில் வாழ்வாக மேவிய பெருமானே.

பத உரை

குழவியுமாய் = குழந்தையாகப் பிறந்து. மோக = மாயை. மோகித
= காம மயக்கம் இவை உடைய. குமரனுமாய் = குமரப்
பருவத்தனாய். வீடு காதலி = வீடு, மனைவி இவைகளோடு கூடிய.
குலவனுமாய் = நல்ல குலத்தவனாய். நாடு காடொடு = நாட்டிலும்,
காட்டிலும். தடுமாறி = உழன்று தடுமாற்றம் அடைந்துப் (பின்னர்).

குனிவொடு = உடல் வளைந்து. கூன் நீடு மா கிடு = கூன்
பெரியதாய் ஆன. கிழவனுமாய் = கிழவனுமாய்.

ஆவி போய் விட = உயிர் போன பிறகு. விறகுடனே = (உடல்) விறகுடன். தூளியாவது = சாம்பற் பொடி ஆவதையும். அறியா தாய் = அறிந்து தாவி.

பழய சடாதார மேல் = பழமையான ஆறு ஆதாரங்களின் மேல் நிலையில். நிகழ் = காணக் கூடிய. கழி உடல் காணா = உடம்பு கழி பட்ட நிலையை அடைந்து. நிராதர = சார்பு வேண்டாததும்.

பரிவிலி = துன்பம் இல்லாததுமான. வான் = ஆகாயத்தில். நாடோறும் = நாள் தோறும். நாலை மடை மாறி = நாலு அங்குலப் பிரமாண வாயுவைக் கழியாது திருப்பி.

பலபலவாம் யோக சாதக = பல விதமான யோகப் பயிற்சிகள் செய்த. உடல் கொடு = உடலை வளர்த்து. மாயாத = அழிவில்லாததும். போதக பதி = அறிவு மயமானதுமான. அழியா வீடு போய் = அழியாத முத்தி வீட்டை நாடிச் சென்று. இனி = இனியாவது. அடைவேனோ = சேருவேனோ?

ஏழு கடல் தீ மூள = ஏழு கடல்களும் நெருப்பு மூண்டு எரியவும். மேருவும் மிடி பட = மேரு மலையும் பொடிபடவும். வேதாவும் வேதமும் = பிரமனும், வேதங்களும். இரவியும் = சூரியனும். வாய் பாறி ஓடிட = இடம் விட்டுப் பெயர்ந்து ஓடவும். முது சேடன் = பழைய ஆதிசேடன்.

இருள் அறு = இருட்டு இல்லாத. பாதாள லோகமும் = பாதாள லோகமும். இமையமும் = இமைய மலையும். நீறாக = பொடியாகவும். வாள் கிரி = சக்ரவாளகிரி. இரு பிளவாய் வீழ் = இரண்டு பிளவுபட்டு வீழவும். மாதிர மலை சாய = (எட்டுத்) திக்குகளில் உள்ள மலைகள் சாய்ந்து விழவும்.

அழகிய = அழகு வாய்ந்த. மா = சிறந்த. பாகசாதனன் =
இந்திரனும். அமரரும் = தேவர்களும். ஊர் பூதமாறு செய் =
(தங்கள்) பொன்னுலகில் குடியேறவும். அவுணர் தம் மா சேனை =
அசர்களுடைய பெரிய சேனை.

தூள் எழ = தூள் பொடியாகவும். விளையாடி = விளையாடி.

அமரினை = அமைதியை. மேவாத = பொருந்தாத. தூரனை =
தூரர்களோடு. அமர் செய்யும் = சண்டை செய்த. வேலாயுதா =
வேலாயுதனே. உயர் அருணையில் = சிறப்பு வாய்ந்த அண்ணா
மலையில். வாழ்வாக மேவிய பெருமானே = வாழ்வாக
வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

குழந்தையாகப் பிறந்து, மாயை, காம மயக்கம் இவைகள் நிறைந்த குமரப்
பருவத்தனாய், வீடு, மனைவி, இவைகளுடன் கூடிய நற்குலத்தினனாய்
உலகில் தடுமாறி, பின்னர் உடல் வளைந்து, கூன் பெருகி, உயிர் நீங்க,
உடம்பை விறகுடன் எரிப்பதையும் அறிந்து தாவி, ஆறு ஆதாரங்களின்
மேல் நிலையில், யோகப் பயிற்சிகள் செய்து வளர்த்த உடலை நீர்த்து,
இறைவனுடைய முத்தி வீட்டை நாடிச் சென்று இனியேனும்
அடைவேனோ?

எட்டு திசைகளில் உள்ள மலைகள் விழுந்து பொடிபட, தேவர்கள் தங்கள்
ஊர் புக, அசர்கள் அழிய, போர் புரிந்த வேலாயுதத்தை ஏந்தியவனே.
அண்ணாமலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. நான் அழியாத வீட்டை
அடைவேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. குலவனுமாய்....

(நலம் இலாதானை நல்லனே என்று நரைத்த
மாந்தரை இளையனே
குலம் இலாதானை குலவனே என்று கூறினும்
கொடுப்பார் இலை)... சுந்தரர் தேவாரத் திருமுறை 7.34.6.

ஆ. அறியா தாய்

(நின்னையுணர்ந் துணர்ந் தெல்லாம் ஒருங்கிய
நிர்க்குணம் பூண் டென்னை மறந்திருந்தேன்
இறந்து விட்ட திவ்வுடம்பே)...கந்தர் அலங்காரம் 19.
(ஒத்துப் பு லனுயிர் ஒன்றாய் உடம்பொடு
செத்திட் டிருப்பார் சிவயோகி யார்களே)... திருமந்திரம் 165.

இ. நாலை மடை மாறி

(கோலமு முதிப்ப கண்டுள நாலினை மறித்தி தம்பெறு
கோவென முழக்கு சங்கொலி விந்துநாதம்) ... திருப்புகழ் (நாலுசதுரத்த).

தலைப்புச் சொற்கள்

நிலையாமை தத்துவம் முத்தி இந்திரன் தேவர் அசுரர் வேல் ஆறு
ஆதாரங்கள் யோகம் அருணை

460

திருவண்ணாமலை

தானான தான தானான தான
தானான தானன தந்ததான

காணாத தூர நீணாத வாரி	
காதார வாரம	தன்பினாலே
காலாளும் வேளும் ஆலால நாதர்	
காலால் நிலாவுமு	னிந்துபுமேல்
நாணான தோகை நூலாடை சோர	
நாடோர்க ளேசஅ	ழிந்துதானே
நானாப வாத மேலாக ஆக	
நாடோறும் வாடிம	யங்கலாமோ
சோணாச லேச பூணார நீடு	
தோளாறு மாறும்வி	ளங்குநாதா
தோலாத வீர வேலால டாத	
தூராளன் மாளவெ	குண்டகோவே
சேணாடர் லோகம் வாழ்மாதி யானை	
தீராத காதல்சி	றந்தமார்பா
தேவாதி கூடு மூவாதி மூவர்	
தேவாதி தேவர்கள்	தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

காணாத தூர நீள் நாதம் வாரி
காது ஆரவாரம் அதன் பி(ன்)னாலே
கால் ஆளும் வேளும் ஆலால நாதர்
காலால் நிலாவும் முனிந்து பு மேல்
நாண் ஆன தோகை நூலாடை சோர
நாடோர்களேf ஏச அழிந்து தானே

நானா அபவாதம் மேலாக ஆக(ம்)

நாடோறும் வாடி மயங்கலாமோ

சோணாசல ஈச பூண் ஆரம் நீடு

தோள் ஆறும் ஆறும் விளங்கு நாதா

தோலாத வீர வேலால் அடாத

தூராளன் மாள வெகுண்ட கோவே

சேண் நாடர் லோகம் வாழ் மாது யானை

தீராத காதல் சிறந்த மார்பா

தேவாதி கூடு மூவாதி மூவர்

தேவாதி தேவர்கள் தம்பிரானே.

பத உரை

காணாத தூர = கண்ணுக்கு எட்டாத தூரம் (பரந்ததான).

நீள் நாதம் வாரி = பெரிய ஒலியை உடைய கடலின்.

காது ஆரவாரம் = கொல்வது போலச் செய்யப்படும்

ஆடம்பரமும். அதன் பி(ன்)னாலே = அதன் பின்பாக.

கால் ஆளும் = தென்றல் காற்றை ஆளும் (தேராகக் கொண்ட).

வேளும் = மன்மதனும். ஆலால நாதர் = ஆலகால விடத்தை

உண்ட சிவபெருமானுடைய. காலால் = காலால் தேய்க்கப்பட்ட.

நிலாவும் = சந்திரனும். முனிந்து = கோபிக்க. பூ மேல் = இந்தப்

பூமியின் மேல்.

நாண் ஆன தோகை = நாணம் கொண்ட மயில் போன்ற இப்
பெண்ணின். நூல் ஆடை சோர = தனது நூல் புடவை நெகிழ்.
நாடோர்கள் ஏச = நாட்டில் உள்ளோர் பழிந்துரைக்க.
அழிந்து தானே = உள்ளம் அழிந்து அதனால்.

நானா அபவாத மேலாக = பலவித அவதூறுகள் மே லெழுந்து
வெளிப்பட. ஆகம் = உடல். நாடோறும் வாடி மயங்கலாமோ =
நாள் தோறும் வாடி மயக்கம் உறலாமோ?

சோணாசல ஈச = சோணாசலம் என்னும் திருவண்ணா மலை
ஈசனே. பூண் ஆரம் = அணிந்துள்ள முத்து மாலை. தோள் ஆறும்
ஆறும் = பன்னிரண்டு தோள்களும். விளங்கு நாதா =
விளங்குகின்ற நாதரே.

தோலாத = தோல்வி அடையாத. வீர = வீரனே. வேலால் =
வேலாயுதத்தைக் கொண்டு. அடாத = தகாத செயல்களைச்
செய்யும். தூராளன் = தூரன் என்னும் ஆண்மையாளன்.
மாள் = இறந்து போகும்படி. வெகுண்ட கோவே = கோபித்தத்
தலைவனே.

சேண் நாடர் லோகம் = விண்ணுலகத்தினருடைய உலகில். வாழ்
= வாழ்ந்திருந்த. மாது யானை = மாது தேவசேனையின்.
தீராத காதல் = முடிவில்லாத அன்பு. சிறந்த மார்பா =
விளங்கும் மார்பை உடையவனே.

தேவாதி = தேவர்கள் ஆதியோர். கூடு மூவாதி மூவர் =
மூன்றெனக் கூடிய ஆதி மூர்த்திகளாகிய மூவர் (பிரமன், விஷ்ணு,
உருத்திரன்). தேவாதி தேவர்கள் = தேவேந்திரர்கள். தம்பிரானே =
இவர்கள் யாவர்க்கும் தம்பிரானே.

சுருக்க உரை

கண்ணுக்கு எட்டாத வரையில் பரந்துள்ள பேரொலி செய்யும் கடலும், தென்றல் காற்றை ஆளும் மன்மதனும், விடமுண்ட சிவபெருமான் காலால் தேய்க்கப்பட்ட சந்திரனும் கோபிக்க, இந்தப் பூமியில் நாணம் கொண்ட இப் பெண், புடவை நெகிழ, ஊரார் இழித்துப் பேச, உள்ளம் நொந்து, வாடி மயக்கம் உறலாமோ?

திருவண்ணாமலையில் பன்னிரண்டு தோள்கள் விளங்கும்படி உறையும் ஈசனே. தோல்வி இல்லாத வீரனே. அடாத சூரனை அழித்த வேலனே. விண்ணுலக மாதாகிய தேவசேனையின் ஆறாத காதல் பூண்டவனே. எல்லா தேவர்களுக்கும் தம்பிரானே. இப் பெண் நாள் தோறும் வாடி மயங்கலாமோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடல் அகப் பொருள் துறையைச் சேர்ந்தது.

அ. ஆலால நாதர் காலால் நிலவு....

தக்கன் யாகத்தில் சந்திரன் வீரபத்திரருடைய காலால் தேய்க்கப்பட்டான்.

(சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன் தன் வேள்வியினில்

இந்திரனைத்தோள் நெரித்திட்டு எச்சன் தலைஅரிந்து...)---- மாணிக்கவாசகர் (திருவாசகம் - திருவம்மாளை) 8-15.

ஆ. நிலாவு முனிந்து பூ மேல்...

கடல் ஒலி, மன்மதன், சந்திரன், ஊர்ப்பேச்சு --- காமிகளுக்கு வருத்தம் தருவன.

(தெருவினில் நடவா மடவார்

திரண்டொ றுக்கும் வசையாலே

தினகர னெனவே லையிலே

சிவத்து திக்கும் மதியாலே

பொருசிலை வளையா இளையா

மதன்தொ டுக்குங் கணையாலே)---திருப்புகழ் (தெருவினில்நடவா).

தலைப்புச் சொற்கள்

அகப் பொருள் மன்மதன் சிவன் தேவசேனை சூரன் தேவர் வேல் அருணை

461

திருவருணை

தானன தான தத்த

தனதானா

கீத விநோத மெச்சு
கீறு மையார் முடித்த
நீதி யிலாத ழித்து
நீமயி லேறி யுற்று
சூதமர் சூர ருட்கப்
சோண கிரியி லுற்ற
ஆதியர் காதொ ருச்சொ
ஆனைமுகார் கனிட்ட

குரலாலே
குழலாலே
முழலாதே
வரவேணும்
பொருதூரா
குமரோசா
லருள்வோனே
பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கீத விநோதம் மெச்சு(ம்) குரலாலே
கீறும் மை ஆர் முடித்த குழலாலே

நீதி இலாது அழித்தும் உழலாதே
நீ மயில் ஏறி உற்று வரவேணும்

சூது அமர் சூர் உட்க பொரு தூரா
சோண கிரியில் உற்ற குமரோசா

ஆதியர் காது ஒரு சொல் அருள்வோனே
ஆனை முகார் கனிட்ட பெருமானே.

பத உரை

கீத விநோதம் = ராக விநோதங்கள் அமைந்துள்ளமை பற்றி.

மெச்சு = மெச்சக் கூடிய. குரலாலே = குரலின் இனிமையைக் கண்டும். கீறும் = வகிர்ந்து வாரப்பட்டதும். மை ஆர் = கரு நிறம் நிறைந்ததும். முடித்த = முடி போடப்பட்டதுமான. குழலாலே = கூந்தலைக் கண்டும்.

நீதி இலாது = நீதி என்பதே இல்லாத வகையில். அழித்தும் = அழிக்கத் தக்க செயல்களைச் செய்தும். உழலாதே = நான் திரியாதிருக்க. நீ மயில் ஏறி உற்று = நீ மயில் மீது மனம் பொருந்தி. வரவேணும் = வந்தருள வேண்டும்.

சூது = சூதான எண்ணங்களைக் கொண்ட. சூரர் = சூரர்கள். உட்க = பயப்படும்படி. பொரு சூரா = சண்டை செய்கின்ற வலிமை உடையவனே. சோண கிரியில் = திருவண்ணா மலையில். உற்ற குமரேசா = வீற்றிருக்கும் குமரேசனே.

ஆதியர் = சிவபெருமானது. காது = காதில் ஒரு = ஒப்பற்ற. சொல் அருள்வோனே = சொல்லை (பிரணவத்தை) உபதேசித்தவனே. ஆனை முகார் = ஆனை முகத்தை உடைய விநாயகருடைய. கனிட்ட = தம்பியாகிய. பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

ராக விநோதங்கள் அமைந்த மெச்சக் கூடிய குரலையும், வகிர்ந்து வாரப்பட்டதுமானதும், கரிய நிறம் உடையதும், முடி போட்டதுமான கூந்தலையும் உள்ள விலை மாதர்களைக் கண்டு, மயங்கி, கீழான செய்கைகளைச் செய்து நான் திரியாதிருக்க, நீ மயில் மேல் வந்து அருள் செய்ய வேண்டும்.

வஞ்சக எண்ணங்கள் கொண்ட சூரர்கள் அஞ்சப் போர் செய்த சூரனே. சோணை மலையில் வீற்றிருக்கும் குமரேசனே. சிவபெருமானுக்குப் பிரணவத்தை உபதேசம் செய்தவரே. ஆனை முகக் கணபதிக்குத் தம்பியே. நீ மயில் ஏறி வரவேணும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சூதமர் சூரர் உட்க.....

சூதம் அமர் சூரர் எனக் கொண்டு மாரமாய் நின்ற சூரபதுமர் என்றும்
பொருள் கொள்ளலாம்.

462

திருவருணை

தனனா தனனா தனனா தனனா

தனனா தனனா

தனதான

சிவமா துடனே அநுபோ கமதாய்

சிவஞா அமுதே

பசியாறித்

திகழ்வோ டிருவோ ரொருரு பமதாய்

திசைலோ கமெலா

மனுபோகி

இவனே யெனமா லயனோ டமரோ

ரிளையோ னெனவே

மறையோத

இறையோ னிடமாய் விளையா டுகவே

யியல்வே லுடன்மா

அருள்வாயே

தவலோ கமெலா முறையோ வெனவே

தழல்வேல் கொடுபோ

யசுராரைத்

தலைதூள் படஏழ் கடல்தூள் படமா

தவம்வாழ் வுறவே

விடுவோனே

கவர்பூ வடிவாள் குறமா துடன்மால்

கடனா மெனவே

அணைமார்பா

கடையேன் மிடிதுள் படநோய் விடவே

கனல்மால் வரைசேர்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

சிவ மாதுடனே அநுபோகம் அதாய்

சிவ ஞான அமுதே பசி ஆறி

திகழ்வோடு இருவோரும் ஒரு ரூபமதாய்

திசை லோகம் எ(ல்)லாம் அனுபோகி

இவனே என மால் அயனோடு அமரோர்
இளையோன் எனவே மறை ஓத

இறையோன் இடமாய் விளையாடுகவே
இயல் வேலுடன் மா அருள்வாயே

தவ லோகம் எ(ல்)லாம் முறையோ எனவே
தழல் வேல் கொடு போய் அசுராரை

தலை தூள் பட ஏழ் கடல் தூள் பட மா
தவம் வாழ்வு உறவே விடுவோனே

கவர் பூ வடிவாள் குற மாதுடன் மால்
கடனாம் எனவே அணை மார்பா

கடையேன் மிடி தூள் பட நோய் விடவே
கனல் மால் வரை சேர் பெருமானே.

பத உரை

சிவ மாதுடனே = சிவம் என்கின்ற தலைவியுடன்.
அநுபோகம் அதாய் = இன்ப நுகர்ச்சி கொண்டவனாய். சிவ
ஞான அமுதே = சிவ ஞானம் என்கின்ற அமுதத்தை (உண்டு).
பசி ஆறி = (அதனால்) பசி நீங்கி.

திகழ்வோடு = விளக்கத்துடன். இருவோரும் = நானும்
தலைவியும். ஒரு ரூபமதாய் = ஒரு வடிவத்துடன்.
திசை லோகம் எலாம் = (எட்டுத்) திசையில் உள்ளவர்களும்,
உலகினர் யாவரும். அநுபோகி = சுகானுபவம் உடையவன்.

இவனே என = இவன் ஒருவனே என்று (வியக்கும்படி). அயன்
மாலொடு = திருமால், பிரமன். அமரோர் = தேவர்கள்
(யாவரும்). இளையோன் எனவே = இவன் இளையோன் என்று
வியந்து கூற. மறை ஓத = வேதமும் அங்ஙனமே எடுத்துக்
கூற.

இறையோன் இடமாய் = சிவபெருமானுடைய பக்கத்தில்
விளையாடுகவே = (உன்னைப் போல) நானும் விளையாட.
இயல் = (எனக்கு) உழவலன்புடன். வேலுடன் = வேலையும்.
மா = குதிரையாகிய மயிலையும். அருள்வாயே = தந்து
அருளுக.

தவ லோகம் எலாம் = மிகவும் லோகங்கள் எல்லாம். முறையோ
எனவே = முறையோ என்று ஒலமிட. தழல் வேல் கொடு
போய் = நெருப்பு வீசும் வேலுடன் சென்று. அசுராரை =
அசுரர்களின்.

தலை தூள்பட = தலைகள் தூள்பட. ஏழ் கடல் தூள்பட = ஏழு
கடல்களும் தூள்பட. மா = சிறந்த. தவம் = தவத்தினர்.
வாழ்வுறவே = வாழ்வுறுமாறு. விடுவோனே = (அந்த வேலைச்)
செலுத்தியவனே.

கவர் பூ வடிவாள் = வாழைப் பூ நிறத்தினளான. குற மாதுடன் =
குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியின் மீது. மால் = ஆசை
கொள்ளுவது. கடனாம் எனவே = நமக்குக் கடனாகும் என்றே.
அணை மார்பா = அவளை அணைந்த மார்பனே.

கடையேன் = கடைப் பட்டவனாகிய என்னுடைய. மிடி =

வறுமை. தூள் பட = தூள் பட்டு ஒழியவும். நோய் விடவே = நோய் தொலையவும். கனல் மால் வரை சேர் = நெருப்புப் பெரு மாலயாகிய அண்ணாமலையில் பொருந்தி வீற்றிருக்கும் பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

சிவம் என்ற தலைவியுடன் இன்ப நுகர்ச்சி கொண்டவனாய், சிவ ஞானம் என்ற அமுதத்தைப் பருகிப், பசி நீங்கி, நானும் இத்தலைவியும் ஒரே ரூபமாக இருப்பவர்கள் என்று அனைவரும் வியக்கும்படி, திருமால், பிரமன், அமரர் யாவரும் இவன் இளையோன் என்று கூற, சிவபெருமான் பக்கத்தில் உன்னைப் போல் நானும் விளையாட, எனக்கு வேலும் மயிலும் தந்து அருளுக.

நெருப்பு வீசும் வேலுடன் சென்று, அசுரர்கள் தலைகள் தூள்பட, ஏழு கடல்களும் தூள் பட, தவத்தினர் நல் வாழ்வு வாழ்வுற, வேலைச் செலுத்தியவனே. வள்ளியின் மீது ஆசை கொள்வது தன் கடமை என்று கொண்டு அவளை அனைத்த மார்பனே. என்னுடைய வறுமை, நோய் அனைத்தும் ஒழிய, நெருப்பு மலையாகிய அண்ணாமலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. எனக்கு வேலுடன் மயிலும் தருவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சிவ மாதுடனே அநுபோகமதாய்...

(சிவசுட ரதனைப் பாவை மணமென மருவிக் கோல...)...திருப்புகழ் (திருநிலமரு).

(சிவஞான புண்டரிக மலர்மாது டன்கலவி

சிவபோக மன்பருக அறியாமல்)...திருப்புகழ் (சிவஞானபுண்டரி).

சிவம் என்னும் சொல்லுக்கு பொருள் மங்களம். எது நல்னே வடிவெடுத்தியெருக்கிறதோ அது சிவம். எவன் நலனே செய்கிறானோ அவன் சங்கரன் - சித்பவானந்தர்

ஆ. சிவஞானமுதே பசியாறி....

(குகனெ குருபர னேயென நெஞ்சிற்

புகழ் அருள்கொடு நாவினி லின்பக்

குமுளி சிவவமு தூறுக வந்திப் பசியாறி)...திருப்புகழ் (குகனெகுருபர).

இ. இருவவோ ரொரு ரூப மதாய்....

(இருவரு முருகிக் காய நிலையென மருவித் தேவ

ரிளையவ னெனவித் தார மருள்வாயே)...திருப்புகழ் (திருநிலமரு).

ஈ. வேலுடன் மா அருள்வாயே...

(வேல்மயில் கொடுத்து வேதமு மொருத்த னாமென சிந்தைகூராய்).

.. திருப்புகழ் (வெடித்தவார்).

உ. கவர்பூ வடிவாள் குறமாதுடன் மால்....

மனம் மொழி மெய்களால் தன்னையே நினைந்து தவப்பணி பூண்டிருந்த வள்ளியைப்
புரத்தல் தணிகை நாயகருக்குக் கடமையான செயலாக நிகழ்ந்தது.

(இடக்கடக் குமெய்ப் பொருட் டிருப்புகழ்க் குயிர்ப்பளித்

தெழிறறினைக் கிரிப்<றத் துறைவேலா)...திருப்புகழ் (கடற்செகத்).

(கானக் கொச்சைச் சொற்குற விக்குக் கடவோனே)...திருப்புகழ் (வானப்புக்கு).

தலைப்புச் சொற்கள்

சிவமாது சிவ ஞானம் தத்துவம் வேதம் வேல் மயில் அருள் அசுரர் வள்ளி தமிழன்
பிணி மிடி அருணை

463

திருவருணை

தனதன தனனாத் தனதன தனனத்
தனதன தனனாத் தனதன தனனத்
தனதன தனனாத் தனதன தனனத் தனதான

செயசெய அருணாத் திரிசிவ யநமச்	
செயசெய அருணாத் திரிமசி வயநச்	
செயசெய அருணாத் திரிநம சிவயத்	திருமூலா
செயசெய அருணாத் திரியந மசிவச்	
செயசெய அருணாத் திரிவய நமசிச்	
செயசெய அருணாத் திரிசிவ யநமஸ்த்	தெனமாறி
செயசெய அருணாத் திரிதனின் விழிவைத்	
தரகர சரணாத் திரியென உருகிச்	
செயசெய குருபாக் கியமென மருவிச்	சுடர்தானைச்
சிவசிவ சரணாத் திரிசெய செயெனச்	
சரண்மிசை தொழுதேத் தியசுவை பெருகத்	
திருவடி சிவவாக் கியகட லமுதைக்	குடியேனோ
செயசெய சரணாத் திரியென முநிவர்க்	
கணமிது வினைகாத் திடுமென மருவச்	
செடமுடி மலைபோற் றவுணர்க ளவியச்	சுடும்வேலா
திருமுடி யடிபார்த் திடுமென இருவர்க்	
கடிதலை தெரியாப் படிநிண அருணச்	
சிவசுடர் சிகிநாட் டவனிரு செவியிற்	புகல்வோனே
செயசெய சரணாத் திரியெனு மடியெற்	
கிருவினை பொடியாக் கியசுடர் வெளியிற்	
றிருநட மிதுபார்த் திடுமென மகிழ்பொற்	குருநாதா
திகழ்கிளி மொழிபாற் சுவையித ழமுதக்	
குறமகள் முலைமேற் புதுமண மருவிச்	
சிவகிரி அருணாத் திரிதல மகிழ்பொற்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

செயசெய அருணாத்திரி சிவய நம

செயசெய அருணாத்திரி மசிவயந

செயசெய அருணாத்திரி நமசிவய திருமூலா

செயசெய அருணாத்திரி யநமசிவ

செயசெய அருணாத்திரி வயநமசி

செயசெய அருணாத் திரி சிவய நமஸ்த்து என மாறி

செயசெய அருணாத் திரி தனின் விழி வைத்து

அர கர சரணாத்திரி என உருகி

செயசெய குரு பாக்கியம் என மருவி சுடர் தாளை

சிவசிவ சரணாத்திரி செயசெய என

சரண் மிசை தொழுது ஏத்திய சுவை பெருக

திருவடி சிவ வாக்கிய கடல் அமுதை குடியேனோ

செயசெய சரணாத் திரி என முநிவர்

கணம் இது வினை காத்திடும் என மருவ

செட முடி மலை போற்று அவுணர்கள் அவிய சுடும் வேலா

திரு முடி அடி பார்த்திடும் என இருவர்க்கு

அடி தலை தெரியாப்படி நிண அருண

சிவ சுடர் சிகி நாட்டவன் இரு செவியில் புகல்வோனே

செயசெய சரணாத் திரி எனும் அடியெற்கு

இரு வினை பொடியாக்கிய சுடர் வெளியில்

திரு நடம் இது பார்த்திடும் என மகிழ் பொன் குரு நாதா

திகழ் கிளி மொழி பால் சுவை இதழ் அமுத

குற மகள் முலை மேல் புது மணம் மருவி

சிவகிரி அருணாத்திரி தலம் மகிழ் பொன் பெருமானே.

பத உரை

செயசெய அருணாத்திரி = செயசெய அருணாசலா. சிவயநம = சிவய நம. செயசெய அருணாத்திரி மசிவயந = செயசெய அருணாசலா மசிவயந. செயசெய அருணாத்திரி நமசிவய = செயசெய அருணாசலா நமசிவய. திரு = அழகிய. மூலா = மூலப் பொருளே.

செயசெய அருணாத்திரிய நமசிவ = செயசெய அருணாசலா யநமசிவ. செயசெய அருணாத்திரிய நமசி = செயசெய அருணாசலா வயநமசி. செயசெய அருணாத் திரிசிவ யநமஸ்த்து = செயசெய அருணாசலா சிவய நமஸ்த்து. என மாறி = என்று மாறிச் செபித்து.

செயசெய அருணாத்திரி தனில் = செயசெய என்று கூறி அருணாசலத்தில். விழி வைத்து = கண்ணை வைத்து. அரகர சரணா திரி = அர கர திருவடி மலையே (சிவ மலையே). என உருகி = என்று கூறித் தியானித்து. செயசெய குரு பாக்கியம் = செய செய என்னும் இந்த மந்திரம் எங்கள் குரு தந்த பாக்கியம். என மருவி = என்று என் உள்ளம் பொருந்தி. சுடர் தாளை = ஒளி வீசும் திருவடியை.

சிவசிவ சரணாத் திரி = செயசெய திருவடி மலையே. செய செய என = செயசெய எனப் புகழ்ந்து. சரண் மிசை = திருவடியின் மீது வீழ்ந்து. தொழுது ஏத்திய = தொழுது போற்றிய. சுவை பெருக = இன்பம் பெருக. திருவடி = அந்தத் திருவடியின் (ஆண்டவனது). சிவவாக்கிய கடல் அமுதத்தை = சிவ மந்திரத்தால் பெறுகின்ற கடல் அமுதம் போல் இனிய. குடியேனோ = பருகி மகிழேனோ?

செயசெய சரணாத் திரி என = செயசெய திருவடி மலையே என்று கூறும். முநிவர்க் கணம் = முனிவர்கள் கூட்டங்கள். இது வினை காத்திடும் என மருவி = வினையினின்றும் நம்மைக் காத்திடும். என மருவ = என்று கூடிப் பொருந்தி. செடம் முடி மலை போல் = தங்கள் உடலையும் முடியையும். மலை போற்றும் = கிரௌஞ்சம், எழு கிரி என்னும் மலைகள் காப்பாற்ற நின்ற. அவுணர்கள் = அவுணர்கள். அவிய = மடிந்து விழ. சுடும் வேலா = சுட்டெரித்த வேலாயுதனே.

திரு முடி அடி பார்த்திடும் என = திருமுடியையும் திருவடியையும் கண்டு பிடியுங்கள் எனக் கூறி. இருவர்க்கு = திருமால், பிரமன் ஆகிய இருவருக்கும். அடி தலை தெரியாப்படி = அடியும் முடியும் தெரியாத வண்ணம். நிண = நின்ற. அருணச் சிவ சுடர் = செந்நிறச் சிவ சுடராகிய. சிகி நாட்டவன் = நெருப்புக் கண்ணை உடைய சிவபெருமானுடைய. இரு செவியில் = இரண்டு காதுகளிலும். புகல்வோனே = உபதேசம் செய்தவனே.

செயசெய சரணாத்திரி எனும் = செயசெய திருவடி மலையே (சிவமலையே) எனத் துதிக்கின்ற. அடியெற்கு = அடியேனுக்கு. இருவினை பொடியாக்கிய = (எனது) இரு வினைகளையும் பொடியாக்கிய. சுடர் வெளியில் = ஒளி வெளியில். திரு நடம் இது பார்த்திடும் என = திருநடம் இதோ பார்ப்பாயாக எனக் கூறி. மகிழ் = மகிழ்ந்திடும். பொன் குரு நாதா = அழகிய குரு நாதரே.

திகழ் கிளி மொழி = விளங்கும் கிளி மொழி போலவும். பால் சுவை = பாலின் சுவை போலவும். இதழ் அமுத = வாயிதழின் ஊறல் அமுதம் போலவும் அமைந்த. குற மகள் முலை மேல் = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியின் கொங்கையில் மீது உள்ள. புது மணம்

மருவி = புது மணத்தை அனுபவித்து. சிவ கிரி அருணாத் திரி
தலம் = சிவ மலையாகிய
அருணாசலத் தலத்தில். மகிழ் = மகிழ்கின்ற. பொன் பெருமானே =
அழகிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

செய செய அருணாசலா, சிவயநம, மசிவயந, நமசிவய, அழகிய மூலப் பொருளே,
யநமசிவ, வயநமசி, சிவய நமஸ்த்து என்று மாறி மாறிச் செபித்து,
செயசெய என்று கூறி அருணாசலத்தில் மனக்கண்ணை வைத்து, ஹர ஹர திருவடி
மலையே (சிவமலையே) என்று தியானித்து, உள்ளம் உருகி, இந்த மந்திரம்
எங்கள் குரு தந்த பாக்கியம் எனக் கொண்டு, உன் ஒளி வீசும்
திருவடியைத் தொழுது போற்றிய இன்பம் பெருக, சிவ மந்திரத்தால் பெருகும்
அமுதக் கடலை நான் பருகி மகிழ்வேனோ?

செயசெய திருவடி மலையே என்று சொன்னால் வினைகள் நீங்கும் என்று
முனிவர்கள் கூடிப் பொருந்த, அசுரர்கள் மடிந்து விழ அவர்களைச் சுட்டெரித்த
வேலாயுதனே. திருமுடியையும், திருவடியையும் திருமாலும் பிரமனும்
காணாதபடி நின்ற சிவனுக்கு உபதேசம் செய்த குரு நாதா. கிளி போன்ற மொழியைப்
பேசும் குற மகள் வள்ளியின் கொங்கையின் புது மணத்தை அனுபவித்துச்
சிவமலையாகிய அருணாசல தலத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.
நான் சிவமாக்கிய கடலமுதத்தைக் குடிப்பேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சிவயநம என்னும் பஞ்சாக்கர மாறுதல்கள் கவனிக்கத் தக்கவை.

(நகார மகார சிகார நடுவாய்
வகாரம் இரண்டும் வளியுடன் கூடி
ஒகார முதற்கொண் டொருக்கால் உரைக்க
மகார முதல்வன் மனத்தகத் தானே)..திருமந்திரம் 953.
வளி = சீவனாகிய, ய, மகார முதல்வன் (நாதத்துக்குத் தலைவனான சிவன்).

நகாரத்தை முதலாக வைத்துக் கூறுவது வேத முறை.

சிகாரத்தை முதலாக வைத்துக் கூறுவது ஆகம முறை.

(சிவாயவெ னுநாமமொ ருகாலுநி னையாததி

மிராகரனை வாவென் றருள்வாயே)... ..திருப்புகழ் (அவாமருவினா).

(புயப்பணி கடப்பந் தொடைச்சி கரமுற்றின்

புகழ்ச்சிய முதத்திண் புலவோனே).....திருப்புகழ் (கரிக்குழல்விரி).

ஆ. செயசெய சரணாத்திரி யென முநிவர்க் கணமிது.....

சரண அத்திரி = திருவடி மலை என்று பொருள்படும்.

இ. அரகர சரணாத்திரி என உருகி....

இந்த இடத்திலும், திருவடி சிவவாக்கிய கடல் அமுதை என்ற இடத்திலும் திருவடி என்னும் சொற்றொடர் சிவனைக் குறிக்கும்.

464

திருவருணை

தனதன தந்தனந் தானதத்த தந்த
தனதன தந்தனந் தானதத்த தந்த
தனதன தந்தனந் தானதத்த தந்த தனதனத் தனதான

தமரகு ரங்களுங் காரிருட்பி ழம்பு

மெழுகிய அங்கமும் பார்வையிற்கொ ளுந்து

தழலுமிழ் கண்களுங் காளமொத்த கொம்பு முளகதக் கடாமேல்

தனிவரு மந்தகன் பாசம்விட்டெ றிந்து

அடவரு மென்றுசிந் தாகுலத்தி ருந்து

தமரழ் மைந்தருஞ் சோகமுற்றி ரங்க

மரணபக் குவமாநாள்

கமலமு கங்களுங் கோமளத்தி லங்கு

நகையுநெ டுங்கணுங் காதினிற்று லங்கு

கனககு தம்பையுந் தோடும்வஜ்ர அங்க

தமுமடற் சுடர்வேலுங்

கடிதுல கெங்கணுந் தாடியிட்டு வந்த

மயிலுமி லங்கலங் கார்பொற்ச தங்கை

கழலொலி தண்டையங் காலுமொக்க வந்து

வரமெனக் கருள்கூர்வாய்

இமகிரி வந்தபொன் பாவைபச்சை வஞ்சி

அகிலத லம்பெறும் புவைசத்தி யம்பை

யிளமுலை யின்செழும் பாலகுடித்தி லங்கு

மியல்நிமிர்த் திடுவோனே

இறைவரி றைஞ்சநின் றாகமப்ர சங்க

முரைசெய் திடும்ப்ரசண் டாவிசித்து நின்ற

ரணமுக துங்கவெஞ் சூருடற்பி ளந்த

அயிலுடைக் கதிர்வேலா

அமணர டங்கலுங் கூடலிற்றி ரண்டு

கழுவினு தைந்துதைந் தேறவிட்டு நின்ற

அபிநவ துங்ககங் காநதிக்கு மைந்த

அடியவர்க் கெளியோனே

அமரர்வ ணங்குகந் தாகுறத்தி கொங்கை

தனில்முழு குங்கடம் பாமிகுத்த செஞ்சொ
லருணைநெ டுந்தடங் கோபுரத்த மர்ந்த அறுமுகப் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தமரம் குரங்களும் கார் இருள் பிழம்பு
மெழுகிய அங்கமும் பார்வையில் கொளுந்து
தழல் உமிழ் கண்களும் காளம் ஒத்த கொம்பும் உ(ள்)ள கதம் கடமா மேல்
தனி வரும் அந்தகன் பாசம் விட்டு எறிந்து
அட வரும் என்று சிந்தாகுலத்து இருந்து
தமர் அழ மைந்தரும் சோகம் உற்று இரங்க மரண பக்குவம் ஆ நாள்
கமல முகங்களும் கோமளத்து இலங்கு
நகையு(ம்) நெடும் க(ண்)ணும் காதினில் உற்று உலங்கு
கனக குதம்பையும் தோடும் வஜ்ர அங்கதமும் அடர் சுடர் வேலும்
கடிது உலகு எங்கணும் தாடி இட்டு வந்த
மயிலும் இலங்கு அலங்கார பொன் சதங்கை
கழல் ஒலி தண்டையம் காலும் ஒக்க வந்து வரம் எனக்கு அருள் கூர்வாய்
இமகிரி வந்த பொன் பாவை பச்சை வஞ்சி
அகில தலம் பெறும் பூவை சத்தி அம்பை
இள முலையின்செழும் பால் குடித்து இலங்கும் இயல் நிமிர்ந்திடுவோனே
இறைவர் இறைஞ்ச நின்று ஆகம ப்ரசங்கம்
உரை செய்திடும் ப்ரசண்டா விசித்து நின்ற
ரண முக துங்க வெம் தூர் உடல்பிளந்த அயில் உடை கதிர்வேலா
அமணர் அடங்கலும் கூடலில் திரண்டு
கழுவில் உதைந்து உதைந்து ஏற விட்டு நின்ற
அபிநவ துங்க கங்கா நதிக்கு மைந்த அடியவர்க்கு எளியோனே

அமரர் வணங்கு(ம்) கந்தா குறத்தி கொங்கை
தனில் முழுகும் கடம்பா மிகுத்த செம் சொல்
அருணை நெடும் தடம் கோபுரத்து அமர்ந்த அறுமுகப் பெருமானே.

பத உரை

தமர = ஒலி செய்கின்ற. குரங்களும் = (கால்) குளம்புகளும். கார்
இருள் பிழம்பு = கரிய நிறமுடைய இருளின் திரட்சி. மெழுகிய =
பூசுவது போன்ற. அங்கமும் = உடலும். பார்வையில் = பார்க்கும்
பார்வையில். கொளுந்து தழல் உமிழும் = எரிகின்ற நெருப்பைக்
கக்கும். கண்களும் = கண்களும். காளம் ஒத்த கொம்பும் = ஊது
கொம்பு போன்ற நீண்ட கொம்புகளும். உள = உள்ள. கதம் =
கோபத்தை உடைய. கடமா மேல் = மத யானையைப் போன்ற
எருமையின் மீது.

தனி வரும் அந்தகன் = ஒப்பற்ற நிலையில் வரும் நமன். பாசம்
விட்டு எறிந்து = பாசக் கயிற்றை வீசி எறிந்து. அட வரும் என்று
= கொல்ல வருவான் என்னும். சிந்தாகுலத்து இருந்து = மனக்
கவலையால் இருந்து. தமர் அழ = சுற்றத்தார்கள் அழவும்.
மைந்தரும் சோகம் உற்று இரங்க = மக்களும் கவலை உற்று
வருந்த. மரண பக்குவம் = மரணம் குறுகி. ஆம் நாள் = கூடும்
நாளில்.

கமல முகங்களும் = தாமரை போன்ற திருமுகங்களும்.
கோமளத்து இலங்கு = அழகுடன் விளங்குகின்ற. நகையும் =
புன்சிரிப்பும். நெடுங் கண்ணும் = நீண்ட கண்களும். காதினில்
உற்று உலங்கு = காதில் விளங்கும். கனக குதம்பையும் =

பொன்னாலாகிய காதணியும். தோடும் = தோடும். வஜ்ர
அங்கதமும் = வைர இரத்தினத்தால் ஆகிய தோள்
அணியாகிய வாகுவலயமும். அடல் சுடர் வேலும் = வெற்றி
பொருந்திய ஒளி வீசும் வேலாயுதமும்.

கடிது உலகு எங்கணும் = விரைவாக உலக முழுமையும்.
தாடியிட்டு வந்த = பயணம் போய் வந்த. மயிலும் = மயிலும்.
இலங்கு அலங்கார = விளங்கும் அலங்காரமாய் உள்ள. பொன்
சதங்கை = பொன்னாலான சதங்கை. கழல் = வீரக் கழல்கள். ஒலி
தண்டையம் = ஒலிக்கும் தண்டைகள் (அணிந்துள்ள). காலும் =
திருவடிகளும். ஒக்க வந்து = இவை யாவும் ஒன்று படக் கூடி வர.
வரம் எனக்கு அருள் கூர்வாய் = வரத்தை எனக்கு அருள்
புரிவாயாக.

இமகிரி வந்த பொன் பாவை = இமகிரியின் அரசன் பயந்த அழகிய
பதுமையாகிய பார்வதி. பச்சை வஞ்சி = பச்சை நிறம் கொண்ட
பூவை. அகில தலம் பெறும் பூவை = அண்டங்களை எல்லாம்
பெற்ற பூவை. சத்தி அம்பை = சத்தி அம்பை எனப்படும்
உமையின். இள முலையின் செழும் பால் = கொங்கைளிலிருந்து
செழுமையான பாவை. குடித்து இலங்கும் = குடித்து விளங்குகின்ற.
இயல் நிமிர்திடுவேனே = (பாண்டியனுக்கு இயற்கையாக அமைந்த)
கூனை (சம்பந்தராக வந்து) நிமிர்த்தியவனே.

இறைவர் இறைஞ்சு = சிவபெருமான் வணங்கிக் கேட்க. நின்று =
அவர் முன் நின்று. ஆகம பச்சரங்க உரை செய் = ஆகம ஞான
உபதேசம் செய்த. ப்ரசண்டா = வீரனே. விசித்து நின்ற =
பேரணிகளை இறுகக் கட்டி. ரணமுக துங்க = போர் முனைக்கு
எழுந்த. வெம் = கொடிய. சூர் உடல் பிளந்த = சூரனுடைய

உடலைப் பிளந்த. அயில் உடை கதிர் வேலா = வேலாயுதத்தை
உடைய ஒளி வீசும் வேலனே.

அமணர் அடங்கலும் = சமணர்கள் அனைவரும். கூடலில்
திரண்டு = மதுரையில் கூட்டமாக. கழுவில் உதைந்து உதைந்து
ஏற = காலூன்றி கழுவில் ஏறும்படி. விட்டு நின்ற = விட்டு நின்ற.
அபிநவ = புதுமைப் பிரானே. துங்க கங்கா நதிக்கு மைந்த =
பரிசுத்தமான கங்கை நதிக்கு மகனே. அடியவர்க்கு எளியோனே =
அடியவர்களுக்கு எளிமையானவனே.

அமரர் வணங்கும் கந்தா = தேவர்கள் தொழும் கந்தனே. குறத்தி
கொங்கை தனில் முழுகும் கடம்பா = குறப் பெண்ணாகிய
வள்ளியின் கொங்கைகளில் முழுகிய கடம்பனே. மிகுத்த செம்
சொல் = மிகவும் வல்ல புகழ் விளங்கும். அருணை நெடும் தடம் =
திருவண்ணாமலையின் பெரிய. கோபுரத்து அமர்ந்த = கோபுரத்தில்
வீற்றிருக்கும். அறுமுகப் பெருமானே = ஆறு முகப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

கரிய நிற உடலும், கொடுமையும் நிறைந்த நமன் எருமை மீது வந்து, பாசக் கயிற்றை
வீசி, என்னைக் கொண்டு போக வரும் மரண சமயத்தில், சுற்றம் அழி, மக்கள் வருந்த,
உனது திருமுகங்கள் விளங்க, அணி கலன்களோடு, வேலாயுதமும், மயிலும்
ஒன்றுபடக் கூடி வரும் வரத்தை எனக்குத் தந்தருளுக.

இமவான் பெண்ணாகிய பார்வதி, சத்தி, அம்பை என்ற உமா தேவியினுடைய முலைப்
பாலை உண்டு, பாண்டியனின் கூனை நிமிர்த்திய சிவ பெருமான் வணங்கிக் கேட்க,
அவருக்கு ஆகம உபதேசம் செய்த வீரனே. தூரனுடைய உடலைப் பிளந்த ஒளி
வேலனே. சமணர்களைக் கழுவில் ஏற்றிய புதுமைப் பிரானே. கங்கையின் மைந்தனே.
தேவர்கள் வணங்கும் கந்தனே அடியார்க்கு எளிமையானவனே. குறப் பெண்
வள்ளியின் கொங்கைகளைத் தழுவும் கடம்பனே. அருணை கோபுரத்தில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே. என் எதிர் தோன்ற வரம் அளிக்க வேண்டுகிறேன்

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கதக் கடமா மேல்....

(தந்தைகாண் தண் கடமா முகத்தினாற்குத்

தாதை காண் தாழ்ந்து அடியே வணங்குவார்க்குச் சிந்தைதான்)...திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 6.65.9.

ஆ. செம் சொல் அருணை....

சொல் = புகழ்.

(இன்சொலால் ஈத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலால் தான்கண் டனைத்திவ் வுலகு)...திருக்குறள் 387.

சமணர்கள் கழுவேறிய வரலாறு

கூன் பாண்டியன் என்ற பாண்டிய மன்னன் வெப்பு நோயால் வருந்தி இருந்த சமயம். அதை போக்க சமணர்களால் இயலாமல் போக மன்னனின் உதவியாளர்கள் சம்பந்தரைநாடினர். அதை எதிர்த்த சமணர்கள் சம்பந்தரை போட்டிக்கு அழைக்க, தர்க வாதத்திலும் அனல் வாதத்திலும் தோற்று போக புனல் வாத்தத்திற்கு அழைத்தனர்.

அதன் படி இருதிறத்தாரும் தத்தம் சமய உண்மைகள் எழுதிய ஏட்டினை ஆற்றில் இடும்போது எவருடைய ஏடு எதிரேறிச் செல்கின்றதோ அவர்கள் சமயமே மெய்ச்சமயம் எனக் கொள்ளலாம் என்றனர். அப்பொழுது அமைச்சர் குலச்சிறையார் இதிலும் தோற்றவர்களுக்கு ஏற்படும் இழப்பு யாது எனக் கேட்டார். சமணர்கள் இவ்வாதிஸ் தோல்வியுற்றோமானால் எங்களை இவ் வேந்தன் கழுவேற்றி முறை செய்யலாம் என்றனர். மன்னனும் உடன் பட்டான்.

ஞானசம்பந்தரும் சமண முனிவர்களும் வைகையாற்றின் கரையை அடைந்தனர் முதலில் சமணர்கள் தங்கள் சமய உண்மை யாக கூறும் 'அஸ்தி நாஸ்தி' என்ற வசனத்தை எழுதி ஆற்றிலிட்டனர். அம்மொழி ஆற்று நீரோட்டத்தை எதிர்க்கும் ஆற்றலின்றி நீர் ஓடும் நெறியிலேயே விரைந்தோடிற்று. அதனைக் கண்ட சமணர்கள் நீவிரும் உமது சமய உண்மையை எழுதி நீரில் இடுக எனக்கூறினர். ஞான சம்பந்தர், திருப்பாகரம் எனப்படும் 'வாழ்க அந்தணர்' என்னும் திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்து, அதனை ஏட்டில் எழுதச் செய்து அவ் ஏட்டை ஆற்றில் இட்டருளினார். ஏடு வைகை ஆற்று வெள்ளத்தைக் கிழித்து எதிர் ஏறிச் சென்றது. அத்திருப்பதிகப் பாடலில் 'வேந்தனும் ஓங்குக' என ஞான சம்பந்தர் அருளிச் செய்ததால் பாண்டியன் கூன் நிமிர்ந்து நின்றசீர் நெடு மாறன் ஆயினான். அனைவரும் கண்டு அதிசயித்து மகிழ்ந்தனர்.

சமணர்கள் தாங்கள் செய்த சபதத்தின்படிக் கழுவேறினர்.

465

திருவருணை

தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
தனதனத் தானனத் தனதான

பரியகைப் பாசம்விட் டெறியுமக் காலனுட்
பயனுயிர்ப் போயகப் படமோகப்
படியிலுற் றாரெனப் பலர்கள்பற் றாவடற்
படரெரிக் கூடுவிட் டலைநீரிற்
பிரியுமிப் பாதகப் பிறவியுற் றேமிகப்
பிணிகளுக் கேயிளைத் துழல்நாயேன்
பிழைபொறுத் தாயெனப் பழுதறுத் தாளெனப்
பிரியமுற் றோதிடப் பெறுவேனோ
கரியமெய்க் கோலமுற் றரியினற் றாமரைக்
கமைவயற் றாசையக் கழலோர்முன்
கலைவகுத் தோதிவெற் பதுதொளைத் தோனியற்
கடவுள்செச் சேவல்கைக் கொடியோனென்
றரியநற் பாடலைத் தெரியுமுற் றோர்கிளைக்
கருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
அடவியிற் றோகைபொற் றடமுலை காசையற்
றயருமச் சேவகப் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பரிய கை பாசம் விட்டு எறியும் அ காலனுள்
பயன் உயிர் போய் அகப்பட மோகம்

படியில் உற்றார் என பலர்கள் பற்றா அடல்
படர் எரி கூடு விட்டு அலை நீரில்

பிரியும் இப்பாதக பிறவி உற்றே மிக
பிணிகளுக்கே இளைத்து உழல் நாயேன்

பிழை பொறுத்தாய் என பழுது அறுத்து தாள் என

பிரியம் உற்று ஓதிட பெறுவேனோ

கரிய மெய் கோலம் உற்ற அரியின் தாமரைக்கு
அமைவ பற்று ஆசை அ கழலோர் முன்

கலை வகுத்து ஓதி வெற்பு அது தொளைத்தோன் இயல்
கடவுள் செச்சேவல் கை கொடியோன் என்று

அரிய நல் பாடலை தெரியும் உற்றோர் கிளைக்கு
அருணையில் கோபுரத்து உறைவோனே

அடவியில் தோகை பொன் தட முலைக்கு ஆசை உற்று
அயரும் அ சேவக பெருமானே.

பத உரை

பரிய = பருத்தான. பாசம் விட்டு எரியும் = பாசக் கயிற்றை
விட்டு வீசும். அக்காலனுள் = அந்தக் காலனிடத்தே. பயன் உயிர்
போய் = பயன் தரும் இந்த உயிர் போய். அகப்பட = அகப்பட்டுக்
கொள்ள. மோகம் = ஆசை வைத்து.

படியில் = பூமியில். உற்றார் என = சுற்றத்தார் எனப்படும்.
பலர்கள் = பலரும். பற்றா = என் உடலைப் பற்றி. அடல் படர் =
பலமாகப் படர்ந்து எரியும். எரிக்கு = நெருப்பில். கூடு விட்டு =
இந்த உடலைப் போட்டு விட்டு. அலை நீரில் = அலை வீசும் நீரில்
குளித்து.

பிரியும் = பிரிந்து போகின்ற. இப்பாதகப் பிறவி உற்று = இந்தப்
பாபத்துக்கு இடந்தருகின்ற பிறவியை அடைந்து. மிகப்
பிணிகளுக்கே = மிக்க நோய்களால். இளைத்து = இளைத்து. உழல்
நாயேன் = திரிகின்ற அடியேனுடைய.

பிழை பொறுத்தாய் என = பிழைகளைப் பொறுத்தவனே என்றும்.
பழுது அறுத்து = என் குற்றங்களைக் களைந்து. ஆள் என =
ஆண்டருள் என்றும். பிரியம் உற்று = அன்பு கொண்டு. ஓதிடப்
பெறுவேனோ = ஓதிப் புகழும் பாக்கியத்தைப் பெறுவேனோ?

கரிய மெய்க் கோலம் உற்ற அரியின் = கரு நிறம் கொண்ட
திருமாலின். நல் தாமரைக்கு அமைவ = நல்ல தாமரைக்கு
ஒப்பான கண்ணையே. பற்று ஆசை = (மலராகக் கொள்வதற்கு)
ஆசை கொண்ட. அக்கழலோர் முன் = அந்தத் திருவடியை உடைய
சிவ பெருமான் முன்.

கலை வகுத்து = கலை நூல் கருத்தை எடுத்து. ஓதி = (தேவாரப்
பாக்களாக) ஓதியவன். வெற்பு அது தொளைத்தோன் = கிரவுஞ்ச
மலையைத் தொளை செய்தவன். இயல் கடவுள் = தகுதி வாய்ந்த
கடவுள். செச் சேவல் கைக்கொடியோன் = சிவந்த சேவல்
கொடியைக் கையில் கொண்டவன். என்று = என்று.

அரிய நல் பாடலை = அருமையான நல்ல பாடல்களை. தெரியும்
உற்றோர் = தெரிந்து கூறி அடைவோர். கிளைக்கு = கூட்டத்துக்கு
(அருள் புரிய). அருணையில் = திருவண்ணாமலையில். கோபுரத்து
உறைவோனே = (வட) கோபுரத்து உறைவோனே.

அடவியில் = காட்டில் (வாழும்). தோகை = மயில் போன்ற
வள்ளியின். பொன் = அழகிய. தட முலைக்கு = பெரிய கொங்கை
மீது. ஆசை உற்று = ஆசை பூண்டு. அயரும் = தளர்ச்சி கொண்ட.
சேவகப் பெருமானே = வலிமை வாய்ந்த பெருமானே.

சுருக்க உரை

பெரிய பாசக் கயிற்றை விட்டு வீசும் அந்தக் காலனிடத்து உயிர் போன பின், உறவினர் நெருப்பில் உடலை வைத்து, நீரில் குளித்துப் பிரிந்து போகும் இந்தப் பாபத்துக்கு இடமான பிறவியை அடைந்து, நோயால் வருந்தித் திரிகின்ற அடியேனுடைய பிழை பொறுத்தவனே என்றும், என் குற்றங்களைக் களைந்து என்னை ஆண்டு கொள்வாய் என்றும் கூறி, அன்புடன் உன்னை ஓதிப் புகழும் பாக்கியத்தைப் பெறுவேனோ?

கரிய நிறம் கொண்ட திருமாலின் தாமரை போன்ற கண்களையே கொடுத்த சிவபெருமான் முன் தேவாரப் பாடல்களைச் சம்பந்தராக வந்து ஓதியவன், கிரவுஞ்ச மலையைத் தொளை செய்தவன், தகுதி வாய்ந்த கடவுள், சிவந்த சேவல் கொடியைக் கையில் ஏந்தியவன், அடியார்களுக்கு நல்ல பாடல்களைக் கூறி அருள் புரிபவன், திருவண்ணாமலை கோபுரத்தில் உறைபவன் ஆகிய முருகன், வள்ளியின் கொங்கை மீது ஆசை கொண்டு, தளர்ச்சி பூண்ட வலிமையான பெருமானே. உன்னை அன்புடன் ஓதிடப் பெறுவேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தாமரைக்கு அமைவ பற்று ஆசை....

இது திருமால் கண் மலரிட்டு சிவபெருமானைப் பூசித்த வரலாறு.
(படர்புவியின்) என்ற பாடலைக் காண்க.
(இராகன் மலரணிஜ புராணர்க்கு மராகலை
இராஜ சொல வாரணர்க்கு இளையோனே)...திருப்புகழ் (நிராமய).

ஆ. அருணையில் கோபுரத்துள் உறைவோனே...

(அடலரு ணைக்கோபுரத் தேய்ந்த வாயிலுக்கு)...கந்தர் அலங்காரம் (காப்பு).

தலைப்புச் சொற்கள்

யமன்	இறப்பு	பிறப்பு	நிலையாமை	பிணி
தமியன்	திருமால்	சிவன்	சம்பந்தர்	சேவல்
ஓதுதல்	அருணை	கண்டம்	வள்ளி	அடியார்

466

திருவருணை

தனன தான தானான தனன தான தானான
தனன தான தானான தனதான

புலைய னான மாவீணன் வினையி லேகு மாபாதன்
பொறையி லாத கோபீகன் முழுமூடன்
புகழி லாத தாம்பீகன் அறிவி லாத காபோதி
பொறிக ளோடி போய்வீழு மதிசூதன்
நிலையி லாத கோமாளி கொடையி லாத ஊதாரி
நெறியி லாத வேமாளி குலபாதன்
நினது தானை நாடோறு மனதி லாசை வீடாமல்
நினையு மாறு நீமேவி யருள்வாயே
சிலையில் வாளி தானேவி யெதிரி ராவ ணார்தோள்கள்
சிதையு மாறு போறாடி யொருசீதை
சிறையி லாம லேகூடி புவனி மீதி லேவீறு
திறமி யான மாமாயன் மருகோனே
அலைய மேரு மாதூரர் பொடிய தாக வேலேவி
அமர தாடி யேதோகை மயிலேறி
அதிக தேவ ரேசுழ் உலக மீதி லேகூறும்
அருணை மீதி லேமேவு பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

புலையன் ஆன மா வீணன் வினையில் ஏகு மா பாதன்
பொறை இலாத கோபீகன் முழு மூடன்

புகழ் இலாத தாம்பீகன் அறிவிலாத காபோதி
பொதிகள் ஓடி போய் வீழும் அதி சூதன்

நிலை இலாத கோமாளி கொடை இலாத ஊதாரி
நெறி இலாத ஏமாளி குல பாதன்

நினது தாளை நாள் தோறும் மனதில் ஆசை வீடாமல்
நினையுமாறு நீ மேவி அருள்வாயே

சிலையில் வாளி தான் ஏவி எதிரி ராவணன் ஆர் தோள்கள்
சிதையுமாறு போராடி ஒரு சீதை

சிறை இலாமலே கூடி புவனி மீதிலே வீறு
திறமியான மா மாயன் மருகோனே

அலைய மேரு மா தூரர் பொடியதாகவே வேல் ஏவி
அமர் அது ஆடியே தோகை மயில் ஏறி

அதிக தேவரே சூழ உலக மீதிலே கூறும்
அருணை மீதிலே மேவு பெருமானே.

பத உரை

புலையனான = கீழ் மகனாய். மா வீணன் = மிக இழிந்தவன்.
வினையில் ஏகு = தீ வினைச் செயல்களிலேயே செல்லும். மா
பாதன் = பெரிய பாதகன். பொறை இலாத = பொறுமை என்பதே
இல்லாத. கோபீகன் = கோப குணத்தினன். முழு மூடன் = முழு
முட்டாள்.

புகழி இலாத = புகழ் என்பதே இல்லாத. தாமீகன் = டம்பன்.
அறிவிலாத. காபோதி = கண் இல்லாதவன். பொறிகள் ஓடி
போய் விழு = ஐம்பொறிகள் இழிக்கும் வழியே போய் விழுகின்ற.
அதி சூதன் = பெரிய தந்திரக்காரன்.

நிலை இலாத = ஒரு நிலையில் நிற்காத. கோமாளி = கோணங்கி.
கொடை இலாத = ஈகை இல்லாத. ஊதாரி = வீண்செலவுக்
காரன். நெறி இலாத = நன்னெறி என்பதே இல்லாத. ஏமாளி =

பேதை. குல பாதகன் = (தான் பிறந்த) குலத்தைப் பாவத்துக்கு ஆளாக்குபவன். (இத்தகைய இழி குணம் படைத்த நான்).

நினது தாளை = உனது திருவடியை. நாள் தோறும் = ஒவ்வொரு நாளும். மனதில் ஆசை வீடாமல் = மனதில் பூரண ஆசையுடன். நினையுமாறு = நனைக்கும் வண்ணம். நீ மேவி = நீ என் உள்ளத்திலிருந்து. அருள்வாயே = அருள் புரிவாயாக.

சிலையில் = வில்லினின்று. வாளி தான் ஏவி = அம்பைச் செலுத்தி. எதிரி ராவணன் = பகைவனாகிய ராவணனுடைய.

ஆர் தோள்கள் = நிறைந்த தோள்கள். சிதையுமாறு = அறுபடும்படி. போராடி = சண்டை செய்த. ஒரு = ஒப்பற்ற. சீதை = சீதையை.

சிறைய இலாமலே கூடி = சிறை இல்லாதவாறு செய்து மீட்டு. புவனி மீதிலே = இவ்வுலகில். வீறு திறமியான = மேம்பட்டு விளங்கிய. மாமாயன் மருகோனே = மாயனாகிய திருமாலின் மருகனே.

அலைய மேரு = மேரு மலை அசைய. மா = பெரிய. தூரர் = தூரன் முதலியோர். பொடியதாக = பொடியாகும்படி. வேல் ஏவி = வேலாயுதத்தைச் செலுத்தி. அமர் அது ஆடியே = போர் புரிந்து. தோகை மயில் ஏறி = கலாப மயிலின் மேல் ஏறி.

அதிக தேவரே = நிரம்பத் தேவர்கள். சூழ் = சூழ்ந்து வர. உலக மீதிலே கூறும் = உலகத்தில் புகழ்ந்து ஓதப்படும். அருணை மீதில் மேவு பெருமானே = திரு அருணையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

கீழோனாகிய நான் தீ வினைகளில் ஈடுபடும் பாதகன், புகழே இல்லாதவன், ஐம்பொறிகள் இழுக்கும் வழியிலேயே செல்லும் தந்திரக்காரன், அறிவு இல்லாதாவன், மனம் ஒருமைப் படாத கோணங்கி, ஈகை என்பதே இல்லாதாவன் குல பாதகன். இத்தகைய இழியோன் உனது திருவடிகளைத் தினந்தோறும் நினைக்கும் வண்ணம் நீ மனம் உவந்து அருள் புரிவாயாக.

அம்பைச் செலுத்தி இராவணனைக் கொன்று, ஒப்பற்ற சீதையை மீட்டு, மேம்பட்டு விளங்கிய திருமாலின் மருகனே. மேரு மலை அசைய, அசுரர்கள் பொடியாக, வேலாயுதத்தைச் செலுத்தி, மயில் மேல் ஏறித் தேவர்கள் சூழ, உலகம் புகழும் அருணையில் வீற்றிருக்கும் பெருமாளே. இழியோனாகிய நான் உன்னை என்றும் நினைக்குமாறு அருள் புரிக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடலில் அருணகிரி நாதர் எத்தகைய இழிந்தோனும் இறைவனை மனம் ஒடுங்கித் தியானித்தால் அருள் பெற முடியும் என்ற பேருண்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்

தலைப்புச் சொற்கள்

தமியன் இழியோன் ஐம்புலன் அடக்கம் தியானம் ஞானம் அருள் திருவடி திருமால் அசுரர் தேவர் மயில் அருணை

467

திருவருணை

தானதன தானத் தானதன தானத்
தானதன தானத் தனதான

பேதகவி ரோதத் தோதகவி நோதப்
பேதையர்கு லாவைக் கண்டுமாலின்
பேதைமையு றாமற் றேதமக லாமற்
பேதவுடல் பேணித் தென்படாதே
சாதகவி கார்ச் சாதலவை போகத்
தாழ்விலுயி ராகச் சிந்தையாலுன்
தாரைவடி வேலைச் சேவல்தனை பேனற்
சாரல்மற மானைச் சிந்தியேனோ
போதகம யூரப் போதகக டாமற்
போதருணை வீதிக் கந்தவேளே
போதகக லாபக் கோதைமுது வானிற்
போனசிறை மீளச் சென்றவேலா
பாதகப தாதிச் தூரன்முதல் வீழப்
பாருலகு வாழக் கண்டகோவே
பாதமலர் மீதிற் போதமலர் தூவிப்
பாடுமவர் தோழத் தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

பேதக விரோத தோதக விநோத
பேதையர் குலாவை கண்டு மாலின்

பேதைமை உறா மற்று ஏதம் அகலாமல்
பேத உடல் பேணி தென் படாதே

சாதக(ம்) விகார சாதல் அவை போக
தாழ்வில் உயிராக சிந்தையால் உன்

தாரை வடிவேலை சேவல் தனை ஏனல்

சாரல் மற மானை சிந்தியேனோ

போதக மயூர போதக போது அக அகடு ஆ மன்
போது அருணை வீதி கந்த வேளே

போதக கலாப கோதை முது வானில்
போன சிறை மீள சென்ற வேலா

பாதக பதாதி தூரன் முதல் வீழ்
பார் உலகு வாழ கண்ட கோவே

பாத மலர் மீதில் போது மலர் தூவி
பாடும் அவர் தம்பிரானே.

பத உரை

பேதக = மனம் வேறுபட்ட. விரோத = பகைமை. தோதக =
வஞ்சகம், இவைகளைக் கொண்ட. விநோத = விசித்திரமான.
பேதையர் = பேதையராகிய மங்கையர்கள். குலாவை =
மகிழ்ச்சியுடன் உறவாடுதலை. கண்டு = பார்த்து. மாலின் =
மோகத்தால்.

பேதைமை உறா = அறியாமை உற்று. மற்று ஏதம் = அதனால்
குற்றம் குறைகள். அகலாமல் = என்னை விட்டு நீங்காமல்.
பேதம் = மாறுதலை அடையும். உடல் பேணி = உடலை
விரும்பிப் பாதுகாத்து. தென் படாதே = வெளியே உலவாமல்.

சாதக(ம்) = பிறப்பும். விகாரம் = (பாலன், குமரன், கிழவன்
என்னும் வேறுபாடும். சாதல் = இறப்பும். அவை போக = ஆகிய
இவைகள் தொலைய. தாழ்வு இல் = குறைவு இல்லாத. உயிராக
= என் உயிர் விளங்க. சிந்தையால் = மனத்தால்.

உன் தாரை = உனது புகழ் கொண்ட. வடி வேலை = கூர்மையான வேலையும். சேவல் தனை = சேவலையும். ஏனல் சாரல் = தினைப் புன மலைச் சாரலில் இருந்த. மற மானை = வேடர்களின் மான் போன்ற வள்ளியையும். சிந்தியேனோ = தியானிக்க மாட்டேனோ?

போதகம் = யானை. மயூர(ம்) = மயில் (இவைகளின் மேல்). போது அக(ம்) = மலர் ஆசனம் இட்ட. அகடு ஆ மன் போது = நடு இருப்பிடத்தில் எழுந்தருளி வருகின்ற. அருணை வீதி = அண்ணாமலை வீதியில் உள்ள. கந்த வேளே = கந்தப் பெருமானே.

போதகம் = யானையாகிய ஐராவதம் வளர்த்த. கலாபக் கோதை = மயில் போன்ற தேவசேனை வாழ்ந்த. முது = பழைய. வானில் = விண்ணுலகத்தார். போன = சென்றிருந்த. சிறை மீள = சிறையினின்றும் அவர்கள் மீண்டு வர. சென்ற = போருக்கு எழுந்த. வேலா = வேலனே.

பாதாக = பெரிய பாபச் செயல்களைச் செய்த. பதாதி = காலாட் படைகளை உடைய. தூரன் முதல் வீழ் = தூரன் முதலானோர் வீழ்ந்து மடிய. பார் உலகு வாழ் = மண்ணுலகும், விண்ணுலகும் வாழும் பொருட்டு. கண்ட கோவே = கருணை புரிந்த தலைவனே.

பாத மலர் மீதில் = உனது திருவடி மலரை நினைந்து. போது மலர் தூவி = ஞான பூசனை செய்து. பாடும் அவர் தோழ் = பாடும்

தொண்டர்களுடைய தோழனே. தம்பிரானே = தம்பிரானே.

சுருக்க உரை

பகைமையும் வஞ்சகமும் கொண்ட விலைமாதர்களுடன் உறவாடுவதால் என் அறியாமை அதிகரித்து, அதனால் ஏற்படும் குற்றங்கள் என்னை விட்டு நீங்காது, உடலை விரும்பிப் போற்றி, நான் வாழாமல், பிறப்பும், இறப்பும் தொலைந்து என் உயிர் விளங்கும் பொருட்டு, உனது கூர்மையான வேலையும், சேவலையும், வேடப் பெண் வள்ளியையும் தியானிக்க மாட்டேனோ?

யானை, மயில் இவைகளை நடுவில் அமைத்துத் திருவண்ணாமலை வீதியில் உள்ள கந்தவேளே. ஐராவதம் என்ற யானை வளர்த்த தேவசேனை வாழ்ந்த விண்ணுலகத்தோர் சிறையினின்று மீளும்படி போருக்கு எழுந்த வேலனே. தூரனும் அவனுடைய சேனைகளும் மடியவும், மண்ணும் விண்ணும் வாழவும் கருணை புரிந்த தலைவனே. உனது திருவடி மலரை நினைத்து, ஞான பூசனை செய்யும் தொண்டர்களுடைய தோழனே. தம்பிரானே. வேல், சேவல், இவைகளையும், வள்ளி அம்மையையும் தியானிக்க மாட்டேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. போதகம் மயூரப் போது அக....

அருள் செய்வதற்கும் போர் புரிவதற்கும் எழுந்தருளும் போது முருக வேள் பிணிமுகம் என்னும் யானை மீது செல்வார் என்பர்.

(கடுஞ்சின விறல்வேள் களிறார்ந் தாங்கு)...பதிற்றுப் பத்து 11.

(மாறாவென்றிப் பிணிமுக ஊர்தி ஒன்செய்யோனும்)... புறநானூறு 56.

(சேயுயர் பிணிமுகம் ஊர்ந்தமர் உழக்கி)...பரிபாடல் 5.2.

(ஓடாப் பூட்கை பிணிமுகம் வாழ்த்தி

வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட)...திருமுருகாற்றுப் படை 247-248.

ஆ. சாதக விகாரச் சாதல் = துன்பமான பிறப்பு இறப்பு.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (செயல், மயல்) உடல் நிலையாமை பிறப்பு இறப்பு வேல் சேவல் வள்ளி மயில் தேவசேனை தேவர் தூரன் அருள் திருவடி ஞானம் பூசை அடியவர் அருணை

468

திருவருணை

தனதான தத்தன தனதான தத்தன
தனதான தத்தன தனதான

வலிவாத பித்தமொடு களமாலை விப்புருதி
வறள்தூலை குட்டமொடு குளிர்தாகம்
மலநீரி ழிச்சல்பெரு வயிறீளை கக்குகளை
வருநீர் அடைப்பினுடன் வெகுக்டி
சிலைநோய் அடைத்தவுடல் புவிமீதே டித்துழல்கை
தெளியாவெ னக்குமினி முடியாதே
சிவமார்தி ருப்புகழை எனுநாவி னிற்புகழ்
சிவஞான சித்திதனை யருள்வாயே
தொலையாத பத்தியுள் திருமால்க ளிக்கவொரு
சுடர்வீசு சக்ரமதை யருள்ஞான
துவர்வேணி யப்பன்மிகு சிவகாமி கர்த்தன்மிகு
சுகவாரி சித்தனருள் முருகோனே
அலைதூரன் வெற்புமரி முகனானை வத்திரனொ
டசுராரி றக்கவிடு மழல்வேலா
அமுதாச னத்திகுற மடவாள்க ரிப்பெண்ணோடும்
அருணாச லத்திலுறை பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

வலி வாத பித்தமொடு களம் மாலை விப்புருதி
வறள் தூலை குட்டமொடு குளிர் தாகம்

மலி நீர் இழிச்சல் பெரு வயிறு ஈளை கக்கு களை
வரு நீர் அடைப்பினுடன் வெகு கோடி

சிலை நோய் அடைத்த உடல் புவி மீது எடுத்து உழல்கை
தெளியா எனக்கும் இனி முடியாதே

சிவம் ஆர் திரு புகழை எனு நாவினில் புகழ்

சிவ ஞான சித்தி தனை அருள்வாயே

தொலையாத பத்தி உ(ள்)ள திருமால் களிக்க ஒரு
சுடர் வீசு(ம்) சக்ரம் அதை அருள் ஞான

துவர் வேணியப்பன் மிகு சிவகாமி கர்த்தன் மிகு
சுக வாரி சித்தன் அருள் முருகோனே

அலை தூரன் வெற்பும் அரி முகன் ஆனை வத்திரனோடு
அசுரார் இறக்க விடும் அழல் வேலா

அமுத ஆசனத்தி குற மடவாள் கரி பெண்ணோடும்
அருணாசலத்தில் உறை பெருமானே.

பத உரை

வலி = இழுப்பு நோய். வாதம் பித்தம்மொடு = பித்த நோய்
மற்றும். களம் மாலை = கண்ட மாலை. விப்புருதி = சிலந்திப்
புண். வறள் = உடல் மெலிதல். தூலை = வயிற்றுணவு நோய்.
குட்டமொடு = குட்ட நோய். குளிர் தாகம் = குளிர், தாகம்
ஆகியவை.

மலி = மிக்க. நீரிழிச்சல் = நீரிழிவு. பெரு வயிறு = மகோதரம்.
ஈளை = கோழை. கக்கு = வாந்தி. களை = அயர்வு. வரு =
வருகின்ற. நீர் அடைப்பினுடன் = மூத்திர அடைப்பு
ஆகியவற்றுடன். வெகு கோடி = பல கோடிக் கணக்கான.

சிலை நோய் = கோபித்து எழும் நோய்களை. அடைத்த உடல் =
அடைத்துள்ள இந்த உடலை. புவி மீது எடுத்து = பூமியில்
பிறந்து எடுத்து. உழல்கை = திரிதல். தெளியா = தெளிந்த அறிவு
இல்லாத. எனக்கும் இனி முடியாதே = என்னாலும் இனி

முடியாது.

சிவம் ஆர் = மங்கலம் நிறைந்த. திருப்புகழை = உனது திருப்புகழை. எனு நாவினில் = என்னுடைய நாவால். புகழ் = புகழ்ந்துரைக்க. சிவஞான சித்தி தனை = சிவஞான சித்தியை. அருள்வாயே = தந்து அருள்வாயாக.

தொலையாத = நீங்காத. பத்தி உள்ள = பக்தியைக் கொண்ட. திருமால் களிக்க = திருமால் மகிழும்படி. ஒரு = ஒப்பற்ற. சுடர் வீசும் = ஒளியை வீசும். சக்ரம் அதை = சக்கரத்தை. அருள் = அவருக்கு அருளிய. ஞான = ஞான மயமான.

துவர் = பவள நிறம் கொண்ட. வேணியப்பன் = சடையப்பன். மிகு = (புகழ்) மிகுந்த. சிவகாமி கர்த்தன் = சிவகாமி அம்மையின் தலைவன். மிகு சுகவாரி சித்தன் = மிக்கக் கடல் போன்ற சித்த மூர்த்தி. அருள் முருகோனே = அருளிய முருகனே.

அலை = கடல். தூரன் = தூரன். வெற்பு = கிரவுஞ்சா மலை. அரி முகன் = சிங்காமுகன். ஆனை வத்திரனோடு = யானை முகன் (தாரகன்), மற்றும். அசுரார் = அசுரர்கள் யாவரும். இறக்க = இறந்து போகும்படி. விடும் = செலுத்திய. அழல் வேலா = நெருப்பு வேலனே.

அமுத ஆசனத்தி = அமுத மயமான பீடத்தினளாகிய. குற மடவாள் = குறப்பெண்ணாகிய வள்ளி. கரிப் பெண்ணொடும் = (ஐராவதம் என்னும்) யானையால் வளர்க்கப்பட்ட தேவசேனையுடன். அருணாசலத்தில் உறை பெருமானே = திருவண்ணா மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

வலி, வாதம், பித்தம், கண்டமாலை, துலை, நீரிழிவு, குட்டம் என்னும் கோடிக் கணக்கான நோய்களுடன் கூடிய இந்த உடலை எடுத்துப் பூமியில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து திரிதல் இனி என்னல் முடியாது. மங்கலம் நிறைந்த உன் திருப்புகழைப் பாட சிவஞான சித்தியைத் தந்து அருளுக.

நிறைந்த பத்தி கொண்ட திருமாலுக்கு ஒப்பற்ற சுடர் வீசும் சக்கரத்தை அளிதருளிய சடையப்பன். சிவகாமி அம்மையின் தலைவன். கடல் போன்ற சுக வாரியாகிய சித்த மூர்த்தி அருளிய முருகனே. கடல், சூரன், கிரவுஞ்சம், சிங்கமுகன், யானை முகன் இன்னும் பல அசுரர்கள் இறந்து பட நெருப்பு வேலைச் செலுத்தியவனே. அமுத மயமான பீடத்தினளாகிய வள்ளி அம்மை, தேவசேனை ஆகிய இருவருடன் திருவண்ணா மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. உன் திருப்புகழை என் நாவால் பாட சிவஞான சித்தியைத் தந்து அருள் வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வலி வாத பித்தமொடு...

வலி -- அமரகண்டம், குமர கண்டம், பிரம கண்டம், காக்கை வலி, முயல்வலி என ஐவகைப் பட்ட வலிகள்.

ஆ. பத்தியுள திருமால் களிக்க ஒரு சுடர் வீசும் சக்கரமதை....

(உடல்தடியு மாழி தாவெ னம்புய்

மலர்கள் தச நூறு தாளி டும்பக

லொருமலரி லாது கோவ ணிந்திடு செங்கண்மாலுக்

குதவிய கேசர்)...திருப்புகழ் (படர்புவியின்).

(நீற்றினை நிறையப்பூசி நித்தல் ஆயிரம் பூக்கொண்டு

ஏற்றுழி ஒரு நாள் ஒன்று குறைய கண் நிறைய இட்ட

ஆற்றலுக்கு ஆழி நல்கி அவன் கொணர்ந்து இழிச்சும் கோயில்

வீற்றிருந்து அளிப்பர் வீழிமிழலையுள் விகிர்தனாரே)...திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்

திருமுறை 4.64.8.

தலைப்புச் சொற்கள்

நோய்கள் உடல் நிலையாமை அறிவு சிவ ஞானம் அருள் உமை சிவன் ஞானம் திருமால் (சக்கரம்) வள்ளி தேவசேனை அருணை கண்டம் அசுரர்கள் வேல்

469

திருவருணை

தனன தானன தனன தானனா
தனன தானனந் தனதான

விதிய தாகவெ பருவ மாதரார்
விரகி லேமனந் தடுமாறி
விவர மானதொ ரறிவு மாறியே
வினையி லேஅலைந் திடுமூடன்
முதிய மாதமி ழிசைய தாகவே
மொழிசெய் தேநினைந் திடுமாறு
முறைமை யாகநி னடிகள் மேவவே
முனிவு தீரவந் தருள்வாயே
சதிய தாகிய அசுரர் மாமுடி
தரணி மீதுகுஞ் சமராடிச்
சகல லோகமும் வலம தாகியே
தழைய வேவருங் குமாரேசா
அதிக வானவர் கவரி வீசவே
அரிய கோபுரந் தனில்மேவி
அருணை மீதிலெ மயிலி லேறிய
அழக தாய்வரும் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

விதி அதாகவே பருவ மாதரார்
விரகிலே மனம் தடுமாறி

விவரமானது ஓர் அறிவு மாறியே
வினையிலே அலைந்திடு மூடன்

முதிய மா தமிழ் இசை அதாகவே
மொழி செய்தே நினைந்திடுமாறு

முறைமையாக நின் அடிகள் மேவவே

முனிவு தீர வந்து அருள்வாயே

சதி அதாகிய அசுரர் மா முடி
தரணி மீது உகும் சமர் ஆடி

சகல லோகமும் வலம் அதாகியே
தழையவே வரும் குமரேசா

அதிக வானவர் கவரி வீசவே
அரிய கோபுரம் தனில் மேவி

அருணை மீதிலே மயிலில் ஏறிய
அழகு அதாய் வரும் பெருமானே.

பத உரை

விதியதாகவே = விதி கட்டுவிப்பதால். பருவ மாதரார் = இளமை
வாய்ந்த பெண்களின். விரகிலே = தந்திரச் செயல்களில். மனம்
தடுமாறி = மனம் தடுமாற்றம் அடைந்து.

விவரமானது = தெளிவுள்ளதான. ஒரு அறிவும் = ஒரு அறிவும்.
மாறியே = கெட்டுப் போய். வினையிலே = வினை வசப்பட்டு.
அலைந்திடும் மூடன் = அலைச்சலுறும் முட்டாள்.

முதிய = பழைய. மா = சிறந்த. தமிழ் இசை அதாகவே = தமிழ்ப்
பாக்களை இசையுடனே. மொழி செய்தே = உரைத்துப் பாட.

நினைந்திடுமாறு = நினைந்திடும்படி.

முறைமையாக = முறைமைப்படி. நின் அடிகள் = உனது
திருவடிகளை. மேவவே = அடையுமாறு. முனிவு தீர = கோபம்
தீர்ந்து. வந்து அருள்வாயே = வந்து அருள் புரிவாயாக.

சதியதாகிய = வஞ்சனை கூடிய. அசுரர் = அசுரர்களுடைய. மா = பெரிய. முடி = முடிகள். தரணி மீது உகும் = பூமியில் சிந்தும்படி. சமர் ஆடி = போர் செய்து.

சகல லோகமும் = எல்லா உலகங்களும். வலமதாகியே = (மயிலின் மீது) வலமாக. தழையவே வரும் = (அவ்வுலகங்கள்) குளிரும்படி வரும். குமரேசா = குமரேசனே.

அதிக = நிரம்ப. வானவர் = தேவர்கள். கவரி வீசவே = கவரி வீச. அரிய = அருமை வாய்ந்த. கோபுரம் தனில் மேவி = கோபுரத்தில் வீற்றிருந்து.

அருணை மீதிலே = திருவண்ணாமலையில். மயிலில் ஏறிய = மயில் மீது ஏறி. அழகதாய் வரும் பெருமானே = அழகுடன் வரும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

விதியின் பயனாய், இளமையான பெண்களின் தந்திரச் செயல்களில் மனம் தடுமாறி, தெளிவான அறிவு கெட்டுப் போய், வினை வசப்பட்டு அலையும் மூடனாகிய நான் பழைய, சிறந்த தமிழ்ப் பாக்களை இசையுடன் பாடி உன்னை நினைந்திடும்படியும், உன் திருவடிகளை அடையும்படியும், என் மீதுள்ள கோபம் தீர்ந்து வந்து அருள் புரிவாயாக.

வஞ்சனை மிகுந்த அசுரர்களின் பெரிய முடிகள் தரையில் சிந்தும்படி போர் செய்து, எல்லா உலகங்களும் நலமுறும்படி மயிலின் மேல் வலமாக வந்த குமரேசா. தேவர்கள் கவரி வீச, அருமையான கோபுரத்தில் வீற்றிருந்து, அருணையில் அழகுடன் மயில் மேல் வரும் பெருமானே. உன் கோபம் தீர்ந்து வந்து என்னை அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சகல லோகங்களும் வலமதாகியே...

செவ்வேள் ...மயிலிடை வைகி ஊர்ந்தான் மாமுகந் திசைகள் முற்றும்)...கந்த புராணம் 4.13.503.

470

திருவருணை

தனதன தனனந் தனதன தனனந்
தனதன தனனந் தனதான

விரகொடு வளைசங் கடமது தருவெம்
பிணிகொடு விழிவெங் கனல்போல
வெறிகொடு சமனின் றுயிர்கொளு நெறியின்
நெனவிதி வழிவந் திடுபோதிற்
கரவட மதுபொங் கிடுமென மொடுமங்
கையருற வினர்கண் புனல்பாயுங்
கலகமும் வருமுன் குலவினை களையுங்
கழல்தொழு மியல்தந் தருள்வாயே
பரவிடு மவர்சிந் தையர்விட முமிழும்
படவர வணைகண் டுயில்மாலம்
பழமறை மொழிபங் கயனிமை யவர்தம்
பயமற விடமுண் டெருதேறி
அரவொடு மதியம் பொறிசடை மிசைகங்
கையுமுற அனலங் கையில்மேவ
அரிவையு மொருபங் கிடமுடை யவர்தங்
கருணையில் மருவும் பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

விரகொடு வளை சங்கடம் அது தரு வெம்

பிணி கொடு விழி வெம் கனல் போல

வெறி கொடு சமனின் நின்று உயிர் கொள்ளும் நெறி இன்று
என விதி வழி வந்திடு போதில்

கரவடம் அது பொங்கிடு மனமொடு மங்கையர்
உறவினர் கண் புனல் பாயும்

கலகமும் வரு முன் குல வினை களையும்

கழல் தொழும் இயல் தந்து அருள்வாயே

பரவிடும் அவர் சிந்தையர் விடம் உமிழும்

பட அரவு அணை கண் துயில் மால் அம்

பழ மறை மொழி பங்கயன் இமையவர் தம்

பயம் அற விடம் உண்டு எருது ஏறி

அரவொடு மதியம் பொதி சடை மிசை கங்கையும்

உற அனல் அம் கையில் மேவ

அரிவையும் ஒரு பங்கு இடை உடையார் தங்கு

அருணையில் மருவும் பெருமாளே.

பத உரை

விரகொடு = சாமர்த்தியத்துடன். வளை = தூழ்ந்து. சங்கடம் அது
தரு = துன்பத்தைத் தருகின்ற. வெம் = கொடிய. பிணி = பாசக்
கயிற்றைக் கொண்டு. விழி = கண்கள். வெம் கனல் போல = தீய
நெருப்புப் போல.

வெறி கொண்டு = கோபத்துடன். சமன் = நமன். நின்று = ஆய்ந்து.
உயிர் கொ(ள்)ளு = உயிரைக் கொள்ள வேண்டிய. நெறி இன்று
என = முறை நாள் இது என்று தெரிந்து. விதி வழி = விதியின்
ஏற்பாட்டின்படி. வந்திடு போதில் = வரும் அச்சமயத்தில்.

கரவடம் அது = வஞ்சகம். பொங்கிடும் = மிகுந்த. மனமொடு =
மனத்துடன். மங்கையர் = மாதர்கள். உறவினர்கள் =
சுற்றத்தார்கள். கண் புனல் பாயும் = கண்களில் நீர் பாய்கின்ற.

கலகமும் = குழப்பம். வருமுன் = வருவதற்கு முன்பாக. குல = கூட்டமான. வினை = ஊழ் வினைகளை. களையும் = தொலைக்கும். கழல் தொழும் = திருவடிகளைத் துதிக்கும். இயல் = ஒழுக்கத்தை. தந்து அருள்வாயே = கொடுத்து அருள் புரிவாயாக.

பரவிடும் அவர் = (தம்மைப்) போற்றுகின்றவர்களுடைய. சிந்தையர் = மனத்தில் உறைபவர். விடம் உமிழும் = நஞ்சைக் கக்கும். பட அரவு = படத்தை உடைய பாம்பு (ஆதிசேடன்). அணை கண் = படுக்கையில். துயில் = உறங்கும். மால் = திருமால். அம் = அழகிய.

பழ மறை = பழைய வேதத்தை. மொழி = ஓதும். பங்கயன் = தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமன். இமையவர் தம் = தேவர்கள் ஆகிய இவர்களுடைய. பயம் அற = பயம் நீங்க. விடம் = ஆலகால விடத்தை. உண்டு = உட்கொண்டு. எருது ஏறி = இடப வாகனத்தின் மேல் ஏறி.

அரவொடு = பாம்புடன். மதியம் பொதி = சந்திரனையும் தரித்த. சடை மிசை = சடையின் மேல். கங்கையும் உற = கங்கையையும் பொருந்த. அனல் அம் கயில் மேவ = நெருப்பு அழகிய கையில் பொருந்த.

அரிவையும் = தேவியை. ஒரு பங்கிடை = ஒரு பாகத்தில். உடை அவர் தங்கு = கொண்டவராகிய (சிவ பெருமான்) வீற்றிருக்கும். அருணையில் = திருவண்ணாமலையில். மருவும் பெருமாளே = எழுந்தருளியுள்ள பெருமாளே.

சுருக்க உரை

சாமர்த்தியத்துடன் சூழ்ந்து துன்பம் தரக் கூடிய பாசக் கயிற்றைக் கொண்டு, கொடிய கண்களுடன் யமன் விதி முறைப்படி உயிரைக் கொண்டு போக வரும் அந்தச் சமயத்தில், மாதர்களும் உறவினர்களும், கண்களில் நீர் வழியும் அச்சமயத்தில், வினைகளை நீக்கும் உன் திருவடிகளைத் தொழும்படியான நல்ல ஒழுக்கத்தைத் தந்து அருள்வாயாக.

பழைய வேதத்தை ஓதும் பிரமனும், திருமாலும், தேவர்களும் கொண்ட பயத்தை நீக்கும் பொருட்டு ஆலகால விடத்தை உண்டு, இடப வாகனத்தின் மேல் ஏறி, பாம்பு, திங்கள், கங்கை ஆகியவைகளைத் தரித்த சடையும், கையில் நெருப்பும் ஏந்தி, உமையை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருவண்ணாமலையில் உறையும் பெருமாளே. நான் இறக்கும் தருவாயிலாவது உன் திருவடிகளைத் தொழும்படியான ஒழுக்கத்தை தந்து அருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கருவிலிருந்து குழந்தை உருவாகி பூமியில் சேர்ந்து உடல் வளர்ச்சி இப்பாடலில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கருத்தை விளக்கும் மற்ற திருப்புகழ்ப் பாடல்கள்: அறுகுநுனி, இத்தாரணிக்குள், வாதினைய்ட, சுக்கிலச்சுரொ.

ஆ. பெரொலி எழுப்பும் பண்டைக் கால வாத்தியங்கள் இப்பாடலில் குறிக்கப் பட்டுள்ளன. அந்த ஒலிகளுக்கு ஏற்ப சந்தங்களை அமைத்த அழகு அருணகிரி நாதரின் தமிழ் இலக்கியத் திறமைக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும்.

இ. சந்தப் பலபடை செறித்த....

பதினோர் உருத்திரரும் முருக வேளுக்குப் படையாம்.

உருத்திர கணத்தோர் நவிலருந் தோமரம் கொடி வாள்

வன்திறற் குலிசம் பகழி அங்குசமும் மணி

மலர்ப்பங்கயம் தண்டம் வெற்றிவில் மழுவும் ஆகி

வீற்றிருந்தார் விறல்மிகு அறுமுகன் கரத்தில்)....கந்த புராணம் 1.18.36.

தலைப்புச் சொற்கள்

உடல் வளர்ச்சி நிலையாமை சந்தம் (அகச் சான்று) விலைமாதர் (அங்கம், மயல், செயல், கலவி) பிறப்பு இறப்பு அசுரர் வேல் சிவன் உமை கணபதி திருவடி தேவசேனை வள்ளி அருணை அடியேன்

471

திருக்காளத்தி

தனத்தா னத்தத் தனனா தந்தத்
தனத்தா னத்தத் தனனா தந்தத்
தனத்தா னத்தத் தனனா தந்தத்

தனதான

சரக்கே றித்தப் பதிவாழ் தொந்தப்
பரிக்கா யத்திற் பரிவோ டைந்துச்
சதிக்கா ரர்ப்புக் குலைமே விந்தச்
சலித்தே மெத்தச் சமுசா ரம்பொற்
சுகித்தே சுற்றத் தவரோ டின்பத்
தழைத்தே மெச்சத் தயவோ டிந்தக்
குரக்கோ ணத்திற் கழுநா யுண்பக்
குழிக்கே வைத்துச் சவமாய் நந்திக்
குடிற்கே நத்திப் பழுதாய் மங்கப்
குறித்தே முத்திக் குமறா விற்பத்
தடத்தே பற்றிச் சகமா யம்பொய்க்
குலக்கால் வற்றச் சிவஞா னம்பொற்
புரக்கா டற்றுப் பொடியாய் மங்கக்
கழைச்சா பத்தைச் சடலா னுங்கப்
புகைத்தீ பற்றப் புகலோ ரன்புற்
புடைத்தே யெட்டுத் திசையோ ரஞ்சத்
தனிக்கோ லத்துப் புகுதூர் மங்கப்
புகழ்ப்போர் சத்திக் கிரையா நந்தத்
திருக்கா னத்திற் பரிவோ டந்தக்
குறக்கோ லத்துச் செயலா ளஞ்சத்
திகழ்ச்சீ ரத்திக் கழல்வா வென்பப்
சிவப்பே றுக்குக் கடையேன் வந்துட்
புகச்சீர் வைத்துக் கொஞ்ஞா னம்பொற்
றிருக்கா ளத்திப் பதிவாழ் கந்தப்

செயல்மேவிச்

குடிபேணிக்

படுவேனைக்

கழல்தாராய்

றருள்வோனே

தருள்வோனே

புணர்வோனே

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

சரக்கு ஏறி இத்த பதி வாழ் தொந்த

பரி காயத்தில் பரிவோடு ஐந்து
சதி காரர் புக்கு உலை மேவு இந்த செயல் மேவி

சலித்தே மெத்த சமுசாரம் பொன்
சுகித்தே சுற்றத்தவரோடு இன்ப(ம்)
தழைத்தே மெச்ச தயவோடு இந்த குடி பேணி

குரக்கோணத்தில் கழு நாய் உண்ப
குழிக்கே வைத்து சவமாய் நந்து
இ குடிற்கே நத்தி பழுதாய் மங்க படுவேனை

குறித்தே முத்திக்கு ம(a)றா இன்ப
தடத்தே பற்றி சக மாயம் பொய்
குலம் கால் வற்ற சிவ ஞானம் பொன் கழல் தாராய்

புர காடு அற்று பொடியாய் மங்க
கழை சாபத்து ஐ சடலான் உங்க
புகை தீ பற்ற அ புகலோர் அன்பற்று அருள்வோனே

புடைத்தே எட்டு திசையோர் அஞ்ச
தனி கோலத்து புகு தூர் மங்க
புகழ் போர் சத்திக்கு இரையா ஆநந்தத்து அருள்வோனே

திரு கானத்தில் பரிவோடு அந்த
குற கோலத்து செயலாள் அஞ்ச
திகழ் சீர் அத்திக்கு அழல் வா என்ப புணர்வோனே

சிவ பேறுக்கு கடையேன் வந்து உள்
புக சீர் வைத்து கொ(ள்)ளு ஞானம் பொன்
திரு காளத்தி பதி வாழ் கந்த பெருமானே.

பத உரை

சரக்கு ஏறி = பொருள் மிகுந்த. இத்தப் பதி வாழ் = இந்தப் பூமியில் வாழ்கின்ற. தொந்தப்பரி = சம்பந்தத்தை வகிக்கின்ற. காயத்தில் = இவ்வுடலில். பரிவோடு = அன்பு பூண்டவர் போன்று உள்ள. ஐந்துச் சதிக்காரர் = ஐந்து (பொறிகளாகிய) மோசக்காரர்கள். புக்கு = புகுந்து. உலை மேவு = அழிவுக்குக் காரணமான. இந்தச் செயல் மேவி = இத்தகைய தொழில்களை விரும்பி மேற் கொண்டு.

சலித்தே = சஞ்சலப்பட்டு. மெத்த = மிகவும். சமுசாரம் = குடும்பம். பொன் = செல்வம். சுகித்தே = சுகத்துடன் அனுபவித்து. சுற்றத்தவரோடு = சுற்றத்தாருடன். இன்பம் தழைத்தே = மகிழ்ச்சி மிக்கு. மெச்ச = புகழும்படி. தயவோடு = அன்புடனே. இந்தக் குடி பேணி = இந்த வாழ்விடத்தை விரும்பி.

குரக் கோணத்தில் = குளம்புத் தன்மை உள்ள மூக்கை உடைய. கழு = கழுகும். நாய் = நாயும். உண்ப = உண்ண. குழிக்கே வைத்து = குழியில் வைத்து. சவமாய் = பிணமாய். நந்து = கெடுகின்ற. இக் குடிற்கே நத்தி = குடிசையாகிய இந்த உடலையே விரும்பி. பழுதாய் = பயனற்று.

மங்கப்படுவேனை = அழிதல் உறுகின்ற என்னை.

குறித்தே = குறி கொண்டு. முத்திக்கு = முத்திக்கு. ம(a)றா = மாறுதல் இல்லாத. இன்பத் தடத்தே பற்றி = இன்ப வழியைக் கைப்பற்றி. சக மாயம் = உலக மாயை. பொய் = பொய். குலம் கால் = குலம் குடி.

என்கின்ற பற்றுக் கோடு. வற்ற = வற்றிப்போக. சிவ ஞானம் = சிவ ஞானமாகிய. பொன் கழல் தாராய் = உனது அழகிய

திருவடியைத் தந்து அருளுக.

புரக் காடு அற்று = திரி புரம் என்னும் காடு அழிந்து. பொடியாய்
மங்க = பொடியாய் மறையவும். கழைச் சாபத்து = கரும்பு
வில்லை ஏந்திய. ஐ = அழகிய. சடலான் உங்க = உடலை உடைய
மன்மதன் அழியவும். புகைத் தீ பற்ற = புகை கொண்ட தீ பற்றச்
செய்த. அப் புகலோர் = அந்த வெற்றியாளராகிய சிவபெருமானால்.
அன்புற்று அருள்வோனே = அன்பு கொண்டு அருளப் பட்டவனே.

புடைத்தே = அடித்து. எட்டுத் திசையோர் = எட்டுத் திக்குகளிலும்
உள்ளோர்களும். அஞ்ச = பயப்படும்படி. தனிக் கோலத்து =
தனிப்பட்ட உருவத்துடன். புகு தூர் = புகுந்த தூரன். மங்க =
அழியும்படி அவனை. புகழ்ப் போர் சத்திக்கு = போரில் புகழ்
கொண்ட சத்தி வேலாயுதத்துக்கு. இரையா = உணவாக.
ஆனந்தத்து அருள்வோனே = மகிழ்ச்சியுடன் அருளியவனே.

திருக் கானத்தில் = அழகிய வள்ளி மலைக் காட்டில். பரிவோடு =
அன்பு பூண்டு. அந்தக் குறக் கோலத்து = அந்தக் குறக்கோலம்
பூண்டிருந்த. செயலாள் = செய்கையாளகிய வள்ளி. அஞ்ச =
பயப்பட்ட பொழுது. திகழ்ச் சீர் = விளங்கும் சீர் பெற்ற. அத்திக்கு
= (இந்த) யானைக்கு. அழல் = (பயந்து) அழ வேண்டாம். வா என்ப
= வா என்று சொல்லி. புணர்வோனே = அவளை அணைந்தவனே.

சிவப் பேறுக்கு = சிவகதி அடையும் பேற்றுக்கு. கடையேன் =
கடையவனாகிய நான். வந்து = வந்து. உள் புக = உட்சேருவதற்கு.
சீர் வைத்து = வேண்டிய சிறப்பினைத் தந்து. கொ(ள்)ளு = என்னை
ஏற்றுக் கொள்வாயாக. ஞானம் பொன் = ஞானமும் பொலிவும்.
திரு = அழகும் நிறைந்த. காளத்திப் பதி வாழ் = திருக் காளத்தி

என்னும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும். கந்தப் பெருமானே = கந்தப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

பொருள் மிகுந்த இரந்தப் பூமியில், உடலினுள் அன்பு பூண்டவர் போல உள்ள ஐந்து பொறிகளாகிய மோசக்காரர்கள் வாழும் இவ்வுடலை விரும்பி, குடும்பம், செல்வம் முதலிய இன்பங்களை அனுபவித்துப் பின்னர் கழுகும் நாயும் உண்ணும்படி பயனற்று அழிதல் உறுகின்ற என்னை முத்திக்கு மாறுதல் இல்லாத இன்ப வழியைக் கைப்பற்றி, உலக மாயை, பொய், குலம், குடி என்னும் பற்றுக்கோடு வற்றிப் போகச் சிவ ஞானமாகிய உனது திருவடியைத் தந்து அருளுக.

திரிபுரங்கள் பொடிபட்டு மறையவும், மன்மதன் வெந்து சாம்பலாகவும், தீ பற்றச் செய்த சிவபெருமானின் அன்பும் அருளும் பெற்றவனே. எட்டுத் திசைகளில் உள்ள எல்லோரும் அஞ்ச, பயங்கரமான உருவத்துடன் புகுந்த தூரன் அழியும் படி சத்தி வேலேச் செலுத்தியவனே. வள்ளியைக் காட்டில், இந்த யானைக்குப் பயப்பட வேண்டாம் என்று கூறி அவளை அணைத்தவனே. சிவப் பேற்றைக் கடையவனாகிய நானும் பெறும்படி எனக்குத் தந்து அருளுக. திருக்காளத்தியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. சிவ ஞானம் பெற பொற்கழல் தாராய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஐந்து சதிக்காரர் புக்கு உலைமேவு....
(மூள்வுஆய தொழில் பஞ்சேந்திரயவஞ்ச முகரிகாள்)...திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 6.27.9.

ஆ. சிவஞானம் பொற்கழல் தாராய்....
(...ஞானம் எனும் தண்டையம் புண்டரி கந்தரு வாய் சண்ட தண்ட வெஞ்சூர்)..கந்தர் அலங்காரம் 92.

இ. திகழ்சீர் அத்திக்கு அழல்வா என்ப....
(இவ்வேழங் காத்தருள்க எந்தைநீர் சொற்றபடி செய்வேன் என ஒரு பால் சேர்ந்து தழீ இக் கொண்டனளே)... கந்த புராணம் 6.24.112.

தலைப்புச் சொற்கள் நிலையாமை முத்தி சிவஞானம் திருவடி அருள் மதன் சிவன் தூரன் வள்ளி தமிழன் ஞானம் காளத்தி

472

திருக்காளத்தி

தனத் தானத்தத் தனதானா

சிரத் தானத்திற்

செகத் தோற்பற்றைக்

வருத்தா மற்றொப்

மலர்த் தாள்வைத்தெத்

நிருத் தாகர்த்தத்

நினைத் தார்சித்தத்

திருத் தாள்முத்தர்க்

திருக் காளத்திப்

பணியாதே

குறியாதே

பிலதான

தனையாள்வாய்

துவநேசா

துறைவோனே

கருள்வோனே

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

சிரத்தானத்தில் பணியாதே

செகத்தோர் பற்றை குறியாதே

வருத்தா மற்று ஒப்பிலதான

மலர் தாள் வைத்து எத்தனை ஆள்வாய்

நிருத்தா கர்த்தத்துவ நேசா

நினைத்தார் சித்தத்து உறைவோனே

திரு தாள் முத்தர்க்கு அருள்வோனே

திரு காளத்தி பெருமானே.

பத உரை

சிரத்தானத்தில் = தலையைக் கொண்டு. பணியாதே = (உன்னை அன்றி ஒருவரையும்) பணியாமல். செகத்தோர் = உலகத்தோர். பற்றைக் குறியாதே = பாசங்களில் நோக்கம் செலுத்தாமலும்.

வருத்தா = வருத்தி (ஏன்று கொண்டு). மற்று ஒப்பிலதான = மற்று நிகரில்லாத. மலர்த் தாள் வைத்து = மலர் போன்ற உன் திருவடிகளில் சேர்த்து. எத்தனை ஆள்வாய் = வஞ்சகனாகிய என்னை ஆட்கொள்வாயாக.

நிருத்தா = கூத்தாட வல்லவனே. கர்த்தத்துவ = கடவுள் தன்மை வகிக்கும். நேசா = நேசனே. நினைத்தார் = (உன்னை) நினைப்பவர்களுடைய. சித்தத்து உறைவோனே = மனதில் உறைபவனே.

திருத்தாள் = உனது திருவடியை. முத்தர்க்கு = முற்றும் துறந்தவர்களுக்கு (சீவன் முத்தர்களுக்கு).

அருள்வோனே = அருள்பவனே. திருக் காளத்திப் பெருமானே = திருக் காளத்தியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

தலையக் கொண்டு உன்னையன்றி வேறு யாரையும் பணியாமலும், உலகில் எதன் மேலும் பற்று வைக்காமலும், வஞ்சகனாகிய என்னை ஏன்று கொண்டு, மற்று ஒப்பில்லாத உன் திருவடிகளில் சேர்த்து ஆட கொள்வாயாக. கூத்தனே. கடவுள் தானம் வகிக்கும் நண்பனே. உன்னை நினைப்போர் உள்ளத்தில் உறைபவனே. முற்றும் துறந்த சீவன் முத்தர்களுக்கு அருள்பவனே. திருக் காளத்தியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. என்னை ஆட்கொள்வாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நினைத்தார் சித்தத்து உறைவோனே....

(நினைப்பவர் மனத்து உளான் நித்தமா ஏத்தும்
ஊர் உளான்...)... சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 1.76.7.

ஆ. முத்தர்க்கு அருள்வோனே....

முத்தர் நால் வகையினர் (பிரம வித்துக்கள், பிரம வரர், பிரம வாரியர்,
பிரம வரிஷ்டர்). சீவன் முத்தர்கள் = இம்மையிலேயே முத்தர் ஆனோர்.
பிரம வித்துக்கள் = பிரம ஞானம் அடைந்தும் தமக்கு முன் விதிக்கப்பட்ட விதிகளின்
படி ஒழுகும் ஞானிகள்.
பிரம வரர் = சமாதியில் நின்றும் தாமே உணரும் ஞானிகள்.
பிரம வாரியர் = சமாதியில் பிறர் கலைக்க எழும் ஞானிகள்.
பிரம வரிஷ்டர் = தாமேயாகவும், பிறர் கலைத்தாலும் சமாதியிலிருந்து எழாத ஞானிகள்
- (வ.சு. செங்கல்வராயன்).

473

திருக்காளத்தி

தந்தன தானத் தந்தன தானத்
தந்தன தானத்

தனதான

பங்கய னார்பெற் றிடுஞ்ச ராசர
அண்டம தாயுற் றிருந்த பார்மிசை
பஞ்சவர் கூடித் திரண்ட தோர்நர
பந்தம தாகப் பிணிந்த ஆசையில்
இங்கித மாகத் திரிந்து மாதர்கள்
பண்பொழி துதைக் கடந்த டாதுழல்
சங்கட னாகித் தளர்ந்து நோய்வினை
வந்துடல் மூடக் கலங்கி டாமதி
தந்தடி யேனைப் புரந்தி டாயுன
சங்கரர் வாமத் திருந்த நூபுர
சுந்தரி யாதித் தருஞ்சு தாபத
தண்டைய னேகுக் குடம்ப தாகையின்
திங்களு லாவப் பணிந்த வேணியர்
பொங்கர வாடப் புனைந்த மார்பினர்
திண்சிலை துலத் தழுந்து பாணியர்
சிந்துவி லேவுற் றெழுந்த காளவி
டங்கள் மீதிற் சிறந்த சோதியர்

உருவாயே

படிறாயே

தருளாலே

முருகோனே

நெடிதாழ்வார்

திண்புய மீதிற் றவழ்ந்து வீறிய	குருநாதா
சிங்கம தாகத் திரிந்த மால்கெரு	
வம்பொடி யாகப் பறந்து சீறிய	
சிம்புள தாகச் சிறந்த காவென	வருகோமுன்
செங்கதி ரோனைக் கடிந்த தீவினை	
துஞ்சிட வேநற் றவஞ்செய் தேறிய	
தென்கயி லாயத் தமர்ந்து வாழ்வருள்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பங்கயனார் பெற்றிடும் சர(ம்) அசர(ம்)
அண்டமதாய் உற்றிருந்த பார் மிசை
பஞ்சவர் கூடி திரண்டது ஓர் நர உருவாயே

பந்தமது ஆகி பிணிந்த ஆசையில்
இங்கிதமாக திரிந்து மாதர்கள்
பண்பு ஒழி சூதை கடந்திடாது உழல் படிநு ஆயே

சங்கடன் ஆகி தளர்ந்து நோய் வினை
வந்து உடல் மூடி கலங்கிடை மதி
தந்து அடியேனை புரந்திடாய் உனது அருளாலே

சங்கரர் வாமத்து இருந்த நூபுர
சுந்தரி ஆதி தரு(ம்) சுதா பத
தண்டையனே குக்குட பதாகையின் முருகோனே

திங்கள் உலாவ பணிந்த வேணியர்
பொங்கு அரவு ஆட புனைந்த மார்பினர்
திண் சிலை சூலத்து அழுந்து பாணியர் நெடிது ஆழ்வார்

சிந்துவிலே உற்று எழுந்த காள விடம்
கள(ம்) மீதில் சிறந்த சோதியர்
திண் புய(ம்)மீதில் தவழ்ந்து வீறிய குருநாதா

சிங்கமதாக திரிந்து மால் கெருவம்
பொடியாக பறந்து சீறிய
சிம்புளதாக சிறந்து அகா என வரு கோ முன்

செம்ஈகதிரோனை கடிந்த தீ வினை
துஞ்சிடவே நல் தவம் செய்து ஏறிய
தென் கயிலாயத்து அமர்ந்து வாழ்வருள் பெருமானே.

பத உரை

பங்கயனார் = தாமரை மலரில் உள்ள பிரமன். பெற்றிடும் =
படைத்துள்ள. சரம் அசரம் = அசைவன, அசையாதனவாய் உள்ள.
அண்டமதாய் உற்று இருந்த = அண்டமாகிப் பொருந்தி இருக்கும்.
பார் மிசை = இந்தப் பூமி மேல். பஞ்சவர் கூடி = ஐம்பூதங்களும்
கூடி. திரண்டது ஓர் =

ஒன்றாகி ஒரு. நர உருவாயே = மனித உருவம் அமைந்து.

பந்தமது ஆகப் பிணிந்த = பாசத்தால் கட்டுண்ட. ஆசையில் =
ஆசையில். இஈங்கிதமாகத் திரிந்து = இன்பமுற்றுத் திரிந்து.

மாதர்கள் = விலை மாதர். பண்பு ஒழி சூதை =
நற்குணம் இல்லாத வஞ்சகச் சூழலை. கடந்திடாது =
கடந்திடாமல். உழல் = திரிகின்ற. படிறு ஆயே = பொய்
கலந்தவனாய்.

சங்கடனாகி = வேதனைப் படுபவனாகி. தளர்ந்து = சோர்வடைந்து.
நோய் வினை வந்து = பிணியும் வினையும் வந்து. உடல் மூடக்
கலங்கிதா = உடலை மூடி அதனால் கலக்கம் அடையாத. மதி =
அறிவை. தந்து = கொடுத்து. அடியேனை = அடியேனாகிய என்னை.

புரந்திடாய் = காப்பாற்றுவாயாக. உனது அருளாலே = உன்னுடைய
திருவருளைப் பாலித்து.

சங்கரர் = சிவபெருமானுடைய. வாமத்து இருந்த = இடது
பாகத்தில் உறையும். நூபுர சுந்தரி = சிலம்பணிந்த அழகி. ஆதித்
தரும் = ஆதி பெற்ற. சுதா = குழந்தையே. பத தண்டயனே =
தண்டைகள் அணிந்த பாதங்களை உடையவனே. குக்குட
பதாகையின் = கோழிக் கொடியைக் கொண்ட. முருகோனே =
முருகனே.

திங்கள் உலாவ = நிலவு (சடையில்) உலாவ. பணிந்த = பணித்த.

வேணியர் = சடையை உடையவர். பொங்கு அரவு ஆட =
மேலெழுந்து பாம்பு ஆடும்படி. புனைந்த = அணிந்துள்ள. மார்பினர்
= மார்பை உடையவர். திண் சிலை = வலிமை வாய்ந்த (பினாகம்
என்னும்) வில்லும். சூலத்து அழுந்தும் = சூலாயுதமும் பொருந்தி
உள்ள. பாணியர் = திருக்கையை உடையவர். நெடிது ஆழ்வார் =
நிரம்ப ஆழ்ந்தும் நீண்டும் உள்ள.

சிந்துவிலே = கடலில். உற்று எழுந்த காளம் = இருந்து
தோன்றிய கரிய. விடம்f = விஷத்தை. களம் மீதில் சிறந்த =
கண்டத்தில் விளங்கும்படி வைத்த. சோதியர் = பேரொளியினர்.
திண் புயம் மீதில் = (அத்தகைய பெருமானுடைய) வலிய
தோள்களில். தவழ்ந்து வீறிய = தவழ்ந்து பொலிந்த. குரு நாதா =
குருநாதரே.

சிங்கமதாக = நரசிங்கமாக. திரிந்த மால் = திரிந்த திருமாலின்.
கெருவம் பொடியாக = அகந்தை பொடி பட்டு அழிய. பறந்து சீறிய
= பறந்து கோபித்த. சிம்புளதாகி = சரபப் பட்சியாய் (உரு எடுத்து).

சிறந்து = விளங்கி. அகா எனவரு கோ முன் = ஆகா என்று
சப்தித்து வந்த பெருமானாகிய வீரபத்திரர் முன்பு.

செம் கதிரோனை = சூரியனை. கடிந்த = தண்டித்த. தீ
வினை தோஷம். துஞ்சிடவே = நீங்க. நல் தவம் செய்து ஏறிய =
நல்ல தவத்தைச் செய்து சிறப்படைந்த. தென் கயிலாயத்து
அமர்ந்து = தென் கயிலாயமாகிய திருக்காளத்தியில் வீற்றிருந்து.
அருள் பெருமானே = அடியார்களுக்கு அருளும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

பிரமன் படைத்த அசையும் அசையாப் பொருள்கள் உள்ள அண்டமாகப் பொருந்தி
இருக்கும் இப்பூமியில், ஐம்புதங்களுடன் ஒன்றாகக் கூடி, மனிதனாய் உரு
எடுத்து, பந்த பாசங்களால் கட்டுண்டு, இன்பமுற்றுத் திரிந்து, பொது
மகளிர்களின் சூழலைக் கடந்திடாமல் திரிகின்ற, பொய் கலந்தவனாய்,
வேதனைப் படுபவனாய்ச் சோர்வடைந்து, நோயுற்று, கலக்கம் அடையாத
அறிவைத் தந்து அடியேனைக் காப்பாற்றுவாயக.

சிவபெருமான் இடப்பாகத்தில் உறையும் உமை பெற்ற குழந்தையே.
தண்டைகள் அணிந்த பாதங்களை உடையவனே. நிலவு சடையில்
இருக்கவும், பாம்பு ஆடவும், பினாகம் என்ற வில்லும் சூலாயுதமும் கையில்
ஏந்திய சிவபெருமான் கடலில் எழுந்த கரிய விடத்தைக் கழுத்தில்
கொண்டவர். அத்தகைய பெருமானுக்குக் குருநாதரே. நரசிங்கமாகத் திரிந்த
திருமாலின் கர்வத்தை அடக்க, சரபப் பட்சியாய் வந்த வீரபத்திரர் முன்பு
தக்கை யாகத்தில் சூரியனைத் தண்டித்த தோஷம் நீங்க, தென்
கயிலாயத்தில் தவம் செய்து சிறப்படைந்த காளத்தியில் வீற்றிருக்கும்
பெருமானே. அடியேனைக் காக்க வந்திடாயோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சிங்கமதாகத் திரிந்த மால்கொடு....

நரசிங்கத்தை வீர பத்திரர் சரபப் பட்சியாக அடக்கிய வரலாறு.

இரணியன் இரத்தத்தை உறிஞ்சிய பின் வெறி ஏறி திருமால் உக்கிரம் கொண்டார்.

சிவபெருமான் வீரபத்திரரை ஏவ, அவர் சரபப் பட்சி உருவம் எடுத்து அந்த

நரசிங்கத்தை அடக்கினார்.

(செஞ்சச் சிம்புட் சொருபம தானவர்).....திருப்புகழ் (செஞ்சொற்பண்).

ஆ. செங்கதிரோனைக் கடிந்த தீ வினை...

தக்க யாகத்தில் ஒரு சூரியனுடைய கண்ணைப் பறித்தும், ஒரு சூரியனுடைய பற்களைத் தகர்த்தும் வீர பத்திரர் தண்டனை புரிந்தார்.

(சூரியனார் தொண்டை வாயினிற் பற்களை
வாரி நெரித்தவா றுந்தீபற)...திருவாசகம் (திருவுந்தியார்) 14.14.

இ. தீவினை துஞ்சிடவே நல் தவம் செய்தேறிய....

வீரபத்திரர் சூரியனைக் கடிந்த தீ வினை தீர தவம் செய்தார்.

(அருக்கன் பாதம் வணங்குவர் அந்தியில்

அருக்கன் ஆவான் அரன் உரு அல்லனோ)...திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 5.100.8.

474

சிதம்பரம்

தனதன தனதன தானான தானன
தனதன தனதன தானான தானன
தனதன தனதன தானான தானன

தந்ததான

அவகுண விரகனை வேதாள ரூபனை

அசடனை மசடனை ஆசார ஈனனை

அகதியை மறவனை ஆதாளி வாயனை

அஞ்சபூதம்

அடைசிய சவடனை மோடாதி மோடனை

அழிகரு வழிவரு வீணாதி வீணனை

அழுகலை யவிசலை ஆறான லுணனை

அன்பிலாத

கவடனை விகடனை நானா விகாரனை

வெகுளியை வெகுவித மூதேவி மூடிய

கலியனை அலியனை ஆதேச வாழ்வென

வெம்பிவீழுங்

களியனை யறிவுரை பேணாத மாநுட

கசனியை யசனியை மாபாத னாகிய

கதியிலி தனையடி நாயேனை யாளுவ

தெந்தநாளோ

மவுலியி லழகிய பாதாள லோகனு

மரகத முழுகிய காகோத ராஜனு

மனுநெறி யுடன்வளர் சோணாடர் கோனுட

னும்பர்சேரும்

மகபதி புகழ்புலி யூர்வாழு நாயகர்

மடமயில் மகிழ்வுற வானாடர் கோவென

மலைமக ளுமைதரு வாழ்வே மனோகர

மன்றுளாடும்

சிவசிவ ஹரஹர தேவா நமோநம

தெரிசன பரகதி யானாய் நமோநம
திசையினு மிசையினும் வாழ்வே நமோநம செஞ்சொல்சேருந்
திருதரு கலவி மணவாளா நமோநம
திரிபுர மெரிசெய்த கோவே நமோநம
ஜெயஜெய ஹரஹர தேவா சுராதிபர் தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

அவகுண விரகனை வேதாள ரூபனை
அசடனை மசடனை ஆசார ஈனனை
அகதியை மறவனை ஆதாளி வாயனை

அடைசிய சவடனை மோடாதி மோடனை
அழிகரு வழி வரு வீணாதி வீணனை
அழுகலை அவிசலை ஆறு ஆன ஊணனை அன்பு இலாத

கவடனை விகடனை நானா விகாரனை
வெகுளியை வெகு வித மூதேவி மூடிய
கலியனை அலியனை ஆதேச வாழ்வனை வெம்பி வீழும்

களியனை அறிவுரை பேணாத மாநுட
கசனியை அசனியை மா பாதனாகிய
கதி இலி தனை நாயேனை ஆளுவது எந்தநாளோ

மவுலியில் அழகிய பாதாள லோகனும்
மரகத முழுகிய காகோத ராஜனும்
மநு நெறி உடன் வளர் சோழ நாடர் கோனுடன் உம்பர் சேரும்

மகபதி புகழ் புலியூர் வாழு நாயகர்
மட மயில் மகிழ்வுற வான் நாடர் கோ என
மலை மகள் உமை தரு வாழ்வே மனோகர மன்றுள் ஆடும்

சிவசிவ ஹரஹர தேவா நமோ நம
தெரிசன பரகதி ஆனாய் நமோந ம
திசையினும் இசையினும் வாழ்வே நமோ நம செம் சொல் சேரும்
திரு தரு கலவி மணாளா நமோ நம
திரிபுரம் எரி செய்த கோவே நமோ நம
ஜெயஜெய ஹரஹர தேவா சுர அதிபர் தம்பிரானே.

பத உரை

அவகுணம் = துர்க்குணம் கொண்ட. விரகனை = தந்திரசாலியை.
வேதாள ரூபனை = வேதாளமே உருவமெடுத்தது போன்றவனை.
அசடனை = முட்டாளை. மசடனை = குணம் கெட்டவனை. ஆசார
ஈனனை = ஆசாரம் குறைவு பட்டவனை. அகதியை = கதி
அற்றவனை. மறவனை = மலை வேடன் போன்றவனை. ஆதாளி
வாயனை = வீம்பு பேசுபவனை. அஞ்சு பூதம் அடைசிய = ஐந்து
புதங்களால் சேரப்பட்ட.

சவுடனை = பயனற்றவனை. மோடாதி மோடனை = மூடருள்
மூடனை. அழு கருவழி வரு = அழிந்து போகும் கருவின் வழியே
வந்த. வீணாதி வீணனை = வீணருள் வீணனை. அழுகலை
அவிசலை = அவிழ்ந்து போன பதனழிந்த பண்டம் போன்றவனை.
ஆறு ஆன ஊணனை = அறு சுவை உண்டியை விரும்புபவனை.
அன்பு இலாத = அன்பு இல்லாத.

கவடனை = வஞ்சனை மிகுந்தவனை. விகடனை = உன்மத்தம்
கொண்டவனை. நானா விகாரனை = பலவிதமான விகார
நடவடிக்கைகள் பூண்டவனை. வெகுளியை = கோபம் மிக்கவனை.

வெகுவித மூதேவி மூடிய = நிறைந்த மூதேவித்தனம் மூடியுள்ள.

கலியனை = சனீஸ்வரனை. அலியனை = ஆண்மை

இல்லாதவனை. ஆதேச வாழ்வனை = வேறுபட்ட வாழ்வு

வாழ்பவனை. வெம்பி வீழும் = வாடி விழுகின்ற.

களியன் = குடியனை. அறிவுரை பேணாத = நல்ல அறிவு

மொழிகளை விரும்பாத. மாநுட கசனியை = கசக்கித் தள்ளப்பட்ட

மானுடப் பதரை. அசனியை = இடி போன்ற பேச்சு உடையவனை.

மா பாதனாகிய = மகா பாதகனாய். கதி இலி தனை = கதி

இல்லாதவனை. (இத்தகைய தீய குணங்கள் உடைய). அடி

நாயேனை = கீழுக்கும் கீழான அடியவனை. ஆளுவது எந்நாளோ =

ஆண்டருளும் நாள் ஒன்று உண்டோ?

மவுலியில் = மணி முடிகள். அழகிய = அழகாக உடைய. பாதாள

லோகனும் = பாதாள லோகனாகிய ஆதிசேடனும். மரகத = பச்சை

நிறம். முழுகிய = உடல் முழுமையும் உள்ள. காகோத ராஜன் =

பாம்பு அரசனான பதஞ்சலியும். மநு நெறியுடன் வளர் = மநு நெறி

வழுவாது ஆட்சி செய்யும். சோணாடர் கோனுடன் = சோழ நாட்டுத்

தலைவரான சோழ ராசனும். உம்பர் சேரும் = தேவர்களோடு

சேர்ந்து வாழும்.

மகபதி = இந்திரனும். புகழ் = புகழ்கின்ற. புலியூர் வாழும் நாயகர்

= சிதம்பரத்தில் வாழும் சபா நாயகரும். மட மயில் = மயில்

போன்ற சிவகாம சுந்தரியும். மகிழ்வுற = மகிழ்ச்சி கொள்ள.

வானாடர் கோவென = வானில் உள்ள தேவர்களுக்கு எல்லாம்

தலைவனாக விளங்கும். மலை மகள் உமை = இமயவன்

மகளாகிய பார்வதி. தரு வாழ்வே = பெற்ற மகனே. மனோகரா =

மனதுக்கு விருப்பம் தருவபவனே. மன்றுள் = அம்பலத்தில்
கூத்தாடும்.

சிவ சிவ ஹர ஹர தேவா = சிவ சிவ ஹர ஹர தேவனே. நமோ
நம = உன்னை வணங்குகிறேன். தெரிசன பரகதி ஆனாய் = கண்டு
களிக்க வேண்டிய மேலான கதிப் பொருளானவனே. நமோ நம =
உன்னை வணங்குகிறேன். திசையினும் = எத்திசையிலும்.
இசையினும் = எந்த இசை ஞானத்திலும். வாழ்வே நமோ நம =
வாழ்பவனே, உன்னை வணங்குகிறேன்.

செம் சொல் சேரும் = இனிய சொற்களைப் பேசுகின்ற. திரு தரு
கலவி = வள்ளி நாயகியாரின் கலவி இன்பத்தைப் பெறும்.
மணவாளா நமோ நம = மணவாளனே, உன்னை வணங்குகிறேன்.
திரி புரம் எரி செய்த = திரி புரங்களை எரித்த. கோவே =
தலைவனே. நமோ நம = உன்னை வணங்குகிறேன். ஜெய ஜெய
ஹர ஹர தேவா = ஜெய ஜெய ஹர ஹர தேவனே. சுர அதிபர்
தம்பிரானே = தேவர் தலைவர்களுக்குத் தம்பிரானே.

சுருக்க உரை

பல தூர்க் குணங்களைக் கொண்ட, முழு மூடனானவனும், நாயினும்
கீழானாவனும் ஆகிய என்னை ஆண்டருளுவதும் ஒரு நாள் உண்டோ?
ஆதிசேடனும், பதஞ்சலியும், சோழ நாட்டு அரசனும், தேவர்களோடு சேர்ந்து
வரும் இந்திரனும் புகழ்கின்ற சிதம்பரத்தில் வாழ்கின்ற சபா நாயகரும்,
சிவகாம சுந்தரியும் மகிழ்ச்சி கொள்ள வானோர் தலைவனாக விளங்குபவனே.
மலைமகளான உமை பெற்ற செல்வமே. அம்பலத்தில் ஆடும் தேவனே.
கதிப் பொருளே. எத்திசையிலும் எந்த இசை ஞானத்திலும்
வாழ்பவனே. உன்னை வணங்குகிறேன்.

வள்ளி நாயகியின் கலவி இன்பத்தைப் பெறும் மணவாளனே. உன்னை

வணங்குகிறேன். நாயேனை ஆளுவதும் ஒரு நாள் உண்டாகுமோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஆறான ஊணனை.....

அறுசுவை உண்டி - கசப்பு, இனிப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு காரம்.

ஆ. சோணாடர் கோனுடன்....

சேழ் நாடு, சோழன் இரண்டின் மீதும் அருணகிரியாருக்கு விருப்பம்
மதிப்பும் உண்டு.

(தூடான தொருசோதி மலைமேவு

சோணாடு புகழ்தேவர் பெருமானே) ---- திருப்புகழ்(கோடானமடவார்கள்)

இ. சிதம்பரத்தில் பூசித்துப் பேறு பெற்றவர்கள்.

வியாக்ரபாதர் (புலிக்கால் முனிவர்), பதஞ்சலி, இரணியவர்மன்.

ஈ. செஞ்சொல் சேரும் திரு.....

(தண்க டங்க டந்து சென்று

பண்க டங்க டர்ந்த இன்சொல்

திண்பு னம்பு குந்து கண்டு றைஞ்சுகோனே) --- திருப்புகழ்(வந்துவந்துமுன்)

(கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியைக் கல்வரைக் கொவ்வைச்

செவ்வாய் வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோளண்ணல் வல்லமே)

---- கந்தர் அலங்காரம் 10.

உ. நடராசர் வேறு முருகன் வேறு என்னும் வேற்றுமை காட்டாது உமைதரு

வாழவே என்றும், திரிபுரம் எரி செய்த கோவே என்றும் பாடியுள்ளார்.

தலைப்புச் சொற்கள்

தமியன், சிவன், இந்திரன், உமை, வள்ளி துதி, தில்லை

475

சிதம்பரம்

தனதனன தனன தந்தத் தனதானா

இருவினையின் மதிம யங்கித்
எழுநரகி லுழலு நெஞ்சுற்
பரமகுரு அருள்நி னைந்திட்
பரவுதரி சனையை யென்றெற்
தெரிதமிழை யுதவு சங்கப்
சிவனருளு முருக செம்பொற்
கருணைநெறி புரியு மன்பர்க்
கனகசபை மருவு கந்தப்

திரியாதே
றலையாதே
ருணர்வாலே
கருள்வாயே
புலவோனே
கழலோனே
கொளியோனே
பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

இரு வினையின் மதி மயங்கி திரியாதே
எழு நரகிலும் உழலு(ம்) நெஞ்சு உற்று அலையாதே

பரம குரு அருள் நினைந்திட்டு உணர்வாலே
பரவு தரிசனையை என்று எற்கு அருள்வாயே

தெரி தமிழை உதவு சங்க புலவோனே
சிவன் அருள் முருக செம் பொன் கழலோனே

கருணை நெறி புரியும் அன்பர்க்கு எளியோனே
கனக சபை மருவு கந்த பெருமானே.

பத உரை

இருவினையின் = இரண்டு வினைகளால். மதி மயங்கி =
(என்னுடைய) அறிவு மயக்கம் கொண்டு.
திரியாதே = (நான்) திரியாமலும்.

ஏழு நரகில் உழிலும் = ஏழு நரகங்களிலும் கலக்கம் உறுதற்கு.

நெஞ்சு உற்று அலையாதே = மனத்தைப் படைத்து (நான்)
அலையாமலும்.

பரம குரு = பரமேசுரனாகிய அருணாசலேசர் ஆகிய குரு. அருள்
நினைந்திட்டு = திருவருளை நினைவில் வைத்து. உணர்வாலே =
ஞானத் தெளிவால். பரவு = போற்றுதற்குரிய (உன்). தரிசனையை
= தரிசனக் காட்சியை. என்று = எப்பொழுது.
எற்கு அருள்வாயே = எனக்கு அருள் புரிவாய்.

தெரி தமிழை = யாவரும் தெரிந்து மகிழத் தக்கத் தமிழை.
உதவு(ம்) = ஆராய்ந்து உதவிய. சங்கப் புலவோனே = சங்கப்
புலவனாக விளங்கியவனே. சிவன் அருளும் முருக =
சிவபெருமான் பெற்றருளிய முருகனே. செம் பொன் கழலோனே =
செவ்விய பொன்னாலாகிய கழலைத் தரித்தவனே.

கருணை நெறி புரியும் = அருள் நெறியைப் பற்றும். அன்பர்க்கு
எளியோனே = அடியார்களுக்கு எளிமையானவனே. கனக சபை
மருவும் கந்தப் பெருமானே = கனக சபையில் வீற்றிருக்கும் கந்தப்
பெருமானே.

சுருக்க உரை

இரு வினைகளால் என் அறிவு மயங்கித் திரியாமலும், நரகில் புகத் தக்க மனத்தைப்
படைத்து நான் அலையாமலும், மேலான குருவின் திருவருளை நினைவில் வைத்து,
ஞானத் தெளிவால் சிறந்த உனது தரிசனத்தை என்று எனக்கு அருள் புரிவாய்.
சங்கப் புலவனாக வந்து தமிழை ஆய்ந்தவனே. சிவபெருமான் அருளிய முருகனே.
பொற்கழல் அணிந்தவனே. அருள் நெறியில் ஒழுகும் அடியவர்களுக்கு
எளிமையானவனே. கனக சபையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. எனக்கு என்று உன்
தரிசனத்தைத் தந்து அருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தமிழ் உதவியது..

உக்கிர பாண்டியராக முருகவேள் மதுரையில் அரசு புரிந்து சங்கப் புலவர்களுடன் கூடி தமிழ் ஆராய்ந்தது.

ஆ. கனக சபை

பொன்னம்பலம். ஐந்து சபைகளுள் ஒன்று. ரத்ன சபை = திருவாலங்காடு வெள்ளி அம்பலம் = மதுரை. தாமிரம் = நெல்லை. சித்திர சபை = திருக்குற்றாலம்.

476

சிதம்பரம்

தனன தானன தனன தானன
தனன தானன

தனதான

இருளு மோர்கதி ரணுகொ ணாதபொ
னிடம தேறியெ
எரிய வேமல மொழிய வேசுட
நிலகு மூலக
அருவி பாயஇ னமுத முறவுன்
அருளெ லாமென
அருளி யேசிவ மகிழ வேபெற
அருளி யேயிணை
பரம தேசிகர் குருவி லாதவர்
பரவை வான்மதி
பவள மேனியர் எனது தாதையர்
பரம ராசியர்
மருவி நாயெனை யடிமை யாமென
மகிழ்மெய் ஞானமு
மறைகு லாவிய புலியுர் வாழ்குற
மகள்மெ லாசைகொள்

னிருநோயும்

வொளிமேவி

தளவாக

யடிதாராய்

தவழ்வேணிப்

அருள்பாலா

மருள்வோனே

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

இருளும் ஓர் கதிர் அணுக ஒ(ண்)ணாத பொன்

இடமது ஏறியே என் இரு நோயும்

எரியவே மலம் ஒழியவே சுடர்

இலகு மூலக ஒளி மேவி

அருவி பாய இன் அமுதம் ஊற உன்
அருள் எலாம் எனது அளவாக

அருளியே சிவ(ம்) மகிழவே பெற
அருளியே இணை அடி தாராய்

பரம தேசிகர் குரு இலாதவர்
பரமவை வான் மதி தவழ் வேணி

பவள மேனியர் எனது தாதையர்
பரம ராசியர் அருள் பாலா

மருவி நாயெனை அடிமையாம் என
மகிழ் மெய் ஞானமும் அருள்வோனே

மறை குலாவிய புலியுர் வாழ் குற
மகள் மேல் ஆசை கொள் பெருமானே.

பத உரை

இருளும் ஓர் கதிர் = இரவு பகல் (சூரிய சந்திர ஒளி) எதுவும்.
அணுக ஒ(ண்)ணாத பொன் இடம் அது = அணுக முடியாத
பொன்னிடத்தை. ஏறி = அடைந்து. என் இரு நோயும் =
என்னுடைய நல் வினை, தீ வினை என்ற இரண்டு நோயும்.

எரியவே = எரிபட்டு அழிய. மலம் ஒழிய = மும்மலங்களும் ஒழிய. சுடர் இலகு = ஒளி விளங்கும். மூலக ஒளி மேவி = மூலாதார அக்கினி பொருந்தி.

அருவி பாய = அருவி பாய்வது போல. இன் அமுதம் ஊற = இனிய தேவாமிர்தம் ஊற. உன் அருள் எல்லாம் எனது உளவாக = உனது திருவருள் எல்லாம் எனக்கு உரியதாக.

அருளியே = உதவி அருளி. சிவம் = சிவ ஞானத்தை. மகிழவே பெற = நான் மகிழ்ந்து பெறும்படி. அருளியே = திருவருள் புரிந்து. இணை அடி தாராய் = உன் இரண்டு திருவடிகளை எனக்குத் தாராய்.

பரம தேசிகர் = மேலான தேசிக மூர்த்தி. குரு இலாதவர் = தமக்கு ஒரு குருவே இல்லாதவர். பரவை வான் மதி = பரந்த வானில் உள்ள சந்திரன். தவழ் வேணி = தவழ்கின்ற சடையை உடைய.

பவள மேனியர் = பவள மேனிப் பெருமான்.
எனது தாதையர் = என்னுடைய தந்தை.
பரம ராசியர் = பரம ரகசியத்தினர் (ஆகிய சிவபெருமான்).
அருள் பாலா = அருளிய பாலகனே.

மருவி = அடியேனிடம் வந்து கூடி. நாயெனை = என்னை.
அடிமையாம் என = ஒரு அடிமையாகக் கருதி.
மகிழ் = மகிழ்ந்து. மெய் ஞானமும் = மெய்ஞ்ஞானத்தை.
அருள்வோனே = அருளியவனே.

மறை குலாவிய = வேதங்கள் விளங்கும். **புலியூர் வாழ்** =
புலியூரில் வாழும். **குற மகள்** = குற மகளாகிய வள்ளியின். **மேல்**
ஆசை கொள் பெருமானே = மேல் ஆசை கொள்ளும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

இரவு பகல் அற்ற இடத்தை அடைந்து என் இரு வினைகளாகிய நோய்களும்,
மும்மலங்களும் அழிய, மூலாதாரத்தில் பொருந்தி உன் திருவருள் எனக்கு
உரியதாகுக. சிவ ஞானத்தை நான் மகிழ்ந்து பெறும்படி உன் திருவடிகளைத்
தந்தருளுக.

பரம தேசிகரும், மதி தவழும் சடையை உடையவரும் ஆகிய சிவபெருமான் அருளிய
பாலனே. என்னை அடிமையாகக் கொண்டு மெய்ஞ்ஞானத்தை எனக்கு அருளியவனே.
வேதம் விளங்கும் புலியூரில் வாழ்பவனே. வள்ளியின் மேல் ஆசை கொள்ளும்
பெருமானே. உன் திருவடிகளைத் தர வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சிவம் பெறுதல்...

(சிவமான சிந்தையிற் சீவன் சிதைய
பவமான மும்மலம் பாறிப்பறிய...)-- --திருமந்திரம் 2499.
(சிவமான ஞானந் தெளிய ஒண் சித்தி
சிவமான ஞானத் தெளிய ஒண் முத்தி
சிவமான ஞானஞ் சிவபரத்தே யேகச்
சிவமான ஞானஞ் சிவானந்தம் நல்குமே)--- திருமந்திரம் 1562.

ஆ. மறை குலாவிய புலியூர்..

(தினைத்தனை வேதங் குன்றாத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே)---
திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 4-23-8.

இ. மூலக ஒளி....

(நாலுசது ரத்த பஞ்சறை மூலகமலத்தில் அங்கியை
நாடியி டத்தி மந்திர பந்தியாலே)-- திருப்புகழ் (நாலுசதுரத்த).

477

சிதம்பரம்

தனத்தத் தானன தானன தானன
தனத்தத் தானன தானன தானன
தனத்தத் தானன தானன தானன

தந்ததான

எலுப்புத் தோல்மயிர் நாடிகு ழாமிடை
இறுக்குச் சீபுழு வோடடை மூளைகள்
இரத்தச் சாகர நீர்மல மேவிய
இளைப்புச் சோகைகள் வாதம் விலாவலி
உளைப்புச் சூலையொ டேவலு வாகிய
இரைப்புக் கேவல மூலவி யாதியொ
குலைப்புக் காய்கனல் நீரிழி வீளையொ
டளைப்புக் காதடை கூனல்வி சூசிகை
குருட்டுக் கால்முட மூமையு ளூடறு
குடிப்புக் கூனமி தேசத மாமென
எடுத்துப் பாழ்வினை யாலுழல் நாயெனு
னிடத்துத் தாள்பெற ஞான சதாசிவ
கெலிக்கப் போர்பொரு தூரர்கு ழாமுமி
ழிரத்தச் சேறெழ தேர்பரி யானிகள்
கெடுத்திட் டேகடல் தூர்கிரி தூள்பட
கிளர்ப்பொற் றோளிச ராசர மேவியெ
யசைத்துப் பூசைகொள் ஆயிப ராபரி
கிழப்பொற் காளைமெ லேறுமெ நாயகி
வலித்துத் தோள்மலை ராவண னானவன்
எடுத்துப் போதுடல் கீழ்விழ வேசெய்து
மகிழ்ப்பொற் பாதசி வாயந மோஅர
மலைக்கொப் பாமுலை யாள்குற மாதினை
அணைத்துச் சீர்புலி யூர்பர மாகிய
வடக்குக் கோபுர வாசலில் மேவிய

கும்பியோடை
டண்டவாதங்
கண்டமாலை
அன்புதாராய்
கண்டவேலா
பங்கின்மேவும்
சம்புபாலா
தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

எலுப்பு தோல் மயிர் நாடி குழாம் மிடை

இறுக்கு சீ புழுவோடு அடை முனைகள்
இரத்த சாகர நீர் மலம் மேவிய கும்பி ஓடை
இளைப்பு சோகைகள் வாதம் விலா வலி
உளைப்பு தூலையொடே வலுவாகிய
இரைப்பு கேவல மூல வியாதியொடு அண்ட வாதம்
குலைப்பு காய் கனல் நீரிழிவு ஈளையொடு
அளைப்பு காது அடை கூனல் விதூசிகை
குருட்டு கால்முடம் ஊமை உள் ஊடு அறு கண்டமாலை
குடி புக்கு ஊனம் இதே சதமாம் என
எடுத்து பாழ் வினையால் உழல் நாயேன்
உன் இடத்து தாள் பெற ஞான சதாசிவ அன்பு தாராய்
கெலிக்க போர் பொரு தூரர் குழாம் உமிழ்
இரத்த சேறு எழ தேர் பரி யானிகள்
கெடுத்திட்டே கடல் தூர் கிரி துள்பட கண்ட வேலா
கிளர் பொன் தோளி சராசரம் மேவி எய்
அசைத்து பூசைகொள் ஆயி பராபரி
கிழ பொன் காளை மேல் ஏறு எம் நாயகி பங்கின் மேவும்
வலித்து தோள் மலை ராவணன் ஆனவன்
எடுத்து போது உடல் கீழ் விழவே செய்து
மகிழ் பொன் பாத சிவாய நமோ அர சம்பு பாலா
மலைக்கு ஒப்பா முலையாள் குற மாதினை
அணைத்து சீர் புலியூர் பரமாகிய
வடக்கு கோபுர வாசலில் மேவிய தம்பிரானே.

பத உரை

எலுப்புத் தோல் மயிர் நாடி குழாம் மிடை = எலும்பு, தோல், மயிர், நாடிக் குழாய்களின் நெருக்கம். இருக்கும் = உள் அழுந்தியுள்ள. சீ = சீழு. புழுவோடு அடை = புழு இவைகளுடன் பொருந்திய. மூளைகள் = மூளைகள். இரத்தச் சாகரம் = இரத்தக் கடல். நீர், மலம் ஏவிய = நீர், மலம் இவை எல்லாம் உள்ள. கும்பி ஓடை = சேற்றுக் குளத்தில்.

இளைப்பு = சோர்வு. சோகைகள் = இரத்தக் குறைவால் வரும்

சோகை. வாதம் = வாயு மிகுதலாகிய பிணி. விலாவலி = பக்க வலி. உளைப்பு = வயிற்று உளைவு. துலையொடே = வாரதுலை என்னும் நோயோடு. வலுவாகிய = பலத்த. இரைப்பு = மூச்சு வாங்குதல். கேவல மூல வியாதியொடு = இழிவான மூல நோயுடன். அண்ட வாதம் = விரைவாதம்.

குலைப்பு = நடுக்கு வாதம். காய் கனல் = காய்கின்ற நெருப்புப் போன்ற சுரம். நீரிழிவு = நீரிழிவு. ஈளையொடு அளைப்பு = கோழையின் கலப்பு. காது அடை = செவிட்டுத் தன்மை. கூனல் = கூன். விதூசிகை = வாந்தி பேதி. குருட்டு = குருட்டுத் தன்மை. கால் முடம் = கால் முடமாயிருத்தல். ஊமை = பேச வராமை. உள் ஊடு அறு = உள் பக்கத்தே அறுத்துச் செல்லுகின்ற. கண்ட மலை = கழுத்தைச் சுற்றி வரும் புண்.

குடி புக்கு = (இத்தகைய நோய்கள் எல்லாம்) குடி புகுந்த. ஊனம் = கேடு செய்கின்ற. இதே = இந்த உடலை. சதமாம் என = நிலையானது என்று. எடுத்து = எடுத்து. பாழ் வினையால் உழல் நாயேன் = கொடிய வினையால் திரிகின்ற நாய் போன்ற அடியேன்.

உன்னிடத்துத் தாள் பெற = உனது திருவடிகளைப் பெற. ஞான சதாசிவ அன்பு தாராய் = ஞான மயமானதும், மங்களகரமானதும் ஆகிய அன்பைத் தருவாயாக.

கெலிக்க = வெற்றி பெறவேண்டி. போர் பொரு = போர் செய்த. தூர் குழாம் = அசுரர்களுடைய கூட்டம். உமிழ் = கக்கும். இரத்தச் சேறு எழ = இரத்தச் சேறு பெருக. தேர், பரி, யானிகள் = தேர்கள், குதிரைகள், யானிகள். கெடுத்திட்டே = (இவை எல்லாம்) அழிப்பட்டு. கடல் தூர் கிரி தூள் பட = கடலும் தூரனும், எழு மலைகளும் தூள்படும்படி. கண்ட வேலா = செய்த வேலனே.

கிளர் = விளங்குகின்ற. பொன் = அழகிய. தோளி = தோள்களை உடையவள். சராசரம் மேவி = அசை பொருள், அசையாப்பொருள் இவை இரண்டிலும் கலந்தும் அவைகளை. எய் = ஆட்டுவித்தும். பூசை கொள் = பூசை பெறுகின்ற. ஆயி = தாய். பராபரி = பரம் பொருளானவள். கிழப் பொன் காளை = (தனக்கு) உரிமையான அழகிய எருதின். மேல் ஏறும் = மேலே ஏறுகின்ற. எ நாயகி = எம்முடைய பிராட்டியாகிய பார்வதி. பங்கின் மேவும் = பக்கத்தில் இருக்கும் சிவபெருமான். (சம்பு பாலா).

வலித்து = வன்மையுடன் ஆட்டி அசைத்து. தோள் மலை இராவணன் ஆனவன் = தனது தோளால் (கயிலை) மலையை இராவணன். எடுத்த போது = எடுத்த பொழுது. உடல் கீழ் விழவே செய்து = அவனுடைய உடலைக் கீழே விழச் செய்து. மகிழ் = மகிழும். பொன் பாத = அழகிய பாதங்களை உடைய. சிவாய நமோ = சிவாய நம என்னும் ஐந்தெழுத்துக்கு மூலப்பொருளான. அர சம்பு பாலா = சிவசம்புவின் குமரனே.

மலைக்கு ஒப்பா = மலைபோன்ற. முலையாள் = கொங்கைகளை
உடைய. குற மாதனை = குறப்பெண்ணாகிய வள்ளியை.
அணைத்து = அணைத்து. சீர் புலியூர் = பெருமை வாய்ந்த புலியூர்
என்று வழங்கும் சிதம்பரத்தில். பரமாகிய = மேலான பொருளாய்
சிறந்து விளங்கும். வடக்குக் கோபுர வாசலில் மேவிய = வடக்குக்
கோபுர வாசலில் வீற்றிருக்கும். தம்பிரானே = தம்பிரானே.

சுருக்க உரை

எலும்பு, தோல், மயிர் முதலியவை பொருந்திய உடலாகிய மண் பாத்திரத்தில் பற்பல
நோய்கள் குடி புகுந்து கேடு செய்கின்ற இந்த வாழ்க்கையை நிலையானது என்று
உடலெடுத்து, வினை ஈடாகத் திரிகின்ற அடியேனாகிய நான் உனது திருவடிகளைப்
பெற அன்பைத் தருக.

போருக்கு வந்த அசுரர்கள் கூட்டம் அழிபட்டுக் கடலும், தூரனும், எழுகிரியும்
தூள்படும்படி செய்த வேலனே. உலகில் எல்லாவற்றிலும் கலந்து அவற்றை ஆட்டி
வைக்கும் உமையின் பக்கத்தில் இருக்கும் சிவனின் பாலனே. வலிய தோள்களை
உடைய இராவணனது உடல் கீழே விழச் செய்த மூலப் பொருளான சம்புவின்
குமரனே. குற மாதை அணைந்து புலியூரில் வீற்றிருப்பவனே. எனக்கு ஞான சதாசிவ
அன்பு

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வலித்துத் தோள் மலை ராவணனாவன்....

(சதுரன் வரையை யெடுத்து நிருத னுடலை வதைத்து....)திருப்புகழ் (முகைமுளரி).

இராவணன் திக்கு விசயம் செய்த போது, அவனுடைய புஷ்பக விமானம் கயிலை
மலையைக் கடக்க முடியாது தடைபட்டது. அந்த மலையை வேரோடு பறிந்து
எறிய, அவன் தன் கைகளால் பெயர்த்து அசைக்க, சிவ பெருமான் தமது கட்டை விரலால்
அம் மலையை அழுத்த, இராவணன் நசுக்குண்டு இன்னிசை பாடி, இறைவனை மகிழ்வித்து
உய்ந்தான்.

(முந்தி மா விலங்கல் அன்று எடுத்தவன் முடிகள் தோள் நெரிதரவே
உந்தி மா மலர் அடி ஒருவிரல் உகிர் நுதியால் அடர்ந்தார்)---சம்பந்தர்
தேவாரத் திருமுறை 3-92-8.

478

சிதம்பரம்

தனதன தனன தனதன தனன
தனதன தனன தனதான

எழுகடல் மணலை அளவிடி னதிக	
மெனதிடர் பிறவி	அவதாரம்
இனியுள தபய மெனதுயி ருடலு	
மினியுடல் விடுக	முடியாது
கமுகொடு நரியு மெரிபுவி மறலி	
கமலனு மிகவு	மயர்வானார்
கடலுன தபய மடிமையு னடிமை	
கடுகியு னடிகள்	தருவாயே
விழுதிக ழழகி மரகத வடிவி	
விமலிமு னருளு	முருகோனே
விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய	
விசைபெறு மயிலில்	வருவோனே
எழுகடல் குமுற அவுணர்க ளுயிரை	
யிரைகொளும் அயிலை	யுடையோனே
இமையவர் முநிவர் பரவிய புலியு	
ரினில்நட மருவு	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

எழு கடல் மணலை அளவிடில் அதிகம்
எனது இடர் பிறவி அவதாரம்
இனி உனது அபயம் எனது உயிர் உடலும்
இனி உடல் விடுக முடியாது
கமுகொடு நரியும் எரி புவி மறலி
கமலனும் மிகவும் அயர்வானார்

கடன் உனது அபயம் அடிமை உன் அடிமை
கடுகி உன் அடிகள் தருவாயே

விழு திகழ் அழகி மரகத வடிவி
விமலி முன் அருள் முருகோனே

விரி தலம் எரிய குலகிரி நெரிய
விசை பெறு மயிலில் வருவோனே

எழு கடல் குமுற அவுணர்கள் உயிரை
இரை கொளும் அயிலை உடையோனே

இமையவர் முநிவர் பரவிய புலியூரினில்
நடம் மருவு பெருமானே.

பத உரை

எழு கடல் மணலை = ஏழு கடல்களில் உள்ள மணலை.
அளவிடில் = அளவிட்டுப் பார்த்தால். அதிகம் = அந்த அளவினும்
அதிகமாக உள்ள. எனது இடர் பிறவி = என்னுடைய துன்பம்
தரும் பிறவிகள் என்னும். அவதாரம் = பிறவித் தோற்றங்கள்.

இனி உனது அபயம் = இனி நான் உனக்கே அடைக்கலம். எனது
உயிர் உடலும் = என்னுடை உயிரும் உடலும்.
இனி = இனியும். உடல் விடுக முடியாது = பிறப்பெடுத்து உடலை
விட (என்னால்) முடியாது.

கழுகொடு நரியும் = கழுகும், நரியும். எரி = நெருப்பும். புவி =
மண்ணும். மறலி = யமனும். கமலன் = பிரமனும். மிகவும்

அயர்வானார் = (இவர்கள் எல்லோரும்) சோர்வு அடைந்து விட்டார்கள்.

கடன் உனது அபயம் = என் கடமை உன்மாட்டு அடைக்கலம் புகுவதே. **அடிமை உன் அடிமை** = நான் அடிமை பூண்பதும். **கடுகி** = விரைவில். **உன் அடிகள் தருவாயே** = உன் திருவடிகளைத் தந்து அருளுக.

விழு = சிறந்து. **திகழ் அழகி** = விளங்கும் அழகி. **மரகத வடிவி** = மரகத வடிவம் கொண்டவள். **விமலி** = பரிசுத்தமானவள் (ஆகிய பார்வதி). **முன் அருளும் முருகோனே** = முன்பு ஈன்றெடுத்த குழந்தையே.

விரி தலம் = விரிந்த இடமாகிய (கடல், பூமி). **எரிய** = எரி கொள்ள. **குல கிரி நெரிய** = கிரௌஞ்ச மலை நெரிந்து பொடிபட. **விசை பெறு** = வேகமாய். **மயிலினில் வருவோனே** = மயில் மீது வருபவனே.

எழு கடல் குமுற = ஏழு கடல்களும் கொந்தளிக்க. **அவுணர்கள் உயிரை** = அசுரர்களுடைய உயிரை. **இரை கொ(ள்)ளும் அயிலை** = உணவாகக் கொண்ட வேலாயுதத்தை. **உடையோனே** = உடையவனே.

இமையவர் முனிவர் = தேவர்களும் முனிவர்களும். **பரவிய** = போற்றிப் பணிந்த. **புலியூரினில்** = புலியூரில். **நடம் மரவு பெருமானே** = நடனம் செய்கின்ற பெருமானே.

சுருக்க உரை

கணக்கற்ற பிறவிகள் எடுத்த நான் இனி உனக்கு அடைக்கலம். இனியும் பிறப்பெடுத்து

உடலைவிட என்னால் மடியாது. கழுகும், நரியும், யமனும், பிரமனும் என்னைப் பலமுறை படைத்தும், பலமுறை பிரித்தும் மிகவும் அலுத்துப் போய் விட்டார்கள்.

அடியனாகிய என்னுடைய கடன் உன்னிடம் அடைக்கலம் புகுவதே. உனது திருவடிகளைத் தந்தருளுவாயாக. அழகியான பார்வதி பெற்ற குழந்தையே. கடலும், கிரௌஞ்சமும் பொடிபட விரைவில் மயிலில் வந்தவனே. அசுரர்கள் உடலை அழிக்க வேலை எய்தியவனே. தேவர்கள் போற்றும் பெருமானே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. விழு = சிறந்த.

(விழுப்பேற்றி ன்.தொப்ப தில்லை)--திருக்குறள் 162.

ஆ. இமையோர் முனிவர் பரவிய...

(மரகத முழுகிய காகோத ராஜா
மநுநெறி யுடன்வளர் சேணாடர் கோனுட னும்பர்சேரும்)--திருப்புகழ் (அவகுண).

(வேதத் தோன்முத லாகிய தேவர்கள்
பூசித் தேதொழ வாழ்புலி யூரினில்)---திருப்புகழ் (ஆரத்தோடணி).

தலைப்புச் சொற்கள்

பிறவி யமன் பிரமன் அடிமை அபயம் திருவடி உமை அசுரர் மயில் வேல்
இமையவர் தில்லை

479

சிதம்பரம்

தத்த தந்ததன தான தந்ததன
தத்த தந்ததன தான தந்ததன
தத்த தந்ததன தான தந்ததன

தனதான

கட்டி முண்டகர பாலி யங்கிதனை
முட்டி யண்டமொடு தாவி விந்துவொலி
கத்த மந்திரவ தான வெண்புரவி
கற்ப கந்தெருவில் வீதி கொண்டுசுடர்
பட்டி மண்டபமு டாடி யிந்துவொடு
கட்டி விந்துபிச காமல் வெண்பொடிகொ
சுட்டு வெம்புரநி றாக விஞ்சைகொடு
தத்து வங்கள்விழ சாடி யெண்குணவர்
சொர்க்கம் வந்துகையு ளாக எந்தைபத
துக்கம் வெந்துவிழ ஞான முண்டுகுடில்
வச்சி ரங்களென மேனி தங்கமுற
சுத்த கம்புகுத வேத விந்தையொடு
எட்டு ரண்டுமறி யாத என்செவியி
லெட்டி ரண்டுமிது வாமி லிங்கமென
எட்டி ரண்டும்வெளி யாமொ ழிந்தகுரு
எட்டி ரண்டுதிசை யோட செங்குருதி
யெட்டி ரண்டுமுரு வாகி வஞ்சகர்மெ
லெட்டி ரண்டுதிசை யோர்கள் பொன்றாயில்
செட்டி யென்றுசிவ காமி தன்பதியில்
கட்டு செங்கைவளை கூறு மெந்தையிட
சித்த முங்குளிர நாதி வண்பொருளை
செட்டி யென்றுவன மேவி யின்பரச
சத்தி யின்செயலி னாளை யன்புருக
தெட்டி வந்துபுலி யூரின் மன்றுவளர்

மிசையேறிக்

டசையாமற்

முறமேவித்

புகழ்வேனோ

முருகோனே

விடுவோனே

நவில்வோனே

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கட்டி முண்டக அரபாலி அங்கிதனை
முட்டி அண்டமொடு தாவி விந்து ஒலி
கத்த மந்திர அவதான வெண் புரவி மிசை ஏறி

கற்பக அம் தெருவில் வீதி கொண்டு சுடர்
பட்டி மண்டபம் ஊடாடி இந்துவொடு
கட்டி விந்து பிசகாமல் வெண் பொடி கொடு அசையாமல்

சுட்டு வெம் புரம் நீறு ஆக விஞ்சை கொடு
தத்துவங்கள் விழ சாடி எண் குணவர்
சொர்க்கம் வந்து கையுள் ஆக எந்தை பதம் உற மேவி

துக்கம் வெந்து விழ ஞான உண்டு குடில்
வச்சிரங்கள் என மேனி தங்கம் உற
சுத்த அகம் புகுத வேத விந்தையொடு புகழ்வேனோ

எட்டு இரண்டும் அறியாத என் செவியில்
எட்டும் இரண்டும் இது ஆம் இலிங்கம் என
எட்டு இரண்டும் வெளியா மொழிந்த குரு முருகோனே

எட்டு இரண்டு திசை ஓட செம் குருதி
எட்டு இரண்டும் உருவாகி வஞ்சகர் மேல்
எட்டு இரண்டு திசையோர்கள் பொன்ற அயில் விடுவோனே

செட்டி என்று சிவகாமி தன் பதியில்
கட்டு செம் கை வளை கூறும் எந்தை இட(ம்)
சித்தமும் குளிர அநாதி வண் பொருளை நவில்வோனே

செட்டி என்று வனம் ஏவி இன்பரச
சத்தியின் செயல் இ(ன்)னாளை அன்பு உருக

தெட்டி வந்து புலியூரில் மன்று வளர் பெருமானே.

பத உரை

கட்டி = (பிராண வாயுவை பாழாக ஓட ஒட்டாமல்) அதன் நிலையில் பிடித்துக் கட்டி. முண்டக அர பாலி அங்கி தனை = மூலாதார கமலத்துள்ள அருள் பாலிக்கும் சிவாக்கினியை. மு(மு)ட்டி = எழச் செய்து. அண்டமொடு தாவி = அண்டமாகிய கபால முதலிவற்றைத் தாவச் செய்து. விந்து ஒலி கத்த = விந்து நாதம் தோன்றி முழங்க. மந்திர அவதான வெண் புரவி மிசை ஏறி = கட்டப்பட்ட

கூடத்தில் சாவதானமாக நிற்கும் வெண்மைப் புரவியின் மேல் ஏறி.கற்பக அம் தெருவில் = கற்பகத் தருவைப் போல் விரும்பியதை அளிக்க வல்ல அழகிய மேலைச் சிவ வீதியில். வீதி கொண்டு = நேராக ஓடச் செலுத்தி. கூடர் பட்டி மண்டபம் ஊடாடி = எல்லா தத்துவங்களும் ஒன்றுபடும் லலாட மண்டபத்தில் தியானம் முதலியவைகளைப் பழகி. இந்துவொடு விந்து பிசகாமல் கட்டி = சந்திர கலை சலியாமலும், விந்து கழலாமலும் உறுதி பெறக் கட்டி. வெண் பொடி கொடு = அந்த வெண்ணீற்றை அணிந்து கொண்டு. அசையாமல் = அசையாமல் நின்று.

வெம் புரம் நீறு ஆக சுட்டு = திரிபுரமாகிய மும்மலங்களும் வெந்து நீறாகும்படி சுட்டு. விஞ்ஞை கொடு = சித்து வித்தைகள் எல்லாம் கைவரப் பெற்று. தத்துவங்கள் வீழ சாடி = தத்துவ சேஷ்டைகள் எல்லாம் வேரற்று விழும்படி அழித்து. எண் குணவர் சொர்க்கம் = எண்குணவராகிய சிவபதவி. வந்து கையுள் ஆக =

கை கூடி வந்து சித்திக்க. எந்தை பதம் உற மேவி =
அச்சிவபதவியில் நிலை பெற்று.

துக்கம் வெந்து விழ = பிறவித் துன்பம் நீங்க. ஞானம் உண்டு =
ஞானாமிர்த பானம் குடித்து. குடில் வச்சிரங்கள் என = தேகம்
வச்சிர காயமாக. மேனி தங்கம் உற = நிறம் தங்கம் போலாக.
சுத்த அகம் புகுத வேத விந்தையொடு = புது மேனியுடன்
விசித்திரத்துடன். புகழ்வேனோ = உனது திருப்புகழைப்
பாடுவேனோ.

எட்டு இரண்டும் அறியாத = எட்டும் இரண்டும் பத்து என்பதையும்
தெரியாத. என் செவியில் = என் காதுகளில். எட்டும் இரண்டும்
இது ஆம் இலிங்கம் என = இவையே சிவக் குறியாகிய இலிங்கம்
என்று. எட்டு இரண்டும் வெளியா = அந்த அகார உகார மகார
இலக்கணங்களைத் தெளிவாக. மொழிந்த குரு முருகோனே =
உபதேசித்த குருவான முருகோனே.

[எட்டு இரண்டும் இதுவாம் லிங்கம் என = ஆகார உகார மாகார சேர்க்கையின்
பரிணாமமே பஞ்சாட்சரமாகிய சிவ சின்னம் என்று உபயேசித்து,

எட்டும் இரண்டும் வெளியாம் மொழிந்த குரு முருகோனே = பத்து லட்சணங்கள்
கொண்ட பக்தி மார்க்கத்தை எனக்கு உபதேசித்த முருக ஆச்சார்ய மூர்த்தியே
(பக்தியின் இலக்கணக்கள்- 1. சொற்கள் சரி வராமல் தழுதழுத்தல் 2. நா அசைதல் 3. இதழ்கள்
துடித்தல், 4. லேசான உடல் நடுக்கம் 5. மயிர் கூச்சம் (புளகாங்கிதம்), 6. உடல் சூடு அடைந்து
வியர்த்தல் 7. தள்ளாடி விழல், 8. கண்ணீர் பெருகுதல், 9. தளர்ந்து இரங்கல், 10. தன் வசம் இழந்து
பரவசப்படுதல்.) – என நடராஜன் பொருள் விளக்கம் அளிப்பார்]

எட்டு இரண்டு திசை ஓட = பத்து திக்குகளிலும் ஓடும்படி. செம்
குருதி = சிவப்பு நிற இரத்தம். எட்டு இரண்டும் உருவாகி = பத்து
நாட்கள் உருவத் திருமேனி விளங்க. [எட்டு இரண்டும் உருவாகி =

போர் புரிவதற்காக பத்து வீர உருவங்கள் எடுத்து, அல்லது 16 திரு உருவங்கள் கொண்டு, (1. ஞான சக்திதர மூர்த்தி 2. ஸ்கந்த மூர்த்தி 3. தேவ சேனாபதி 4. சுப்ரமணிய மூர்த்தி 5. கஜவாகன மூர்த்தி 6. சரவணபவ மூர்த்தி 7. கார்த்திகேய மூர்த்தி 8. குமார மூர்த்தி 9. சண்முக மூர்த்தி 10. தாரகாரி 11. சேனானி 12. பிரம்ம சாஸ்தா 13. வள்ளி கல்யாண சுந்தரர் 14. பால சுவாமி 15. க்ரவுஞ்ச பேதன மூர்த்தி 16. சிகி வாகனசுவாமி) - நடராஜன்]

வஞ்சகர் மேல் = (பாசறையில் இருந்து). வஞ்சகர்களாகிய அசுரர்களும். எட்டு இரண்டு திசையோர்கள் = பின்னும் பத்துத் திசை அண்டங்களில் இருந்த அசுரர்களும். பொன்ற = அழிய. அயில் விடுவோனே = வேலை விடுபவனே.

செட்டி என்று சிவகாமி = செட்டி வடிவெடுத்த சிவகாமி அங்கயற் கண்ணியாய். தன் பதியில் = மதுரையில். கட்டு செம் கை வளை கட்டு = செவ்விய கையில் வளையல் கட்டுகளை. கூறும் = விலை கூறின. எந்தை இடம் = சிவபெருமானுடைய. சித்தமும் குளிர = மனமும் குளிரும்படி. அநாதி வண் பொருளை = தனித்த மூலப் பொருளை. நவில்வோனே = உபதேசித்தவனே.

சிவகாமி தன் பதியில் கட்டு செம் கை வளை கட்டு கூறும் செட்டி எந்தை இடம் என்று பதம் மாற்றி அமைத்து, 'பார்வதிதேவி பூ உலகில் உதித்த மதுரையில் வளையல் செட்டியாக கட்டு கட்டாக வளையல்களை விலை கூறி வியாபாரம் செய்த என் தந்தை சிவபெருமான்' என பொருள் கொள்ளலாம் - தொகுப்பாசிரியர்கள்

செட்டி என்று = வளையல் செட்டியின் வேடத்துடன். வனம் ஏவி = தினை வனத்துக்குச் சென்று. இன்பரச சத்தியின் செயல் இ(ன்)னாளை = அங்கே இச்சா சத்தி மயமான வள்ளி நாயகியை. அன்பு உருக = அன்பு கனிந்து. தெட்டி வந்து = வஞ்சித்துக் கவர்ந்து. புலியூரில் = சிதம்பரத்தில். மன்று வளர் பெருமானே = (பொன்) அம்பலத்தில் விளங்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

பிராண வாயுவை வீணாக்காமல் அதன் இடத்தில் பிடித்துக் கட்டி, மூலாதாரத்துள் சிவாக்கினியை மூளச் செய்து, அண்டமாகிய கபாலம் வரை தாவச் செய்து, விந்து நாதம் தோன்றி முழங்க, வெள்ளைப் புரவியின் மேல் ஏறி, மேலைச் சிவ வீதியில் ஓடச் செலுத்தி, பிரகாச மண்டபத்தில் தியானங்களைப் பழகி, வெண்ணீற்றை அணிந்து, அசையாமல் நின்று, சித்து வித்தைகள் கைவரப் பெற்று, சிவ பதவி கை கூடி வந்து, அங்கு உற்று, பிறவித் துன்பம் போக ஞானாமிர்த பானம் பருகி, தேகம் அழகுற்று உனது திருப்புகழைப் எடுத்துப் பாடுவேனோ?

எட்டும் இரண்டும் தெரியாத என் செவிகளில் அந்த அகார, உகார, மகார இலக்கணங்களைத் தெளிவாக உபதேசித்த குரு மூர்த்தியே. எட்டு திக்குகளிலும் இரத்தம் ஓடும்படி பத்து நாட்கள் உருவத் திருமேனி விளங்கப் பாசறையில் இருந்து, வஞ்சகர்களாகிய அசுரர்களும், பத்துத் திசையில் இருந்த அசுரர்களும் அழியும்படி வேலைச் செலுத்தியவனே.

செட்டி வடிவெடுத்து சிவகாமியின் ஊராகிய மதுரையில் செவ்விய கைகளில் வளையல் கட்டுகளை விலை கூறிய சிவபெருமான் மனம் குளிர தனித்த மூலப் பொருளை அவருக்கு உபதேசம் செய்தவனே.

செட்டியின் வேடத்தில் தினை வனத்துக்குச் சென்று, அங்கு இச்சா சத்தியான வள்ளி நாயகியை அன்புடன் வஞ்சித்துக் கவர்ந்து வந்து, அம்பலத்தில் விளங்கி நிற்கும் பெருமானே. உன் புகழைப் பாடுவேனோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. எட்டும் இரண்டும் தெரியாத என் செவியில்....

அடியார்களுக்கு உரிய பத்து இலக்கணங்களுள் ஒன்றேனும் எனக்கு இல்லை என்பதைக் குறிக்கும்.

(பத்துக்கொலாம் அடியார் செய்கைதானே) -- திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 4-18-10.

(பத்தாம் அடியார்க்கோர் பாங்கனுமாம்) -- திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 6-15-2.

(பத்து உடை அடியவர்க்கு எளியவன்) -- திருவாய் மொழி 1-3-1.
(பத்து உடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்கு உடையீர்...) -- திருவாசகம்
(திருவெம்பாவை 7-3.)

ஆ எட்டும் இரண்டும் வெளியா மொழிந்த குரு.....

(பட்டிமண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டினொடு இரண்டும் அறியேனையே) --- திருவாசகம் (திருச்சதகம்)
5-49.

இ. அநாதி வண் பொருளை...

ஓரெழுத்து -
ஓரெழுத்தாகிய ஓம் என்பதே அ, உ, ம் என்னும் மூன்று எழுத்தாகி,
அம்மூன்றும் கூடி, ஓம் என்று எழுதும்போது விந்துவாயும், ஓம் என்று
உச்சரிக்கும் போது நாதமாகவும் விரிதலால், அ,உ,ம என்னும்
மூன்றெழுத்தும், விந்து நாதங்களாகிய வரிவடிவும், ஒலி வடிவும் கூடி
ஐந்து எழுத்தாயிற்று. ஆகவே பிரணவமே பஞ்சாக்ஷரமாகும்.
ஐந்தெழுத்து -

சி = சிவம். வ = அருள் சத்தி. ய = ஆன்மா. ந = திரோதானம். ம =
ஆணவ மலம்.

சி, வ = பதியை உணர்த்துவன. ய = பசுவை உணர்த்தும். ந, ம =
பாசத்தை உணர்த்தும்.

ஆறு எழுத்து (ஓம் சிவாயநம)

ஓம் என்பதை விளக்கி அதன் விரிவாக ஓம் நமசிவாய என்னும் ஆறு
எழுத்தையும் சிவ பெருமானுக்கு முருகன் விளக்கினார்.

ஈ. எட்டு இரண்டும் உருவாகி வஞ்சகர் மேல்....

உருவத் திருமேனியுடன் பத்து நாளில் தூரசம்மாரத்தை முருகன்
முடித்தார் என்பதைக் குறிக்கும்.

ஐந்திருவைகளின் அவுணர்தந் தொகையும்

அல்லல் ஆற்றிய தூரனும் முடிந்திட அடுத்தும்

ஈரிரண்டிரு மூன்றாகும் இரும்பகலிடையே எங்கோன்

ஆரிருஞ்சமர மூட்டி அவுணர்தம் அனிகந் தன்னைச்

தூரொடு முடித்து.... சிறப்பு நல்கும்) --- கந்த புராணம் 3-10,11,32.

உ. சிவகாமி தன் பதியில் கட்டு.....

மதுரையில் சிவபெருமான் தேவிக்கு வளையல் விற்ற திருவிளையாடல்.

தலைப்புச் சொற்கள்

யோக முறைகள் தத்துவம் அடியவர் ஞானம் திருப்புகழ் சொல்லாக்கம் உபதேசம்
குருநாதர் தமிழேன் தில்லை அசுரர் வேல் சிவன் உமை இச்சா சத்தி வள்ளி அன்பு

480

சிதம்பரம்

தன்னதன தான தன்னதன தான
தன்னதன தானத்

தனதானா

கனகசபை மேவு மெனதுகுரு நாத
கருணைமுரு கேசப்
கனகநிற வேத அபயமிட மோது
கரகமல சோதிப்
வினவுமடி யாரை மருவிவிளை யாடு
விரகுரச மோகப்
விதிமுநிவர் தேவ ருருணகிரி நாதர்
விமலசர சோதிப்
சனகிமண வாளன் மருகனென வேத
சதமகிழ்கு மாரப்
சரணசிவ காமி யிரணகுல காரி
தருமுருக நாமப்
இனிதுவன மேவு மமிர்தகு மாதொ
டியல்பரவு காதற்
இணையிலிப தோகை மதியின்மக னோடு
மியல்புலியுர் வாழ்பொற்

பெருமாள் காண்

பெருமாள் காண்

பெருமாள் காண்

பெருமாள் காண்

பெருமாள் காண்

பெருமாள் காண்

பெருமாள் காண்

பெருமாளே.

பதம் பிரித்தல்

கனக சபை மேவும் எனது குரு நாத
கருணை முருகேச பெருமாள் காண்

கனக நிற வேதன் அபயம் இட மோது
கர கமலம் சோதி பெருமாள் காண்

வினவும் அடியாரை மருவி விளையாடும்

விரகு ரச மோக பெருமாள் காண்

விதி முநிவர் தேவர் அருணகிரி நாதர்
விமல சர சோதிப் பெருமாள் காண்

சனகி மணவாளன் மருகன் என வேத
சதம் மகிழ் குமார பெருமாள் காண்

சரண சிவகாமி இரண குல காரி
தரு முருக நாம பெருமாள் காண்

இனிது வனம் மேவும் அமிர்த குற மாதொடு
இயல் பரவு காதல் பெருமாள் காண்

இணை இல் இப தோகை மதியின் மகளோடும்
இயல் புலியுர் வாழ் பொன் பெருமானே.

பத உரை

கனக சபை மேவும் = கனக சபையில் நடனம் செய்யும். எனது
குரு நாத = எனது குரு நாதராகிய. கருணை = கருணை நிறைந்த.
முருகேசப் பெருமாள் காண் = முருகேசப் பெருமாள் நீ தான்.

கனக நிற வேதன் = பொன்னிறம் வாய்ந்த பிரமன். அபயம் இட =
அடைக்கலம் என்று ஓலமிட. மோது = (அவன் தலையில்)
குட்டிய. கர கமல = தாமரையை ஒத்த கையைக் கொண்ட. சேதிப்
பெருமாள் காண் = சோதிப் பெருமாள் நீ தான்.

வினவும் அடியாரை = உன்னை ஆய்ந்து ஓதும் அடியார்களிடம்.
மருவி = பொருந்தி. விளையாடும் = அவர்களிடம் விளையாடும்.

விரகு = உற்சாகமும். ரசம் = இன்பமும். மோகம் = ஆசையும்
உடைய. பெருமாள் காண் = பெருமாள் நீ தான்.

விதி = பிரமன். முநிவர் = முநிவர்கள். தேவர் = அமரர்கள்.
அருணகிரி நாதர் = அருணாசலேசுரர். விமல = பரிசுத்தமான. சர
சோதி = எனது மூச்சுள் விளங்கும். பெருமாள் காண் = பெருமாள்
நீ தான்.

சனகி மணவாளன் = சீதையின் கணவனான இராமனின். மருகன்
என = மருமகன் என்று. வேத சதம் = நூற்றுக் கணக்கான
வேதங்களும். மகிழ் = கூறி மகிழ்கின்ற. குமாரப் பெருமாள் காண்
= குமாரப் பெருமாள் நீ தான்.

சரண சிவகாமி = அடைக்கலம் பாலிக்கும் சிவகாமி. இரண குல =
போர் செய்யும் (அவுணர்) குலத்தை. காரி = அழித்தவள். தரு =
பெற்ற. முருக நாம = முருகன் என்னும் பெயரை உடையவ.
பெருமாள் காண் = பெருமாள் நீ தான்.

இனிது = சுகமான. வனம் மேவு = (வள்ளி மலைக்) காட்டில்
தினைப்புனத்தில் இருந்த. அமிர்த = இனிய. குற மாதொடு =
வள்ளியுடன். இயல் பரவு = உழுவலன்பு விரிந்த. காதல்
பெருமாள் காண் = காதல் பூண்ட பெருமாள் நீ தான்.

இணை இல் = ஒப்பற்ற. இப தோகை = (ஐராவதம் என்ற) யானை
வளர்த்த மயில் போன்ற தேவசேனையுடன். மதியின் மகளோடும்
= அறிவு நிறைந்த நங்கையாகிய வள்ளியுடன். இயல் = தகுதி
கொண்ட. புலியர் வாழ் = சிதம்பரத்தில் வாழ்கின்ற. பொன் =
அழகிய. பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

கனக சபையில் நடனம் செய்யும் எனது குரு நாதராகிய கருணை நிறைந்த பெருமாள் நீ தான். பொன்னிறம் வாய்ந்த பிரமனைக் குட்டிய தாமரை போன்ற கரத்தைக் கொண்ட சோதிப் பெருமாள் நீ தான். உன்னை ஆய்ந்து ஓதும் அடியார்களிடம் பொருந்தி உற்சாகத்துடன் விளையாடும் பெருமாள் நீ. பிரமன், தேவர்கள், முனிவர்கள், அருணாசலேசுரர் பரிசுத்தமாய் என்னுடைய மூச்சுள் விளங்கும் சோதிப் பெருமாள் எல்லாம் நீ.

சீதையின் கணவன் என்று வேதங்கள் கூறி மகிழ்கின்ற இராமனின் மருகனாகிய குமரப் பெருமாள் நீ. அவணர் குலத்தை அழித்த சிவகாமி ஈன்றருளிய பெருமை உடையவன் நீ. வள்ளி மலைக் காட்டில் தினைப் புனத்தில் காவல் புரிந்த வள்ளியுடன் காதல் பூண்டவன் நீ. தெய்வயானையுடனும் வள்ளி நாயகியுடனும் சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கும் அழகன் நீ. போற்றி, போற்றி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அருணகிரி நாதர் விமல.....

அருணாசலேசுரரை முருக வேள் என்கின்றார். சிவன் வேறு முருகன் வேறு அன்று என்று உணரத் தக்கது..

(செம்மைய ஞானசத்தித் திருவுருக்கொண்ட செம்மல்

எம்மின் வேறல்லன் யாமும் அவனின் வேறல்லேம் கண்டீர்) ---- தணிகைப் புராணம்.

ஆ. சரசோதிப் பெருமாள்....

சரம் = சுவாசம். இறைவனே நம்முள் உயிர்ப்பாய் (மூச்சாய்) நிற்கின்றான்.

(என்னுளே உயிர்ப்பாய்ப் புறம் போந்து புக்

கென்னுளே நிற்கும் இன்னம்பர் ஈசனே) --- திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 5-21-1.

இ. இப தோகை மதியின் மகளோடும்.....

இப தோகை = யானையால் வளர்க்கப்பட்ட தேவ சேனை. மதியின் மகள் = மதி என்னும் சொல்லுக்கு வள்ளி என்னும் பொருள் உண்டு. வள்ளி மலையில் வளர்ந்த வள்ளி நாயகியைக் குறிக்கும்.

ஈ. புலியுர் வாழ்....

புலிக்கால் முனிவர் (வியாக்ரபாதர்) தொழுது நின்ற தலம் சிதம்பரம். புலியுர் எனப்படும். இங்கு மருவி புலியுர் என வந்தது.

தலைப்புச் சொற்கள்

துதி குருநாதர் வேதம் பிரமன் அடியார் சிவபெருமான் திருமால் உமை வள்ளி தேவசேனை
தில்லை அசுரர்

481

சிதம்பரம்

தான தான தான தான தான தந்த
தத்த தந்த தத்த தந்த

தந்ததான

காய மாய வீடு மீறிய கூடு நந்து
புற்பு தந்த னிற்கு ரம்பை
காசி லாசை தேடி வாழ்வினை நாடி யிந்தரி
யப்ர மந்த டித்த லைந்து
வேயி லாய தோள மாமட வார்கள் பங்க
யத்து கொங்கை யுற்றி ணங்கி
வேத கீத போத மோன மெய்ஞான நந்த
முற்றி டின்ப முத்தி யொன்று
மாய வீர தீர தூர்கள் பார நின்ற
விக்ர மங்கொள் வெற்பி டந்த
வாகை வேடர் பேதை காதல வேழ மங்கை
யைப்பு ணர்ந்த வெற்ப கந்த
ஆயும் வேத கீத மேழிசை பாட வஞ்செ
ழுத்த ழங்க முட்ட நின்று
ஆதி நாத ராடு நாடக சாலை யம்ப
லச்சி தம்ப ரத்த மர்ந்த

கொண்டுநாளுங்

சிந்தைவேறாய்

நொந்திடாதே

தந்திடாயோ

செங்கைவேலா

செந்தில்வேளே

துன்றுசோதீ

தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

காயம் மாய வீடு மீறிய கூடு நந்து
புற்புதம் தனில் குரம்பை கொண்டு நாளும்

காசில் ஆசை தேடி வாழ்வினை நாடி இந்தரிய
ப்ரமம் தடித்து அலைந்து சிந்தை வேறாய்

வேயில் ஆய தோள மா மடவார்கள் பங்கயத்து
கொங்கை உற்று இணங்கி நொந்திடாதே

வேத கீத போத மோன ஞான நந்த
முற்றிடு இன்ப முத்தி ஒன்று தந்திடாயோ

மாய வீர தீர தூர்கள் பாற நின்ற
விக்ரமம் கொள் வெற்பு இடந்த செம் கை வேலா

வாகை வேடர் பேதை காதல வேழ மங்கையை
புணர்ந்த வெற்ப கந்த செந்தில் வேளே

ஆயும் வேத கீதம் ஏழிசை பாட அஞ்சு
எழுத்து தழங்க முட்ட நின்று துன்று சோதீ

ஆதி நாதர் ஆடு நாடக சாலை அம்பல
சிதம்பரத்து அமர்ந்த தம்பிரானே.

பத உரை

காயம் மாய வீடு = உடல் என்பது ஒரு மாய வீடு. மீறிய கூடு =
(அது) மிக்கெழுந்ததொரு கூடு போன்றது. நந்து(ம்) = அழிந்து
மறையும். புற்புதம் தனில் = நீர்க்குமிழியில். குரம்பை கொண்டு =
சிறு குடிலைக் கொண்டு. நாளும் = நாள் தோறும்.

காசில் ஆசை = பொருள் மீது ஆசை கொண்டு. தேடி =
(அதற்காகப் பல இடத்தும்) தேடி. வாழ்வினை நாடி = (சுக)
வாழ்க்கையை விரும்பி. இந்தரிய ப்ரமம் = ஐம்பொறிகளால் ஆகிய
மோக மயக்கம். தடித்து = வலுவடைந்து. அலைந்து = அலைச்சல்
உற்று. சிந்தை வேறாய் = மனம் வேறுபட்டுக் கலங்கி.

வேயில் ஆய = மூங்கில் போன்ற. தோள் = தோள்களை உடைய.
மா = அழகிய. மடவார்கள் = பெண்களின். பங்கயத்து = தாமரை
மொட்டை ஒத்த. கொங்கை உற்று = தனங்களை விரும்பி.
இணங்கி = அவை வசப்பட்டு. நொந்திடாதே = மனம் நோகாமல்.

வேத கீதம் போதம் = வேதம், இசை, அறிவு. மோனம் = மௌனம்.
ஞானம் = மெய்ஞ்ஞானம். நந்த = தழைத்து வளர்ச்சி உறவும்.
முற்றிடு இன்ப முத்தி = பெருகிப் பூரணமான இன்ப முத்தி
என்னும். ஒன்று = ஒப்பற்ற ஒன்றை. தந்திடாயோ = தந்தருள
மாட்டாயோ?

மாய = மாயத்தில் வல்ல. வீர = வீர. தீர சூரர்கள் = தீரமான
சூரர்களான (சூரன், சிங்கமுகன், தாரகன்) என்போர். பாற = சிதறி
அழிய. நின்ற = வெற்றி கொண்டு நின்ற. செங்கை வேலனே =
செங்கை வேலனே. விக்ரமம் கொள் = வலிமை கொண்ட. வெற்பு =
கிரௌஞ்ச மலையை. இடந்த = பிளவு செய்த. செம் கை வேலா =
செங்கை வேலனே.

வாகை வேடர் = வெற்றியாளராகிய வேடர்களின். பேதை =
மகளாகிய (வள்ளியின்). காதல = காதலனே. வேழ மங்கையை =
ஐராவதம் என்ற யானை வளர்த்த மங்கையான தேவசேனையை.
புணர்ந்த = கலந்த. வெற்பு = மலைக் கிழவோனே. கந்த =
கந்தனே. செந்தில் வேளே = திருச்செந்தூரில் வாழும் வேளே.

ஆயும் = ஆய்ந்து. வேத கீதம் = வேத கீதங்களையும். ஏழிசை பாட
= ஏழு இசைகளையும் பாட. அஞ்சு எழுத்து = (சிவாய நம என்ற)
ஐந்தெழுத்தை ஒதி. தழங்க = முழங்க. முட்ட நின்று = அவ்வொலி

முழுமையும் நின்று. துன்று = நெருங்கி விளங்கும். சோதீ = சோதியே.

ஆதி நாதர் = ஆதிநாதராகிய சிவபெருமான். ஆடு = ஆடுகின்ற.
நாடக சாலை = நாடக சாலையாகிய. அம்பல =
பொன்னம்பலத்தைக் கொண்ட. சிதம்பரத்து அமர்ந்த =
சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கும். தம்பிரானே = தம்பிரானே.

சுருக்க உரை

மாய வீடாகிய இந்த உடல் நிலையில்லாத கூடு போன்றது. நீர்க்குமிழி போன்ற இந்த சிறு குடிலைக் கொண்டு நாள் தோறும் ஐம்பொறிகளாலாகிய மோக வாழ்க்கையை விரும்பி, அலைச்சல் உற்று, மனம் கலங்கி, மாதர் கொங்கையை விரும்பி, மனம் நொந்து போகாமல், பூரணமான இன்ப முத்தி என்ற ஒப்பற்ற ஒன்றைத் தந்து அருளுக.

வீர தீர தூரர்களை சிதறி அழித்த செங்கை வேலனே. கிரௌஞ்ச மலையைப் பிளவு செய்த வேலனே. வள்ளியின் காதலனே. தெய்வ யானையைக் கலந்த மலைக் கிழவனே வேத கீதங்களையும். ஏழிசைகளையும் பாடவும், ஐந்தெழுத்தை ஒதி முழங்கவும் சோதி மயமாக இருப்பவனே. சிவபெருமான் நடமிடும் தில்லையில் அமர்ந்த பெருமானே எனக்கு முத்தி ஒன்று தந்திடாயோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மாய வீர தீர தூரர்கள்.....

(...மாயச் தூர் அன்று அறுத்த மைந்தன் தாதை தன்
மீயச்சுரைத் தொழுது வினையை வீட்டுமே) - சம்பந்தர் தேவரத்
திருமுறை 2-62-1.

ஆ. வஞ்செழுத்த தழங்க முட்ட...

அஞ்செழுத்து தழங்க என்பது அஞ்செழுத் தழங்க என வந்தது. தழங்க =
முழங்க.

482

சிதம்பரம்

தானன தத்தந் தானன தத்தந்
தானன தத்தந் தனதான

காவியு டுத்துந் தாழ்சடை வைத்துங்	
காடுகள் புக்குந்	தடுமாறிக்
காய்கனி துய்த்துங் காயமொ றுத்துங்	
காசினி முற்றுந்	திரியாதே
சீவனொ டுக்கம் பூத வொடுக்கம்	
தேறவு திக்கும்	பரஞான
தீபவி ளக்கங் காண எனக்குன்	
சீதள பத்மந்	தருவாயே
பாவநி றத்தின் தாருக வர்க்கம்	
பாழ்பட வுக்ரந்	தருவீரா
பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள் பிதற்றும்	
பாடலை மெச்சங்	கதிர்வேலா
துவிகள் நிற்குஞ் சாலி வளைக்குஞ்	
சோலைசி றக்கும்	புலியூரா
தூரர்மி கக்கொண் டாட நடிக்குந்	
தோகைந டத்தும்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

காவி உடுத்தும் தாழ் சடை வைத்தும்
காடுகள் புக்கும் தடு மாறி

காய் கனி துய்த்தும் காயம் ஒறுத்தும்
காசினி முற்றும் திரியாதே

சீவன் ஒடுக்கம் பூத ஒடுக்கம்
தேற உதிக்கும் பர ஞான

தீப விளக்கம் காண எனக்கு உன்
சீதள பத்மம் தருவாயே

பாவ நிறத்தின் தாருக வர்க்கம்
பாழ்பட உக்ரம் தரு வீரா

பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள் பிதற்றும்
பாடலை மெச்சும் கதிர் வேலா

தூவிகள் நிற்கும் சாலி வளைக்கும்
சோலை சிறக்கும் புலியூரா

தூரர் மிக கொண்டாட நடிக்கும்
தோகை நடத்தும் பெருமானே.

பத உரை

காவை உடுத்தும் = காவித்துணி கட்டியும். தாழ் சடை வைத்தும்
= தாழ்ந்து தொங்கும்படி சடையை வளர்த்து வைத்தும். காடுகள்
புக்கும் = காட்டில் புகுந்தும். தடுமாறி = தடுமாறியும்.

காய் கனி துய்த்தும் = காய், பழங்களை உண்டும். காயம்
ஒறுத்தும் = உடலை (விரதம் முதலியவைகளால்) வருத்தியும்.
காசினி முற்றும் = உலகம் முழுவதையும். திரியாதே = திரிந்து
அலையாமலும்.

சீவன் ஒடுக்கம் = சீவனுடைய ஒடுக்கமும். பூத ஒடுக்கம் =
ஐம்பூதங்களுடைய ஒடுக்கமும். தேற உதிக்கும் = நன்றாக
உண்டாகும்படி. பர ஞான = மேலான ஞான.

தீப விளக்கம் காண = ஒளி விளக்கத்தை நான் காணும்படி.
எனக்கு உன் = எனக்கு உன்னுடைய. சீதள பத்மம் தருவாயே =
குளிர்ந்த தாமரை போன்ற திருவடியைத் தந்தருளுக.

பாவ நிறத்தின் = பாவத்தின் நிறம் கொண்ட. தாருக வர்க்கம் =
தாரகனுடைய கூட்டத்தினராகிய அசுரர்கள். பாழ்பட = பாழ்பட்டு
அழிய. உக்ரம் தரு வீரா = கோபம் கொண்ட வீரனே.

பாணிகள் கொட்டும் = கைகளைக் கொட்டும் (துணங்கைக்
கூத்தாடும்). பேய்கள் பிதற்றும் = பேய்கள் உளறிக் குழறும்.
பாடலை மெச்சும் = பாடல்களை ஆசைப்பட்டு மெச்சுகின்ற. கதிர்
வேலா = ஒளி வீசும் வேலனே.

தூவிகள் = அன்னங்கள். நிற்கும் = உலவும். சாலி = நெல்
வயல்கள். வளைக்கும் = சூழ்ந்துள்ள. சோலை சிறக்கும் =
சோலைகள் விளங்கும். புலியூரா = புலியூரனே.

சூரர் மிகக் கொண்டாட = சூரர்கள் நிரம்பக் கொண்டாடும்படி.
தோகை நடத்தும் = மயிலை நடத்தும். பெருமானே = பெருமானே.

சுருக்க உரை

காவி உடை அணிந்தும், சடையை வளர்த்தும், காட்டுக்குச் சென்றும், தடுமாறியும்,
காய் கனிகளை உண்டும், உடலை விரதங்களால் வருத்தியும் உலகம் முழுவதும்
திரியாமல், சீவன், ஐம்பூதங்கள், இவைகளை ஒடுக்கி, மேலான ஞான ஒளி
விளக்கத்தை நான் காணும்படி உனது தாமரைத் திருவடிகளைத் தந்து அருளுக.

பாவ உருவத்தினரான அசுரர்களை அழித்த கோபம் கொண்ட வீரனே. துணங்கைக்
கூத்தாட்டும் பேய்களின் பிதற்றல்களை மெச்சும் ஒளி வேலனே. நெல் வயல்கள்
சூழ்ந்த சோலைகள் நிறைந்த புலியூரனே. சூரர்கள் கொண்டாட மயிலை
நடத்துபவனே. நான் ஞான தீப விளக்கம் காண உனது திருவடியைத் தருவாயே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. காவி யுடுத்துந் தாழ்சடை வைத்தும்....

(மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்) --- திருக்குறள் 280.

ஆ. சீவ னொடுக்கம் பூத ஒடுக்கம்.....

(ஒடுங்கி ஒடுங்கி உணர்த்தங் கிருக்கில்
அடங்கி அடங்கிடும் வாயு வதனுள்
மடங்கி மடங்கிடு மன்னுயி ருள்ளே
நடங்கொண்ட கூத்தனும் நாடுகின் றானே) --- திருமந்திரம் 645.

(ஒடுங்கி நிலைபெற்ற உத்தமர் உள்ளம்
நடுங்குவ தில்லை நமனுமங் கில்லை
இடும்பையும் இல்லை இராப்பகல் இல்லை
படும்பயன் இல்லை பற்றுவிட் டோர்க்கே) --- திருமந்திரம் 1598.
(நற்கமலை ஊரிற் குறுகினேன் ஓர் மாத்திரை யளவென் பேரிற்
குறுகினேன் பின்)--- குமரகுரு- பண்டார - 24. சீவன் என்பதில் முதல்
எழுத்து சீ (2 மாத்திரைகள்) ஒடுங்கிக் குறுகச் சிவன் (சி) ஒரு
மாத்திரை ஆதல் குறிப்பிடத் தக்கது.

தலைப்புச் சொற்கள்

ஞானம் திருவடி ஐம்புலன் ஒடுக்கம் சீவன் ஒடுக்கம் விரதம் அசுரர் பேய் வேல் மயில்
சிவன் தில்லை

483

சிதம்பரம்

தனன தனதன தானன தந்தத்
தனன தனதன தானன தந்தத்
தனன தனதன தானன தந்தத்

தனதான

குகனெ குருபர னேயென நெஞ்சிற்
புகழ் அருள்கொடு நாவினி லின்பக்
குமுளி சிவவமு தூறுக வந்திப்
கொடிய இருவினை மூலமும் வஞ்சக்
கலிகள் பிணியிவை வேரொடு சிந்திக்
குலைய நமசிவ யோமென கொஞ்சிக்
பகலு மிரவுமி லாவெளி யின்புக்
குறுகி யிணையிலி நாடக செம்பொற்
பரம கதியிது வாமென சிந்தித்
பவள மனதிரு மேனியு டன்பொற்
சரண அடியவ ரார்மன வம்பொற்
றருண சரண்மயி லேறியு னம்பொற்
தகுட தகுதகு தாதக தந்தத்
திகுட திகுதி கு தீதக தொந்தத்
தடுடு டுடுடு டாடக டிங்குட்
தபலை திமிலைகள் பூரிகை பம்பைக்
கரடி தமருகம் வீணைகள் பொங்கத்
தடிய ழனவுக மாருத சண்டச்
ககன மறைபட ஆடிய செம்புட்
பசிகள் தணிவுற சூரர்கள் மங்கக்
கடல்க ளெறிபட நாகமு மஞ்சத்
கயிலை மலைதனி லாடிய தந்தைக்
குருக மனமுள நாடியெ கொஞ்சிக்
கனக சபைதனில் மேவிய கந்தப்

பசியாறிக்

களிகூரப்

தழகாகப்

கழல்தாராய்

டியல்தாளம்

சமரேறிக்

தொடும்வேலா

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

குகனே குருபரனே என நெஞ்சில்
புகழ் அருள் கொடு நாவினில் இன்ப
குமுளி சிவ அமுது ஊறுக உந்தி பசி ஆறி

கொடிய இரு வினை மூலமும் வஞ்ச
கலிகள் பிணி இவை வேரொடு சிந்தி
குலைய நம சிவ ஓம் என கொஞ்சி களி கூர

பகலும் இரவும் இலா வெளி இன்பு
குறுகி இணை இலி நாடக செம் பொன்
பரம கதி இதுவாம் என சிந்தித்து அழகாக

பவளம் அன திரு மேனியுடன் பொன்
சரண அடியவரார் ம(ன்)ன அம் பொன்
தருண சரண் மயில் ஏறி உன் அம் பொன் கழல் தாராய்

தகுட.....இயல் தாளம்

தபலை திமிலைகள் பூரிகை பம்பை
கரடி தமருகம் வீணைகள் பொங்க
தடி அழனம் உக மாருதம் சண்ட சமர் ஏறி

ககனம் மறை பட ஆடிய செம் புள்
பசிகள் தணிவுற தூர்கள் மங்க
கடல்கள் எறி பட நாகமும் அஞ்ச தொடும் வேலா

கயிலை மலை தனில் ஆடிய தந்தைக்கு
உருக மனம் முனம் நாடியே கொஞ்சி
கனக சபைதனில் மேவிய கந்த பெருமானே.

பத உரை

குகனே குருபரனே என = குகனே, குருபரனே என்று. நெஞ்சில்
புகழ் = மனம் கொண்டு நான் புகழவும். அருள் கொடு = உன்
திருவருளின் துணை கொண்டு. நாவினில் = எனது உள் நாவில்.
இன்பக் குமுளி = இன்ப ரசத்தின் குமிழி பொங்க. சிவ அமுது
ஊறுக = சிவ அமுது ஊறுவதால். உந்திப் பசி ஆறி = வயிற்றுப்
பசி ஆறி.

கொடிய இரு வினை = பொல்லாத இருவினைகளின். மூலமும் =
மூலப் பகுதி. வஞ்சக் கலிகள் = கொடிய கேடுகள். பிணி இவை
= நோய்கள் இவை. வேரொடு சிந்திக் குலைய = அடியோடு
தொலைந்து போகவும். நம சிவ ஓம் என = நமசிவய ஓம் என்ற
(மந்திரத்தை). கொஞ்சி = அன்புடன் ஓதி. களிகூர = மகிழ்ச்சி
நிரம்பவும்.

பகலும் இரவும் இலா = பகலும் இரவும் இல்லாத. வெளி =
வெளியில். இன்பு = இன்பத்தை. குறுகி = அணுகி அடைந்து.
இணை இலி நாடக = ஒப்பிலாத (இறைவனுடைய)
திருவிளையாடலும். செம் பொன் = செவ்விய அழகிய. பரம கதி
இதுவாம் என = பரமகதி இதுவேயாகும் என்று. சிந்தித்து =
உணர்ந்து. அழகாக = அழகிய நிலையைப் பெறவும்.

பவளம் அன = பவளம் போன்ற. திரு மேனி உடன் =
திருவருவத்துடன். பொன் சரண = அழகிய திருவடியை
(அடைந்த). அடியவரார் = அடியார்கள். ம(ன்)ன = பொருந்த
உடன் வர. அம் பொன் = அழகிய பொலிவுள்ள. தருண = இளமை
(வாய்ந்த). சரண் = அடைக்கலம் தர வல்ல. மயில் ஏறி =

மயில் மீது ஏறி. உன அம் பொன் = உனது அழகிய பொன் அனைய. கழல் தாராய் = திருவடியைத் தந்து அருளுக.

தகுட தகுதகு..... இயல் தாளம் = தகுட... என்று ஒலிக்கும் தாளமும்.

தபலை = தபலை என்ற மத்தள வகை. திமிலை = பறைவகை. பூரிகை = ஊது குழல். பம்பை = பறவகை. கரடி = கரடி கத்துவது போன்ற பறவகை. தமருகம் = உடுக்கை. வீணைகள் = வீணைகள். பொங்க = இவை எல்லாம் பேரொலி எழுப்ப. தடி = கொல்லப்பட்ட. அழனம் = பிணங்கள். உக = சிதறி விழ. மாருத = வாயு வேகத்துடன். சண்டச் சமர் ஏறி = கொடிய போர் செய்யப் புகுந்து.

ககனம் = ஆகாயம். மறைபட = வந்து பந்தரிட்டது போல. ஆடிய = கூத்தாடும். செம் = செவ்விய. புள் = பறவைகளின். பசிகள் தணிவு உற = பசிகள் அடங்கவும். தூர்கள் மங்க = தூர்கள் அழியவும். கடல்கள் எறிபட = கடல்கள் அலையுண்ணவும். நாகமும் = அஷ்ட நாகங்களும். அஞ்ச = பயப்படவும். தொடும் வேலா = வேலைச் செலுத்தியவனே.

கயிலை மலை தனில் = கயிலாய மலையில். ஆடிய தந்தை = திருவிளையாடல் செய்யும் தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு. உறுக மனம் = மனம் உறுக. முனம் = முன்பு. நாடியே = விருப்பத்துடன். கொஞ்சி = அவருடன் கொஞ்சி விளையாடி. கனக சபை தனில் = சிதம்பரத்தில். மேவிய கந்தப் பெருமானே = வீற்றிருக்கும் கந்தப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

குகனே குருபரனே என்று நான் புகழவும், உனதருளால் என் நாவில் இன்ப ரசம் பொங்கச் சிவ அமுது ஊறுவதால், கொடிய இரு வினைகள், நோய்கள் வேரோடு அழிய, நமசிவய ஓம் என்ற மந்திரத்தை அன்புடன் ஒதி, பகல், இரவு இல்லாத வெளியில் இன்பத்தை அடைந்து, இறைவன் பர கதியைப் பெறும் நிலையைப் பெறவும், திருவுருவத்துடன் உன் திருவடியை, அடியார்கள் உடன் வர, மயில் மீது ஏறி வந்து எனக்குத் தந்து அருள வேண்டும்.

தகுட..... முதலிய ஒலியுடன், பலவித பேரொலி எழுப்ப, பிணங்கள் சிதறி விழ, கொடிய போர் செய்து, பறவைகள் பசி அடங்கவும், தூர்கள் அழியவும், கடல் பொங்கவும், அஷ்ட திக்கு நாகங்கள் பயப்படவும் செலுத்திய வேலனே. கயிலை மலையில்

திருவிளையாடல் செய்யும் தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு முன்பு, மனம் உருக, கொஞ்சி விளையாடி, சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கும் கந்தப் பெருமளே. உன் பொற் கழல்களைத் தர வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சிவவமுது தூறுக.....

(சிவமா துடனே அநுபோ கமதாய்

சிவஞா னமுதே பசியாறித்.....)----திருப்புகழ் (சிவமாதுடனே)

ஆ. வஞ்சக் கலிகள் பிணியிவை...

வஞ்சம் = கொடுமை.

(வடி விளங்கு வெண்மழுவாள் வல்லார்போலும்

வஞ்சக் கருங்கடல் நஞ்சு உண்டார் போலும்) --- திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் திருமுறை 6-21-4.

இ. நமசிவ யோமென கொள்சி.....

நமசிவய = இது ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரம்.

(புயப்பணி கடப்பந் தொடைச்சி கரமுற்றின்

புகழ்ச்சிய முதத்திண் புலவோனே) --- திருப்புகழ் (கரிக்குழல்)

ஈ. பகலு மிரவு லாவெளி.....

(வெளிப்படெ னக்கினி யிரவொடு பகலற

திருப்பதி யப்புக ழமுதியல் கவிசொலி...) --- திருப்புகழ் (முகத்தைமினு)

(பாதார விந்த மரணாக அல்லும் பகலுமில்லாச்...) கந்தர் அலங்காரம் 17.

484

சிதம்பரம்

தத்த தனதான தத்த தனதான
தத்த தனதான தனதான

கைத்த ருணசோதி யத்தி முகவேத	
கற்ப கசகோத்ரப்	பெருமா ள்காண்
கற்ப சிவகாமி நித்ய கலியாணி	
கத்தர் குருநாதப்	பெருமா ள்காண்
வித்து ருபராம ருக்கு மருகான	
வெற்றி யயில்பாணிப்	பெருமா ள்காண்
வெற்பு ளகடாக முட்கு திரவீசு	
வெற்றி மயில்வாகப்	பெருமா ள்காண்
சித்ர முகமாறு முத்து மணிபார்பு	
திக்கி னினிலாதப்	பெருமா ள்காண்
தித்தி மிதிதீதெ னொத்தி விளையாடு	
சித்ர ரகுராமப்	பெருமா ள்காண்
சுத்த விரதூர் பட்டு விழவேலை	
தொட்ட கவிராஜப்	பெருமா ள்காண்
துப்பு வளியோடு மப்பு லியுர்மேவு	
சுத்த சிவஞானப்	பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

கை தருண சோதி அத்தி முக வேத
கற்பக சகோத்ர பெருமா ள்காண்

கற்ப சிவகாமி நித்ய கலியாணி
கத்தர் குரு நாத பெருமா ள்காண்

வித்து ருப ராமருக்கு மருகான
வெற்றி அயில் பாணி பெருமா ள்காண்

வெற்பு ளகடாகம் உட்கும் திர வீசு

வெற்றி மயில் வாக பெருமாள் காண்

சித்ர முகம் ஆறும் முத்து மணி மார்பு(ம்)
திக்கினின் இ(ல்)லாத பெருமாள் காண்

தித்திமிதி தீதென் ஒத்தி விளையாடு
சித்ர குமார பெருமாள் காண்

சுத்த வீர தூரர் பட்டு விழ வேலை
தொட்ட கவி ராஜ பெருமாள் காண்

துப்பு வ(ள்)ளி ஓடும் அப்புலியூர் மேவு
சுத்த சிவ ஞான பெருமானே.

பத உரை

கை = துதிக்கை உடையவரும். தருண = இளமை வாய்ந்தவரும்.
சோதி = சோதி வடிவானவரும். அத்தி முக = யானை முகத்தை
உடையவரும். வேத = வேதப் பொருளானவரும். கற்பக = கற்பக
விநாயகர் என்னும் நாமம் உடையவரும் (ஆகிய கணபதியின்).
சகோத்ரப் பெருமாள் காண் = தம்பி நீ தான்.

கற்பு சிவகாமி = கற்பு நிறைந்த சிவகாம சுந்தரியும். நித்ய
கலியாணி = நித்திய கல்யாணியுமாகிய பார்வதியின். கத்தர் =
தலைவனாகிய சிவபெருமானின். குரு நாதப் பெருமாள்காண் =
குரு நாதப் பெருமான் நீ தான்.

விந்து ரூப ராமருக்கு = மழைத் துளி பெய்யும் மேக நிறம்
கொண்ட ராமனுக்கு. மருகான = மருகனான. வெற்றி அயில்

பாணிப் பெருமாள் காண் = வெற்ற வேலைக் கையில் ஏந்திய
பெருமான் நீ தான்.

வெற்பு உள கடாகம் = மலைகள் உள்ள அண்ட கோளகைகள்.
உட்கும் = அஞ்சுகின்ற. தீர = வலிமையுடன். வீசு = தோகையை
வீசும். வெற்றி மயில் வாகப் பெருமாள் காண் = வெற்றி மயிலை
வாகனமாகக் கொண்டவன் நீ தான்.

சித்ர முகம் ஆறும் = அழகிய ஆறுமுகங்களும். முத்து மனி
மார்பும் = மாலைகள் அணிந்துள்ள திரு மார்பும். திக்கினின் =
எந்தத் திசையிலும். இ(ல்)லாதப் பெருமாள் காண் = இல்லாத
(அழகைக் கொண்ட) பெருமான் நீ தான்.

தித்திமிதி தீதென் ஒத்தி விளையாடு = தித்திமி திதே என்று தாளம்
இட்டு விளையாடும். சித்திர = அழகிய. குமாரப் பெருமாள் காண் =
குமாரப் பெருமான் நீ தான்.

சுத்த வீர = சுத்த வீரனே. சூரர் பட்டு விழ = அசுரர்கள் அழிந்து
விழும்படி. வேலை தொட்ட = வேலாயுதத்தைச் செலுத்திய. கவி
ராஜப் பெருமாள் காண் = கவிராஜப் பெருமான் நீ தான்.

துப்பு = தூய்மையான. வ(ள்)ளி ஓடும் = வள்ளி நாயகியுடன். அப்
புலியுர் மேவும் = அந்தப் புலியுர் என்னும் தலத்தில் மேவும். சுத்த
ஞானப் பெருமானே = சுத்த சிவ ஞானப் பெருமானே.

சுருக்க உரை

துதிக்கையை உடையவரும், இளமை வாய்ந்தவரும், சோதி வடிவானவரும், யானை முகத்தை
உடையவரும், வேதப் பொருளானவரும் ஆகிய கணபதியின் தம்பி நீ தான். கற்புள்ள
சிவகாம சுந்தரியின் தலைவனான சிவபெருமானுடைய குரு நாதர் நீ தான். மேக வண்ண
இராமனுக்கு மருகன் நீ தான். தோகையை வலிமையுடன் விரித்தாடும் மயில் வாகனன்
நீ தான். அழகிய ஆறு முகங்களும் எத்திக்கிலும் இல்லாத அழகுடையவன் நீ தான்.

தாளத்துடன் விளையாடும் குமாரப் பெருமாள் நீ தான். வீரம் பொருந்திய அசுரர்கள் அழியும்படி வேலை விட்ட கவி ராஜன் நீ தான். தூய்மையான வள்ளியோடு சிதம்பரத்தில் மேவிய பெருமானே. என்னைக் காத்தருள் வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சகோத்ரப் பெருமாள் காண்...

ஒரே கோத்திரத்தைக் கொண்டவர்கள்.

(என் தாதை சதாசிவ கோத்திரன்அருள் பாலா...)... திருப்புகழ் (அந்தோமனமே).

ஆ. வீசு வெற்றி மயில் வாக....

(வாசி விசைகொண்ட வாகனப் பீலியின் கொத்

தசைபடு கால்பட்டசைந்தது மேரு)... கந்தர் அலங்காரம் 11.

485

சிதம்பரம்

தனதனன தனதான தனதனன தனதான

தனதனன தனதான

தனதான

சுடரனைய திருமேனி யுடையழகு முதுஞான

சொருப கிரி யிடமேவு

முகமாறும்

சுரர்தெரிய லளிபாட மழலைகதி நறைபாய

துகிரிதழின் மொழிவேத

மணம்வீச

அடர்பவள வொளிபாய அரியபரி புரமாட

அயில்கரமொ டெழில்தோகை

மயிலேறி

அடியனிரு வினைநீறு படஅமர நிதுபுரை

அதிசயமெ னருள்பாட

வரவேணும்

விடைபரவி அயன்மாலொ டமரர்முநி கணமோட

மிடறடைய விடம்வாரி

யருள்நாதன்

மினலனைய இடைமாது இடமருவு குருநாதன்

மிகமகிழ அநுபூதி

யருள்வோனே

இடர்கலிகள் பிணியோட எனையுமருள் குறமாதி

னிணையிளநிர் முலைமார்பி

னணைமார்பா

இனியமுது புலிபாத னுடனரவு சதகோடி

யிருடியர்கள் புகழ்ஞான

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

சுடர் அனைய திருமேனி உடை அழகு முது ஞான
சொருப கிரீடம் மேவும் முகம் ஆறும்

சுரர் தெரியல் அளி பாட மழலை கதி நறை பாய
துகிர் இதழின் மொழி வேத மணம் வீச

அடர் பவள ஒளி பாய அரிய பரிபுரம் ஆட
அயில் கரமொடு எழில் தோகை மயில் ஏறி

அடியன் இரு வினை நீறுபட அமரர் இது புரை
அதிசயம் என அருள் பாட வரவேணும்

விடை பரவி அயன் மாலொடு அமரர் முநி கணம் ஓட
மிடறு அடைய விடம் வாரி அருள் நாதன்

மி(ன்)னல் அனைய இடை மாது இடம் மருவு குரு நாதன்
மிக மகிழ் அநுபூதி அருள்வோனே

இடர் கலிகள் பிணி ஓட எனையும் அருள் குற மாதின்
இணை இளநீர் முலை மார்பில் அணை மார்பா

இனிய முது புலி பாதன் உடன் அரவு சதகோடி
இருடியர்கள் புகழ் ஞான பெருமானே.

பத உரை

சுடர் அனைய திருமேனியுடை = (காலைக்) கதிர் போன்ற
உடலின். அழகும் = அழகும். முது ஞான சொருப = முற்றின

ஞானத்தின் திருவுருவமும். கிரீடம் மேவும் = மகுடம்
பொருந்திய. முகம் ஆறும் = ஆறு முகங்களும்.

சுரர் = தேவர்கள் (சூட்டிய). தெரியல் = மாலைகளிலிருக்கும். அளி
பாட = வண்டுகள் பாட. மழலைகதி = (அதனால்
அம்மாலைகளிலிருந்து) மெதுவான வகையில். நறை பாய = துளித்
துளியாகத் தேன் பாய. துகிர் இதழின் = பவளம் போன்ற

வாயிதழிலிருந்து சொல்லப்படும். மொழி வேத = வேத
மொழிகளின். மணம் வீச = நறு மணம் வீச.

அடர் பவள ஒளி பாய = அடர்ந்த பவள நிறத்தின் ஒளி பாய.
அரிய = அருமையான. பரிபுரம் ஆட = கால் சிலம்பு ஒலிக்க.
அயில் கரமொடு = வேல் ஏந்திய திருக் கரத்தோடு. எழில் தோகை
மயில் ஏறி = அழகிய கலாபம் உள்ள மயிலின் மீது ஏறி.

அடியன் = அடியேனுடைய. இரு வினை நீறுபட = அடியேனாகிய
என் இரண்டு வினைகளும் பொடிபட்டு அழிய. அமரர் = (அதைக்
கண்டு) தேவர்கள். இது பூரை அதிசயம் என = (இவன்
ஒன்றுக்கும் உதவாதவன், கடவுள் இவனுக்கு அருள் செய்வது)
என்ன ஆச்சரியம் என. அருள் பாட = (உனது) திருவருளைக்
கொண்டாடிப் பாட. வர வேணும் = நீ எழுந்தருளி என் முன் வர
வேண்டும்.

விடை பரவி = நந்தி எம்பெருமானைப் போற்றி வணங்கி. அயன்
மாலொடு = பிரமன், திருமாலுடன். அமரர் முநி கணம் =
தேவர்களும் முனிவர் கூட்டங்களும். ஓட = ஓடி வந்து தம்மிடம்
சரணம் புக. மிடறு அடைய = தமது நெஞ்சிடையே பொருந்தி

நிற்கும்படி. விடம் வாரி அருள் நாதன் = விடத்தை வாரி உண்டு
(சரணம் அடைந்தவர்களுக்கு) அருள் புரிந்த தலைவன்.

மி(ன்)னல் அனைய இடை மாது = மின்னல் போன்ற
இடையை உடைய பார்வதியை. இடம் மருவு குரு நாதன் =
(தனது) இடப்பாகத்தில் பொருந்தி உள்ள குரு மூர்த்தியாகிய
சிவபெருமான். மிக மகிழ் = மிகவும் மகிழ். அநுபூதி அருள்வோனே
= அவருக்கு ஞான உபதேசத்தை அருளியவனே.

இடர் கலிகள் = துன்பங்களும், வறுமையும். பிணி ஓட =
நோய்களும் விலக. என்னையும் அருள் = என்னையும் ஒரு
பொருளாகக் கருதி அருளியவனே. குற மாதின் = குறப் பெண்
வள்ளியின். இணை இள நீர் முலை மார்பில் = இரண்டு இள நீர்
போன்ற கொங்கைகள் அமைந்த மார்பில். அணை மார்பா =
அணையும் மார்பனே.

இனிய = இன்ப நிலையில். முது புலி பாதன் உடன் = பழைய
முனிவரான வியாக்ரபாதருடன். அரவு = பாம்பு உருவமுள்ள
(பதஞ்சலி முனிவரும்). சத கோடி = நூறு கோடி. இருடியார்கள் =
முனிவர்களும். புகழ் = புகழும். ஞான பெருமானே = ஞான
மூர்த்தியாகிய பெருமானே.

சுருக்க உரை

ஒளி வீசும் திரு மேனியின் அழகும், முதிர்ந்த ஞான வடிவும், ஆறு
திருமுகங்களும் விளங்க, பவள வாயினின்று சொல்லப்படும் வேத மொழி மணம்
வீச, காலில் சிலம்புகள் ஒலிக்க, தோகை மயிலின் மீது ஏறி, அடியேனுடைய இரு
வினைகளும் பொடிபட, தேவர்கள் ஒன்றுமில்லாதவனுக்கு இறைவன் திருவருள்
செய்தது ஆச்சரியம் என்று சொல்லும்படி, உன் திருவருளைக் கொண்டாட,
நீ என் முன் எழுந்தருளி வரவேண்டும்.

நந்தி பகவானை வணங்கி, பிரமன், திருமால், தேவர்கள், முனிவர் கூட்டங்கள் ஓடி

வந்து சரணம் புக, நந்தி அளித்த விடையைப் பெற்று, தம் நெஞ்சில் விடம் அடைந்து நிற்கும்படி, அதை உண்டு, சரண புகுந்தவர்களுக்கு அருள் புரிந்த சிவபெருமானுக்கு, அவருடைய இடப் பாகத்தில் உள்ள உமை மகிழும்படி, ஞான உபதேசத்தை அருளியவனே. எனது துன்பங்கள், வறுமை, நோய் எல்லாம் விலக எனக்கு அருளியவனே. வள்ளியின் கொங்கைகளை அணைந்தவனே. பழைய முனிவரான வியாக்ரபாதருடன், பதஞ்சலியும் புகழ்கின்ற ஞான மூர்த்தியாகிய பெருமானே. என் முன்னே வர வேண்டுகிறேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

பூரை = ஒன்றும் இல்லாதவன். விடை பரவி = விடை பெற்றுப் பரவி.

அ. திருமாது = பார்வதி.

(அவனித் திருமா தொடு சிவனுக் கிமையாவிழி
அமரர்க் கரசாகிய பெருமானே)...திருப்புகழ் (இடருக்கிட).

ஆ. முது புலிபாதரு டனரவு சத கோடி.....

தில்லையில் முதலில் தவம் செய்தவர் வியாக்கிரபாதர். பின்பு தான் பதஞ்சலி வந்து அவருடன் கூடினார்.

தலைப்புச் சொற்கள்

காட்சி வேதம் மயில் அடியேன் பூரை வினை பிரமன் திருமால் முனிவர் பார்வதி அநுபூதி பிணி வள்ளி ஞானம் தில்லை

486

சிதம்பரம்

தனதன தன்ன தனதன தன்ன
தனதன தன்னாத்

தனதான

தறுகணன் மறலி முறுகிய கயிறு
தலைகொடு விசிறீக்
சளமது தவிர அளவிடு சுருதி
தலைகொடு பலசாத்
அறுவகை சமய முறைமுறை சருவி
யலைபடு தலைமூச்
அருவரு வொழிய வடிவுள பொருளை
அலம்வர அடியேற்
நறுமல நிறைவி யரிதிரு மருக
நகமுத வியபார்ப்
நதிமதி யிதழி பணியணி கடவுள்
நடமிடு புலியூர்க்
கறுவிய நிருதர் எறிதிரை பரவு
கடலிடை பொடியாப்
கழலிணை பணியு மவருடன் முனிவு
கனவிலு மறியாப்

கொடுபோகுஞ்

திரமோதி

சினையாகும்

கருள்வாயே

பதிவாழ்வே

குமரேசா

பொருதோனே

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

தறுகணன் மறலி முறுகிய கயிறு
தலை கொடு விசிறி கொ(ண்)டு போகும்

சளம் அது தவிர அளவிடு சுருதி
தலை கொடு பல சாத்திரம் ஒதி

அறுவகை சமயம் முறை முறை சருவி
அலைபடு தலை முச்சி இனை ஆகும்

அருவரு ஒழிய வடிவுள பொருளை

அலம் வர அடியேற்கு அருள்வாயே

நறு மலர் இறைவி அரி திரு மருக
நகம் உதவிய பார்ப்பதி வாழ்வே

நதி மதி இதழி பணி அணி கடவுள்
நடம் இடு புலியூர் குமரேசா

கறுவிய நிருதர் எறி திரை பரவு
கடல் இடை பொடியா(க) பொருதோனே

கழல் இணை பணியும் அவருடன் முனிவு
கனவிலும் அறியா பெருமானே.

பத உரை

தறுகணன் = அஞ்சாமையாகிய வீரத்தை உடைய. மறலி = யமன்.
முறுகிய மயிறு = தனது திண்ணிய பாசக் கயிற்றின். தலைகொடு
விசிறி = நுனித் தலையைப் பிடித்துக் கொண்டு வீசி.

கொடுபோகும் = பிடித்துக் கொண்டு போகும்.

சளம் அது தவிர = வஞ்சனைத் தொழில் என்னிடம் வராதபடி.

அளவிடு சுருதி = அளந்து வகைப்படுத்தியுள்ள வேதம்.

தலைகொடு = முதலாக. பல சாத்திரம் ஒதி = பல சாத்திர
நூல்களை ஒதி.

அறு வகை சமய முறை முறை = ஆறு வகைப்பட்ட சமயங்கள்
ஒன்றோடொன்று. சுருவி அலைபடு = மாறுபட்டு மோதி. தலை
முச்சி = தலை வேதனையாக. இனையாகும் = போராடும்.

அருவரு ஒழிய = அருவருப்பான செயல்கள் ஒழிய. வடிவுள
பொருளை = சத்தான உருவமுள்ள (பேரின்பப்) பொருளை. அலம்
வர = அமைதி உண்டாக. அடியேற்கு அருள்வாயே = அடியேனுக்கு
உபதேசித்து அருள்க.

நறு மலர் இறைவி = நறு மணமுள்ள செந்தாமரை மலரில்
வீற்றிருக்கும் இலக்குமிக்கும். அரி = திருமாலுக்கும். திரு மருக =
அழகிய மருகனே. நகம் = (இமய) மலை. உதவிய = ஈன்ற.
பார்ப்பதி வாழ்வே = பார்வதியின் செல்வக் குமரனே.

நதி மதி இதழி பணி அணி = கங்கை, சந்திரன், கொன்றை, பாம்பு
இவைகளை அணிந்த. கடவுள் = கடவுளாகிய சிவபெருமான்.
நடம் இடு புலியூர் குமரேசா = நடமிடும் சிதம்பரத்தில் உள்ள
குமரேசனே.

கறுவிய = கோபித்து வந்த. நிருதர் = அசுரர்கள். எறி = வீசுகின்ற.
திரை பரவு = அலைகள் பரந்துள்ள. கடல் இடை = கடலிடத்தே.
பொடியாகப் பொருதோனே = பொடியாகும்படி சண்டை செய்தவனே.

கழல் இணை பணியும் = உனது திருவடிகளைப் பணியும்.
அவருடன் = அடியார்களுடன். முனிவு = கோபம் என்பதை.
கனவிலும் அறியாப் பெருமானே = கனவிலும் அறியாத
(கருணாகரப்) பெருமானே.

சுருக்க உரை

அஞ்சாத வீரனாகிய யமன் தனது பாசக் கயிற்றை என் மீது வீசி என்னைக் கொண்டு
போகும் வஞ்சகச் செயல் என்னிடம் வராத படி, வேதம் முதலிய பல சாத்திர
நூல்களை ஒதி, ஆறு வகைப்பட்ட சமயங்களும், ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்ட
கருத்துக்களைச் சொல்லி மோதும் அருவருப்பான தொழில் ஒழிய, சத்தான
உருவமுள்ள பேரின்பப் பொருளை எனக்கு உபதேசித்து அருள்க.

இலக்குமிக்கும், திருமாலுக்கும் மருகனே. இமயமலை அரசன் பெற்ற பார்வதியின் செல்வக் குமரனே. கங்கை, நிலா, கொன்றை, பாம்பு இவைகளை அணிந்த சிவபெருமான் நடம் செய்யும் தில்லையில் உள்ள குமரேசனே.கோபித்து வந்து அசுரர்களைப் பொடியாக்கியவனே. உன்னைப் போற்றிப் பணியும் அடியார்களிடம் ஒரு போதும் கோபம் என்பதை அறியாத பெருமானே. உண்மைப் பொருளை எனக்கு உபதேசிப்பாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சளம் = வஞ்சனை.

ஆ. அறுவகை சமயம் முறை முறை....

அகல்வினை யுட்சார் சட்சம யிகளோடு வெட்கா தட்கிடு

மழிவிலி வித்தா ரத்தன மவிகார)..

.திருப்புகழ் (அகல்வினை).

தலைப்புச் சொற்கள்

யமன் இறப்பு சமயம் சமயிகள் அருள் மெய்ப்பொருள் உபதேசம்
உமை இலக்குமி திருமால் சிவன் தில்லை அசுரர் அடியார்

487

சிதம்பரம்

தந்தனத் தானதன தந்தனத் தானதன
தந்தனத் தானதன

தந்ததான

நஞ்சினைப் போலுமன வஞ்சகக் கோளர்களை

நம்புதற் றீதெனநி

னைந்துநாயேன்

நண்புகப் பாதமதி லன்புறத் தேடியுனை

நங்களப் பாசரண

மென்றுகூறல்

உன்செவிக் கேறலைகொல் பெண்கள்மெற் பார்வையைகொல்

உன்சொலைத் தாழ்வுசெய்து

மிஞ்சுவாரார்

உன்றனக் கேபரமும் என்றனக் கார்துணைவர்

உம்பருக் காவதினின்

வந்துதோளாய்

கஞ்சனைத் தாவிமுடி முன்புகுட் டேயமிகு

கண்களிப் பாகவிடு

செங்கையோனே

கண்கயற் பாவைகுற மங்கைபொற் றோடழுவு

கஞ்சுகப் பான்மைபுனை

பொன்செய்தோளாய்

அஞ்சவெற் பேழுகடல் மங்கநிட் டூரர்குலம்

அந்தரத் தேறவிடு

கந்தவேளே

அண்டமுற் பார்புகழு மெந்தைபொற் பூர்புலிசை

அம்பலத் தாடுமவர்

தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

நஞ்சினை போலும் மன வஞ்சக கோளர்களை

நம்புதல் தீது என நினைந்து நாயேன்

நண்பு உக பாதம் அதில் அன்பு உற தேடி உனை

நங்கள் அப்பா சரணம் என்று கூறல்

உன் செவிக்கு ஏறலை கொல் பெண்கள் மெல் பார்வையை கொல்

உன் சொலை தாழ்வு செய்து மிஞ்சுவார் ஆர்

உன் தனக்கே ப(a)ரமும் என் தனக்கு ஆர் துணைவர்

உம்பருக்கு ஆவதினின் வந்து தோணாய்

கஞ்சனை தாவி முடி முன்பு குட்டு ஏய மிகு
கண் களிப்பாக விடு செம் கையானே

கண் கயல் பாவை குற மங்கை பொன் தோள் தழுவு
கஞ்சக பான்மை புனை பொன் செய் தோளாய்

அஞ்ச வெற்பு ஏழு கடல் மங்க நிட்டுரர் குலம்
அந்தரத்து ஏற விடு கந்த வேளே

அண்டம் மு(ன்) பார் புகழும் எந்தை பொற்பு ஊர் புலிசை
அம்பலத்து ஆடும் அவர் தம்பிரானே.

பத உரை

நஞ்சினைப் போலும் = விடம் போல. மன வஞ்சகக் கோளர் =
மனத்தில் வஞ்சகம் கொண்டுள்ளவர்களை. நம்புதல் = நம்புதல்.
தீது என நினைந்து = கெடுதல் என்று நினைந்து. நாயேன் =
அடியேன்.

நண்பு உக = (உன் மீது) நண்பு பெருக. பாதம் அதில் = உனது
திருவடியில். அன்பு உறத் தேடி = அன்பு பொருந்த உன்னைத்
தேடி. உனை = உன்னை. நங்கள் அப்பா சரணம் = எங்கள்
அப்பனே, சரணம். என்று கூறல் = என்று ஓலமிடுகின்றேன்
(அந்தக் கூச்சல்).

உன் செவிக்கு ஏறலை கொல் = உன் காதுகளில் ஏற
வில்லையோ? பெண்கள் = தேவசேனையும் வள்ளி நாச்சியாரும்.
மெல் பார்வையை கொல் = உன் மீது கண் பார்வை உள்ளதால்

தான் கேட்க வில்லையோ? உன் சொலைத் தாழ்வு செய்து =
உனது உபதேச மொழிகளைத் தாழ்வு படுத்தி. மிஞ்சுவார்
ஆர் = மேற் செல்லுவார் யார்?

உன் தனக்கே பாரமும் = உனக்கே (என்னைப் புரத்தல்)
பாரமாகும். என் தனக்கு ஆர் துணைவர் = எனக்கு துணையாக
யார் இருக்கின்றார்கள். உம்பருக்கு ஆவதினின் = தேவர்களுக்கு
நீ உற்ற துணை ஆனது போல். வந்து தோணாய் = என் முன்னே
வந்து காட்சி அளிப்பாயாக.

கஞ்சனைத் தாவி = பிரமனை எட்டி. முடி முன்பு = அவனது
தலையில் முன்பு. குட்டு ஏய் = குட்டுப் பொருந்தும்படி. மிகு
கண் களிப்பாக = மிக்க கண் களிப்புடன். விடு = செலுத்திய.
செம் கையினனே = சிவந்த கையை உடையவனே.

கண் கயல் பாவை = கயல் மீன் போன்ற கண்களை உடைய
பாவை அனைய. குற மங்கை = குறப் பெண்ணாகிய வள்ளியின்.
பொன் தோள் தழுவு = அழகிய தோள்களைத் தழுவும். கஞ்சகப்
பான்மை புனை = சட்டையை அணிந்த தன்மையை ஒக்கத்
(தழுவும்). பொன் செய் தோளாய் = அழகிய தோள்களை
உடையவனே.

அஞ்ச வெற்பு = கிரௌஞ்ச மலை நடுங்க. ஏழு கடல் மங்க =
ஏழு கடல்களும் ஒடுங்க. நிட்டுரர் குலம் = துட்டர்களாகிய
அசுரர் கூட்டம். அந்தரத்து ஏற = விண்ணில் ஏற (இறந்து பட).
விடு = வேலைச் செலுத்திய. கந்த வேளே = கந்த வேளே.

அண்டம் முன் = அண்டம் முதலான. பார் = உலகங்கள். புகழும்
= புகழும். எந்தை = எந்தையே. பொன்பு ஊர் = அழகிய

ஊராகிய. புலிசை = புலியூர் என்னும் சிதம்பரத்தில். அம்பலத்து
= பொன்னம்பலத்தில். ஆடும் அவர் தம்பிரானே = நடமிடும்
சிவபெருமானுக்குத் தம்பிரானே.

தம்பிரான் என்பதற்கு கடவுள், ஞாநி, தனக்குதானே தலைவன், நம்பவர்களுக்குக் கெல்லாம்
தலைவன், கட்டளைப்படி நடப்பவன் என்ற பொருள்கள் உண்டு – தகவல் உதவி பேராசிரியர்
பஞ்சாபகேசன் -தொகுப்பாசிரியர்கள்

சுருக்க உரை

விடம் போல் வஞ்சக மனமுடைய விலைமாதர்களை நம்புதல்
கெடுதலாகும் என்பதை உணர்ந்து, உன் மீது நண்பு பெருக, உன்
திருவடியில் சரணம் என்று நான் ஓலமிடுவது உன் செவிகளில்
விழவில்லையோ? உன் பார்வை பக்கத்திலுள்ள தேவசேனை, வள்ளி நாயகி
ஆகிய இருவர் மேலும் இருப்பதால் உன்னால் கேட்க முடிய
வில்லையோ? உன் உபதேச மொழிகளைத் தாழ்வு படுத்த யாரால் முடியும்?
உன்னைத் தவிர எனக்கு வேறு துணை யார் இருக்கிறார்கள்?
தேவர்களுக்கு உற்ற துணையாயிருந்த நீ எனக்கும் துணையாக இருக்க,
என் முன்னே வர வேண்டுகின்றேன்.

பிரமன் தலையில் குட்டிக் களிப்புற்ற செவ்விய கையை உடையவனே.
கயல் மீன் போன்ற வள்ளியை உடலில் பொருந்தத் தழுவியவனே.
கிரௌஞ்ச மலை நடுங்கவும், ஏழு கடல்களும் ஒடுங்கவும், அசுரர்கள்
கூட்டம் இறந்து படவும் வேலைச் செலுத்திய கந்த வேளே. எல்லா
அண்டங்களும் புகழும்படி, அழகிய பொன்னம்பலத்தில் நடமிடும்
சிவபெருமானுக்குத் தம்பிரானே. என்னைக் காக்க என் முன் வர
வேண்டுகிறேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கஞ்சனைத் தாவிமுடி முன்பு குட்டு ஏய்...

பிரணவத்தின் பொருள் தெரியாது பிரமன் விழித்த போது முருகவேள்
அவனைக் குட்டிச் சறையில் இட்டார்.

(மறையன் தலை உடையும்படி நடனம் கொள் ஆழைக்
கதிர்வேலா)..திருப்புகழ் (முகசந்திர).

(பிரமனை முனிந்து காவலிட்டு
ஒரு நொடியில் மண்டு தூரனைப் பொருதேறி)...திருப்புகழ் (கறைபடுமுட).

ஆ. என் தனக்கு ஆர் துணைவர்...

தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வாரும் இங்ஙனமே கதறுகின்றார்.
(ஊரிலேன் காணி யில்லை
உறவும ற்றொருவ ரில்லை...
காரொளி வண்ணனே என்
கண்ணனே கதறு கின்றேன்)...நாலாயிரத் திவ்ய பிரபந்தம்
(தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார்) 900.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (செயல், மயல்) சரணம் திருவடி தேவசேனை வள்ளி உபதேசம்
நகைச்சுவை பிரமன் வேல் காட்சி வரம் அசுரர் சிவன் தில்லை

488

சிதம்பரம்

தானா தனத்தன தானா தனத்தன
தானா தனத்தன

தனதான

நாடா பிறப்புமுடி யாதோ வெனக் கருதி

நாயே னரற்றுமொழி

வினையாயின்

நாதா திருச்சபையி னேறாது சித்தமென

நாலா வகைக்குமுன

தருள்பேசி

வாடா மலர்ப்பதவி தாதா எனக் குழறி

வாய்பாறி நிற்குமெனை

அருள்கூர

வாராய் மனக்கவலை தீராய் நினைத்தொழுது

வாரே னெனக்கெதிர்முன்

வரவேணும்

தூடா மணிப்பிரபை ரூபா கனத்தவரி

தோலா சனத்தியுமை

யருள்பாலா

தூயா துதித்தவர்கள் நேயா வெமக்கமிர்த

தோழா கடப்பமல

ரணிவோனே

ஏடார் குழற்சுருபி ஞானா தனத்திமிகு

மேராள் குறத்திதிரு

மணவாளா

ஈசா தனிப்புலிசை வாழ்வே சுரர்த்திரளை

ஈடேற வைத்தபுகழ்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

நாடா பிறப்பு முடியாதோ என கருதி
நாயேன் அரற்று மொழி வினையாயின்

நாதா மலர் பதவி தா தா என குழறி
வாய் பாறி நிற்கும் எனை அருள் கூர

வாராய் மன கவலை தீராய் நினை தொழுது
வாரேன் எனக்கு எதிர் வரவேணும்

தூடா மணி பிரபை ரூபா கனத்த அரி
தோல் ஆசனத்தி உமை அருள் பாலா

தூயா துதிப்பவர்கள் நேயா எமக்கு அமிர்த
தோழா கடப்ப மலர் அணிவோனே

ஏடு ஆர் குழல் சுருபி ஞான ஆதனத்தி மிகு
மேராள் குறத்தி திரு மணவாளா

ஈசா தனி புலிசை வாழ்வே சுரர் திரளை
ஈடேற வைத்த புகழ் பெருமானே.

பத உரை

நாடா = (என்னை) நாடி. பிறப்பு முடியாதோ என = (ஓயாது
வரும்) பிறவிகள் முடிவு பெறாதோ என்று. கருதி =
(கவலையுடன்) எண்ணி. நாயேன் = அடியேன். அரற்றும் மொழி
= கூச்சலிடும் இந்த மொழி. வினையாயின் = நான் முன்
செய்த வினையின் பயனால் என்றால்.

நாதா = நாதனே. திருச் சபையில் = (நான்) உன் சபா
மண்டபத்தில். ஏறாது சித்தம் என = உன் மனதில் அங்ஙனம்
இருக்கும் எண்ணத்தை நான் உணர்ந்து. நாலா வகைக்கும் =
பலவாறாக. உனது அருள் பேசி = உனது திருவருள்
பெருமையையே பேசி.

வாடா = என்றும் அழியாத. மலர்ப் பதவி = உனது திருவடி
மலர் என்னும் பதவியை (முத்தியை). தா தா என =
கொடுத்தருள், கொடுத்தருள் என்று. குழறி = குழறி. வாய் பாறி
= வாய் கிழிபட்டு. நிற்கும் எனை = (ஓலமிட்டு) நிற்கும்
என்னை. அருள் கூர = திருவருள் மிக்குக் கூடும்படி.

வாராய் = வந்தருளுக. மனக் கவலை தீராய் = என்னுடைய
மனத் துயரத்தைத் தீர்ப்பாயாக. நினைத் தொழுது = உன்னைத்
தொழுது. வாரேன் எனக்கும் = வருதலே இல்லாத
அடியேனுக்கும். எதிர் முன் வர வேணும் = முன்னே
எழுந்தருளி வர வேண்டுகின்றேன்.

சூடா மணிப் பிரபை = தெய்வ மணியின் ஒளி விளங்கும். ரூபா
= உருவத்தினள். கனத்த அரி = பெருமை வாய்ந்த சிங்கத்தின்.
தோல் ஆசனத்தி = தோலை இருப்பிடமாகக் கொண்டவள்
(ஆகிய). உமை அருள் பாலா = உமை தேவி அருளிய
குழந்தையே.

தூயா = பரிசுத்த மூர்த்தியே. துதித்தவர்கள் நேயா = உன்னைத்
தொழுபவர்களின் நேயனே. எமக்கு அமிர்த தோழா = எனக்கு
அமுதம் போல இனிமையான நண்பனே. கடப்ப மலர்
அணிவோனே = கடப்ப மலர் மாலையை அணிபவனே.

ஏடு ஆர் = மலர் நிறைந்த. குழல் = கூந்தலை உடைய. சுருபி = உருவத்தினள். ஞான ஆதனத்தி = ஞானாசனத்தை உடையவள். மிகு மேராள் = மிக்க அழகு உடையவள் (ஆகிய). குறத்தி திரு மணவாளா = வள்ளியின் கணவனே.

ஈசா = ஈசனே. தனி = ஒப்பற்ற. புலிசை வாழ்வே = சிதம்பரத்தில் வாழும் செல்வனே. சுரர் திரளை = தேவர் கூட்டத்தை. ஈடேற வைத்த = வாழ்வித்த. புகழ் பெருமானே = புகழைக் கொண்ட பெருமானே.

சுருக்க உரை

என் பிறப்புக்கள் ஒழியாதோ என்று நான் ஓலமிடும் இந்தச் சொற்கள் நான் முன்பு செய்த வினையின் பயனாக இருந்தால், நாதனே, அது உன்னால் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட மாட்டாது என்பதை நான் உணர்ந்து, பல விதங்களில் உன் பெருமையைப் பேசி, என்றும் நிலையான உனது திருவடிகளில் பதவியைக் கொடுத்தருளுக என்று பல முறை உன் முன்னே வாய் கிழியக் கூறி நிற்கும் என் முன்னே எழுந்தருளி வர வேண்டும்.

சூடாமணி போன்ற ஒளி விளங்கும் உருவம் கொண்டவளும், சிங்கத்தின் தோலை ஆசனமாகக் கொண்டவளும் ஆகிய உமா தேவியின் குழந்தையே. தூயவனே. உன்னைத் துதிப் போர்க்கு நேயனே. எனக்கு அமுதம் போல் இனிய நண்பனே. மிக்க அழகுள்ள வள்ளியின் கணவனே. சிதம்பரத்தில் வாழும் செல்வனே. தேவர்கள் கூட்டத்தை வாழ வைத்த புகழைக் கொண்ட பெருமானே. என் முன்னே வரு வேண்டுகின்றேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. துதித்தவர்கள் நேயா...

சுந்தரருக்கு சிவ பெருமான் தோழனாக இருந்ததைப் போல் தனக்கும் நண்பனாக இருக்குமாறு அருணகிரி நாதர் முருக வேளைப் பிரார்த்திக்கின்றார்.

(ஏழ் இசையாய் இசைப்பயனாய், இன் அமுதாய், என்னுடைய
தோழனுமாய் யான் செய்யும் துரிசுகளுக்கு உடன் ஆகி)...சுந்தரர்
தேவாரத் திருமுறை 7.51.10.

489

சிதம்பரம்

தனதனை தான தனதனை தான
தனதனை தானத்

தனதானா

பரமகுரு நாத கருணையுப தேச

பதவிதரு ஞானப்

பெருமாள்காண்

பகலிரவி லாத ஒளிவெளியில் மேன்மை

பகருமதி கார்ப்

பெருமாள்காண்

திருவளரு நீதி தினமானாக ராதி

செகபதியை யாளப்

பெருமாள்காண்

செகதலமும் வானு மருவையவை பூத

தெரிசனை சிவாயப்

பெருமாள்காண்

ஒருபொருள தாகி அருவிடையை யூரு

முமைதன்மண வாளப்

பெருமாள்காண்

உகமுடிவு கால மிறுதிகளி லாத

உறுதியநு பூதிப்

பெருமாள்காண்

கருவுதனி லு\று மிகுவினைகள் மாய

கலவிபுகு தாமெய்ப்

பெருமாள்காண்

கனகசபை மேவி அனவரத மாடு

கடவுள்செக சோதிப்

பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

பரம குரு நாத கருணை உபதேச

பரவி தரு ஞான பெருமாள்காண்.

பகல் இரவு இலாத ஒளி வெளியில் மேன்மை

பகரும் அதிகார பெருமாள்காண்

திரு வளரும் நீதி தின மனோகர ஆதி

செக பதியை ஆள் அ பெருமாள் காண்

செக தலமமும் வானும் மருவு ஐ அவை பூத
தெரிசனை சிவாய பெருமாள் காண்

ஒரு பொருள் அதாகி அரு விடையை ஊரும்
உமை தன் மணவாள பெருமாள்காண்

உக முடிவு காலம் இறுதிகள் இல்லாத
உறுதி அநுபூதி பெருமாள்காண்

கருவு தனில் ஊறு மிகு வினைகள் மாய
கலவி புகுதா மெய் பெருமாள் காண்

கனக சபை மேவி அனவரதம் ஆடு
கடவுள் செக சோதி பெருமானே.

பத உரை

பரம குரு நாத = மேலான குரு நாதனே. கருணை உபதேச =
கருணையுடன் உபதேசிப்பவனே. பதவி தரு = அருட்
பதவியைத் தருகின்ற (சாலோக, சாமீப, சாரூப, சாயுச்சிய
பதவிகளை). ஞானப் பெருமாள்காண் = ஞானப் பெருமாள் நீ
தான்.

பகல் இரவு இல்லாத = இராப்பகலற்ற. ஒளி வெளியில் = ஒளி
வீசும் (சிதாகாச) வெளியில். மேன்மை = மேன்மையான
உண்மைப் பொருளை. பகரம் = விளக்கிச் சொல்லவல்ல.
அதிகாரப் பெருமாள்காண் = அதிகாரம் கொண்ட பெருமாள் நீ
தான்.

திரு வளரும் = முத்திச் செல்வத்தை வளர்க்கின்ற. நீதி = நீதியே. தினம் மனோகர = நித்திய அழகனே. ஆதி = மூலப் பொருளே. செக பதியை = பூவுலகச் அரசர்களையும். ஆள் அப் பெருமாள் காண் = ஆள்கின்ற அந்தப் பெருமாள் காண்.

செக தலமும் = மண்ணும். வானும் = விண்ணுலகமும். மருவு அவை ஐ பூத = பொருந்தியவைகளான ஐம் பூதங்களிலும். தெரிசனை = கலந்து விளங்கித் தரிசனம் தரும். சிவாயப் பெருமாள் காண் = சிவாய என்னும் பஞ்சாக்ஷரத்தின் பொருளாய் விளங்கும் பெருமாள் நீ தான்.

ஒரு பொருள் அதாகி = ஏகப் பொருளாகி.
அரு = அருமையான. விடையை = இடப் வாகனத்தில்.
ஊரும் = ஏறுகின்ற. உமை தன் மணவாளா = உமா தேவியின் கணவனாகிய பெருமாள் காண் = பெருமாள் நீ தான்.

உக முடிவு காலம் இறுதிகள் இலாத = உக முடிவு, காலம், இறுதிகள் என்பவை இல்லாத. உறுதி அநுபூதி = உறுதி நிலை பெற்ற சிவானுபூதி. பெருமாள் காண் = பெருமாள் நீ தான்.

கருவு தனில் ஊறும் = கருவில் இருக்கும் போதே. மிகு வினைகள் மாய = கொடிய வினைகள் அழிய. கலவி புகுதா = சேர்க்கையில் வாராத வகைக் காக்கும். மெய்ப் பெருமாள் காண் = உண்மைப் பொருள் நீ தான்.

கனக சபை மேவி = பொன்னம்பலத்தில் பொருந்தி. அனவரதம் ஆடும் = எப்போதும் திருநடனம் செய்கின்ற. கடவுள் = கடவுளாகிய. செக சோதிப் பெருமானே = சோதியாக விளங்கும் பெருமானே.

சுருக்க உரை

மேலான குரு நாதனே. கருணையுடன் உபதேசிப்பவனே. அருள் பதவிகளைத் தரும் பெருமாள் நீ தான். இரவு, பகல் இல்லாத ஞான ஒளி வீசும் வெளியில் மேன்மையாக உண்மைப் பொருளை விளக்கிச் சொல்ல வல்ல அதிகாரம் படைத்தவன் நீ தான். முத்திச் செல்வத்தை வளர்க்கின்ற நீதியே. நித்திய அழகனே. ஆதிப் பொருளே. அரசர்களுக்கு அரசே. ஏக மூர்த்தியே. இடபவாகனத்தில் ஏறும் உமா தேவியின் கணவனே.

ஐம்பூதங்களிலும் கலந்து விளங்கித் தரிசனம் தரும் சிவாயநம என்னும் பஞ்சாக்ஷரத்தின் பொருளாய் விளங்கும் பெருமாள் நீ தான். உக முடிவிலும் அழியாமல் நிலைத்து நிற்பவன் நீ தான். கருவிலேயே என் கொடிய வினைகளை அழித்து, நான் கலவியில் புகா வண்ணம் காக்கும் உண்மைப் பொருள் நீ தான். சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கும் சோதியே. உன்னைத் துதிக்கின்றேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. திரு வளரும் நீதியே....

(நீதி நின்னை அல்லால் நெறியாதும் நினைந்து அறியேன்)

....சம்பந்தர் தேவாரத் திருமுறை 3.55.6.

(நீதியை நினைய வல்லார் வினை நில்லாவே)...சம்பந்தர் தேவாரத்

திருமுறை 2.14.2.

ஆ. செகதமும் வானு மருவை யவை பூத....ஐம்பூதங்களையும் தந்தது ஐந்தெழுத்தே.

(மதிய மண்குண மஞ்ச நால்முக

நகர முன்கலை கங்கை நால்குண

மகர முன்சிக ரங்கி மூணிடை தங்குகோண)...திருப்புகழ் (மதியமண்).

இ. தெரிசனை சிவாயப் பெருமாள்....

தில்லையில் அருணகிரி நாதர் முருகவேளைச் சிவபெருமானாகவே

காண்கிறார்.

(சிவசிவ ஹர ஹர தேவா நமோநம
தெரிசன பரகதி யானாய் நமோநம
திசையினு மிசையினும் வாழ்வே நமோநம)...திருப்புகழ் (அவகுணவிர).

490 சிதம்பரம்

மனமே உனக்குறுதி புகல்வே னெனக்கருகில்
வருவா யுரைத்தமொழி தவறாதே

மயில்வாக னக்கடவுள் அடியார் தமக்கரசு
மனமாயை யற்றசுக மதிபாலன்

நினைவே துனக்கமரர் சிவலோக மிட்டுமல
நிலைவே ரறுக்கவல பிரகாசன்

நிதிகா நமக்குறுதி அவரே பரப்பிரம
நிழலாளி யைத்தொழுது வருவாயே

இனமோ தொருத்திருபி நலமேர் மறைக்கரிய
இளையோ னொரொப்புமிலி நிருவாணி

எனையீ னெடுத்தபுகழ் கலியாணி பக்கமுறை
யிதழ்வேணி யப்பனுடை குருநாதா

முனவோர் துதித்து மலர் மழைபோ லிறைத்துவர
முதுத ரரைத்தலை கொள் முருகோனே

மொழிபாகு முத்துநகை மயிலாள் தனக்குருகு
முருகா தமிழ்ப்புலியுர் பெருமானே.

மனமே உனக்கு உறுதி புகல்வேன் எனக்கு அருகில்
வருவாய் உரைத்த மொழி தவறாதே

மனமே = ஏ மனமே,

உனக்கு = உனக்கு

உறுதி புகல்வேன் = திடத்தைத் தரும் சில சொற்களைக்
கூறப்போகிறேன்.

(இது போல் மனத்தை விளித்து கூறும் பாடல்கள் வேறு இரண்டு
உள்ளன. 1. அந்தேயா மனமே 2. பாட்டிலுருகிலை. அநுபூதியில்
மூன்று பாடல்கள். 1. கெடுவாய், 2. கைவாய் 3. கிரிவாய்)

இந்த பரம ரகசியப் பொருளை

எனக்கு அருகில் வருவாய் = மிக அருகில் வந்து கேட்பாயாக.

உரைத்த மொழி = நீ உய்வதற்காக வழி உரைக்கிறேன்.

அதன்படி தவறாதே = நீ தவறாமல் நடக்க வேண்டும்

மயில் வாகனக்கடவுள் அடியார் தமக்கு அரசு

மனமாயை அற்ற சுக மதி பாலன்

மயில் வாகனக் கடவுள் = மயிலை வாகனமாகக் கொண்ட
கடவுள்

அடியார் தமக்கு அரசு = அவன் அடியார்கள் கூட்டதிற்கு
என்றும் தலைவன்

மனமாயை அற்ற = மனம் மாயை என்பன இல்லாத

சுக மதி பாலன் = சுக சொரூப அறிவு மயமான குழந்தைத்
தெய்வம்

நினைவு ஏது உனக்கு அமரர் சிவலோக இட்டு

மல நிலை வேர் அறுக்க வல பிரகாசன்

நினைவு ஏது உனக்கு = உனக்கு என்ன நினைவு உன்
நினைவுகளையும்

அமரர் = தேவ லோகத்தையும்

சிவலோக இட்டு = சிவலோகத்தையும் தந்து

மல நிலை வேர் அறுக்க = மும்மலங்களின் நிலைத்துள்ள
வேறுகளை அறுக்க வல்ல

பிரகாசன் = ஒளியுறுவானவன்

[இனிமேல் உனக்கு ஏன் வருத்தம். தேவலோக வாழ்வும் அதற்கு
மேல் சிவலோக வாழ்வும் அளித்து (பரவு கற்பக தரு வாழ்வும்,
ஆசில் சிவகதி பெற்றிட என்பது அவர் வாக்கு. வருத்தங்களைப்
போக்கி நினைத்தது அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்து பெருவாழ்வு
நல்குவான் என்பது குறிப்பு. ஒழியாத புயல் தங்கு புவனமும்
திசைமுக புத்தேள் பெரும் புவனமும் பொன்னுலகும்
மண்ணுலகும் எவ்வுலகு வேண்டினும் பொருள் அன்று இவர்க்கு
மற்று அழியாத வீடும் தரக்கடவன் - முத்துக்குமாரசுவாமி
பிள்ளைத் தமிழ்.).மலங்களின் மூல காரணங்களை வேருடன்
அழிக்க வல்ல ஜோதிப் பிரகாசன் (நமது துன்பங்களுக்கு மூல
காரணம் மும்மலங்கள் தான். அதில் ஆணவ மலம்
ஆதியானது. அடியார்களிடம் உள்ள ஆணவ மலத்தை அழித்து
எல்லாம் சிவன் செயல் என்ற பணியைக் கொடுத்து அருள்வான்.
ஒளிக்கு முன்னால் இருள் மறைவது போல் ஜோதிநடமிடும்
பெருமாளுக்கு முன் ஆணவ இருள் ஒழிந்து போகும்.
அவனுடைய ஆயுதமும் சிந்தான ஜோதி கதிர் வேல்.)]

நிதி கா நமக்கு உறுதி அவரே பரப்பிரம்மம்

நிழலாளி ஐ தொழுது வருவாயே

நிதி கா = சங்கநிதி பத்ம நிதி, கற்பக மரம் போன்றவன்
நமக்கு உறுதி அவரே = அவரே நமக்கும் உறுதிப் பொருள்
அவரே பரப்பிரம்மம் = அவரே முழுமுதற் கடவுள்

நிழலாளி ஐ = அந்த நீதிமானை

தொழுது வருவாயே = தொழுது வழிபட்டு வருவாயே

[நமக்கு சங்க நிதி, பத்ம நிதி, கற்பக விருட்சம் அனைத்தும் அவனே
தான் (நிதியே நித்தியமே என் நினைவே நற்பொருளாயோய்) நிலையான
பொருளும் பரப்பிரமமும் அவனே (பரம் பொருள் இந்த தெய்வமா
அல்லது அந்த தெய்வமா என திரிந்து உழலாதே.

கந்த புராணத்தில் பிரம்மமாய் நின்ற ஜோதி முருகனைத் தவிர வேறு
யாரும் கிடையாது என திடமாக நம்பு.

மூவர் தேவர்கள் தம்பிரானே என்பதினால் திரிமூர்த்திகளுக்கும் ஏனைய
தேவர்களுக்கும் அவனே தலைவன் எனப் பெறப்படுகிறது) நீதி
சொருபனை வழிபட்டு வா

(முருகன் அருள் நீதிமான். - அருள் நீத - வேதத்தின் முடிவு
பொருளான நீதிமான், - மறை முடிவுற்ற பொருள் நீத -)]

இனம் ஒது ஒருத்தி ருபி நலம் ஏர் மறைக்கு அரிய

இளையோள் ஒரு ஒப்பும் இலி நிருவாணி

இனம் ஒது ஒருத்தி = நம்முடையவள் என்று

சொல்லக்கூடியவள்

ருபி = ரூபி அழகுடையவள்

நலம் ஏர் மறைக்கு அரிய = நலமும் அழகும் உடைய
வேதங்களுக்கு எட்டாதவள்

இளையோள் = என்றும் இளையாள்

ஒரு ஒப்பும் இலி = ஒருவிதத்திலும் ஒப்புமை இல்லாதவள்
நிருவாணி = திகம்பரி

[நமது உண்மைச் சுற்றம் என்று சொல்லக் கூடிய ஒப்பற்றவள்
(ஊர் பெற்றதாய் சுற்றமாய் உற்ற தாய் - திருப்புகழ் 1033), பேரழகி,
நலமும் அழகும் உடைய வேதங்களுக்கு அரிய என்றும் இளையவள்
(பாலா), இணையற்றவள் (நிருபா) திகம்பரி,]

எனை ஈனெடுத்த புகழ் கலியாணி பக்கம் உறை
இதழ் வேணி அப்பனுடை குருநாதா

எனை ஈனெடுத்த = என்னைப் பெற்றெடுத்தவள்
புகழ் கலியாணி = புகழ் பெற்ற கல்யாணியுமாகிய தேவியை
பக்கம் உறை = ஒரு பக்கத்தில் கொண்ட
இதழ் வேணி அப்பனுடை = கொன்றைப்பூ அணிந்த சிவபிரானின்
குருநாதா = குருநாதரே

[என்னை ஞானப்பாலகனாகப் படைத்து காத்தருளிய புகழ் பெற்ற
கலியாணி (இப்பேர்பட்ட தேவியின்) பாகத்தில் உவைகின்ற
கொன்றைச் சடையினரின் குருநாதனே]

முனவோர் துதித்து மலர் மழை போல் இறைத்து வர முது
தூரரை தலைகொள் முருகோனே

முனவோர் = முன்னவர்களான் அயன் அரி உருத்திரன் என்ற
மூவர்களும்

துதித்து = துதி செய்து

மலர் மழை போல் இறைத்து வர = மலர்களை மழை போல்
சொரிந்து வர

முது தூரரை தலைகொள் = பழமை வாய்ந்த தூரனாதியோரின்
தலைகளைக் கொய்தறுக்க

முருகோனே = முருகக்கடவுளே

[முன்னோர்களான மும்மூர்த்திகளும் வணங்கி (படைத்து
அளித்து அழிக்கும் திரிமூர்த்திகள் தம்பிரானே) பூ மாரி பெய்து
வர (முருகனென அண்டர் களி மலர் சிந்த), தூரனட முதலிய
அசுரர்களின் தலையை அறுத்து முடித்த முருகோனே]

மொழி பாகு முத்து நகை மயிலாள் தனக்கு உருகும் முருகா
தமிழ் புலியுர் பெருமானே.

பாகு மொழி = சர்க்கரைப் பகுபோன்ற மொழியும்

முத்து நகை = முத்து போன்ற பற்களையும் உடைய

மயிலாள் தனக்கு = மயிலைப் போன்ற சாயலை உடைய
வள்ளியின் பொருட்டு

உருகும் முருகா = உள்ளம் உருகும் முருக பெருமானே

தமிழ் = தமிழ் மணம் வீசும்

புலியுர் பெருமானே = புலியூரில் உறையும் பெருமானே
[சர்க்கரைப் பாகு போன்ற சொல்லும் முத்துப் போன்ற பற்களையும்
உடைய மயில் போல் வசீகரமும் யடைய வள்ளி நாச்சியாருக்கும்
தேவயானைக்கும் மனம் உருகுகின்ற முருகப் பெருமானே. தமிழ்
விளங்கும் புலியூரனே (பன்னிரு திருமுறை ஆசிரியர் அனைவராலும்
பாடப் பெற்றது சிதம்பரம்)]

[உனது பிறவி நோயை ஒழிக்க முருகன் என்ற சிறந்த வைத்தியன்
இருக்கிறான். கூப்பிடால் உடனே வருவானா என சந்தேகப்பட வேண்டாம்.
அவனுடைய வாகனம் அகில அண்டங்களையும் நொடிதில் சுற்றி வந்த
பிரணவ மயில்.

என்னைப் போன்ற எளியோர்கள் கூபவபிட்டால் வருவானா என
சந்தேகப்பட வேண்டாம், அவன் அடியார்கள் கூட்டதிற்கு என்றும்
தலைவன் மன மயக்கம் இல்லாத.(குழந்தையும் தெய்வமும்
கொண்டாடும் இடத்திலே என்பார்கள். ஆகையால் மனத்தில் அழுக்கு
அற்று கூப்பிட்டால் குழந்தை போல குரல் கொடுப்பான் என்பது குறிப்பு.]

[] குறிக்குள் இருப்பன நடராஜன் அளித்த விளக்கம்

491

சிதம்பரம்

தந்த தந்த தத்தான தந்ததன
தந்த தந்த தத்தான தந்ததன
தந்த தந்த தத்தான தந்ததன தந்ததான

வந்து வந்து வித்தூறி யென்றனுடல்
வெந்து வெந்து வொட்டோட நொந்துயிரும்
வஞ்சி னங்க னிற்காடு கொண்டவடி வங்களாலே
மங்கி மங்கி விட்டேனை யுன்றனது
சிந்தை சந்தொ ஷித்தாளு கொண்டருள
வந்து சிந்து ரத்தேறி யண்டரொடு தொண்டர்தூழ
எந்தன் வஞ்ச னைக்காடு சிந்திவிழ
சந்த ரண்டி சைத்தேவ ரம்பையர்க
னிந்து பந்த டித்தாடல் கொண்டுவா மந்திமேவும்
எண்க டம்ப ணித்தோளு மம்பொன்முடி
சுந்த ரந்தி ருப்பாத பங்கயமும்
என்றன் முந்து றத்தோணி யுன்றனது சிந்தைதாராய்
அந்த ரந்தி கைத்தோட விஞ்சையர்கள்
சிந்தை மந்தி ரத்தோட கெந்தருவ
ரம்பு யன்ச லித்தோட எண்டிசையை யுண்டமாயோன்
அஞ்சி யுன்ப தச்சேவை தந்திடென
வந்த வெஞ்சி னர்க்காடெ ரிந்துவிழ
அங்கி யின்கு ணக்கோலை யுந்திவிடு செங்கைவேலா
சிந்து ரம்ப ணைக்கோடு கொன்ங்கைகுற
மங்கை யின்பு றத்தோள ணைந்துருக
சிந்து ரந்த னைச்சீர்ம ணம்புணர்நல் கந்தவேளே
சிந்தி முன்பு ரக்காடு மங்கைநகை
கொண்ட செந்த ழற்கோல ரண்டர்புகழ்
செம்பொ னம்ப லத்தாடு மம்பலவர் தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

வந்து வந்து வித்து ஊறி என் தன் உடல்
வெந்து வெந்து விட்டு ஓட நொந்து உயிரும்

வஞ்சினங்களில் காடு கொண்ட வடிவங்களாலே

மங்கி மங்கி விட்டேனை உன்றனது
சிந்தை சந்தோஷித்து ஆளு கொண்டு அருள
வந்து சிந்துரத்து ஏறி அண்டரோடு தொண்டர் சூழ

எந்தன் வஞ்சனை காடு சிந்தி விழ
சந்தர் அண்டு இசை தேவ லோக ரம்பையர்
கனிந்து பந்தடித்து ஆடல் கொண்டுவர மந்தி மேவும்

எண் கடம்பு அணி தோளும் அம் பொன் முடி
சுந்தரம் திரு பாத பங்கயமும்
என்றன் முந்து உற தோணி உன்றனது சிந்தை தாராய்

அந்தரம் திகைத்து ஓட விஞ்சையர்கள்
சிந்தை மந்திரத்து ஓட கெந்தருவர்
அம்புயன் சலித்து ஓட எண் திசையை உண்ட மாயோன்

அஞ்சி உன் பத சேவை தந்திடு என
வந்த வெம் சினர் காடு எரித்து விழ
அங்கியின் குண கோலை உந்தி விடு செம் கை வேலா

சிந்துரம் பணை கோடு கொங்கை குற
மங்கை இன்புற தோள் அணைந்து உருக
சிந்துரம் தனை சீர் மணம் புணர் நல் கந்த வேளே

சிந்தி முன் புரக்காடு மங்க நகை
கொண்ட செம் தழல் கோலர் அண்டர் புகழ்
செம் பொன் அம்பலத்து ஆடும் அம்பலவர் தம்பிரானே.

பத உரை

வந்து வந்து = (உலகில்) திரும்பத் திரும்பத் தோன்றி. வித்து ஊறி = சிந்துவில் (சுக்கிலத்தில்) கருவாக ஊறிப் பிறந்து. என்றன் உடல் = எனது உடல். வெந்து வெந்து விட்டு = வெந்து போய். ஓட = (இங்ஙனம்) ஓடுவதால். நொந்து = வாடி. உயிரும் = என் உயிரும். வஞ்சினங்களில் = (பல பிறப்புக்களை எடுப்பேன் என்று) சபதம் செய்து கொண்டது போல். காடு கொண்ட = மிகவும் கணக்கில்லாத. வடிவங்களாலே = உருவங்களை எடுத்து.

மங்கி மங்கி விட்டேனை = மீண்டும் மீண்டும் அழிந்து போன என்னை. உன்றனது = உன்னுடைய. சிந்தை = திருவுள்ளம். சந்தோஷித்து = மகிழ்ந்து. ஆளு கொண்டு அருள = என்னை ஆட்கொள்ளுமாறு. வந்து = நீ எழுந்தருளி. சிந்துரத்து ஏறி = (பிணிமுகம் என்னும்) யானையின் மேல் ஏறி. அண்டரோடு = தேவர்களோடு. தொண்டர் சூழ = அடியார்களும் சூழ்ந்து வர.

எந்தன் = என்னுடைய. வஞ்சனைக் காடு = மாயையில் பட்ட பிறவிக் காடு. சிந்தி விழ = ஒழிந்து தொலைந்து போக. சந்தர் = இசையைப் பாடினவராய். அண்டு = நெருங்கி வந்த. இசைத் தேவரம்பையர்கள் = இசையில் வல்ல தேவ மகளிர். கனிந்து = உள்ளம் பக்தியால் கனிந்து. பந்து அடித்து = பந்தடித்து. ஆடல் கொண்டுவர = நடனம் செய்து கூடி வர. மந்தி = வண்டுகள். மேவும் = விரும்பி மொய்க்கும்.

எண் = மதிக்கத் தக்க. கடம்பு அணி = கடப்ப மாலை அணிந்த. தோளும் = தோள்களும். அம் = அழகிய. பொன் முடி = பொன் முடியும். சுந்தர = (கண்டோரால்) விரும்பப்படும். திருப் பாத

பங்கயமும் = தாமரைத் திருவடிகளையும். என்றன் முந்து உற
= என் முன்னே. தோணி = தோன்றி. உன்றனது சிந்தை தாராய்
= உனது திருவுள்ளத்தைத் தந்து அருளுக.

அந்தரம் = விண்ணில் உள்ளவர்கள். திகைத்து ஓட = பிரமித்து
ஓட. விஞ்சையர்கள் = அறிவில் சிறந்தோர். சிந்தை மந்திரத்து
ஓட = மனக் கவலையுடன் ஓட. கெந்தருவர் = கந்தருவரும்.
அம்புயன் = பிரமனும். சலித்து ஓட = மனம் சோர்வடைந்து
ஓட. எண் திசையை = எட்டுத் திசையிலும் பரந்த உலகை.
உண்ட மாயோன் = (வாமனனாக வந்து) உண்ட திருமால்.

அஞ்சி = அச்சமுற்று. உன் பதச் சேவை = உனது திருவடிச்
சேவையை. தந்திடு என = தந்து காத்தருள்க என்று கூறி. வந்த
= எதிர்த்து வந்த. வஞ்சினர் = கோபத்தினரான அசுரர்களின்.
காடு = காடு போன்ற பெருங் கூட்டம். எரிந்து விழ = எரி பட்டு
விழ. அங்கியின் குண = நெருப்பின் தன்மையைக் கொண்ட.
கோலை = அம்பை. உந்திவிடு = செலுத்திய. செம் கை வேலா
= செங்கை வேலனே.

சிந்துரம் = யானையின். பணை = பருத்த. கோடு = கொம்பு
போன்ற. கொங்கை குற மங்கை = கொங்கையை உடைய குறப்
பெண்ணாகிய வள்ளி. இன்புற = மகிழும்படி. தோள் அணைந்து
= அவளுடைய தோள்களை அணிந்து. உருக = உருக நின்று.
சிந்துரம் தனை = யானையால் வளர்க்கப் பட்ட தெய்வ
யானையை. சீர் மணம் புணர் = சிறப்புடன் திருமணம் செய்து
கொண்ட. நல் கந்த வேளே = நல்ல கந்த வேளே.

முன் = முன்பு. புரக் காடு சிந்தி மங்க = திரிபுரங்கள் என்னும்

காடு சிதறுண்டு அழிய. நகை கொண்ட = சிரிப்பில் கொண்ட.
செம் தழல் கொண்ட = பெரு நெருப்பை ஏவிய. கோலர் =
அழகிய நெருப்பு உருவம் கொண்ட சிவபெருமான். அண்டர்
புகழ் = தேவர்கள் புகழும். செம் பொன் அம்பத்து = செம்பொன்
அம்பலத்தில். ஆடும் = நடனம் புரியும். அம்பலவர் =
அம்பலவர் ஆகிய சிவபெருமானுக்கு. தம்பிரானே = தம்பிரானே.

சுருக்க உரை

மீண்டும் மீண்டும் கருவில் தோன்றி உருவெடுத்து, என் உடல் திரும்பத் திரும்ப வெந்து
போய், உடலும் உள்ளமும் வாடி, கணக்கில்லாத பிறவிகளை எடுத்த என்னைத் திருவுள்ளம்
மகிழ், ஆட்கொள்ள பிணிமுகம் என்ற யானையின் மீது, தேவர்களும் அடியார்களும் சூழ்ந்து
வர, தேவ மகளிர் இசை பாடி நடனத்துடன் கூடி வர, கடப்ப மாலைகள் அணிந்த
தோள்களும் பொன் முடியும், திருவடித் தாமரைகளும் என் கண்ணில் தோன்றுமாறு வந்து
அருள்க.

தேவர்களும் அறிவில் மிக்க சான்றோர்களும், பிரமனும், உலகை உண்ட திருமாலும்,
அச்சமுற்று ஓடி வந்து காத்தருளுமாறு வேண்ட, அசுரர்களின் கூட்டம் அழிய அம்பைச்
செலுத்திய வேலனே. யானையின் தந்தங்களைப் போன்ற கொங்கைகளைக் கொண்ட குற
மாதாகிய வள்ளியை அணைபவனே. யானையால் வளர்க்கப்பட்ட தேவசேனை மணந்த
கந்த வேளே. தன்னுடைய சிரிப்பில் கொண்ட நெருப்பால் திரிபுரங்களை எரித்த
சிவபெருமானுக்குத் தம்பிரானே. என்னை ஆட்கொள்ள என் முன்னே வரவேணும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தாளும் கொண்டருள் வந்து சிந்துரத்து ஏறி....

அடியார்களை ஆளும் பொருட்டு முருகன் வரும்போது பிணிமுகன் என்னும் தனது யானை
வாகனத்தின் மீது எழுந்தருளுவான்.

உவாவினி யகானுவி நிலாவும யில்வாகன

முலாசமுட னேறுங் கழலோனே)...திருப்புகழ் (அவாமரு).

ஆ. வஞ்சனை = மாயை. மந்தி = வண்டு.

இ. சந்து = இசை (சந்துவாந் தமிழ்)...சம்பந்தர் தேவரரத் திருமுறை 2.109.11.

ஈ. மந்திரத் தோட....

மந்திரம் = விசாரம்.

உ. அங்கியின் குணக் கோலை...

முருகன் அம்புகள் (வெங்கனல் விடுத்திடும் ..சரம்)....கந்த புராணம் 4.13.182.

ஊ. சிந்தி முன் புரக் காடு மங்க நகை கொண்ட....

திரிபுரத்தை அழித்த போது இறைவன் நடனம் செய்தார். இந்த ஆடல்கள் கொடுகொட்டி, பாண்டரங்கம் எனப்படும்.

கற்புரத்தை வீட்டி நடந்த மிட்ட நீற்றர்)...திருப்புகழ் (முத்துரத்ந).

492

சிதம்பரம்

தான தத்ததன தான தத்ததன
தான தத்ததன தான தத்ததன
தான தத்ததன தான தத்ததன தந்ததான

வாத பித்தமொடு துலை விப்புருதி
யேறு கற்படுவ னீளை பொக்கிருமல்
மாலை புற்றெழுத லூசல் பற்சனியொ டந்திமாலை
மாச டைக்குருடு காத டைப்புசெவி
டுமை கெட்டவலி மூல முற்றுதரு
மாலை யுற்றதொணு றாறு தத்துவர்க ளுண்டகாயம்
வேத வித்துபரி கோல முற்றுவிளை
யாடு வித்தகட லோட மொய்த்தபல
வேட மிட்டுபொரு ளாசை பற்றியுழல் சிங்கியாலே
வீடு கட்டிமய லாசை பட்டுவிழ
வோசை கெட்டுமடி யாமல் முத்திபெற
வீட ளித்துமயி லாடு சுத்தவெளி சிந்தியாதோ
ஓத அத்திமுகி லோடு சர்ப்பமுடி
நீறு பட்டலற தூர வெற்பவுண
ரோடு பட்டுவிழ வேலை விட்டபுக ழங்கிவேலா
ஓந மச்சிவய சாமி சுத்தஅடி
யார்க ளுக்குமுப காரி பச்சையுமை
ஓர்பு றத்தருள்சி காம ணிக்கடவுள் தந்தசேயே
ஆதி கற்பகவி நாய கற்குபிற
கான பொற்சரவ ணாப ரப்பிரம
னாதி யுற்றபொருள் ஓது வித்தமைய றிந்தகோவே

ஆசை பெற்றகுற மாதை நித்தவன
மேவி சுத்தமண மாடி நற்புலியு
ராடக கப்படிக கோபு ரத்தின்மகிழ் தம்பிரானே.

பதம் பிரித்தல்

வாதம் பித்தமோடு தூலை விப்புருதி
ஏறு கல் படுவன் ஈளை பொக்கு இருமல்
மாலை புற்று எழுதல் ஊசல் பற்ச(ன்)னி ஓடு அந்தி மாலை

மாசு அடை குருடு காது அடைப்பு செவிடு
ஊமை கெட்ட வலி மூலம் முற்று தரு
மாலை உற்ற தொ(ண்)ணூறு ஆறு தத்துவர்கள் உண்ட காயம்

வேத வித்து பரிகோலம் உற்று விளையாடுவித்த
கடல் ஓடம் மொய்த்த பல
வேடம் இட்டு பொருள் ஆசை பற்றி உழல் சிங்கியாலே

வீடு கட்டி மயல் ஆசை பட்டு விழ
ஓசை கெட்டு மடியாமல் முத்தி பெற
வீடு அளித்து மயில் ஆடு சுத்த வெளி சிந்தியாதோ

ஓத அத்தி முகிலோடு சர்ப்ப முடி
நீறு பட்டு அலற தூர(ன்) வெற்பு அவுணரோடு
பட்டு விழ வேலை விட்ட புகழ் அங்கி வேலா

ஓம் நமச்சிவய சாமி சுத்த அடியார்களுக்கும்
உபகாரி பச்சை உமை
ஓர் புறத்து அருள் சிகா மணி கடவுள் தந்த சேயே

ஆதி கற்பக விநாயகற்கு பிறகான

பொன் சரவணா பர பிரமன்

ஆதி உற்ற பொருள் ஒதுவித்தமை அறிந்த கோவே

ஆசை பெற்ற குற மாதை நித்த(ம்) வனம்

மேவி சுத்த மணம் ஆடி நல் புலியூர்

ஆடக படிக கோபுரத்தின் மகிழ் தம்பிரானே.

பத உரை

வாதம் = வாயுவினால் ஏற்படும் நோய்கள். பித்தமொடு = பித்தம்
மிகுதியால் ஏற்படும் நோய்கள். தூலை = வயிற்று உளைவு.
விப்புருதி = சிலந்தி. ஏறு கல் படுவன் = கல் போன்ற ஒரு
வகைப் புண் கட்டி. ஈளை = கோழை. பொக்கு இருமல் =
குத்திருமல். மாலை = கண்ட மாலை. புற்று எழுதல் = புரை
வைத்த புற்றுப் புண். ஊசல் = (உடல், மனம்) தடுமாற்றம். பல்
= பல விதமான. ச(ன்)னியோடு = சன்னி நோய் இவற்றுடன்.
அந்தி மாலை = மாலைக்கண்.

மாசு அடைக் குருடு = அழுக்கு அடைவதால் வரும் குருடு.
காதடைப்பு செவிடு = காது அடைப்பினால் வரும் செவிட்டுத்
தன்மை. ஊமை = ஊமை. கெட்ட வலி = தாங்க முடியாத
வலிகள். மூலம் = மூல நோய். முற்று தரு = (ஆகிய நோய்
வகைகள்) முதிர்கின்ற மரம் போன்ற இந்த உடல். மாலை உற்ற
= முறையாகப் பொருந்திய. தொண்ணூறு ஆறு தத்துவர்கள் =
தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்கள் இடம் பெறுகின்ற உடல்.

வேதவித்து = கடவுள். பரிகோலம் உற்று = பாதுகாக்கின்ற
திருக்கோலத்தைப் பூண்டு. விளையாடுவித்த = விளையாட்டாக
ஆட்டுவிக்கின்ற. கடல் ஓடம் = கடலிடைத் தோணி போல

(அலைப்புகழும் உடல்). மொய்த்த = சூழ்கின்ற. பல வேடம் இட்டு = பலவிதமான வேடங்களைப் பூண்டு. பொருள் ஆசை பற்றி உழல் = பொருளாசை கொண்டு திரிகின்ற. சிங்கியாலே = விடம் போன்ற அழி செயலாலே.

வீடு கட்டி = வீடு கட்டி. மயல் ஆசை பட்டு விழ = காம மயக்க ஆசையில் பட்டு வீழ்ந்து. ஓசை கெட்டு = (உள்ளோசையாகிய) நாதம் அழிந்து. மடியாமல் = நான் இறந்து படாமல். முத்தி பெற வீடு அளித்து = முத்தியை அடையுமாறு. மயில் ஆடு சுத்த வெளி = நீ மயில் மீது நடனம் செய்கின்ற வெட்ட வெளியான பரமானந்த நிலையைப் பெற. சிந்தியாதோ = என் உள்ளம் தியானிக்காதோ?

ஓத அத்தி = அலைகளை உடைய கடல். முகிலோடு = மேகங்கள். சர்ப்பம் முடி = (ஆதிசேடனாகிய) பாம்பின் முடி (இவை எல்லாம்). நீறு பட்டு அலற = பொடிபட்டுக் கலங்க. சூரன் = சூரனும். வெற்பு = அவனுடைய எழுகிரியும். அவுணரோடு = அங்கிருந்த அசுரர்களோடு. பட்டு விழ = அழிந்து விழும்படி. வேலை விட்ட = கடலில் செலுத்திய. புகழ் = புகழ் மிக்க. அங்கி வேலா = நெருப்புப் போன்ற வேலை உடையவனே.

ஓம் நமச்சிவாய சாமி = ஓம் நமசிவய என்னும் பிரணவத்தோடு கூடிய ஐந்தெழுத்துக்கு மூலப் பொருளாய் கடவுள். சுத்த அடியார்களுக்கு = பரிசுத்தமான அடியார்களுக்கு. உபகாரி = உதவி செய்பவர். பச்சை உமை = பச்சை நிறங் கொண்ட உமை. ஓர் புறத்து அருள் = தமது ஒரு பாகத்தில் இருந்து அருள் சுரக்கும். சிகாமணிக் கடவுள் = சிகா மணித் தெய்வமாகிய சிவபெருமான். தந்த சேயே = பெற்ற குழந்தையே.

ஆதி = முதலில் தோன்றிய. கற்பக விநாயகற்கு = கற்பக விநாயகருக்கு. பிறகான = பின்னர் தோன்றிய. பொன் சரவணா = அழகிய சரவண மூர்த்தியே. பரப் பிரமன் = முழுமுதற் கடவுளான சிவபெருமான். ஆதி உற்ற பொருள் = ஆதியாயுள்ள மூல மந்திரப் பொருளை. ஒதுவித்தமை = ஒதுவிக்கும் தன்மை. அறிந்த கோவே = எவ்வண்ணம் என்று தெரிந்திருந்த தலைவனே.

ஆசை பெற்ற குற மாதை = உன் காதலைப் பெற்ற குற மாதாகிய வள்ளியை. நித்தம் = நாள் தோறும். வனம் மேவி = தினைப் புனத்துக்குச் சென்று. சுத்த மணம் ஆடி = பரிசுத்தமான வகையில் திரு மணம் புரிந்து. நல் புலியூர் = நல்ல புலியூர் என்னும் தலத்தில். ஆடகம் படிக கோபுரத்தில் = பொன்னும் பளிங்கும் போல அழகு வாய்ந்த கோபுரத்தில். மகிழ் தம்பிரானே = மகிழ்ந்து மேவும் தம்பிரானே.

சுருக்க உரை

வாதம், பித்தம், சூலை, முதலிய நோய்கள் முதிர்கின்ற இந்த உடல், தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்கள் இடம் பெறும் இந்த உடல், இறைவன் பாதுகாக்கின்ற கோலத்தைப் பூண்டு விளையாட்டாக ஆட்டுவிக்கும் இந்த உடல், பல வேடங்களைப் பூண்டு, பொருள் ஆசை கொண்டு திரியும் அழி செயலால், வீடு கட்டி, காம மயக்கத்தில் வீழ்ந்து, உள்ளே இருக்கும் நாதம் போய் இறந்து போகாமல், முத்தி வீட்டை அளிக்க நீ மயிலின் மேல் நடனம் ஆடும் வெட்ட வெளியான ஆனந்த நிலையைப் பெற என் உள்ளம் தியானிக்காதோ?

கடல், மேகங்கள், ஆதிசேடனுடைய முடி ஆகியவை பொடி பட்டுக் கலங்க, சூரனும் அவனுடைய எழுகிரியும் அழிந்து விழும்படி கடலில் வேலைச் செலுத்தியவனே. ஒம் நமசிவாய என்னும் ஐந்தெழுத்துக்கு மூலப் பொருளாய் நின்று அடியார்களுக்கு உதவி செய்பவர், உமா தேவி தமது ஒரு பக்கத்தில் இருந்து அருள் செய்யும் சிகாமணித் தெய்வமாகிய

சிவபெருமான் அருளிய குழந்தையே. விநாயகருக்குப் பின் தோன்றிய
சரவணனே. முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் மூல மந்திரப்
பொருளை ஒதுவிக்கும் தன்மை எவ்வண்ணம் என்று தெரிந்திருந்த
தலைவனே. உன் ஆசையைப் பெற்ற வள்ளியை நாள் தோறும் சென்று,
திருமணம் புரிந்து, புலியூரில் கோபுரத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் வீற்றிருக்கும்
தம்பிரானே. முத்தி பெற மயிலோடு சுத்த வெளியை என் மனம்
சிந்தியாதோ?

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சிங்கியால் = அழிசெயலால்.

பற்சனி = பதின்மூன்று வகைப்பட்ட சன்னி நோய்.

ஆ. 96 தத்துவங்கள் கண்ட காயம்...

(அமுத கதிர்களென அந்தித்த மந்த்ரமென

அறையு மறையென அருந் தத்துவங்களென)....திருப்புகழ் (அதலவிதல).

தத்துவங்கள் 96.

மூலப் பொருள்களின் கூறுகள் = 36. (அசுத்த தத்துவம் = 24. சுத்தா சுத்த
தத்துவம் = 7. சுத்த தத்துவம் 5).

புற நிலைக் கருவியின் கூறுகள் = 60 (பிருதிவி (5) அப்பு (5), வாயு = 5

தேயு (5), தச வாயு (10) ஆகாயம் (5). நாடி = 10. வாக்கு = 4. வசனாதி = 5.

குணம் = 3. அகங்காரத் திரயம் = 3.

இ. ஆதி உற்ற பொருள் ஒதுவித்தமை அறிந்த கோவே...

மூலப் பொருள் இன்னதென்று அறிந்திலன் பிரமன் என்று அவனை

சிறைலிட்டனையே உனக்கு அப்பொருள் கூற வருமோ என்று தந்தையார்

முருக வேளைக் கேட்ட போது, தம்மால் கூற முடியும் என்றும், தந்தையார்

ரகசியமாகத் தாய், பார்வதிக்கு உபதேசித்த போது, தாம் தாயின் கூந்தலில்

ஒரு வண்டாக இருந்து அந்த ரகசிய உபதேசத்தை உணர்ந்ததாகவும்

முருக வேள் கூறிய வரலாறு இங்கு உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

தலைப்புச் சொற்கள்

உடல் நிலையாமை நோய்கள் முத்தி மயில் தியானம் பிரணவம் ஓம் விநாயகர்
ஆதி மூலம் மெய்ப் பொருள் வள்ளி தூரன் வேல் சிவன் உமை தில்லை தம்பிரான்

493

சிதம்பரம்

தனந்தத் தத்தன தானன தானன
தனந்தத் தத்தன தானன தானன
தனந்தத் தத்தன தானன தானன தனதான

விடுங்கைக் கொத்தக டாவுடை யானிட
மடங்கைக் கைச்சிறை யானஅ நேகமும்
விழுங்கப் பட்டற வேயற லோதியர் விழியாலே
விரும்பத் தக்கன போகமு மோகமும்
விளம்பத் தக்கன ஞானமு மானமும்
வெறுஞ்சுத் தச்சல மாய்வெளி யாயுயிர் விடுநாளில்
இடுங்கட் டைக்கிரை யாயடி யேனுடல்
கிடந்திட் டுத்தம ரானவர் கோவென
இடங்கட் டிச்சுடு காடுபு காமுன மனதாலே
இறந்திட் டுப்பெற வேகதி யாயினும்
இருந்திட் டுப்பெற வேமதி யாயினும்
இரண்டிற் றக்கதொ ளுதியம் நீதர இசைவாயே
கொடுங்கைப் பட்டம ராமர மேழுடன்
நடுங்கச் சுக்ரிவ னோடம ராடிய
குரங்கைச் செற்றும கோததி தூளெழ் நிருதேசன்
குலங்கட் பட்டநி சாசரர் கோவென
இலங்கைக் குட்டழ லோனெழ் நீடிய
குமண்டைக் குத்திர ராவண னார்முடி அடியோடே
பிடுங்கத் தொட்டச ராதிப னாரதி
ப்ரியங்கொட் டக்கநன் மாமரு காயியல்
ப்ரபஞ்சத் துக்கொரு பாவல னாரென விருதூதும்
ப்ரசண்டச் சொற்சிவ வேதசி காமணி
ப்ரபந்தத் துக்கொரு நாதச தாசிவ
பெரும்பற் றப்புலி யூர்தனில் மேவிய பெருமானே.

பதம் பிரித்தல்

விடுங்கைக்கு ஒத்த கடா உடையான் இடம்
அடங்கி கை சிறையான அநேகமும்
விழுங்கப்பட்டு அறவே அறல் ஓதியர் விழியாலே

விரும்ப தக்கன போகமும் மோகமும்
விளம்ப தக்கன ஞானமும் மானமும்
வெறும் சுத்த சலமாய் வெளியாய் உயிர் விடும் நாளில்

இடும் கட்டைக்கு இரையாய் அடியேன் உடல்
கிடந்திட்டு தமர் ஆனவர் கோ என
இடம் கட்டி சுடு காடு புகா முனம் மனதாலே

இறந்திட்டு பெறவே கதியாயினும்
இருந்திட்டு பெறவே மதியாயினும்
இரண்டில் தக்கது ஒரு ஊதியம் நீ தர இசைவாயே

கொடுங்கை பட்ட மராமரம் ஏழுடன்
நடுங்க சுக்ரிவன் அவனோடு அமர் ஆடிய
குரங்கை செற்று மகா உததி தூள் எழ நிருதேசன்

குலம் கண் பட்ட நிசாசரர் கோ என
இலங்கைக்குள் தழலோன் எழ நீடிய
குமண்டை குத்திர ராவணனார் முடி அடியோடே

பிடுங்க தொட்ட சர அதிபனார் அதி
ப்ரியம் கொள் தக்க நல் மா மருகா இயல்
ப்ரபஞ்சத்துக்கு ஒரு பாவலனார் என விருது ஊதும்

ப்ரசண்ட சொல் சிவ வேத சிகாமணி
ப்ரபந்தத்துக்கு ஒரு நாத சதாசிவ
பெரும்பற்றப் புலியூர் தனில் மேவிய பெருமானே.

பத உரை

விடுங்கைக்கு ஒத்த = ஏறி நடத்துவதற்கு ஏற்ற. கடா = எருமைக் கடாவை. உடையான் இடம் = உடைய யமன் வசத்தே. அடங்கி = அடங்கி. கைச்சிறையான = கை வசத்திலிருந்த. அநேகமும் = பல பொருள்களும். அறல் = கருமணலைப் போல் கரு நிறம் கொண்ட. ஓதியர் = கூந்தலை உடைய விலை மாதர்களின். விழியாலே = கண்களால். விழுங்கப்பட்டடு = கவரப்பட்டடு.

விரும்பத் தக்கன = விரும்பி அடையத் தக்கனவான. போகமும் = சுக போகங்களும். மோகமும் = ஆசைகளும். விளம்பத் தக்கன வெளியாய் விடு = ஆவி வெளிப்பட்டுப் போகின்ற. நாளில் = அந்த நாளில்.

அடியேன் = அடியேனுடைய. உடல் = இவ்வுடல். இடும் கட்டைக்கு = (சுடு காட்டில்) அடுக்கப்படும் விறகு கட்டைகளுக்கு. இரையாய் = உணவாகி. கிடந்திட்டு = கிடக்கும் போது. தமர் ஆனவர் = சுற்றத்தார்கள். கோ என = கோ என்று கதற. இடம் கட்டி = கிடக்கும் இடத்தில் (பாடையில்) கட்டி. சுடு காடு புகா முனம் = சுடு காட்டுக்குப் போவதற்கு முன்னே. மனதாலே = என் மனம்.

இறந்திட்டு = (உன்னுடன் இரண்டறக்) கலந்திட்டு. கதியாயினும் பெறவே = நற்கதி அடையும் பலனைப் பெறவாவது. இருந்திட்டு = (அல்லது) இந்த உலகில் இருக்கும் போதே. மதியாயினும் பெறவே = அறிவைப் பெறவாவது. இரண்டில் தக்கதொரு = மேற் சொன்ன இரண்டில் எனக்குத் தகுந்ததான. ஊதியம் = வரத்தை. நீ தர இசைவாயே = நீயே முடிவு செய்து அதைக் கொடுக்க இசைந்தருளுக.

கொடுங்கைப் பட்ட = கொடுமைக்கு இடமான. மரா மரம் ஏழுடன்

= ஏழு மராமரங்களுடன். சுக்ரீவன் நடுங்க = சுக்ரீவன்
நடுங்கும்படி. அவனோடு அமர் ஆடிய = அவனுடன் சண்டை
செய்து.

குரங்கைச் செற்று = குரங்காகிய வாலியை அழித்து. மகா உத்தி =
பெரிய கடல். தூள் எழ = தூள் படும்படி. நிருதேசன் = அரக்கர்
தலைவனுடைய.

குலம் கண் பட்ட = குலத்தைச் சார்ந்த. நிசாசரர் = அரக்கர்கள்
எல்லாம். கோ என = கோவென அலற. இலங்கைக்குள் =
இலங்கை நகருள். தழலோன் = அக்கினி பகவான். எழ = எழுந்து
வேலை செய்ய. நீடிய = பெருத்த. குமண்டை = செல்வம்
மேலீட்டால் செருக்குண்ட. குத்திர = வஞ்சகம் கொண்ட.
இராவணனார் = இராவணனுடைய. முடி = தலைகள்.
அடியோடே = அடியோடு.

பிடுங்க = பிடுங்கப்படும்படி. தொட்ட = செலுத்திய. சராதிபன் =
அம்பைக் கொண்ட மேலோனாகிய இராமன். அதி = அதிக.
ப்ரயம் கொள் தக்க = அன்பு கொள்ளத் தக்க. நல் = நல்ல. மா =
சிறந்த. மருகா = மருகனே. இயல் = இயற்றமிழ் ஆதிய
முத்தமிழ் வழங்கும். ப்ரபஞ்சத்துக்கு = உலகத்துக்கு. ஒரு =
ஒப்பற்ற. பாவலன் = கவி அரசன். என = என்று. விருது ஊதும் =
வெற்றிச் சின்னங்கள் ஊதும்.

ப்ரசண்ட = வீரம் வாய்ந்த. சொல் = பதிகங்களை ஓதிய. சிவ
வேத சிகாமணி = சிவ வேத சிகாமணியாகிய ஞான சம்பந்த
மூர்த்தியே. ப்ரபந்தத்துக்கு ஒரு = நூல் வகைகளுக்கெல்லாம்.
ஒரு நாத = ஒப்பற்ற தலைவனே. சதாசிவ = என்றும்
மங்களமானவனே. பெரும்பற்றப் புலியூர் தனில் மேவிய
பெருமானே = சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே.

(வியாக்கிரபாதர் பெரும் பற்று வைத்துச் சிவநடனத்தைத் தரிசிக்கத் தவஞ்செய்த திருத்தலம் சிதம்பரம்)

சுருக்க உரை

கரு மணல் போல் கறுத்த கூந்தலை உடைய விலைமாதர்களின் கண்களால் கவரப்பட்டு, விரும்பி அடையும் போகப் பொருள்களும், புகழ்த் தக்க அறிவும் பெருமையும் முழுப் பொய்யாகி, யமன் வசத்தே அடங்கி, என் உயிர் பிரிந்து, நான் இறக்கும் நாளில், என் உடல் விறகுக் கட்டைகளுக்கு உணவாகும் நாளில், சுற்றத்தார் அலற, சுடு காட்டுக்குப் போவதற்கு முன்னம், என் மனம் உன்னோடு ஒருமைப்பட்டு நற்கதி அடையும் பலனைப் பெறவாவது, அல்லது இவ்வுலகில் இருக்கும் போதே நான் நல்ல அறிவைப் பெறவாவது, இந்த இரண்டில் எனக்குத் தகுந்தது எது என்று நீயே முடிவு செய்து, அதை எனக்குக் கொடுக்க இசைந்தருளுக.

கொடுமைக்கு இடமான ஏழு மராமரங்களுடன், சுகரீவன் நடுங்க, அவனோடு போர் செய்த வாலியாகிய குரங்கை அழித்து, கடல் தூள் பட, அரக்கர்கள் அலற, இலங்கை நகரம் தீப்புக, வஞ்சகம் கொண்ட இராவணன் தலைகள் அடியோடு பிடுங்கப்படும்படி அம்பைச் செலுத்திய இராமபிரான் விரும்பும் மருகனே. முத்தமிழ் வழங்கும் உலகத்தில் கவி அரசன் என்ற வெற்றி சின்னங்கள் ஊதும் வீரம் வாய்ந்த சம்பந்த மூர்த்தியே. நூல் வகைகளுக்கெல்லாம் தலைவனே. தில்லையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானே. எனக்குத் தகுந்த வரத்தை நீயே முடிவு செய்து தந்தருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மராமரம் ஏழுடன் நடுங்கச் சுகரீவன்....

இவை கிட்கிந்தைக்கு அருகில் இருந்த ஏழு ஆச்சா மரங்கள். இவற்றை இராமர் ஒரு பாணத்தால் பிளந்தார்.

(எழுவகை மராமரமு நிகரொன்றுமில்

வலிய திறல் வாலி யுரமும் நெடுங்கட லலையேழும்)....திருப்புகழ்

(விடமும்வடி).

(மராமரம் ஏழும் எய்த வலத்தினான்)...பெரிய திருமொழி 1.8.5.

(வாலியைக் கொன்று அரசி இளைய வானரத்துக் களித்தவனே)...பெருமாள் திருமொழி 8.7.

ஆ. ப்ரபந்தத்துக்கு ஒரு நாத.....

(அணைந்த மாமறை முதல் கலை அகிலமும் ஒதாது உணர்ந்த முத்தமிழ்

விரகன் வந்தான் என ஊத)...பெரிய புராணம் (திருஞான சம்பந்தர்) 223.

இ. அருணகிரி நாதர் வரம் கேட்கும் நயம் கவனிக்கத் தக்கது.

தலைப்புச் சொற்கள்

விலைமாதர் (மயல்)	யமன்	போகம்	மோகம்	இறப்பு	வரம்
இராமாயணம்	ஞானம்	திருமால்	முத்தமிழ்	சம்பந்தர்	தில்லை